

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet br.: S1 2 K 003354 10 K (veza broj:X-K-09/678)

Datum: objavljivanja   31.01.2014. godine
                  pismenog otpravka   04.04.2014. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Strika Mirsad, predsjednik vijeća
  sudija Radević Goran, član vijeća
  sudija Marijanović Anđelko, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

optuženih ZORNIĆ HARISA, DACIĆ HAMDE, ACIK CANA I

PRAVNOG LICA "MAJORKA" D.O.O. SARAJEVO

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Kajmaković Diana

Branioци optuženog Zornić Harisa: advokati Gržić Nikica i Adamović Vlado

Branilac optuženog Dacić Hamde: advokat Barbarić Dragan

Branilac optuženog Acik Cana: advokat Karkin Fahrija

Zastupnik optuženog pravnog lica "Majorka" d.o.o. Sarajevo: advokat Gurda Amra

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E

Sud Bosne i Hercegovine, pretresno vijeće sastavljeno od sudije Strika Mirsada, kao predsjednika vijeća, te sudija Radević Gorana i Marijanović Anđelka, kao članova vijeća, uz sudjelovane pravne savjetnice Karović Mirele, kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženih Zornić Harisa, Dacić Hamde, Acik Can-a i pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, zbog postojanja osnovane sumnje da su počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), u vezi sa krivičnim djelom neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a optuženi Acik Can i krivično djelo iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, povodom optužnice Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: KT-438/07 od 16.11.2009. godine, potvrđene dana 19.11.2009. godine, nakon održanog usmenog i javnog glavnog pretresa, na kojem su prisustvovali tužilac Tužilaštva BiH, Kajmaković Diana, optuženi Zornić Haris, Dacić Hamdo i Acik Can, lično, predstavnik optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, te njihovi branioci, advokati Gržić Nikica, Adamović Vlado, Barbarić Dragan, Karkin Fahrija i Gurda Amra, dana 31.01.2014. godine, donosi i isti dan javno objavljuje sljedeću:

P R E S U D U

I

Optuženi:

- Zornić Haris**, sin Dacić Jonuza i majke Hajruše, rođene Murić, rođen 01.08.1969. godine u mjestu Besnik, opština Rožaje, Crna Gora, nastanjen u ..., do 14.04.2000.godine u pravnom prometu koristio ime Dacić Ljutvija, nakon čega je izvršio promijenu imena i prezimena u Haris Zornić na osnovu odluke PU Novo Sarajevo broj 06/3-13-3-510/2000 od 14.04.2000. godine, državljanin BiH i R. Crne Gore, JMBG ..., posjeduje L.K. broj: ... izdata od MUP KS - Novo Sarajevo, po izjavi osuđivan za krivično djelo izazivanje opće opasnosti na kaznu zatvora od 3 mjeseca uvjetno na dvije godine, nalazio se u pritvoru od 24.02.2009. godine po rješenju Suda BiH broj: X-KRN-09/678 od 26.02.2009.godine, pa do 05.01.2011. godine, kada je pritvor ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K (uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 595.072,00 KM u vidu založnog prava na nekretninama i mjere zabrane), a potom od 11.01.2011. godine prema Rješenju Apelacionog odjeljenja Suda broj: S1 2 K 003354 10 Kž 3 pa do 11.11.2011. godine, kada je pritvor prema istom ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K, uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 595.072,00 KM (u vidu založnog prava na nekretninama) i mjera zabrane,
- Dacić Hamdo**, sin Jonuza i majke Hajruše rođene Murić, rođen 27.02.1974. godine u mjestu Rožaje, Crna Gora, nastanjen u ... državljanin BiH i R. Crne Gore, JMBG ..., posjeduje L.K. broj: ... izdatu od MUP KS - Novi Grad, po izjavi osuđivan ..., nalazio se u pritvoru od 24.02.2009. godine po rješenju Suda BiH broj: X-KRN-09/678 od 26.02.2009. godine, pa do do 05.01.2011. godine, kada je pritvor ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K (uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 142.00,00 KM u vidu založnog prava na nekretninama i

mjere zabrane), a potom od 11.01.2011. godine prema Rješenju Apelacionog odjeljenja Suda broj: S1 2 K 003354 10 Kž 3 pa do 11.11.2011. godine, kada je pritvor prema istom ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K, uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 142.000,00 KM (u vidu založnog prava na nekretninama) i mjera zabrane, te od 24.11.2011. godine po Rješenju Apelacionog odjeljenja Suda broj: S1 2 K 003354 11 Kž 9 od 22.11.2011. godine, pa do 26.12.2011. godine, kada je pritvor prema optuženom ponovo ukinut, uz izricanje jemstva u iznosu od 461.138,00 KM (u vidu založnog prava na nekretninama) i mjera zabrane,

3. **ACIK CAN**, sin Šukrua i majke Kamile, rođene Sertkaya, rođen 07.02.1971. godine u Bietigheimu, SR Njemačka, državljanin R. Srbije i Turske, posjeduje ličnu kartu za privremeni boravak, podnio zahtjev za upis u knjigu državljana BiH, koji zahtjev Rješenjem MUP-a Kantona Sarajevo PU Ilidža je odbijen zbog vođenja istrage, lična karta br. ... izdata MUP Kantona Sarajevo – Ilidža, sa povremenim prebivalištem u BiH na osnovu radne dozvole, nastanjen u ..., nema državljanstvo BiH, posjeduje JMBG za strance ..., po izjavi osuđivan u ..., nalazio se u pritvoru od 24.02.2009. godine po rješenju Suda BiH broj: X-KRN-09/678 od 26.02.2009.godine, pa do do 05.01.2011. godine, kada je pritvor ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K (uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 435.288,00 KM u vidu založnog prava na nekretninama i mjere zabrane), a potom od 11.01.2011. godine prema Rješenju Apelacionog odjeljenja Suda broj: S1 2 K 003354 10 Kž 3 pa do 11.07.2011. godine, kada je pritvor prema istom ukinut Rješenjem Suda broj: S1 2 K 003354 10 K, uz izricanje mjere jemstva u iznosu od 435.288,00 KM (u vidu založnog prava na nekretnini) i mjera zabrane,

Primjenom člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

- 1) **Zornić Haris** (sam) u mjesecu septembru 1998.godine angažovao Bilalić Almira da pronade vozača-kurira za prevoz opojne droge – kokain, što je ovaj i učinio, te je kontaktirao Pašić Envera i ponudio mu da za novčani iznos od oko 5.000 tadašnjih njemačkih maraka (DM) neovlašteno stavi u promet opojnu drogu-kokain, čiji je promet bez dozvole nadležnog organa zabranjen Zakonom o proizvodnji i prometu opojnih droga i Rješenjem o popisu opojnih droga (Službeni list R BiH 2/92 i 13/94) i Zakonom o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga (Službeni glasnik BiH 8/96), i to na način da mu je ponudio da se automobilom Opel Omega, boje trule višnje, njemačkih registraskih oznaka ..., vlasništvo E.P., odveze iz Sarajeva u Madrid, Španija, te da će ga po dolasku u Madrid kontaktirati određena lica na mobitel koji mu je prethodno predao Bilalić Almir, a kojom prilikom će mu objasniti na koji način treba preuzeti opojnu drogu-kokain, te da istu treba nakon preuzimanja prevesti u Nirnberg, Njemačka, na šta je Pašić Enver pristao, te je po prethodnom dogovoru sa Bilalić Almirom preuzeo automobil opel Omega i odveo se u Madrid, kojom prilikom su ga kontaktirala njemu nepoznata lica i od kojih je preuzeo i smjetio u skriveni dio automobila tzv. „bunker“ 8,62 kg opojne droge-

kokain koja je bila pakovana u tzv. „ciglama“, nakon čega se uputio prema odredištu svoga putovanja, kojom prilikom je dana 30.10.1998.godine zastavljen u mjestu Perthus, i kontrolisan od strane ovlaštenih službenih lica Republike Francuske koji su u skrivenom dijelu automobila pronašli sakrivenu drogu-kokain, nakon čega je Pašić Enver pravosnažno osuđen u Republici Francuskoj ... na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina.

- 2) **Zornić Haris** (sam) u mjesecu maju 2000.godine kontaktirao Ličina Esada i ponudio mu da za novčani iznos od ukupno 10.000 tadašnjih njemačkih maraka (DM) neovlašteno stavi u promet opojnu drogu-heroin, čiji je promet bez dozvole nadležnog organa zabranjen Zakonom o proizvodnji i prometu opojnih droga i Rješenjem o popisu opojnih droga (Službeni list RBiH 2/92 i 13/94) i Zakonom o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga (Službeni glasnik BiH 8/96), i to na način da mu je ponudio da automobilom Renault Clio njemačkih registarskih oznaka ... vlasništvo D.M., iz Sarajeva preveze do njemu tada poznate lokacije u Španiji 38,7 kilograma opojne droge-heroin, koja je bila sakrivena u automobilu, te istu preda licima koja će ga kontaktirati na telefon koji mu je Zornić Haris prethodno predao, na šta je Ličina Esad pristao, te je krajem maja 2000.godine od Zornić Harisa preuzeo automobil Renault Clio u Sarajevu, na parkiralištu u naselju Hrasno, te mu je tom prilikom Zornić Haris predao rukom pisanu ceduljicu sa mapom kretanja, nakon čega je Ličina Esad krenuo na put da bi dana 30.05.2000.godine bio zaustavljen u mjestu Biriato i kontrolisan od strane carinskih organa Republike Francuske, kojom prilikom je u automobilu pronađeno 38,7 kg opojne droge-heroin, nakon čega je Ličina Esad pravosnažno osuđen u Republici Francuskoj presudom ....
- 3) **Zornić Haris** (sam) u toku 2004.godine angažovao kao posrednika izvjesnog „Saju“ da pronađe vozača-kurira koji bi prevezao izvjesnu količinu opojne droge-heroin iz BiH u neku od zemalja Zapadne Evrope, te je izvjesni „Sajo“ ponudio Babajić Miralemu da u svojstvu vozača-kurira za neutvrđeni novčani iznos preveze iz BiH u neku od zemalja Zapadne Evrope, a najvjerojatnije Austriju, opojnu drogu-heroin, na šta je Babajić Miralem i pristao, te se skupa sa Ramović Izetom dovezao iz Njemačke, gdje inače živi, u BiH svojim PMV Hyundai, njemačkih registarskih oznaka ..., te najvjerojatnije u mjestu Orašje, BiH, od njemu poznatog lica preuzeo opojnu drogu-heroin koju je sakrio ispod poklopca na dnu prtljažnika svoga automobila u tzv. bunkeru, te je dana 22.07.2004.godine, na graničnom prelazu Obrežje (Slovenija) bio kontrolisan od strane ovlaštenih službenih lica, kojom prilikom je u skrivenom dijelu automobila pronađeno 25,753 kg opojne droge-heroin, a čiji promet je zabranjen Uredbom o klasifikaciji opojnih droga Republike Slovenije (Službeni list Republike Slovenije broj 49/2000), da bi potom bio lišen slobode i pravosnažno osuđen ..., dok njegova saputnica Ramović Izeta, koja se nalazila u automobilu prilikom konrtole od strane ovlaštenih službenih lica, nije bila optužena za ovo krivično djelo, jer je istragom utvrđeno da nije znala da se u automobilu nalazi opojna droga.
- 4) **Dacić Hamdo** (sam) u toku 2005.godine angažovao Omerović Ismeta i Muškić Begu sa ciljem da pronađu vozača-kurira koji će za određeni novčani iznos neovlašteno stavljati u promet opojnu drogu-heroin, na šta su oni i pristali, te je tako

Omerović Ismet u toku 2005.godine pozvao Ibišević Rifata i ponudio mu da prevozi drogu-heroin, na šta je Ibišević i pristao, te je tako:

- Dana 25.07.2005.godine od Muškić Bege preuzeo njegov PMV BMW 530 dizel registarskih oznaka ... i dana 26.07.2005.godine krenuo na put za Crnu Goru, kojom prilikom ga je na telefon pozvao Dacić Hamdo i uputio ga da se odveze do Budve, Crna Gora, što je Ibišević Rifat i učinio, te se po dolasku u Budvu sastao sa Dacić Hamdom koji mu je tom prilikom predao novčani iznos od hiljadu EUR, nakon čega mu je Dacić Hamdo rekao da sa izvjesnim „Čelom“ ode po robu, odnosno opojnu drogu, što je Ibišević Rifat i učinio, te su se odvezli do jedne kuće gdje mu je Čelo u sakriveni dio automobila tzv. „bunker“ stavio 60 pakovanja tzv. „cigli“ po pola kilograma, ili ukupno oko 30 kilograma opojne droge heroin, nakon čega su se vratili i ručali sa Dacić Hamdom koji je tom prilikom rekao Dacić Hamdi da vozi prema Mađarskoj, a da će mu uz put javiti gdje treba da vozi robu, što je i učinio, te ga uputio da opojnu drogu vozi u Milano, Italija, što je Ibišević i učinio i predao drogu njemu nepoznatom licu od kojeg je preuzeo izvjesnu količinu novca na ime predate robe, nakon čega ga je telefonski kontaktirao Dacić Hamdo i rekao mu da se vozi kući u Njemačku, što je Ibišević i učinio, te se po dolasku u Ingolstadt sastao sa Omerović Ismetom i Muškić Begom kojima je predao novac od droge, a tom prilikom je od Omerović Ismeta za obavljeni posao dobio 5.500 EUR.

- U mjesecu augustu 2005.godine od Muškić Bege i Omerović Ismeta preuzeo PMV BMW 530 dizel registarskih oznaka ... koji su ga uputili sa ide prema Novom Pazaru, Republike Srbija, a prilikom vožnje ga je na mobilni telefon kontaktirao Dacić Hamdo koji mu je dao upute kada tačno da dođe u Novi Pazar, te se nakon dolaska u Novi Pazar sastao sa Dacić Hamdom i licem zv. „Čelo“, kojom prilikom je Dacić Hamdo rekao Ibiševiću da ima više opojne droge za transport i da je odredište opet Milano, Italija, na šta je Ibišević pristao, te je nakon toga zajedno sa „Čelom“ otišao do jedne brvnare u šumi gdje je droga prebačena iz prtljagarnice jednog mercedesa u skriveni dio tzv. „bunker“ BMW-a registarskih oznaka ... , i to 80 paketa tzv. „cigli“ pojedinačne težine od pola kilograma, odnosno ukupno 40 kilograma opojne droge-heroin koja je bila upakovana u smeđu selotejp traku, nakon čega je sutradan Ibišević krenuo na put prema Italiji, a prilikom vožnje se redovno čuo telefonom sa Dacić Hamdom, da bi se po dolasku u Milano sreo sa jednim Albancem sa kojim je otišao na nepoznatu lokaciju gdje je predao 20 kilograma opojne droge-heroin, a da za isporučenu drogu nije dobio nikakav novac, nakon čega je kontaktirao sa Dacić Hamdom koji ga je uputio da se sa ostatkom od 20 kilograma droge uputi prema gradu Raveni, što je Ibišević i učinio, da bi dolaskom u Raveno bio kontaktiran od strane dvojice Albanaca sa kojima je otišao u jednu podzemnu garažu kojom prilikom im je predao preostalih 40 pakovanja, odnosno 20 kilograma opojne droge-heroin, za šta je dobio ukupno 26.000 EUR, nakon čega se vratio u Njemačku, a prilikom puta se čuo sa Dacić Hamdom koji mu je rekao da od dobijenih para uzme za sebe 2.000 EUR, a nakon povratka u Njemačku dobijeni novac je predao Muškić Begi od kojega je dobio 4.000 EUR za obavljeni posao.

- Dana 21.12.2006.godine za obećani iznos od 7-8 hiljada EUR , a po uputama Dacić Hamde u Offenbachu, Njemačka, sastao sa izvjesnim NN licem od kojega je dobio 1.500 EUR za troškove puta, nakon čega je 22.12.2006.godine krenuo u Niš rent-a-car vozilom marke VW tip GOLF V gdje je stigao 23.12.2006.godine gdje je odsjeo kod svojih roditelja, da bi ga tada Dacić Hamdo telefonom uputio da ode u Užice i da se sastane sa njegovim rođakom izvjesnim Salkom, što je Ibišević i uradio, te se sastao sa Salkom koji mu je

predao 700 EUR sa objašnjenjem da to šalje Dacić Hamdo, nakon čega je Salko smjestio 24 paketa opojne droge-heroin ukupne težine od 12 kilograma ispod zadnjeg sjedišta automobila GOLF V, kojom prilikom se Ibišević čuo sa Dacić Hamdom koji ga je uputio da opojnu drogu-heroin vozi u Njemačku, na šta Ibišević nije mogao pristati jer ima zabranu ulaska u Švicarsku, nakon čega ga je Dacić Hamdo uputio da opojnu drogu-heroin vozi u Njemačku i da će mu poslije javiti kome da preda robu, na šta je Ibišević pristao, te je tako krenuo prema Njemačkoj, da bi istog dana bio kontrolisan od strane mađarske policije na graničnom prelazu Horgoš-Seget kojom prilikom je otkrivena sakrivena droga, a Ibišević lišen slobode,

- da bi Ibišević Rifat dana 10.10.2007.godine radi počinjenih navedenih krivičnih djela bio isporučen u Njemačku gdje je dana 02.06.2008.godine presudom ..., Muškić Bego osuđen ..., a Omerović Ismet osuđen ....

- 5) **Acik Can** (sam) dana 24.02.2009.godine u svojoj kući koja se nalazi u ..., bez dozvole nadležnog organa koja glasi na njegovo ime držao vatreno oružje marke „Beretta“ fabričkog broja M462427, te 216 komada pripadajuće municije kalibra 9 mm,

Čime bi :

-Zornić Haris u radnjama opisanim u tački I pod 1, 2. i 3. izreke ove Presude (što odgovara tačkama 1, 2. i 3. Optužnice) počinio krivično djelo Organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom Neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH;

-Dacić Hamdo u radnjama opisanim u tački i pod 4. izreke ove Presude (što odgovara tački 4. Optužnice) počinio krivično djelo Organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom Neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH;

-Acik Can u radnjama opisanim u tački I pod 5. izreke ove Presude (što odgovara tački 7. Optužnice) počinio krivično djelo iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu ove presude u odnosu na optužene Zornić Harisa, Dacić Hamdu i Acik Cana padaju na teret budžetskih sredstava.

II

Optuženi:

1. **Zornić Haris**, sa naprijed navedenim ličnim podacima,
2. **ACIK CAN**, sa naprijed navedenim ličnim podacima,
3. **Pravno lice „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo**, ul. Zabrđe 5b, upisano u registar pravnih subjekata kod Kantonalnog suda Sarajevo po rješenju broj: UF/I-2058/01

od 28.01.2002.godine, osobe ovlaštene za zastupanje (bez ograničenja): Zornić Haris, direktor, Ahmić Amer, prokurista

Primjenom člana 285. Zakona o krivičnom postupku BiH:

KRIVI SU

Što su:

Nakon što su Zornić Haris i Dacić Hamdo u periodu od 1992. do 1998. godine na teritoriji Republike Njemačke utajili porez, i to na način da su:

Zornić Haris, u namjeri da izbjegne plaćanje poreza,

- u periodu od 1992. do 1995. godine u Njemačkoj, u gradu Nirnbergu angažovao Kathrin Mohs, sa kojom je tada živio u vanbračnoj zajednici, da na svoje ime otvori obrt koji će Zornić Haris koristiti za pružanje usluga u izvođenju građevinskih radova, na šta je ona i pristala, te je otvorila obrt za zaštitu drveta i građevina Mohs-Dacić GbR, a kojim obrtom je u navedenom periodu u potpunosti upravljao Zornić Haris i to na način da je obrt koristio za pružanje usluga u građevinarstvu, te naručiocima usluga ispostavljaio račune za obavljene usluge, a koje račune nije nikada prijavljivao u nadležnoj Poreskoj upravi u Nirnbergu, niti je ikada nadležnoj Poreskoj upravi podnio godišnji izvještaj za pružene usluge, odnosno stečene prihode, nije plaćao poreze na obrt, niti je ikada obračunavao i uplaćivao porez na plate radnika koji su izvodili usluge,

- u periodu od 1994. do 1995.godine u Njemačkoj, u gradu Nirnbergu angažovao Grit Miodunski, sa kojom je tada živio u bračnoj zajednici, da na svoje ime otvori obrt koji će Zornić Haris koristiti za pružanje usluga u izvođenju građevinskih radova, na šta je ona i pristala, te je otvorila obrt za zaštitu drveta i građevina Miodunski-Dacić, a kojim obrtom je također u navedenom periodu u potpunosti upravljao Zornić Haris i to na način da je obrt koristio za pružanje usluga u građevinarstvu, te naručiocima usluga ispostavljaio račune za obavljene usluge, a koje račune nije nikada prijavljivao u nadležnoj Poreskoj upravi u Nirnbergu, niti je ikada nadležnoj Poreskoj upravi podnio godišnji izvještaj za pružene usluge, odnosno stečene prihode, nije plaćao poreze na obrt, niti je ikada obračunavao i uplaćivao porez na plate radnika koji su izvodili usluge,

čime je u konačnici za oba obrta izbjegao platiti porez u ukupnom iznosu glavnice od 864.325,00 tadašnjih njemačkih maraka (DM), a za koje krivično djelo je Finansijski ured Nirnberg-sjever, Služba za finansijsku kontrolu poreznih obveznika podnijela Državnom tužilaštvu pri Pokrajinskom sudu Nirnberg Izvještaj o istrazi broj: S 1603-B 52/95-StF 01/15 od 17.03.1998.godine, a tokom koje krivične istrage je osumnjičeni Dacić Ljutvija (Zornić Haris) bio lišen slobode dana 17.05.1995.godine, te mu je određen pritvor u kojem je ostao do 10.08.1995.godine kada je položio iznos od 180.000 tadašnjih njemačkih maraka (DM) kao iznos jemstva (kaucije), nakon čega je napustio teritoriju Republike Njemačke, a za koja krivična djela ne može krivično odgovarati na teritoriji BiH, budući da se na ista odnosi odredba člana 1. Zakona o amnestiji FBiH.

Dacić Hamdo, u namjeri da izbjegne plaćanje poreza ,

- u periodu od 1995. do 1998.godine u Njemačkoj, u gradu Nirnbergu, angažovao Karajić Mirsadu, sa kojom je tada živio u bračnoj zajednici, da na svoje ime otvori obrt koji će Dacić Hamdo koristiti za pružanje usluga u izvođenju građevinskih radova, na šta je ona i pristala, te je otvorila obrt za zaštitu drveta i građevina Karajić, te je zbog selidbe u toku 1996.godine obrt preseljen u grad Furth pored Nirnberga, a kojim obrtom je u navedenom periodu u potpunosti upravljao Dacić Hamdo, i to na način da je obrt koristio za pružanje usluga u građevinarstvu, te naručiocima usluga ispostavljao račune za obavljene usluge, a koje račune nije nikada prijavljivao u nadležnoj Poreskoj upravi u Nirnbergu, niti je ikada nadležnoj Poreskoj upravi podnio godišnji izvještaj za pružene usluge, odnosno stečene prihode, nije plaćao poreze na obrt, niti je ikada obračunavao i plaćao porez na plate radnika koji su izvodili usluge, na koji način je oštetio odgovarajući budžet za sljedeći iznos:

Za 1995.godinu ukupan iznos neplaćenog poreza na dohodak u iznosu od 67.957,69 EUR, kamate na porez na dohodak u iznosu od 34.317,00 EUR, doprinos za solidarnost u iznosu od 5.490,08 EUR, te iznos zateznih kamata od 30.058,50 EUR na dan 26.05.2008. godine, što ukupno iznosi 137.823,27 EUR, a za koju krivično-pravnu radnju Dacić Hamdo ne može krivično odgovarati na teritoriji BiH, budući da se na istu odnosi odredba člana 1. Zakona o amnestiji FBiH, zatim

Za 1996.godinu ukupan iznos neplaćenog poreza na dohodak u iznosu od 85.573,90 EUR, kamate na porez za dohodak u iznosu od 37.333,77 EUR, doprinos za solidarnost u iznosu od 6.326,01 EUR, te iznos zateznih kamata od 38.786,00 EUR na dan 26.05.2008. godine, što ukupno iznosi 168.019,68 EUR

Za 1997.godinu ukupan iznos neplaćenog poreza na dohodak u iznosu od 104.243,22 EUR, kamate na porez za dohodak u iznosu od 36.857,01 EUR, doprinos za solidarnost u iznosu od 7.718,81 EUR, te iznos zateznih kamata od 46.890,00 EUR na dan 26.05.2008.godine, što ukupno iznosi 195.709,04 EUR

Za 1998.godinu ukupan iznos neplaćenog poreza na dohodak u iznosu od 139.504,97 EUR, kamate na porez za dohodak u iznosu od 39.757,00 EUR, doprinos za solidarnost u iznosu od 7.598,53 EUR, te iznos zateznih kamata od 58.820,00 EUR na dan 26.05.2008.godine, što ukupno iznosi 245.680,50 EUR

Za 1998.godinu ukupan iznos neplaćenog poreza na promet u iznosu od 61.913,87 EUR, kamate na porez na promet u iznosu od 17.641,00 EUR, te iznos zateznih kamata od 24.760,00 EUR na dan 14.05.2008.godine, što ukupno iznosi 104.314,87 EUR

čime je je oštetio odgovarajući budžet Republike Njemačke u 1995.godini za ukupan iznos glavnice (porez na dohodak i doprinos za solidarnost) od 73.447,77 EUR, te iznos kamate i zatezne kamate (na dan 26.05.2008.godine) na porez na dohodak i doprinos za solidarnost od 64.375,50 EUR, a za koja krivična djela ne može krivično odgovarati na teritoriji BiH, budući da se na ista odnosi odredba člana 1. Zakona o amnestiji FBiH, te oštetio odgovarajući budžet Republike Njemačke za period 1996.-1998.godine za ukupan iznos glavnice (porez na dohodak, odnosno porez na promet i doprinos za solidarnost) od 412.879,31 EUR, te iznos kamate i zatezne kamate (na dan 14.05. i 26.05.2008.godine) na porez na dohodak, odnosno porez na promet i doprinos za solidarnost od 300.844,78

EUR, a za koja krivična djela ne može krivično dogovarati na teritoriji BiH, budući da se na njega kao izvršioca krivičnih djela ima primjeniti blaži zakon, u ovom slučaju Krivični zakon iz 1998.godine koji za krivično djelo poreske utaje u kvalificiranom obliku propisuje kaznu zatvora u trajanju do 5 godina, te se ima uzeti da je u ovom slučaju nastupila apsolutna zastara krivičnog gonjenja.

Zornić Haris je, nakon što je dana 10.08.1995.godine pušten iz pritvora uz novčano jemstvo, napustio teritoriju Republike Njemačke i nastanio se na teritoriji BiH.

Pa su:

6) Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo (zajedno)

Zornić Haris i Acik Can u cilju legalizacije novca stečenog krivičnim djelima poreske utaje iz Republike Njemačke, a koji novac su nezakonito stekli Zornić Haris i Dacić Hamdo, dana 28.01.2002.godine u Sarajevu osnovali društvo sa ograničenom odgovornošću „MAJORKA“ Sarajevo, sa vlasničkim odnosom 50% u korist Zornić Harisa i 50% u korist Acik Cana, u kojem društvu je Acik Can imao poziciju direktora bez ograničenja za zastupanje društva, sa jednim ciljem da putem navedenog preduzeća stave u legalne novčane tokove novac koji je poticao iz izvršenja krivičnog djela porezne utaje, te su u periodu od 2002. do januara 2005.godine pristupili gradnji hotela „Exclusive“ u naselju Rajlovac u Sarajevu, koja gradnja je u ovom periodu u potpunosti finansirana iz novca stečenog izvršenjem krivičnih djela, a firma „MAJORKA“ d.o.o. nije obavljala nikakvu privrednu djelatnost, te je Zornić Haris u navedenom periodu u svojstvu fizičkog lica u potpunosti finansirao izgradnju hotela gotovim novcem, da bi Zornić Haris kao jedan od suvlasnika društva „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo dana 18.12.2006.godine izvršio povećanje svog osnivačkog uloga u društvu „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo za iznos procijenjene vrijednosti hotela od 5.836.075,00 KM, a u kojem periodu izgradnje hotela „EXCLUSIVE“ od 2004. do 2008.godine je izgradnja hotela djelimično finansirana i iz sredstava tzv. kratkoročnih pozajmica, te je između ostalog u označenom periodu Acik Can pozajmio društvu „MAJORKA“ iznos od 111,152,00 KM, Dacić Hamdo iznos od 67.970,00 KM, a Zornić Haris iznos od 71.970,00 KM, da bi u cilju prikrivanja stvarnog izvora novca korištenog za finansiranje izgradnje hotela „EXCLUSIVE“ društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo u periodu od početka 2005.godine do sredine 2008.godine u više navrata tražilo kredite od BOR banke d.d. Sarajevo, sa navodnim ciljem nastavka izgradnje hotela, pa je tako društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo dana 17.12.2004.godine od BOR banke d.d. Sarajevo zatražilo kredit u iznosu od 600.000,00 KM sa ciljem ulaganja novca u izgradnju objekta, te koji kredit je i odobren od strane BOR banke dana 25.01.2005.godine u iznosu od 120.000,00 KWD (kuvajtskih dinara), isplaćen društvu „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo u protivvrijednosti od 616.623,63 KM; dana 07.06.2005.godine društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo od BOR banke d.d. Sarajevo tražilo kredit u iznosu od 400.000,00 KM sa ciljem ulaganja novca u izgradnju objekta, te koji kredit je i odobren od strane banke dana 14.07.2005.godine u iznosu od 74.000,00 KWD (kuvajtskih dinara), isplaćen društvu „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo u protivvrijednosti od 508.554,51 KM; dana 13.09.2006.godine društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo od BOR banke d.d. Sarajevo tražilo kredit u iznosu od 320.000,00 KM i dana 20.09.2006.godine u iznosu od 55.000,00 KM sa ciljem ulaganja novca u izgradnju objekta, te koji kredit je i odobren od strane BOR banke dana 22.09.2006.godine u ukupnom iznosu od 375.000,00 KM; zatim dana 30.01.2007.godine društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo od BOR banke d.d. Sarajevo tražilo kredit u iznosu od 125.000,00 KM sa ciljem povrata revolving kredita HYPO ALPE

ADRIA banci, te koji kredit je i odobren od strane BOR banke dana 08.02.2007.godine u iznosu od 125.000,00 KM; te u konačnici dana 29.05.2008.godine društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo od BOR banke d.d. Sarajevo tražilo kredit u iznosu od 120.000,00 KM sa ciljem povrata revolving kredita banci, te koji kredit je i odobren od strane BOR banke dana 17.06.2008.godine u iznosu od 120.000,00 KM, a sve sa ciljem da Zornić Haris i Acik Can kao odgovorna lica preduzeća „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo prikriju stvarni izvor novca korištenog u izgradnji hotela, te je u konačnici Zornić Haris kao fizičko lice uložio u izgradnju hotela ukupan iznos od 1.659.643,22 KM, a koji novac je stečen izvršenjem krivičnih djela, dok je preostalih 339.248,77 KM uloženi u izgradnju hotela dobijenih u vidu tzv. kratkoročnih pozajmica, te su u konačnici Zornić Haris i Acik Can kao odgovorna lica društva „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo stavili u periodu od 2002. do 2005.godine u legalne novčane tokove novac u ukupnom iznosu od najmanje 1.659.643,22 KM, a na osnovu kojeg iznosa su izgradili hotel „EXCLUSIVE“ do određenog stepena izgrađenosti, da bi u kasnijem periodu na osnovu istoga društvo „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo dobilo naprijed navedene iznose kredita, na osnovu kojih kredita je dovršena izgradnja hotela, a hotel bio stavljen u funkciju, te počeo donositi prividno legalan izvor prihoda, tj.zarade koja je između ostalog korištena za otplatu dobijenih kredita.

7) Acik Can u društvu još jedne neidentifikovane muške osobe „Alena“, dana 12.07.2006.godine u Sarajevu, u caffeu „CACADU“ nudio na prodaju prikrivenom istražitelju kodnog naziva „Marko“ 10 kilograma opojne droge-heroin, kojom prilikom mu je dao i probni uzorak težine 2 grama, koji uzorak je prikriveni istražitelj testirao i uvjerio se da se radi o opojnoj drogi - heroinu, te je pristao na Canovu ponudu, i tom prilikom su se Acik Can i prikriveni istražitelj dogovorili da će do razmjene novca i opojne droge doći idući dan, 13.07.2006.godine, ali do ugovorene razmjene opojne droge i novca nije došlo budući da je Acik Can primjetio pojačano prisustvo policije, što je i rekao prikrivenom istražitelju u telefonskom razgovoru koji je vođen 14.07.2006. godine.

Čime su:

- **Zornić Haris** radnjama opisanim u tački II pod 6. izreke ove Presude (što odgovara tački 6. Optužnice) počinio krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH,

-**Acik Can** u radnjama opisanim u tački II pod 6. izreke ove Presude (što odgovara tački 6. Optužnice) počinio krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, te u tački II pod 7. izreke ove Presude (što odgovara tački 5. Optužnice) počinio krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH,

-**Pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo** u radnjama opisanim u tački II pod 6. izreke ove Presude (što odgovara tački 6. Optužnice) počinilo krivično djelo Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH u vezi sa članom 124. tačka a) i c) KZ BiH, a sve u vezi sa članom 128. KZ BiH.

Pa Sud optuženom Zornić Harisu primjenom odredbi iz članova 39, 40, 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine za počinjeno krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH, izriče:

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA

Primjenom odredbe člana 56. stav 1. KZ BiH, u izrečenu kaznu zatvora optuženom Zornić Harisu ima se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od 24.02.2009. godine do 05.01.2011. godine, te od 11.01.2011. godine do 11.11.2011. godine.

Optuženom Acik Canu, Sud uz primjenu odredbi iz članova 39, 40, 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine:

- za počinjeno krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH , **izriče kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine**
- za počinjeno krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. Stav 1. Krivičnog zakona FBiH, **izriče kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine,**

te primjenom odredbe člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH, izriče

JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVIJE) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI

Primjenom odredbe člana 56. stav 1. KZ BiH, u izrečenu kaznu zatvora optuženom Acik Canu ima se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od 24.02.2009. godine do 05.01.2011. godine, te od 11.01.2011. godine do 11.07.2011. godine.

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog Acik Cana se oduzimaju predmeti, i to 25 telefonskih aparata, 4 GSM SIM sertifikata, 3 GSM SIM kartice, 36 GSM SIM sertifikata sa SIM karticama (nekoristene) i 14 telefonskih kartica za javne govornice, a koji su od njega privremeno oduzeti u istrazi.

Optuženom pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Sud uz primjenu odredbi iz članova 48, 131, 132. i 135. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine za počinjeno krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH u vezi sa članom 124. tačka a) i c) KZ BiH, a sve u vezi sa članom 128. KZ BiH, izriče:

NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD 100.000,00 KM (STOHILJADA KONVERTIBILNIH MARAKA)

Koju novčanu kaznu je optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo dužno platiti u roku od 1 (jedan) mjesec od dana pravomoćnosti presude.

Na osnovu člana 110. KZ BiH u vezi sa članom 209. stav 4. KZ BiH, od optuženog Zornić Harisa i pravog lica „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo se oduzma korist stečena izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 1.659.643,22 KM

(jedan milion šestopedesetdevet hiljada šestočetrdeset tri konvertibilne marke i dvadeset dva feninga).

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo se obavezuju da naknade troškove krivičnog postupka srazmjerno djelu u kojem su oglašeni krivim, a čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvod

Nakon provedenog postupka pred ovim pretresnim vijećem, donošenja i javnog objavljivanja izreke ove presude, Sud u obrazloženju pismene presude izlaže i obrazlaže bitne razloge koji su bili odlučni za donošenje ovakve presude, temeljeći obrazloženje na analizi činjeničnog opisa predmetne optužnice, na ocjeni provedenih dokaza, sa razlozima koje odlučne činjenice i iz kojih razloga ovo vijeće uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, kao i na rješenju određenih procesno pravnih i materijalno pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženih i pri primjenjivanju određenih odredaba krivičnog zakona na optužene i njihova djela, koja pitanja su se postavila pred ovim vijećem. Sud je savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, dovodeći dokaze u vezi sa odbranama optuženih, te donio odluku kao u izreci presude, temeljeći presudu na činjenicama i dokazima koji su izneseni na javnom i usmenom glavnom pretresu.

U vezi sa činjeničnim dijelom izreke ove presude, vijeće napominje da je bez bitne povrede objektivnog i subjektivnog identiteta izmijenjene optužnice i izreke ove presude, činjenični opis predmetne izmijenjene optužnice djelimično izmijenjen na način da je usklađen sa rezultatima provedenih dokaza, te su iz činjeničnog opisa predmetnih djela izostavljene određene činjenične tvrdnje Tužilaštva koje ne proizilaze iz rezultata provedenih dokaza, čime po ocjeni vijeća nije povrijeđen objektivni niti subjektivni identitet optužnice i presude, o čemu će biti više riječi u nastavku obrazloženja ove presude.

Optužnicom Tužilaštva BiH, broj: KT-438/07 od 16.11.2009. godine, potvrđena dana 19.11.2009. godine, Tužilaštvo BiH je optužilo optužene Zornić Harisa, Dacić Hamdu, Acik Cana i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i to da je optuženi Zornić Haris počinio krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. i krivičnim djelom pranje novca iz člana 209. stav 2., sve iz KZ-a BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH, optuženi Dacić Hamdo počinio krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. sve iz KZ-a BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH, optuženi Acik Can počinio krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 4. u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. i krivičnim djelom pranje novca iz člana 209. stav 2., sve iz KZ-a BiH, te krivično djelo iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH, te optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo počinilo krivično djelo pranje novca iz člana

209. stav 2. KZ BiH, u vezi sa članom 124.tačka a) i c) KZ BiH, a sve u vezi sa članom 128. KZ BiH.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 21.01.2010. godine, svi optuženi su se izjasnili da nisu krivi za djela za koja se pojedinačno optužuju, te je predmet upućen ovom pretresnom vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa i suđenja.

Dana 16.02.2010. godine održana je pred ovim Vijećem za potrebe suđenja statusna konferencija, a dana 09.03.2010. godine započet je glavni pretres protiv optuženih.

Optuženi Zornić Haris, Dacić Hamdo, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo su se tokom glavnog pretresa branili da nisu krivi za krivičnopravne radnje i krivična djela za koja se optužuju predmetnom optužnicom, osporavajući sve optužne navode, predlažući da se oslobode od optužbe.

Radi obezbjeđenja prisustva optuženih i uspješnog vođenja krivičnog postupka, prema optuženima Zornić Harisu, Dacić Hamdi i Acik Canu je tokom postupka primjenjivana mjera pritvora, i to po Rješenju Suda Bosne i Hercegovine broj: X-KRN-09/678 od 26.02.2009. godine, koji pritvor je produžavan tokom postupka i koji je trajao u odnosu na svu trojicu optuženih do 05.01.2011. godine, kada im je pritvor ukinut, uz izricanje mjere jemstva u vidu založnog prava na nekretninama (u odnosu na optuženog Zornić Harisa u iznosu od 595.072,00 KM, u odnosu na optuženog Dacić Hamdu u iznosu od 142.000,00 KM, a u odnosu na optuženog Acik Cana u iznosu od 435.288,00 KM) i izricanje mjera zabrane (zabrana napuštanja mjesta boravišta, zabrana putovanja, zabrana sastajanja sa određenim osobama i obaveza nadležne policijske stanice da svakodnevno vrši provjeru da li optuženi borave na prijavljenim adresama).

Pritvor prema imenovanim optuženima je ponovo primjenjivan po Rješenju Apelacionog odjeljenja ovog Suda, donesenom po žalbi Tužilaštva BiH, i to u periodu od 11.01.2011. godine, pa u odnosu na optuženog Acik Cana do 11.07.2011. godine, kada mu je pritvor ukinut, uz izricanje mjere jemstva u vidu založnog prava na nekretninama u iznosu od 435.288,00 KM i izricanje navedenih mjera zabrane, te u odnosu na optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu do 11.11.2011. godine kada im je pritvor ukinut, uz izricanje mjere jemstva u vidu založnog prava na nekretninama (u odnosu na optuženog Zornić Harisa u iznosu od 595.072,00 KM, a u odnosu na optuženog Dacić Hamdu u iznosu od 142.000,00 KM) i izricanje navedenih mjera zabrane. U odnosu na optuženog Dacić Hamdu pritvor je ponovo primjenjivan od 24.11.2011. godine (po rješenju Apelacionog odjeljenja ovog Suda u postupku po žalbi Tužilaštva BiH) sve do 26.12.2011. godine, kada mu je pritvor ukinut, uz izricanje mjere jemstva u vidu založnog prava na nekretninama u iznosu od 461.138,00 KM i izricanje navedenih mjera zabrane.

Mjere zabrane izrečene optuženima su mijenjane, odnosno ublažavane više puta tokom postupka, te su u momentu izricanja ove Presude u primjeni bile, pored mjere jemstva, sljedeće mjere zabrane: zabrana napuštanja boravišta, pri čemu je kretanje optuženih ograničeno na područje Kantona Sarajevo, zatim, zabrana putovanja, uz privremeno oduzimanje putnih isprava, zabranu izdavanja novih putnih isprava i zabranu korištenja lične karte za prelazak granice BiH, te obaveza javljanja jednom sedmično (ponedeljkom i petkom) u periodu od 08,00 do 10,00 h nadležnim državnim organima, i to optuženi Zornić

Haris Policijskoj stanici Novo Sarajevo, optuženi Dacić Hamdo Policijskoj stanici Novi Grad, a optuženi Acik Can Policijskoj stanici Ilidža.

Nakon izricanja ove Presude, prema optuženom Dacić Hamdi su ukinute sve mjere zabrane, dok je optuženima Zornić Harisu i Acik Canu ukinuta mjera zabrane napuštanja mjesta boravišta, dok su u primjeni ostale sljedeće mjere zabrane: zabrana putovanja, uz privremeno oduzimanje putnih isprava, zabranu izdavanja novih i zabranu korištenja lične karte za prelazak granice BiH, te obaveza javljanja nadležnom državnom organu jednom sedmično (ponedjeljkom) u periodu od 08,00 do 10,00 h, i to optuženi Zornić Haris Policijskoj stanici Novo Sarajevo, a optuženi Acik Can Policijskoj stanici Ilidža.

2. DOKAZI

Dokazi optužbe

U toku dokaznog postupka, pred Sudom su, u okviru predloženih dokaza Tužilaštva BiH, saslušani svjedoci: Lipski Kristof, Bauer Kurt, Šmit Hans, Halilović Sado, Ličina Esad, Pašić Enver, Lopatić Milomir, Mijatović Željko, Vatreš Admir, Šuškić Mirsad, Omerbašić Esad, Useini Nura, Korjenić Aida, Taso Vildana, Pršeš Hamid, Karahmet Halil, Useini Alija, Mustafić Derviša, zaštićeni svjedok „Marko“, Jasika Admir, Husić Begzad, Karajić Mirsada, Husić Armin, Žmirek Danijela, Ibišević Rifat, Omerović Ismet, zaštićeni svjedok „S“, Muškić Bego i Ličina Elvira, te vještaci Babić Samir i Prašljivić Kerima.

Tužilaštvo je provelo i u sudski spis uvelo slijedeću materijalnu dokumentaciju kao dokaze optužbe: Presuda ... kojom se Ličina Esad osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina uz primjerak na francuskom jeziku. (u optužnici br. 1, T 16-1), Nalog za upućivanje predmeta prvostepenom krivičnom sudu te rješenje o djelimičnoj obustavi istrage protiv Esada Ličine i Lutvije Dacića alias Haris Zornić od 04.07.2001. godine broj Javnog tužiteljstva 00004486 i broj istražnog sudije 2/00/37 uz primjerak na francuskom jeziku (u optužnici br. 2, T 16-2), Izvješće toksikološkog vještačenja opojnih droga Sudskog vještaka pri Žalbenom sudu u Bordou, dr. Veronique Dusmestre-Toulet od 03.10.2000. godine uz Aneks 1 Sudske naredbe (na francuskom jeziku) za vještačenje uzoraka broj Javnog tužilaštva 00004486 i broj Istražnog suda 2/00/37 i Aneks 2 koji sačinjavaju hromatogrami (u optužnici br. 3, T 16-3), Dopis Apelacionog suda u ...u , Kabineta Državnog tužitelja broj: ... od 07.10.2008.godine (prevod sa francuskog jezika) (u optužnici br. 8, T 17), Finansijske istražne radnje u predmetima Hamdo i Lutvija Dacić -Razmjena pismenih dokumenata sa LKA od 15.05.2008. i 27.05.2008. godine od strane Finansijskog ureda Nurnberg naslovljen na Tužilaštvo BiH od 25.05.2008. godine broj: S 1603-AHE-180/08-SF 77/61 (u optužnici br. 25, T 18-1), Finansijske istražne radnje u predmetima Hamdo i Lutvija Dacić – Službena molba za pružanje pomoći od 18.04.2008. godine i telefonski razgovor sa gospodinom Hormann od 26.05.2008. godine od strane Finansijskog ureda Nurnberg–jug, Službe za finansijsku kontrolu poreznih obveznika broj: S 1603-AHE 180/08-SF 77/61 od 25.05.2008. godine naslovljen na Kriminalističku službu pokrajine Bayern (u optužnici br. 26, T 18-2), Finansijske istražne radnje u predmetima Hamdo i Lutvija Dacić- Službena molba za pružanje pomoći od 18.04.2008. godine od strane Finansijskog ureda Nurnberg –jug, Službe za finansijsku kontrolu poreznih obveznika broj: S 1603-AHE 180/08 –SF 77/61 od 15.05.2008. godine naslovljena na Kriminalističku službu pokrajine Bayern (u optužnici br. 27, T 18-3), Listing zaostataka poreza sa danom 14.05.2008. godine za Hamdu i Lutviju Dacić (u optužnici br. 28, T 18-4

), Listing zaostataka poreza sa danom 26.05.2008. godine za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić-Dacić (u optužnici br. 29, T 18-5), Izvještaj Finansijskog ureda Nurnberg – Istok za 1992. godinu o porezu na promet Lutvije Dacića, poreski broj: ... (u optužnici br. 30, T 18-6), Izvještaj Finansijskog ureda Nurnberg- Istok za 1993. godinu o porezu na promet Lutvije Dacića, poreski broj: ... (u optužnici br. 31, T 18-7), Izvještaj Finansijskog ureda Nurnberg – Istok za 1994. godinu o porezu na promet Lutvije Dacića poreski broj: ... (u optužnici br. 32, T 18-8), Porez na obrtničke djelatnosti za firmu Mohs i Dacić GBR –Zaostale uplate Finansijskog ureda Nurnberg – jug od 14.05.2008. godine (u optužnici br. 33, T 18-9), Računi finansijske kase Finansijski ured Nurnberg za Društvo građanskog prava Mohs i Dacić od 14.05.2008. godine broj:240/169/00806 (u optužnici br. 34, T 18-10), Izvještaj za 1998. godinu o porezu na promet za Hamdu Dacića – Finansijski ured Furth, poreski broj: ...od 03.01.2005. godine (u optužnici br. 35, T 18-11), Rješenje za 1998. godinu o Porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić –Dacić, Finansijskog ureda Furth, poreski broj: ... od 18.01.2005. godine (u optužnici br. 36, T 18-12), Rješenje za 1997. godinu o Porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić –Dacić, Finansijskog ureda Furth, poreski broj: ... od 18.01.2005. godine (u optužnici br. 37, T 18-13), Rješenje za 1996. godinu o Porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić –Dacić, Finansijskog ureda Furth, poreski broj: ... od 18.01.2005. godine (u optužnici br. 38, T 18-14), Rješenje za 1995. godinu o Porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić –Dacić, Finansijskog ureda Furth, poreski broj: ... od 18.01.2005. godine (u optužnici br. 39, T 18-15), Računi finansijske kase Finansijski ured Furth za Dacić Hamdu od 14.05.2008. godine broj:... (u optužnici br. 40, T 18-16), Računi finansijske kase Finansijski ured Furth za Mirsadu Karajić -Dacić od 26.05.2008. godine broj:... (u optužnici br. 41, T 18-17), Računi finansijske kase Finansijski ured Furth za Mirsadu Karajić- Dacić od 26.05.2008. godine broj:... (u optužnici br. 42, T 18-18), Računi finansijske kase Finansijski ured Furth za Mirsadu Karajić- Dacić od 26.05.2008. godine broj:... (u optužnici br. 43, T 18-19), Računi finansijske kase Finansijski ured Furth za Mirsadu Karajić- Dacić od 26.05.2008. godine broj:... (u optužnici br. 44, T 18-20), Izvještaj o istrazi Dacić Hamde Finansijskog ureda u Nurnbergu –jug, Služba za finansijsku kontrolu poreznih obveznika broj: S 1603-B 53/o3-SF 78/3 (u optužnici br. 45, T 18-21), Izvještaj o istrazi Dacić Lutvije Finansijskog ureda u Nurnbergu- sjever, Služba za finansijsku kontrolu poreznih obveznika broj: S 1603 – B 52/95-StF 01/15 od 17.03.1998. godine (u optužnici br. 46, T 18-22), Molba za pravnu pomoć Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine KT.-438/07 od 22.01.2008. godine (u optužnici br. 47, T 19-1), Molba za pravnu pomoć upućena Državnom tužilaštvu Nuernberg-Fuerth, Odjeljenju za pravnu pomoć upućena od strane Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 15.01.2008. godine (u optužnici br. 48, T 19-2), Dopis Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine broj:07-14-1-744/08 od 24.07.2008. godine – dostavljanje Verbalne note sa popratnom dokumentacijom Ministarstva inozemnih poslova SR Njamčke (u optužnici br. 49, T 19-3), Dopis Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine broj: 08/3-23/13-1-1751/08 od 21.07.2008. godine-dostavljanje verbalne note Ministarstva vanjskih poslova SR Njamačke sa popratnom dokumentacijom (u optužnici br. 50, T 19-4), Dopis Veleposlanstva Bosne i Hercegovine, Berlin Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine br: 119-6-13-1-567-4/08 od 23.06.2008. godine (u optužnici br. 51, T 19-5), Verbalna nota Ministarstva vanjskih poslova izdata u Berlinu 11.07.2008.godine (u optužnici br. 52, T 19-6), Prikaz činjeničnog stanja Državnog tužilaštva Nurnberg- Furth broj: 401 AR 230348/08 od 26.03.2008. godine(u optužnici br. 53, T 19-7), Nalog Državnog tužilaštva Nurnberg- Furth od 11.12.2007. godine , Zahtjev za nalog podizanja internacionalne naredbe o hapšenju Hamde Dacića sačinje od strane Kriminalističke

službe pokrajine Bayern, Ureda za carinske prekršaje Munchen od 05.12.2007. godine, Zapisnik o saslušanju okrivljenog Ibišević Rifata sačinjen od strane Kriminalističke službe pokrajine Bayern u nurnbergu dana 11.10.2007. godine , Izjava o saglasnosti za snimanje saslušanja osobe Ibišević Rifata od 11.10.2007. godine data Kriminalističkoj službi pokrajine Bayern, Nastavak saslušanja Ibišević Rifata broj: BY0267-000706-06/0 od 11.10.2007. godine ispred Kriminalističkog stručnog odjela 2 Nurnberg , Saslušanje okrivljenog Rifata Ibiševića ispred Kriminalističke službe pokrajine Bayern Munchen od 16.10.2007. godine broj predmeta: BY0267-000706-06/0 , Izjava o saglasnosti za snimanje saslušanja Rifata Ibiševića data pred Kriminalističkim službom pokrajine Bayern od 11.10.2007. godine , Nastavak saslušanja Ibišević Rifata broj: BY0267-000706-06/0 od 25.10.2007. godine ispred Stručnog odjela za kriminal 2 Nurnberg , Saslušanje okrivljenog Rifata Ibiševića broj: BY0267/000706-06/0 od 22.11.2007. godine ispred Kriminalističke službe pokrajine Bayern Munchen, Ured za carinske prekršaje, Zajednička istražna grupa , Nalog Državnom tužilaštvu Nurnberg – Furth broj: 354 J 27600/07 od 11.12.2007. godine , Pribilješka u aktima Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Ured za carinske prekršaje Nurnberg 14.02.2007. godine broj: 0267-000706-06/0, Pribilješka za akte u istražnom postupku protiv Rifata Ibiševića Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Ureda za carinske prekršaje Munchen broj: 0267-000706-06/0 od 06.01.2008. godine , Transkript razgovora korelacioni broj: 16049, Transkript razgovora, korelacioni broj: 16050, Transkript razgovora, korelacioni broj: 16052, Transkript razgovora, korelacioni broj: SMS 28.12.2006., Transkript razgovora, korelacioni broj: SMS 29.12.2006., Transkript razgovora, korelacioni broj: SMS 19.12.2006., Listing za telefonske razgovore ID 179.522 ; ID: 179.524; ID: 179.530; ID: 179.531; ID: 187.842; ID: 188.039; ID: 188.048; ID: 188.050; ID: 188.102; ID: 188.311; ID: 188.323; ID: 188.324; ID: 188.500; ID: 188.574; ID: 188.615; ID: 188.640; ID: 188.715; ID: 188.745; ID:188.747; ID:189.039; ID: 189.079; ID: 189.095; ID: 189.151; ID: 189.317, Istražni postupak Beograd –izvod iz transkripta 100f- audio podataka iz vozila okrivljenog Ibišević Rifata od 21.12.2006. godine broj: BY0267-000706-06/9 od 14.02.2008. godine, Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Istražni postupak Beograd –Izvod iz transkripta 100f –audio podataka iz vozila okrivljenog Ibišević Rifata od 22.12.2006. godine od 14.02.2008. godine broj: BY0267-000706-06/9 Kriminalističke službe pokrajine Bayern , Zapisnik o saslušanju okrivljene Ibišević (Saiti) Drite od 11.10.2007. godine Pokrajinske kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: BY0267-000013-07/7 , Nastavak saslušanja okrivljene Ibišević Drite od 11.01.2007. godine ispred Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Nastavak saslušanja okrivljene Ibišević Drite od 12.01.2007. godine ispred Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Pribilješka uz akte broj: BY0267-000013-07/7 od 12.01.2007. godine, Bilješka Ureda za carinske prekršaje Nurnberg od 13.11.1998. godine (u optužnici br. 79, T 20-1), Dopis- Dostavljanje putem telefaksa , Carinske kriminalističke službe uz Izvještaj o činjeničnom stanju i Zapisnik saslušanja Envera Pašića (u optužnici br. 80, T 20-2) , Istražni postupak protiv bosanskih državljana Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505/Ros od 02.12.1998. godine (u optužnici br. 81, T 20-3), Istražni postupak protiv bosanskih državljana Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505/Ros od 07.12.1998. godine (u optužnici br. 82, T 20-4), Istražni postupak protiv bosanskih državljana Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505/Ros od 08.12.1998. godine (u optužnici br. 83, T 20-5) , Državno tužilaštvo pri Zemaljskom sudu Nurnberg broj predmeta: 353 Js 26529/95 od 11.12.1998. godine – Zahtjev za prisluškivanje (u optužnici br. 84, T 20-6),Obavjest Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Ured za carinske prekršaje Nurnberg broj predmeta: 353 Js 26529/98 od 04.01.1999. godine Državnom tužilaštvu Nurnberg (u optužnici br. 85, T 20-7) ,

Odluka Osnovnog suda u Nurnbergu broj: 57 Gs 9167/98, 57 Gs 9168/98 od 05.02.1999. godine kojom se naređuje nadziranje i snimanje telekomunikacija koje koristi Mirsada Karajić (u optužnici br. 86, T 20-8), Nalog Državnog tužiteljstva Nurnberg –Furth broj: 353 Js 26529/95 od 11.02.1999. godine (u optužnici br. 87, T 20-9), Istražni postupak protiv bosanskih državljanja Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505/Ros od 27.04.1999. godine (u optužnici br. 88, T 20-10) , Sadržaj razgovora redni broj: 60, traka br. 6, od 28.02.1999. godine (u optužnici br. 89, T 20-11), Sadržaj razgovora redni broj: 144, traka br. 11, od 09.03.1999. godine (u optužnici br. 90, T 20-12) , Sadržaj razgovora redni broj: 407, traka br. 29, od 21.04.1999. godine (u optužnici br. 91, T 20-13), Sadržaj razgovora redni broj: 426, traka br. 31, od 23.04.1999. godine (u optužnici br. 92, T 20-14), Zahtjev za prisluškivanje Državnog tužilaštva pri Zemaljskom sudu Nurnberg-Furth od 29.04.1999. godine broj: 353 Js 26529/95 (u optužnici br. 93, T 20-15) , Odluka Osnovnog suda Nurnberg od 30.04.1999. godine broj: 57 Gs 3347/99 kojom se naređuje nadziranje i snimanje telekomunikacija koje koristi Dacić Hamdo (u optužnici br. 94, T 20-16) , Istražni postupak protiv Ljutvije Dacića Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 503 Js 835/95 od 11.02.1999. godine (u optužnici br. 95, T 20-17) , Telefax Istražnog sudije Osnovnog suda Nurnberg Uredu za carinske prekršaje Nurnberg od 30.04.1999. godine (u optužnici br. 96, T 20-18), Nalog Državnog tužilaštva Nurnberg –Furth broj: 353 Js 26529/98 od 06.05.1999. godine (u optužnici br. 97, T 20-19), Istražni postupak protiv bosanskih državljanja Kriminalističke službe pokrajine Bayern, Ured za carinske prekršaje Nurnberg od 28.07.1999. godine broj: E 1075/98-505/Kom Državnom tužilaštvu Nurnberg-Furth (u optužnici br. 98, T 20-20) , Opomena Mannesmann mobilfunk BmbH, 40543 Dizeldorf upućena Državnom tužilaštvu Nurnberg-Furth od 20.03.2000.godine broj: 0001504/17/ za račun broj 117294 (u optužnici br. 99, T 20-21), Izvod Mannesmann D2 Državnom tužilaštvu pri Pokrajinskom sudu Nuenberg-Fuerth od 16.03.2000. godine za račun broj: 117294 (u optužnici br. 100, T 20-22) , Druga opomena od 27.03.2000. godine Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 (u optužnici br. 101, T 20-22) , Upit o saznanjima Kriminalističke službe pokrajine Bayern od 23.05.2000. godine upućen Državnom tužilaštvu Nurnberg-Furth u vezi sa istražnim radnjama protiv Hamde Dacića broj: 0270-002193-98/7-Kom (u optužnici br. 102, T 20-23), Pribilješka Državnog tužilaštva broj: 351 Js 6734/01 od 18.04.2001. godine (u optužnici br. 103, T 20-24) , Nalog Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 351 Js 26529/98 od 17.09.2001. godine (u optužnici br. 104, T 20-25) , Istražni postupak protiv bosanskog državljanina Ekrema Pepića Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505-Kom od 25.11.1999. godine (u optužnici br. 105, T 20-26) , Informacija o toku operacije u vezi Dacić Hamde iz Republike Slovenije naslovljen na Kristijana Dreliha (u optužnici br. 106, T 20-27) , Prikaz povezanosti istražnog postupka protiv Ljutvije Dacića, Hamde Dacića, Mirsade Karajić-Dacić, Envera Pašića, Ekrema Pepića, Esada Ličine, Danijele Zoleta-Lampert Kriminalističke službe pokrajine Bayern od 28.11.2000. godine (u optužnici br. 107, T 20-28) , Internacionalna molba za pravnu pomoć Državnog tužitelja Republike pri apelacionom sudu Montpellier od 28.11.2000. godine (u optužnici br. 108, T 20-29), Dopis Apelacionog suda u ... od 20.11.2000. godine upućen Državnom tužitelju Republike na broj: 112 CG 99 (u optužnici br. 109, T 20-30), Nalog za prosljeđivanje od 16.11.2000. godine (u optužnici br. 110, T 20-31), Zapisnik sa saslušanja Envera Pašića od 15.11.2000. godine Apelacionog suda u Montpellieru (u optužnici br. 111, T 20-32) Zakletva prevodioca za francuski jezik od 12.02.2001. godine (u optužnici br. 112, T 20-24), Inicijativa za podnošenje zahtjeva za donošenje naredbe o hapšenju Lutvije Dacića Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 00376/02-526 od 07.11.2003. godine (u optužnici br. 113, T 20-25) , Rukopis broj: 353 Js 26529/98 od 14.08.2003. godine (u

optužnici br. 114, T 20-26), Nastavak prikaza povezanosti istražnih postupaka protiv Ljutvije Dacića, Hamde Dacića, Mirsade Karajić-Dacić, Envera Pašića, Ekrema Pepića, Danijela Zolete-Lampert i Begzada Husića Kriminalističke službe za pokrajine Bayern broj: E 00376/02-526 od 02.07.2003. godine (u optužnici br. 115, T 20-27), Zahtjev za izdavanje naredbe za internacionalno traganje protiv Ljutvije Dacića Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 16.09.2003. godine (u optužnici br. 116, T 20-28), Naredba za hapšenje Ljutvije Dacića Osnovnog suda Nurnberg broj: 57 Gs 9753/2003 od 22.09.2003. godine (u optužnici br. 117, T 20-29), Nalog za Dacić Hamdu Državnog tužilaštva Nurnberg – Furth broj: 353 Js 26529/98 od 25.09.2003. godine (u optužnici br. 118, T 20-30) Nalog za Dacić Ljutviju Državnog tužilaštva Nurnberg- Furth broj: 353 Js 26529/98 (u optužnici br. 119, T 20-31), Sažetak razgovora istražitelja o predmetu Ljutvija Dacić Državno tužilaštvo Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 11.04.2005. godine (u optužnici br. 120, T 20-32), Obavjest Telefaxom Saveznog kriminalističkog ureda Wiesbaden od 01.06.2005. godine za Državno tužilaštvo Nurnberg-Furth u vezi potrage za Ljutvijom Dacićem (u optužnici br. 121, T 20-33), Telefax Kriminalističkog ureda pokrajine Bayern upućen Državnom tužitelju Nurnberg-Furth od 20.12.2005. godine i izvještaj o prijemu faxes (u optužnici br. 122, T 20-34), Istražni postupak protiv Ljutvije Dacića Državnog tužilaštva Nurnberg- Furth broj: 353 Js 26529/98 od 11.04.2006. godine (u optužnici br. 123, T 20-35), Kratka obavjest o saznanjima u vezi lica Pašić Enver upućena Državnom tužitelju Nurnberg-Furth broj: E1075/98-505/Ros od 03.08.2006. godine od strane Kriminalističke službe pokrajine Bayern (u optužnici br. 124, T 20-36), Telefax Kriminalističkog ureda pokrajine Bayern upućen Državnom tužilaštvu Nurnberg-Furth od 03.08.2006. godine u vezi istražnog postupka protiv Ljutvije Dacića uz potvrdu o prijemu faxes (u optužnici br. 125, T 20-37), Zabilješka Državnog tužiteljstva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 25.08.2006. godine (u optužnici br. 126, T 20-38), Kratka obavjest o saznanjima u vezi lica Pašić Envera Kriminalističke službe pokrajine Bayern broj: E 1075/98-505/Ros od 05.10.2006. godine (u optužnici br. 127, T 20-39), Kratka obavjest Kriminalističkog ureda pokrajine Bayern Državnom tužilaštvu Nurnberg-Furth od 12.10.2006. godine (u optužnici br. 128, T 20-40), Telefax obavještenje Saveznog kriminalističkog ureda Kriminalističkom uredu pokrajine Bayern od 04.10.2006. godine broj: ZD 12-VNS SG III 3.2.02. (u optužnici br. 129, T 20-41), SIS –istek rokova od 29.09.2006. godine za Ljutviju Dacića (u optužnici br. 130, T 20-42), Pribilješka u rukopisu državne tužiteljice (u optužnici br. 131, T 20-43), Pribilješka pisana rukom broj: 353 Js 26529/98 Nalog za Envera Pašića državne tužiteljice (u optužnici br. 132, T 20-44), Nalog za Esada Ličinu u rukopisu broj: 353 Js 26529/98 državne tužiteljice (u optužnici br. 133, T 20-45), Zahtjev za pribavljanje informacija za Envera Pašića Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 03.01.2007. godine upućen Glavnom državnom odvjetniku pri Vrhovnom saveznom sudu (u optužnici br. 134, T 20-46), Zahtjev za pribavljanje informacija za Esada Ličinu Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 03.01.2007. godine upućen Glavnom državnom odvjetniku pri Vrhovnom saveznom sudu (u optužnici br. 135, T 20-47), Zahtjev za pribavljanje informacija za Envera Pašića Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 03.01.2007. godine upućen Glavnom državnom odvjetniku pri Vrhovnom saveznom sudu uz izvještaj o slanju faxes (u optužnici br. 136, T 20-48), Dostavljanje informacija iz inostranog Centralnog registra Saveznog ureda za pravdu Državnom tužiteljstvu Nurnberg-Furth od 22.01.2007. godine (u optužnici br. 137, T 20-49), Dostavljanje dokumenata Lingua-World Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth od 05.02.2007. godine (u optužnici br. 138, T 20-50), Akt Ministarstva pravde Republike Francuske, Odjeljenja za krivične predmete i pomilovanja od 17.01.2007. godine (u optužnici br. 139, T 20-51), Akt Ministarstva pravde Republike

Francuske, Odjeljenja za krivične predmete i pomilovanja od 17.01.2007. godine (u optužnici br. 140, T 20-52), Nalog – pribilješka u rukopisu potpisan od strane državne tužiteljice od 28.02.2007. godine (u optužnici br. 141, T 20-53), Dopis Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 407 AR 230737/07 od 08.03.2007. godine (u optužnici br. 142, T 20-54), Akt Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 407 AR 230737/07 od 02.04.2007. godine (u optužnici br. 143, T 20-55), Dopis Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 353 Js 26529/98 od 16.05.2007. godine (u optužnici br. 144, T 20-56) ... se Esad Ličina osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina (u optužnici br. 145, T 20-57), Nalog u rukopisu državne tužiteljice od 21.06.2007. godine (u optužnici br. 146, T 20-58), Pribilješka u rukopisu broj: 353 Js 26529/98 od 28.01.2000. godine (u optužnici br. 147, T 20-59), Molba za pružanje informacije – prosljeđivanje prepisa presude u istražnom postupku protiv Dacić Hamde Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: ... od 18.12.2000. godine upućen Državnom tužitelju pri Sudu Udine (u optužnici br. 148, T 20-60), Nalog broj: 351 Js 2527/99 od 13.03.2001. godine (u optužnici br. 149, T 20-61), Dopis-dostavljanje dokumenata Državnog tužilaštva Nurnberg-Furth broj: 351 Js 25728/99 od 12.03.2001. godine (u optužnici br. 150, T 20-62), Dopis Državnog tužilaštva pri Sudu Udine za istražnog sudiju od 20.01.2001. godine (u optužnici br. 151, T 20-63), ... kojom se Dacić Hamdo i Vrtlak Frantisek osuđuju na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina (u optužnici br. 152, T 20-64), Pribilješka Kriminalističke službe pokrajine Bayern E 1040/00-532 od 23.01.2001. godine (u optužnici br. 155, T 20-65), Pribilješka Kriminalističke službe pokrajine Bayern E 1040/00-532 od 23.01.2001. godine (u optužnici br. 157, T 20-66), Saslušanje svjedoka Andreasa Grundlera E 1040/00-532 od 25.01.2001. godine ispred Kriminalističke službe pokrajine Bayern (u optužnici br. 158, T 20-66), Ugovor o kupovini polovnog vozila između Andreasa Grundlera i Bytygi Ahmeta sklopljen u Wilhermsdorfu dana 15.04.2000. godine (u optužnici br. 159, T 20-67), Zahtjev za izdavanje Naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji Tužilaštva BiH broj: KTA-591/05 od 21.09.2005. godine uz Naredbu Suda BiH o sprovođenju posebnih istražnih radnji broj: X-KRN-05/66 od 22.09.2005. godine (u optužnici br. 160, T 21-1), Dopuna zahtjeva za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji Tužilaštva BiH broj: KTA-591/05 od 22.09.2005. godine uz identitet prikrivenog istražitelja u zatvorenoj koverti, Naredbu za izvršenje Naredbe Suda BiH Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo KTA-591/05 od 22.09.2005. godine, Naredbu SUDA BiH o sprovođenju posebnih istražnih radnji broj: X-KRN-05/66 od 22.09.2005. godine, Zahtjev za izdavanje Naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji Tužilaštva BiH broj: KTZ-61/05 od 20.09.2005. godine (u optužnici br. 161, T 21-2), Telefax- Dopis Javnog tužilaštva Salzburg – Republika Austrija od 01.09.2005. godine kojim se traži podrška SIPA-e od Državnog tužilaštva BiH, dopis MUP-a Republike Austrije Austrijskoj Ambasadi u vezi Osmana Čelika od 04.09.2005. godine, dopis MUP-a Republike Austrije Oficiru za vezu pri austrijskoj ambasadi u vezi Osmana Čelika od 21.09.2005. godine uz korespondenciju na engleskom i njemačkom jeziku (u optužnici br. 162, T 21-3), Fotodokumentacija Ministarstva unutrašnjih poslova, Sektor kriminalističke policije broj: O.R. 1943/2005 od 28.09.2005. godine (u optužnici br. 164, T 21-4), Popratni akt Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprava policije Sarajevo broj: 02/PK-strogo.pov.br.12/05 od 30.09.2005. godine uz Izvještaj o preduzimanju posebnih istražnih radnji u skladu sa Naredbom Tužilaštva BiH KTA-591/05 i naredbom Suda BiH broj: X-KRN-05/66 od 22.09.2008. godine (u optužnici br. 165, T 21-5), Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova, Ured policijskog komesara Sarajevo broj: 02/PK-strogo.pov.br.12/05 od 04.10.2005. godine uz dostavljanje fotodokumentacije MUP-a Kantona Sarajevo, Sektor kriminalističke policije broj: O.R. 1941/05 od 30.09.2005. godine (u optužnici br. 166, T 21-6), Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo broj: 02/PK-

STR.pov.-12/05 od 31.01.2006. godine – dostavljanje operativnog materijala uz Nalaz daktiloskopskog vještačenja broj: 02/2.6-04-09-10170/05 od 19.01.2006. godine te kutijom cigareta „Marlboro“ sa jednom cigaretom i jednim paketićem sa smeđim prahom (u optužnici br. 167, T 21-7), Email korespondencija od 14.06.2006. godine uz Telefax na njemačkom jeziku uz prevod dokemanata (Zahtjev R Sutrije za posebne istražne randje) i to: Dopis Državnom Tužilaštvu BiH od strane Republike Austrije, Saveznog ministarstva unutrašnjih poslova, Generalna direkcija za javnu sigurnost od 16.06.2006. godine u vezi Osmana Čelika, Izvještaj broj: II/Bk/VEM-080/06 i II/BK/VEM-108/05 od 29.05.2006. godine (u optužnici br. 168, T 21-8), Dopuna zahtjeva za izdavanje naredbe za posebne istražne radnje Tužilaštva BiH KTA-591/05 od 15.06.2006. godine uz popratni akt Tužilaštva BiH, Naredba Suda BiH o sprovođenju posebnih istražnih radnji Suda BiH broj: X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine, Zahtjev za produženje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji KTA-591/05 od 05.07.2006. godine (u optužnici br. 169, T 21-9), Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Uprava Policije Sarajevo broj: 02/PK-strogo.pov.br.16/06 od 21.07.2006.godine kojim se dostavlja lisen dolazno-odlaznih telefonskih poziva i SMS poruka (u optužnici br. 170, T 21-10), Dostavljanje operativnog materijala Ministarstva unutrašnjih poslova Uprave policije Sarajevo broj:02/PK-strogo.pov.br.15/06 od 21.07.2006. godine uz Naredbu Tužilaštva BiH broj: KTA-591/05 od 11.07.2006. godine, Naredba Suda BiH broj: -KRN-05/66-II od 16.06.2005. godine, Naredba Tužilaštva BiH broj: KTA-591/05 za „Eronet“, Izvještaj o preduzimanju posebnih istražnih radnji , Potvrda Tužilaštva BiH br: KTA-591/06 od 11.07.2006. godine, Pregled operativnih troškova, 11 Izvještaja službenika MUP-a Kantona Sarajevo o operativnim troškovima, 17 fotografija, 1 CD, Fotokopija dosijea iz Odjeljenja za strance MUP-a Kantona Sarajevo za Acik cana, Fotodokumentacija broj: O.R.-2172/06 (u optužnici br. 171, T 21-11), Dopis MUP-a Kantona Sarajevo broj: 02/2-4-0407-16309 od 20.12.2006. godine uz vještačenje NN materije Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalna uprava policije broj: 14/1-1-04-5-3748 od 11.08.2006. godine, Fotodokumentaciju MUP-a Kantona Sarajevo broj: O.R-2177/06 od 18.07.2006. godine i NN materiju koja je bila predmet vještačenja (u optužnici br. 172, T 21-12), Dopis – dostavljanje informacije Tužilaštvu BiH od strane Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 13.11.2008. godine (u optužnici br. 173, T 22-1), Molba za pravnu pomoć – saslušanje lica u svojstvu svjedoka Republici Sloveniji KT-438/07 od 05.12.2008. godine (u optužnici br. 174, T 22-2), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 29.01.2009. godine uz Službenu zabilješku na okolnosti službenog putovanja u Sloveniju broj: 17-02/3-18/09 od 29.01.2009. godine (u optužnici br. 175, T 22-3), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 04.02.2009. godine uz Službenu zabilješku na okolnosti analize dokumentacije preuzete od MUP-a Republike Slovenije broj: 17-02/3-23/09 od 03.02.2009. godine, FCO dopisa na slovenačkom broj: 2231-7-002/85-04/01 od 26.07.2004. godine i broj: 2251-28-92IP-8708/04-5680/2004 od 10.08.2004.godine i broj: 2231-7-002/85-04/3 od 15.10.2004. godine, listing telefonskih brojeva, FCO pristupnice na ime Harisa Zornića , FCO lične karte Harisa Zornića, FCO Pristupnice na ime Haris Zornić kod Hypo Alpe Adria Bank od 11.03.2004. godine (u optužnici br. 176, T 22-4), Dopis ... uz Molbu za pravnu pomoć – saslušanje lica u svojstvu svjedoka KT-438/07 od 05.12.2008. godine (u optužnici br. 177, T 22-5), Dopis ..., ... od 07.10.2009. godine uz dostavljanje presude ... i presude broj: ... (u optužnici br. 178, T 22-6), Dopis- dostava podataka i dokumentacije Federalne poreske uprave Središnjeg ureda Sarajevo Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 10/05-15-2.2-POV-8-1/09 O.M. od 17.03.2009. godine uz 83 priloga pobrojanih u dopisu (u optužnici br. 179, T 23-1), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-

3/06 od 05.10.2009. godine Tužilaštvo BiH kojim se dostavljaju podaci Federalnog zavoda PIO/MIO (u optužnici br. 180, T 23-2), Federalno ministarstvo finansija, Poreska uprava Sarajevo uz specifikaciju dokumentacije, dostavljene od Kantonalnog poreznog ureda Sarajevo uz 10 pobrojanih priloga (u optužnici br. 180, T 23-3), Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, Kriminalističko-istražnog odjela Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 01.04.2009. godine uz 22 pobrojana priloga u dopisu (u optužnici br. 181, T 23-4), Prijedlog za privremeno oduzimanje predmeta broj: KT-438/07 od 25.03.2009. godine uz Naredbu Suda BiH broj: X-KRN-09/678 od 26.03.2009. godine (u optužnici br. 182, T 23-5), Izvještaj o realizaciji Naredbe Suda BiH Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 03.04.2009. godine uz priloge (u optužnici br. 183, T 23-6), Dopis Sarajevo Državne agencije za istrage i zaštitu Pov.broj:17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 19.03.2009. godine uz Prijedlog za privremeno oduzimanje dokumentacije iz „Majorka“ doo Sarajevo sa pobrojanim priložima (u optužnici br. 184, T 23-7), Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu pov. broj: 17-02/3-PO-04-1-3-KU-13/07 od 26.10.2007. godine, Dopis Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 19.03.2008. godine, Dopis Općinskog suda u Sarajevu, ZK-Ured broj: 065-0-Rz-08-00920 od 19.03.2008. godine, uz ZK izvadke kao je navedeno u dopisu, Prijedlog Tužilaštva BiH broj KT-438/07 od 21.03.2008. godine, Dopuna prijedloga Tužilaštva BiH broj KT-438/07 od 25.03.2008. godine, Rješenje Suda BiH broj: X-KRN-08/498 od 28.03.2008. godine, Rješenje Suda BiH broj: X-KRN-08/498 od 18.04.2008. godine, Dopis broj: 17-02/3-POD/PT-04-1-3/06 od 22.04.2008. godine, uz informaciju broj: 17-02/3-POD/PT-04-1-3/06 od 22.04.2008. godine, Dopis broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 18.07.2008. godine kojim se dostavlja DVD sa video zapisom, Dopis Agencije za bankarstvo F BiH broj 04-2-667/09 od 11.03.2009. godine uz Zapisnik o izvršenoj kontroli poslovanja BOR Banke d.d. Sarajevo broj: 03-2-50-9/07 od 05.04.2007. godine, Dopis broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 24.03.2009. godine, uz Službenu zabilješku broj: 17-02/03-54/09 od 19.03.2009. godine, Aktuelni izvod iz sudskog registra broj 065-0-RegZ-09-001630 od 27.04.2009. godine, Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu pov. broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 12.05.2009. godine uz 10 pobrojanih priloga kako je u dopisu navedeno, Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu pov. broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 18.05.2009. godine uz prilog kako je u dopisu navedeno, Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu pov broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 05.03.2009. godine uz prijedlog za privremeno oduzimanje dokumentacije iz BOR Banke broj: 17-03/3-PO/PT-04-1-3/06 od 04.03.2009. godine, Prijedlog Tužilaštva BiH za privremeno oduzimanje predmeta broj KT-438/07 od 09.03.2009. godine, Naredba Tužilaštva BiH za izvršenje naredbe Suda BiH br. KT-438/07 od 16.03.2009. godine uz Naredbu Suda BiH br. X-KRN-09/678 od 12.03.2009. godine, Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu pov. broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 15.01.2008. godine uz priloge kako je u dopisu navedeno, Uvjerenje Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-NAR-II-09-16505 od 17.03.2009. godine uz ZK izvadke, Dopis Agencije za bankarstvo F BiH broj 04-1-1129-1/08 od 18.06.2008. godine uz Zapisnik o izvršenoj kontroli poslovanja BOR Banke d.d. Sarajevo broj: 03-1-390-2/07 od 09.04.2007. godine, Dopis BOR Banka broj: 20-1-2476/09 od 02.10.2009. godine uz izvještaj o posjeti firmi „Majorka“ Sarajevo od 04.12.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Mijatović Željka KT-438/07 od 07.09.2009. godine (u optužnici br. 207, T 3-1), Zapisnik o saslušanju svjedoka Šukić Mirsada KT-438/07 od 01.09.2009. godine (u optužnici br. 210, T 3-3), Zapisnik o saslušanju svjedoka Česić Adisa KT-438/07 od 05.03.2009. godine (u optužnici br. 213, T 10), Zapisnik o saslušanju svjedoka Vatreš Admirala KT-438/07 od 27.08.2009. godine (u optužnici br. 222, T 23-2), Zapisnik o saslušanju svjedoka Babajić Elvire KT-438/07 od 16.04.2009. godine – Nurnberg (u optužnici br. 225, T 7), Zapisnik o saslušanju svjedoka

Karajić-Daćić Mirsade KT-438/07 od 16.04.2009. godine – Nürnberg (u optužnici br. 227, T 6), Zapisnik o saslušanju svjedoka Ramović Izete KT-438/07 od 14.04.2009. godine – Nürnberg (u optužnici br. 130, T 8), Zapisnik o saslušanju svjedoka Muškić Sabine KT-438/07 od 14.04.2009. godine – Nürnberg (u optužnici br. 131, T 9), Zapisnik o saslušanju svjedoka pod kodnim imenom „Marko“ KT-438/07 od 19.05.2009. godine (u optužnici br. 243, T 3-4), Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Envera broj: 17-02/3-36/08 od 06.05.2008. godine (u optužnici br. 250), Zapisnik o saslušanju svjedoka Useini Alije Državne gencie za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-22/08 od 16.04.2008. godine (u optužnici br. 252, T 3), Zapisnik o saslušanju svjedoka Čaušević Sadije Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-23/08 od 16.04.2008. godine (u optužnici br. 253, T 11), Zapisnik o saslušanju svjedoka Raunić Alene Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-25/08 od 17.04.2008. godine (u optužnici br. 254, T 12), Zapisnik o saslušanju svjedoka Gušo Edina Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-26/08 od 17.04.2008. godine (u optužnici br. 255, T 13), Zapisnik o saslušanju svjedoka Hadžić Fajke Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-27/08 od 21.04.2008. godine (u optužnici br. 256, T 14), Zapisnik o saslušanju svjedoka Džananović Enesa Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-29/08 od 25.04.2008. godine (u optužnici br. 257, T 15), Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za oblast finansija Kerime Prašljivić u predmetu KT-438/07 od 23.07.2009. godine, uz rješenje za naknadu troškova (u optužnici br. 258, T 35), Očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih uređaja Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Centra za forezniku broj: 09-14/4-04-5-1291 od 24.08.2009. godine (u optužnici br. 259), Dopis Suda BiH broj: X-KRN-09/678 od 23.02.2009. godine uz dostavljanje izvještaja po Naredbi Suda BiH za pretrese lica i objekata Državne agencije za istrage i zaštitu i to: Pov.broj: 17-02/3-Po/PT-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, broj: 17-02/3-Po-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, broj: 17-02/3-PO-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 24.02.2009. godine, Rješenje o upisu subjekta u sudski registar „Majorka“ društvo sa ograničenom odgovornošću za unutrašnju i vanjsku trgovinu i usluge broj: UF/I-534/03 od 18.04.2003. godine (u optužnici br. 262, T 25-1), Registar list za firmu „Majorka“ od 18.04.2003. godine (u optužnici br. 263, T 25-2), Rješenje o upisu subjekta u sudski registar „Majorka“ doo Sarajevo broj: UF/I-1556/03 od 11.08.2003. godine (u optužnici br. 264, T 25-3), Registar list za firmu „Majorka“ doo Sarajevo od 11.08.2003. godine (u optužnici br. 265, T 25-4), Uvjerenje o preznoj registraciji Poreske uprave Sarajevo firme „Majorka“ doo Sarajevo pod ID brojem: ... od 13.10.2003. godine (u optužnici br. 266, T 25-5), Rješenje o upisu subjekta u sudski registar firme „Majorka“ doo Sarajevo broj: UF/I-2058/01 od 28.01.2002. godine (u optužnici br. 267, T 25-6), Registar list za firmu „Majorka“ doo Sarajevo od 28.01.2002. godine- podaci o firmi, nazivu, sjedištu i obliku subjekta upisa ; podaci o vlasništvu subjekta upisa; podaci o djelatnosti, poslovima subjekta upisa u zemlji i Pomoćni registarski list od 28.01.2002. godine, Podaci o vanjskotrgovinskom poslovanju subjekta upisa, Podaci o osobama ovlaštenim za zastupanje subjekta upisa u vanjskotrgovinskom poslovanju; podaci o osobi ovlaštenom za zastupanje subjekta upisa u pravnom prometu u zemlji, Pomoćni registarski list 4c, Pomoćni registarski list 4a, podaci registarskog lista o osnovnom kapitalu, ulozima, dionicama i udjelima (u optužnici br. 268, T 25-7), Rješenje o upisu promjene podataka o subjektu upisa u sudski registar broj: UF/I-1998/05 od 15.02.2006. godine (u optužnici br. 269, T 25-8), Registar list – podaci o osobama ovlaštenim za zastupanje subjekta upisa u vanjskotrgovinskom poslovanju od 15.02.2006. godine (u optužnici br. 270, T 25-9), Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa

u sudski registar broj: UF/I-2412/05 od 18.12.2006. godine (u optužnici br. 271, T 25-10), Registar list – podaci o osnovnom kapitalu, ulozima, dionicama i udjelima (u optužnici br. 272, T 25-11), Obavještenje o razvrstavanju pravnog lica prema djelatnosti Federalnog zavoda za statistiku broj: 04-32.5-1-.../03 od 13.10.2003. godine (u optužnici br. 273, T 25-12), Potvrda o upisu firme „Majorka“ doo Sarajevo u registar carinskih obveznika broj: 18811 od 13.02.2002. godine (u optužnici br. 274, T 25-13), Uvjerenje o poreskoj registraciji „Majorka“ doo Sarajevo Kantonalne poreske uprave Sarajevo od 13.10.2003. godine (u optužnici br. 275, T 25-14), Dopis Ministarstva privrede Kantona Sarajevo Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 07-05-20/1-1544-MV od 01.07.2009. godine (u optužnici br. 282, T 25-15), Bilans stanja za 2002 godinu firme „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans uspjeha za firmu „Majorka“ doo Sarajevo za period od 28.01.do 31.12.2002. godine, Prijava poreza na dobit privrednog društva i porezni bilans za 2002. godinu Kantonalne poreske uprave Općine Novi Grad za firmu „Majorka“ doo Sarajevo uz obrazloženje direktora firme „Majorka“ doo Sarajevo uz poresku prijavu, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Izvještaj o promjenama u kapitalu za „Majorku“ doo Sarajevo, Izvještaj o gotovinskim tokovima za period od 28.01. do 31.12.2002. godine, Obračun članarine komorskom sistemu za period od 28.01. do 31.12.2002. godine, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada, Obračun članarine za 2002. Godinu, Godišnji izvještaj o investicijama za 2002. godinu, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2002. godinu, Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 2002. godinu, Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 28.01.2002. godine do 31.12.2002. godine, Bilans stanja na dan 31.12.2002. godine , Bilans uspjeha za period 28.01. do 31.12.2002. godine, Bilans stanja i bilans uspjeha za period 28.01. do 31.12.2002. godine, Obavjest o uplati sredstava na račun Općinskog suda Sarajevo broj: K-750/05 od 22.05.2006. godine uz uplatnicu o izvršenoj uplati lica Haris Zornić u iznosu od 100,00 KM, Izvod iz Raiffeisen bank dd Sarajevo na dan 05.02.2002. godine, Izvod iz Raiffeisen bank dd Sarajevo na dan 01.04.2002. godine, Izvod iz Raiffeisen bank dd Sarajevo na dan 03.07.2002. godine, Izvod iz Raiffeisen bank dd Sarajevo na dan 01.10.2002. godine, Identifikacijski broj poreskog obveznika „Majorka“ doo Sarajevo od 10.03.2002. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 28.01. do 31.12.2002. godine , Specifikacija obrazaca godišnji obračun za 2003. godinu za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans stanja na dan 31.12.2003. godine , Bilans uspjeha za period 18.04.do 31.12.2003. godine, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji-polugodišnji obračun za period od 15.10.2003. do 31.12.2003. godine, Izvještaj o gotovinskim tokovima za period od 01.01. do 31.12.2003. godine, Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 2003. godinu, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2003. godinu, Godišnji izvještaj o investicijama za 2003. godinu, Izvještaj o promjenama u kapitalu, Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 01.01. do 31.12.2003. godine, Obračun članarine komorskom sistemu za period od 01.01. do 31.12.2003. godine, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 01.01. do 31.12.2003. godine, Obračun članarine za 01.01. do 31.12.2003. godine, Prijava poreza na dobit privrednog društva i porezni bilans za 2003. godinu, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.01. do 31.12.2003. godine, Obračun za 31.12.2003. godine (u rukopisu) uz priznanice o isplati broj: 0003/03 od 7.11.2003. godine, broj: 0001/03 od 20.08.2003. godine, broj: 0004/03 od 31.12.2003. godine, broj: 0003/03 od 27.11.2003. godine, broj: 0002/03 od 17.03.2003. godine, broj: 0001/03 od 12.03.2003. godine, Specifikacija uz isplatu plaće za 10 mjesec 2003. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo, Specifikacija uz

isplatu za 11 mjesec 2003. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo, Specifikacija za isplatu za 12 mjesec 2003. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo, Prijava obračunatih i upaćenih doprinosa i poreza iz plate za 2003. godinu, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.02. do 28.02.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.03. do 31.12.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.01.do 31.03.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.04.do 30.04.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.05.do 31.05.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.06.do 30.06.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.07.do 31.07.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.08.do 31.08.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.09.do 30.09.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.10.do 31.10.2003. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom porezu na promet proizvoda i usluga za period od 01.11. do 30.11.2003. godinu, Blagajnički izvještaj od 12.03.2003. godine uz nalog blagajni broj: 0001/03 od 12.03.2003. godine, Nalog za gotovinsku isplatu od 12.03.2003. godine, te Opšti devizni nalog broj: 2000139561 od 12.03.2003. godine, Blagajnički izvještaj od 17.03.2003. godine uz nalog blagajni broj: 0002/03 od 17.03.2003. godine i broj: 0001/03 od 17.03.2003. godine, Opšti devizni nalog broj: 2000151773 od 17.03.2003. godine uz nalog za gotovinsku isplatu od 17.03.2003. godinu , Blagajnički izvještaj od 20.08.2003. godine uz Nalog blagajni broj: 0001/03 od 20.08.2003. godine, Nota račun od 19.03.2003. godine, Platni nalog za gotovinska i bezgotovinska plaćanja javnih prihoda od 20.03.2003. godine, Uplatnica od 13.08.2003. godine, Blagajnički izvještaj od 23.09.2003. godine uz nalog blagajni broj: 0002/03 od 23.09.2003. godine, Uplatnica na taksu za sjedište društva od 23.09.2003. godine, Uplatnica na ime naknade za inspekcijski pregled od 23.09.2003. godine, Blagajnički izvještaj od 07.11.2003. godine uz nalog uplati broj: 0003/03 od 07.11.2003. godine, priznanica broj: 08236 od 06.11.2003. godine, uplatnica od 07.11.2003. godine, Blagajnički izvještaj od 27.11.2003. godine uz nalog blagajni broj: 0003/03 od 27.11.2003. godine, Opšti devizni nalog broj: 2000718615 od 27.11.2003. godine, Blagajnički izvještaj od 31.12.2003. godinu uz nalog blagajni broj: 0004/03 od 31.12.2003. godine, Opšti devizi nalog broj: 2000811039 od 31.12.2003. godine, Izvod za komitenta na dan 03.01.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 12.03.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 17.03.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 31.03.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 01.04.2003. godine Raiffeisen bank , Izvod za komitenta na dan 08.05.2003. godine Raiffeisen bank uz uplatnicu od 29.04.2003. godine, Izvod za komitenta na dan 30.05.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 01.07.2003. godine Raiffeisen bank, Izvod za komitenta na dan 27.11.2003. godine Raiffeisen bank uz dvije uplatnice od 27.11.2003. godine, Izvod za komitenta na dan 28.11.2003. godine Raiffeisen bank uz uplatnicu na ime uplate za PIO, uplata doprinosa za zdravstveno osiguranje, uplata za zdravstveno osiguranje Fondu solidarnosti, uplata poreza na platu, Izvod za komitenta na dan 31.12.2003. godine Raiffeisen bank uz uplatnica na ime uplate doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti Kantonalnom i Federalnom zavodu za zapošljavanje, Bilans uspjeha za period od 01.01. do 30.06.2003. godine, Bilans stanja za dan 30.06.2003. godine, Odluka o prihodovanju pozajmnice broj:02/04 od 22.06.2004. godine uz nalog za knjiženje broj:10-01-o007, Odluka br.3

„Majorka“ doo Sarajevo od 15.12.2004. godine uz nalog za knjiženje broj:10-01-0017, Bilans stanja dan 30.06.2004. godine, Bilans uspjeha za period 01.01. do 30.06.2004. godine, Izvještaj o gotovinskim tokovima za period od 01.01. do 30.06.2004. godine, Izvještaj o promjenama u kapitalu za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji –polugodišnji obračun za period od 01.01. do 30.06.2004. godine, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 01.01.2004. do 30.06.2004. godine, Obračun članarine za 30.06.2004. godine, Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 01.01.2004. godine do 30.06.2004. godine, Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 30.06.2004. godinu, Subanalitički bruto bilans u valuti KM za period od 01.01.2004. do 30.06.2004. godine na dan 07.07.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank dd BiH Sarajevo od 05.01.2004. godine uz četiri uplatnice na dan 31.12.2003. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 30.01.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 04.02.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 04.02.2004. godine uz osam uplatnica i Opšti devizni nalog broj: 2100357199 od 04.02.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 27.02.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 01.04.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 30.04.2004. godine uz sedam uplatnica, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 16.06.2004. godine uz dvije uplatnice, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 17.06.2004. godine uz četiri uplatnice, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 30.06.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 01.07.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 01.10.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 14.10.2004. godine, Dvije uplatnice za doprinose za osiguranje od nezaposlenosti Kantonalnom i Federalnom zavodu za zapošljavanje, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 15.10.2004. godine uz pet uplatnica, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 18.10.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 29.10.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 05.11.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 05.11.2004. godine uz 7 uplatnica, Opšti devizni nalog broj: 2104165199 od 05.11.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 30.11.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 13.12.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 20.12.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 21.12.2004. godine uz dvije uplatnice od 21.12.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 22.12.2004. godine, Izvod za komitenta Raiffeisen bank na dan 30.12.2004. godine, Ugovor o zajmu (pozajmnica) uz nalog za isplatu od 04.02.2004. godine i ugovor o objavljivanju knjigovodstvenih usluga i pet uplatnica: Birou za knjigovodstvene usluge od 30.12.2004. godine, Fondu solidarnosti od 22.12.2004. godine, Kantonalnom budžetu Sarajevo od 22.12.2004. godine, Zavodu za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo od 22.12.2004. godine, PIO Fond Sarajevo od 22.12.2004. godine, Dnevnik izvještaja blagajne za dan 13.12.2004. godine uz nalog blagajni broj: 06/2004, Dnevnik izvještaja blagajne za dan 05.11.2004. godine uz Opšti devizni nalog broj: 2000737911 od 05.11.2004. godine, Nalog blagajni broj: 005/2004 od 05.11.2004. godine, Nalog blagajni broj: 005/2004 od 05.11.2004. godine, Dnevnik- Izvještaj blagajne za dan 14.10.2004. godine uz Opšti devizni nalog broj: 2000680194 od 14.10.2004. godine, Nalog blagajni broj: 004/2004 od 14.10.2004. godine, Nalog blagajni broj:004/2004 od 14.10.2004. godine, Dnevnik-Izvještaj blagajne za dan 16.06.2004. godine uz nalog za gotovinsku isplatu od 16.06.2004. godine, Opšti devizni nalog broj: 2000385332 od 16.06.2004. godine, Nalog blagajni broj: 003/2004 od 16.06.2004. godine, Nalog blagajni broj: 003/2004 od 16.06.2004. godine, Dnevnik-izvještaj blagajne za dan 30.04.2004. godine, Opšti devizni nalog broj: 2000270988 od 30.04.2004. godine, Nalog blagajni broj:

002/2004 od 30.04.2004. godine, Nalog blagajni broj: 002/2004 od 30.04.2004. godine, Blagajnički izvještaj od 04.02.2004. godine uz nalog za gotovinsku isplatu od 04.02.2004. godine, Opšti devizni nalog broj: 2000067526 od 04.02.2004. godine, Nalog blagajni broj: 0001/04 od 04.02.2004. godine, nalog blagajni broj: 0001/04 od 04.02.2004. godine, Bilans stanja na dan 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans uspjeha za period od 01.01. do 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Analitička kartica za period od 01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine za firmu „Zond“ doo Ilidža, Analitička kartica od 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo , Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 02.12.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 03.10.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 01.07.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 01.04.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 28.02.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 14.02.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 09.02.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 09.02.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 03.02.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 10.01.2005. godine, Izvod za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo Raiffeisen bank na dan 04.01.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo, BOR Banke broj: 16 od 08.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo, BOR Banke broj: 15 od 07.04.2005. godine uz uplatnice na ime pozajmnice za doo „Majorka“, Priznanica o uplati broj: 188 od 07.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo, BOR Banke broj: 14 od 06.04.2005. godine uz dvije uplatnice zavodu za zapošljavanje FBiH, dvije uplatnice Sarajevskom kantonu četiri uplatnice Zavodu za zdravstveno osiguranje Kantona Sarajevo, dvije uplatnice Federalnom zavodu za PIO, dvije uplatnice kanotnalnoj službi za zapošljavanje, dvije uplatnice Sarajevskom kantonu, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 13 od 05.04.2005. godine uz isplatu na blagajni Bor Banke od 05.04.2005. godine uplatnicu od 04.04.2005. godine i priznanica o uplati broj naloga 176 od 05.04.2005. godine, Izvod komitentu za „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 12 od 31.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 11 od 30.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 10 od 29.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 9 od 24.03.2005. godine uz uplatnicu od 24.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 8 od 14.03.2005. godine uz uplatnicu od 14.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 7 od 11.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 6 od 08.03.2005. godine uz uplatnicu od 08.03.2005. godine i priznanice o konverziji na blagajni broj:64 od 08.03.2005. godine i priznanice o uplati na blagajni broj: 119 od 08.03.2005. godine uz dvije uplatnice od 07.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 5 od 07.03.2005. godine uz uplatnicu od 07.03.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 4 od 28.02.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 3 od 25.02.2005. godine uz uplatnicu od 25.02.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 2 od 24.02.2005. godine uz tri uplatnice od 18.02.2005. godine i jednu uplatnicu od 21.02.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 1 od 23.02.2005. godine uz dvije uplatnice od 23.02.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 1 od 23.02.2005. godine, broj: 2 od 24.02.2005. godine, broj: 3 od 25.02.2005. godine, broj: 4 od 28.02.2005. godine, broj: 5 od 07.03.2005. godine, broj: 6 od 08.03.2005. godine, broj:

7 od 11.03.2005. godine, broj: 8 od 14.03.2005. godine, broj: 9 od 24.03.2005. godine, broj: 10 od 29.03.2005. godine, broj: 11 od 30.03.2005. godine, broj: 12 od 31.03.2005. godine, broj:13 od 05.04.2005. godine, broj: 14 od 06.04.2005. godine, broj: 15 od 07.04.2005. godine, broj: 16 od 08.04.2005. godine, broj: 17 od 12.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 23 od 23.05.2005. godine uz uplatnicu od 23.05.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 22 od 19.05.2005. godine uz pet uplatnica od 18.05.2005. godine i jednu uplatnicu od 19.05.2005. godine, priznanicu o konverziju na blagajni broj: 114 od 19.05.2005. godine, Ugovor o pozamnici novčanih sredstava zaključen 19.05.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 21 od 06.05.2005. godine uz tri uplatnice od 26.04.2005. godine, od 25.05.2005. godine, bez datuma i od 13.05.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 20 od 29.04.2005. godine , Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 19 od 27.04.2005. godine uz uplatnicu od 22.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 18 od 26.04.2005. godine uz četiri uplatnice od 26.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 17 od 12.04.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 54 od 18.10.2005. godine uz dvije uplatnice od 18.10.2005. godine i priznanicu Bor Banke o uplati broj: 509, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 53 od 11.10.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 52 od 10.10.2005. godine , Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 51 od 06.10.2005. godine uz dvije uplatnice od 05.10.2005. godine i priznanicu Bor banke o izvršenoj uplati broj: 494, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 50 od 05.10.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 49 od 30.09.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 48 od 27.09.2005. godine uz uplatnicu od 27.09.2005. godine i dvije uplatnice bez datuma, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 47 od 19.09.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 46 od 31.08.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 45 od 30.08.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 44 od 29.08.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 43 od 22.08.2005. godine uz uplatnicu od 22.08.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 42 od 05.08.2005. godine , Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 41 od 04.08.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 40 od 01.08.2005. godine uz osam uplatnica bez datuma, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 39 od 29.07.2005. godine uz uplatnicu od 08.07.2005. godine i uplatnicu od 29.07.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 38 od 25.07.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 37 od 22.07.2005. godine uz dvije uplatnice od 20.07.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 36 od 21.07.2005. godine uz uplatnicu od 21.07.2005. godine i priznanicu Bor banke o izvršenoj uplati broj: 357, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 35 od 20.07.2005. godine uz uplatnicu od 20.07.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 34 od 04.07.2005. godine uz uplatnicu od 04.07.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 33 od 30.06.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 32 od 21.06.2005. godine uz tri uplatnice od 20.06.2005. godine i jedna od 21.06.2005. godine i priznanicu Bor Banke o izvršenoj uplati broj: 318, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 31 od 20.06.2005. godine uz 16 uplatnica bez datuma, jedna uplatnica od 17.06.2005. godine i jedna od 16.06.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 30 od 17.06.2005. godine uz uplatnicu od 17.06.2005. godine i

priznanica o uplati broj: 316, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 29 od 16.06.2005. godine uz tri uplatnice od 16.06.2005. godine i priznanicu o uplati broj: 314, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 28 od 08.06.2005. godine uz dvije uplatnice od 08.06.2005. godine i jedna uplatnica bez datuma, priznanica o uplati broj: 287, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 09.06.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 27 od 07.06.2005. godine uz četiri uplatnice od 24.05.2005. godine; od 02.06.2005. godine; od 15.05.2005. godine i od 02.06.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 26 od 31.05.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 25 od 27.05.2005. godine uz uplatnicu od 02.06.2005. godine i jednu uplatnicu bez datuma, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 24 od 24.05.2005. godine uz dvije uplatnice od 24.05.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 67 od 31.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj:66 od 30.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 65 od 21.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 64 od 20.12.2005. godine uz uplatnicu od 20.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 63 od 16.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 62 od 15.12.2005. godine , Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 61 od 02.12.2005. godine uz uplatnicu od 01.12.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 60 od 30.11.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 59 od 24.11.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 58 od 18.11.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 57 od 17.11.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 56 od 31.10.2005. godine, Izvod komitentu „Majorka“ doo Sarajevo Bor Banke broj: 55 od 19.10.2005. godine uz četiri uplatnice od 18.05.2005. godine i priznanicu o uplati broj:512, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 20.12.2005. godine uz uplatnicu od 20.12.2005. godine i priznanicu o uplati broj: 596, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 15.12.2005. godine uz uplatnicu od 15.12.2005. godine i priznanicu o uplati broj: 591, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 17.11.2005. godine , Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 06.10.2005. godine, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 30.08.2005. godine, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 12.03.2005. godine, Ugovor o pozajmnici novčanih sredstava od 14.03.2005. godine uz uplatnicu od 14.03.2005. godine i priznanicu o uplati broj: 137, Izvod Bosna Bank International dd broj: 6 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 30.12.2005. godine, Izvod Bosna Bank International dd broj: 5 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 27.12.2005. godine, Izvod Bosna Bank International dd broj: 4 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 26.12.2005. godine, Izvod Bosna Bank International dd broj: 3 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 23.12.2005. godine, Izvod Bosna Bank International dd broj: 2 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 20.12.2005. godine, Izvod Bosna Bank International dd broj: 1 za komitenta „Majorka“ doo Sarajevo na dan 19.12.2005. godine, Bilans uspjeha za period od 01.01. do 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans stanja na dan 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Prijava poreza na dobit privrednog društva i porezni bilans za 2005. godinu za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Izveštaj o promjenama u kapitalu za 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji –polugodišnji obračun za period 01.01.2005. do 31.12.2005. godine, Prijava obračunatih i uplaćenih doprinosa i poreza iz plaće za 2005. godinu –Obrazac DP za firmu „Majorka“ doo Sarajevo od 31.01.2006. godine, Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od

01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine, Obračun članarine za 31.12.2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine, Obračun članarine komorskom sistemu za period od 01.01. do 31.12.2005. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom posebnom porezu za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća – obrazac ZS za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 31.12.2005. godinu, Godišnji izvještaj o investicijama za 2005. godinu – obrazac INV-01, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2005. godinu – obrazac StatAneks, Izvještaj o gotovinskim tokovima za period od 01.01.2005. do 31.12.2005. godine – obrazac IGT, Pregled zbirnog stanja po analitičkim kontima za „Majorka“ doo Sarajevo od 02.04.2009. godine, Analitičke kartice 2005. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Izvod za komitenta Majorka doo Sarajevo broj: 2 na dan 09.01.2006. godine od Raiffeisen bank uz uplatnicu od 09.01.2006. godine, Izvod za komitenta Majorka doo Sarajevo broj:3 na dan 11.01.2006. godine Raiffeisen bank , Odgovor na traženje podataka Općine Novi Grad Pov.broj:01-02-1/09 od 30.06.2009. godine Državnoj agenciji za istrage i zaštitu uz informaciju Općine Novi Grad Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 01-05-990/09 od 29.06.2009. godine, Izvod broj: 47 na dan 11.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo, Izvod broj: 49 na dan 14.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 50 na dan 17.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo, Izvod broj: 51 na dan 18.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 52 na dan 19.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo, Izvod broj: 56 na dan 26.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo, Izvod broj: 58 na dan 28.04.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 61 na dan 05.05.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 65 na dan 15.05.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 71 na dan 26.05.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 73 na dan 30.05.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 82 na dan 13.06.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 83 na dan 14.06.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International, Izvod broj: 120 na dan 09.08.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International uz uplatnicu BBI broj 420417, Izvod broj: 123 na dan 14.08.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International uz uplatnicu BBI broj: 421942, Izvod broj: 159 na dan 20.10.2006. godine za Majorka doo Sarajevo Bosna Bank International uz uplatnicu na ime povrata pozajmnice dana 25.10.2006. godine, Zaključni list za firmu „Majorka“ doo Sarajevo od 03.04.2009. godine za period od 01.01.2006. do 31.12.2006. godine, Bilans stanja na dan 31.12.2006. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans uspjeha za period od 01.01. do 31.12.2006. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Izvještaj o promjenama u kapitalu za period koji završava na dan 31.12.2006. godine, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 01.01. do 31.12.2006. godine, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2006. godinu – obrazac StatAneks, Godišnji izvještaj o investicijama za 2006. godinu-obrazac INV-01, Izvještaj o novčanim tokovima indirektna metoda za 2006. godinu zaključno sa 31.12.2006. godine – obrazac IGT, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji – polugodišnji obračun za period od 01.01. do 31.12.2006. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom posebnom porezu za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća – obrazac ZS od 31.12.2006. godine, Obračun članarine komorskom sistemu za period od 01.01.do 31.12.2006. godine – obrazac P-GKF BiH, Obračun članarine za period od 01.01. do 31.12.2006. godine – obrazac TZ, Obračun naknade za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 01.01. do 31.12.2006. godine – obrazac ONŠ, Izvod transakcijskog računa Bor Banke za firmu

„Majorka“ doo Sarajevo od 21.06.2007. godine, Izvod komitentu broj: 87 od 31.05.2007. godine, Izvod komitentu broj: 71 od 08.05.2007. godine, Izvod komitentu broj: 58 od 16.04.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 00021 od 03.08.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 119 od 18.07.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 000275 od 27.07.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 126 od 27.07.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 000508 od 04.09.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 149 od 04.09.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 000869 od 26.09.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 163 od 26.09.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 000879 od 10.10.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 173 od 10.10.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog br: 000982 od 19.10.2007. godine uz Izvod komitentu broj: 179 od 19.10.2007. godine, Izvod Hypo Alpe Adria Bank br.15/2007 od 29.05.2007. godine o promjenama i stanju po deviznom računu , Dnevnik knjiženja broj: 001414 od 31.12.2007. godine uz račun broj:00011780 VB Leasinga, Odluka o nabavci broj: 15.05.2007. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001442 od 31.12.2007. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo uz račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-31127, Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta Javnog preduzeća Elektroprivrede od 31.12.2007. godine, Kamatni obračunski list broj:40404-M-143906/1207, Dnevnik knjiženja nalog broj:001203 od 31.10.2007. godine firme „Majorka“ doo Sarajevo, Račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-31107, Račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-30117 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 30.11.2007. godine, Kamatni obračunski list broj:40404-M-143906/1107, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000834 od 30.09.2007. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-30097 uz Zapisnik o očitovanju mjernog mjesta od 30.09.2007. godine i Kamatni obračunski list broj: 40404-M-143906/0907, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000234 od 31.07.2007. godine uz račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-31077 uz Zapisnik o očitovanju mjernog mjesta od 31.07.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000547 od 31.08.2007. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Račun za električnu energiju broj: 40404-1143906-31087 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.08.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 11.07.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-30067 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 30.06.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 08.05.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31037 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.03.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 08.05.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-30047 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 30.04.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 27.06.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31057 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.05.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 26.03.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31126 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.12.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 26.03.2007. godine –nalog: KUF-74 SK, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31017 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.01.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 05.04.2007. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-28027 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 28.02.2007. godine, Lista naloga firme „Majorka“ doo Sarajevo od 05.04.2007. godine–KUF-130-SK, Račun Park Prinčeva broj. 27/06 od 31.01.2007. godine uz Račun iz kase broj: 0002 i račun broj: 0182 i račun od 31.01. Praka Prinčeva na iznos od 255 KM , Izvod Hypo Alpe Adria Bank o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 10.05.2006. godine uz dvije uplatnice od 10.05.2006. godine , Izvod o promjenama i stanju po trnasakcijskom računu na dan 05.06.2006. godine i 6 uplatnica, Izvod o pormjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 05.07.2006. godine uz 10 uplatnica od

05.07.2006. godine i 13 uplatnica od 05.07.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 05.08.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 11.08.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 05.09.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 13.09.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 26.10.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 03.11.2006. godine, Izvod o promjenama i stanju po transakcijskom računu na dan 07.11.2006. godine, Bilans uspjeha za period od 01.01.2007. godine do 31.12.2007. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans stanja na dan 31.12.2007. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Obračun posebnih vodoprivrednih naknada za period od 01.01.2007. do 31.12.2007. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom posebnom porezu za zaštitu od prirodnih i drugih nezgoda – Obrazac ZS, Obračun naknade za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 01.01.2007. do 31.12.2007. godine, Obračun članarine za period od 01. do 31.12.2007. godine, Obračun članarine komorskom sistemu za period od 01.01.2007. do 31.12.2007. godine, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2007. Godinu, posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji – polugodišnji obračun za period 01.01.2007.-31.12.2007. godine, Izvještaj o promjenama u kapitalu za period koji završava na dan 31.12.2007. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000106 od 05.02.2008. godine uz izvod komitentu broj: 24 od 05.02.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 000111 od 14.02.2008. godine uz izvod komitentu broj: 30 od 14.02.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000587 od 23.05.2008. godine uz izvod komitentu broj: 85 od 23.05.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 000604 od 25.06.2008. godine uz izvod komitentu broj: 106 od 25.06.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 001729 od 18.11.2008. godine uz izvod komitentu broj: 188 od 18.11.2008. godine i nalog za isplatu gotovine od 18.11.2008. godine priznanica za isplatu na blagajni od 18.11.2008. godine, Godišnji obračun na dan 31.12.2008. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans stanja na dan 31.12.2008. godine za firmu „Majorka“ doo Sarajevo, Bilans uspjeha za period od 01.01. do 31.12.2008. godine, Izvještaj gotovinskih tokova za 2008. Godinu, Obrazac PUK- Izvještaj o promjenama u kapitalu za period koji se završava na dan 31.12.2008. godine, Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih uz godišnji-polugodišnji obračun za period 01.01. do 31.12.2008. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenim vodama naknadama za period od 01.01.2008. do 31.12.2008. godine, Izvještaj o obračunatom i uplaćenom posebnom porezu za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća – obrazac ZS, Obračun članarine za 01.01. do 31.12.2008. godine – obrazac TZ, Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 01.01. do 31.12.2008. godine – obrazac ONŠ, Obračun članarine komorskom sistemu za period 01.01. do 31.12.2008. godine – obrazac –P-GKF BiH, Statistički aneks godišnjeg računovodstvenog izvještaja za 2008. godinu – obrazac statistički aneks, Izvod 75 za komitenta na dan 04.07.2008. godine, Izvod 68 za komitenta na dan 17.06.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 22 na dan 25.03.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 21 na dan 21.03.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 158 na dan 11.12.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 24 na dan 27.03.2008. godin, Izvod za komitenta broj: 29 na dan 04.04.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 35 na dan 15.04.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 40 na dan 22.04.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 63 na dan 10.06.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 19 na dan 19.03.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 64 na dan 11.06.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 71 na dan 20.06.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 66 na dan 13.06.2008. godine, Izvod za komitenta broj: 118 na dan 29.09.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001354 od 31.12.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-

1143906-31128 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.12.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001333, Račun za vodovod broj: 15394198, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001332 od 11.12.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-10128, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001229 od 30.11.2008. godine uz Račun za el.energiju broj: 30118 i zašisnik o očitaniu mjernog mjesta od 30.11.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000694 od 10.07.2008. godine, Račun za el.energiju broj:09078, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000693 od 10.07.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 09078, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000704 od 09.07.2008. godine, Račun za vodovod broj: 14637339, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000713 od 31.07.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 31078 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.07.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000818 od 12.08.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-09088, Dnevnik knjiženja broj: 000817 od 12.08.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-09088, Dnevnik knjiženja broj: 000966 od 01.09.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31088 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.08.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 000977 od 09.09.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-08098, Dnevnik knjiženja broj: 000978 od 09.09.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-08098, Dnevnik knjiženja broj: 000998 od 30.09.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-30098, Dnevnik knjiženja broj: 001103 od 10.10.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-09108, Dnevnik knjiženja broj: 001104 od 10.10.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-09108, Dnevnik knjiženja broj: 001149 od 31.10.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31108 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.10.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 001763 od 10.11.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-08118, Dnevnik knjiženja broj: 001764 od 10.11.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-08118, Dnevnik knjiženja broj: 000023 od 12.02.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-08028, Dnevnik knjiženja broj: 000024 od 12.02.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-08028, Dnevnik knjiženja broj: 000031 od 01.02.2008. godine, Račun za BH Telecom broj:2007642902596, Dnevnik knjiženja broj: 000056 od 29.02.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-29028 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 29.02.2008. godine, Dnevnik knjiženja broj: 000188 od 12.03.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-10038, Dnevnik knjiženja broj: 000187 od 12.03.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-10038, Dnevnik knjiženja broj: 000208 od 31.03.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31038 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.03.2008. godine, Kamatni obračunski list broj: 40404-M-143906/0308, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001505 od 10.01.2008. godine uz Račun za el.energiju broj: 40404-074599-10018, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001582 od 31.01.2008. godine uz Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31018 i Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 31.01.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000294 od 01.04.2008. godine, Račun za BH Telecom broj:2007642902618, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000303 od 10.04.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-09048, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000302 od 10.04.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-09048, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000342 od 11.04.2008. godine, Račun za vodovod broj: 13741018, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000380 od 30.04.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-30048 uz Zapisnik o očitaniu mjernog mjesta od 30.04.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000455 od 01.05.2008. godine, Račun za BH Telecom broj:2007642902626, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000456 od 12.05.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074599-10058, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000457 od 12.05.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-074607-

10058, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000513 od 31.05.2008. godine, Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-31058 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 31.05.2008. godine, Dnevnik knjiženja nalog broj: 000565 od 30.06.2008. godine uz Račun za el.energiju broj: 40404-1143906-30068 uz Zapisnik o očitavanju mjernog mjesta od 30.06.2008. godine, Dopis Energoinvesta –Comet dd. Državnoj agenciji za istrage i zaštitu , Ugovor –U-121/03, Ugovor za isporuku i ugradnju rasvjetnih tijela, Ugovor za izvođenje hidrantske mreže vanjskog uređenja, Konačna situacija firme „Majorka“ doo Sarajevo od 31.12.2005. godine, Tri konto kartice za firmu Energoinvest comet za 2006. godinu, Tri konto kartice za firmu Energoinvest comet za 2007. Godinu, Tri konto kartice za firmu Energoinvest comet za 2008. Godinu, Konto kartica za firmu Energoinvest za 2009. Godinu, Dnevnik knjiženja nalog broj: 001313 od 01.07.2007. godine uz konačnu situaciju za firmu Energoinvest comet dd. Od 31.12.2005. godine, Konačna situacija na 31.12.2005. godine za firmu Energoinvest comet dd , Račun br.10.07/05 od 14.07.2005. godine Energoinvest comet dd, Račun br.10.07/05 od 14.07.2005. godine Energoinvest comet dd uz Avansni račun br. 14.02/05 od 21.02.2005. godine, Konačna situacija za izvedene radove Energoinvest comet dd od 14.07.2005. godine uz Analitičku karticu od 31.12.2005. godine, Račun broj: 26.12/05 od 31.12.2005. godine Energoinvest comet dd , Račun broj: 11.07A/06 od 27.07.2006. godine Energoinvest comet dd, Račun broj: 06.08/06 od 08.08.2006. godine Energoinvest comet dd, Račun broj: 31-1.12/05 od 31.12.2005. godine Energoinvest comet dd, Konto kartica za Energoinvest comet dd od 30.11.2007. godine u pozicija broj: 3, Konto kartica za Energoinvest comet dd od 30.11.2007. godine u pozicija broj: 6, Analitička kartica za period 01.01.2005. godine do 14.11.2007. godine, Analitička kartica za period 01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine, Ugovor o cesiji od 15.11.2006. godine, Ugovor o cesiji broj: 04/07 od 16.04.2007. godine, Ugovor o cesiji između Energoinvesta comet dd, Majorka doo Sarajevo i Elsa trade doo Vogošća, Zbirna analitička kartica za period 01.01.2006. godine od 14.11.2006. godine, Zbirna analitička kartica za period 01.01.2007. godine od 30.06.2007. godine, Konto kartica za Energoinvest comet dd za 2006. Godinu, Konto kartica za Energoinvest comet dd za 2007. godinu, Ugovor o poslovnoj saradnji bez potpisa i datuma, Potvrda o uplaćenom iznosu Energoinvest comet dd od 22.07.2003. godine, Potvrda o uplaćenom iznosu Energoinvest comet dd od 27.07.2003. godine, Dostava podataka Hercing inženjeringa Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 137/09 od 02.07.2009.godine, Ugovor broj: 03/05 od 28.01.2005. godine, Avansna situacija od 28.01.2005. godine Hercing inženjeringa, Izvod broj:18 Unicredit Zagrebačke banke na dan 24.02.2005. godine, I privremena situacija za izvedene radove na objektu Hotel ekkluziv Sarajevo uz Predmjer radova po I Privremenoj situaciji, II privremena situacija za izvedene radove na objektu Hotel ekkluziv Sarajevo uz Predmjer izvedenih radova po II Privremenoj situaciji, Okončana situacija za izvedene radove na objektu Hotel Ekkluziv Sarajevo uz Predmjer izvedenih radova po okončanoj situaciji, Izvod br:41 Unicredit Zagrebačke banke od 27.04.2005. godine, Pregled transakcija vlasnika računa doo Hercing kod banke Procredit Bank dd, Račun br.80/2006 od 08.06.2006. godine Hercing inženjeringa doo uz Narudžbenicu br.20/06 od 07.06.2006. godine, Uvjerenje o registraciji obveznika poreza na dodanu vrijednost Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj: 04/5-1/IV-17-1-5684-7452/05 od 29.11.2005.godine, Izvod za komitenta broj: 90 na dan 03.10.2006. godine kod Raiffeisen bank, Analitička kartica za period 01.01.2005. godine do 31.12.2005. godine za firmu „Hercing“ doo od 31.12.2005.godine, Analitička kartica za period 01.01.2006. do 31.12.2006. godine za firmu „Hercing“ doo od 31.12.2006. godine, Analitička kartica za period 01.01.2007. do 31.12.2007. godine za firmu „Hercing“ doo od 31.12.2007. godine, Analitička kartica za period 01.01.2008. do 31.12.2008. godine za

firmu „Hercing“ doo od 31.12.2008. godine, Ugovor broj: 03/2005. zaključen dana 28.01.2005. godine uz predmjer i predračun za izvođenje građevinsko zanatskih radova, I privremena situacija za izvedene radove na objektu Hotel Ekkluziv Sarajevo uz Predmjer radova po I Privremenoj situaciji, II Privremena situacija za izvedene radove na objektu Hotel Ekkluziv Sarajevo uz Predmjer radova po II Privremenoj situaciji, Okončana situacija za izvedene građevinsko zanatske radove na objektu Hotel Ekkluziv Sarajevo uz Predmjer izvedenih radova po okončanoj situaciji, Okončana situacija za izvedene građevinsko-zanatske radove na objektu Hotel Ekkluziv Sarajevo uz Predmjer izvedenih radova po okončanoj situaciji, Predmjer i predračun za izvođenje građevinsko zanatskih radova sa prilogom u rukopisu, Odgovor „Ahydron-građenje“ Sarajevo od 02.07.2009. godine, Dopis – ustupanje podataka broj: 70/2009 „Atraktiv“ d.o.o. Sarajevo od 02.07.2009. godine, Račun – otpremnica „Atraktiv“ d.o.o. Sarajevo br. 05/11383 od 19.07.2005. godine uz narudžbenicu i izjavu broj: 08/05 od 19.07.2005. godine i otpremnica br. 1773/05 od 19.07.2005. godine, Račun – otpremnica „Atraktiv“ d.o.o. Sarajevo br. 05/12715 od 06.12.2005. godine uz narudžbenicu i izjavu broj: 17/05 od 01.11.2005. godine i otpremnica br. 3557/05 od 06.12.2005. godine, Kartica analitičkog konta „Atraktiv“ d.o.o. Sarajevo od 01.01.2005. – 31.12.2005. godine, kartice poslovnog partnera za period od 01.01.2006. do 31.12.2006. godine, kartica poslovnog partnera za period od 01.01.2007. – 31.12.2007. godine, kartica poslovnog partnera za period od 01.01.2008. – 31.12.2008. godine, kartica poslovnog partnera za period od 01.01.2009. – 26.06.2009 godine, Izjava o kompenzaciji br. 130/2008. godine, Popis transakcija iz 2005. godine, Bruto bilans „Ahydron građenje“ d.o.o. Sarajevo za period od 01.01.2002. – 31.12.2007. godine, Dopis „City MG Group“ broj: 002-7/2009 od 01.07.2009. godine, Ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji broj: 011-010/05 od 20.10.2005. godine, Evidencija kupaca sa 31.12.2005. godine, Ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji broj 011-010/05 od 20.10.2005. godine, Izrada vizuelnog identiteta „City MG Group“ od 18.10.2005. godine uz obavijest broj: 007-11/05 od 02.11.2005. godine i račun broj: 34/2005. od 02.11.2005. godine, Ugovor br. 106/2003 o poslovnoj saradnji za 2003. godinu, Ugovor o preuzimanju duga od 14.01.2004. godine, Račun-otpremnica „Atraktiv“ d.o.o. broj: 03/11615 od 30.10.2003. godine, uz otpremnice br. 3277/03 od 29.10.2003. godine, br. 3210/2003 od 21.10.2003. godine, br. 3261/2003. od 27.10.2003. godine, br. 3221/2003. od 23.10.2003. godine, br. 3180/03 od 20.10.2003. godine, br. 3278/2003 od 29.10.2003. godine, br. 3312/2003 od 31.10.2003. godine, br. 3657/03 od 01.12.2003. godine, br. 3658/2003. od 01.12.2003. godine, Ugovor o izvođenju radova na izgradnji poslovnog objekta hotela broj: 1030/02 uz specifikaciju radova, Račun br. 98/04 JP „Elektroprivreda“ BiH od 06.02.2004. godine, uz nalog blagajni od 13.02.2004. godine, Potvrde „Ahydron-Građenje“ Sarajevo od 14.08.2002. godine, potvrda od 19.09.2002. godine, potvrda od 25.09.2002. godine, potvrda od 16.10.2002. godine, potvrda od 20.01.2003. godine, potvrda od 05.02.2003. godine, potvrda od 24.03.2003. godine, potvrda od 19.05.2003. godine, Ugovor o izvođenju radova na izgradnji poslovnog objekta hotela od 07.07.2002. godine, Potvrda od 07.07.2002. godine i potvrda od 25.03.2003. godine, Dopis broj I-235/09 „Hano“ d.o.o. Sarajevo od 01.07.2009. godine, Ugovor br. 02-H/04 od 18.03.2004. godine, uz ponudu br. 030-H/04 od 15.03.2004. godine, Subanalitička kartica za KM „Hano“ d.o.o. Sarajevo na dan 25.06.09 za period od 01.01.04. – 31.12.04. godine i subanalistička kartica za KM na dan 25.06.09. za period od 01.01.05. – 31.12.05. godine, Ugovor br. 02-H/05 od 22.03.2005. godine, uz ponudu br. 065-H/05 od 21.03.2005. godine, Ugovor br. 05-H/05 od 31.03.2005. godine, uz ponude br. 076-H/05 od 30.03.2005. godine, br. 076-A-H/05 od 25.03.2005. godine i br. 076-B-H/05 od 30.03.2005. godine, Subanalitička kartica za KM „Hano“ d.o.o. Sarajevo na dan 25.06.09 za period od 01.01.05. – 31.12.05. godine i

subanalistička kartica za KM na dan 25.06.09. za period od 01.01.07. – 31.12.07. godine, Ugovor br. 02-H/04 od 18.03.2004. godine, uz ponudu br. 030-H/04 „Hano“ d.o.o. Sarajevo od 15.03.2004. godine, Ponuda br. 030H/04 „Hano“ d.o.o. Sarajevo od 25.02.2004. godine, Subanalitička kartica za KM „Hano“ d.o.o. Sarajevo na dan 08.10.04. za period od 01.01.04. - 31.12.04. godine, Otpremnica račun br. 00165 „Hano“ d.o.o. Sarajevo od 15.04.2004. godine i otpremnica račun br. 00441 od 04.10.2004. godine, Nalog blagajni „Hano“ d.o.o. Sarajevo broj 27 od 18.03.2004. godine, uz otpremnicu račun br. 00129 „Hano“ d.o.o. Sarajevo od 18.03.2004. godine, nalog blagajni od 15.04.2004. godine uz otpremnicu račun br. 00183 od 15.04.2004. godine, nalog blagajni broj 38 od 05.10.2004. godine, nalog blagajni broj 36 od 04.10.2004. godine, nalog blagajni broj 50 od 21.09.2004. godine uz otpremnicu račun br. 00165 od 15.04.2004. godine, Dopis „Saplast“ d.o.o. Sarajevo broj: 77/2009. od 02.07.2009. godine, Račun+otpremnica „Saplast“ d.o.o. Sarajevo br. 176/03 od 02.07.2003. godine uz Ugovor o građenju br. 147/03 od 26.06.2003. godine, Račun+otpremnica „Saplast“ d.o.o. Sarajevo br. 255/03 od 26.08.2003. godine uz Ugovor o građenju od 16.08.2003. godine, Račun+otpremnica „Saplast“ d.o.o. Sarajevo br. 406/04 od 10.09.2004. godine uz Ugovor o građenju br. 7633/04 od 20.08.2004. godine, Račun+otpremnica „Saplast“ d.o.o. Sarajevo br. 319/03 od 27.09.2003. godine uz Ugovor o građenju od 23.06.2003. godine, Dopis „Metalno“ d.d. Zenica od 02.07.2009. godine, Narudžba sa izjavom „Metalno“ d.o.o. Zenica br. 050/03 od 21.04.2003. godine, uz dvije ceduljice sa adresom stanovanja, brojem telefona i broj pasoša na ime Zornić Haris, Računi br. 50/03 „Metalno“ d.o.o. Zenica od 21.04.2003. godine, račun br. 135/3-1-2 od 25.04.2003. godine, račun br. 135/3-1-2 od 25.04.2003. godine, uz zapisnik br. 1. od 25.04.2003. godine, te otpremnica robe-materijala broj 137, otpremnica robe-materijala broj 142, otpremnica robe-materijala broj 138, uz zapisnik o izvršenim radovima za mjesec april 2003. godine od 25.04.2003. godine, Knjižna obavijest „Metalno“ d.o.o. Zenica broj: 25/03 od 27.08.2003. godine, Nalog blagajni od 18.04.2003. godine, nalog blagajni od 21.04.2003. godine, nalog blagajni od 09.06.2003. godine, nalog blagajni od 13.06.2003. godine, Kartica komitenta „Metalno“ d.o.o. Zenica od 01.01.2003. – 31.12.2003. godine, Stanje konta „Metalno“ d.o.o. Zenica na dan 31.12.2003. godine, Ugovor o građenju od 23.06.2003. godine, Račun+otprem. br. 255/03 „Saplast“ d.o.o. Zenica od 26.08.2003. godine, račun+otprem. br. 319/03 „Saplast“ d.o.o. Zenica od 27.09.2003. godine, račun+otprem. br. 349/03 „Saplast“ d.o.o. Zenica od 11.10.2003. godine, račun+otprem. br. 406/04 „Saplast“ d.o.o. Zenica od 10.09.2004. godine, Račun br. 135/3-1-2 „Metalno“ d.o.o. Zenica od 25.04.2003. godine, Zapisnik br. 1 od 25.04.2003. godine i račun br. 50/03 od 21.04.2003. godine, Fature i otpremnice „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge broj: 659-SA od 23.07.2004. godine, br. 762-SA od 18.08.2004. godine, br. 809-SA od 30.08.2004. godine, br. 856-SA od 11.09.2004. godine, otpremnica br. 856-SA od 11.09.2004. godine, Knjiga eksternih faktura „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge za period 01.01.2004. – 10.10.2004. godine, Ponuda – predračun „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0009 od 10.01.2005. godine, Dopis „Benij-Commerce“ d.o.o. Sarajevo broj: 052/09 od 02.07.2009. godine, Ugovor Nr. 01/04 o izvođenju građevinskih radova od 16.06.2004. godine, Avansni račun „Benij Commerce“ br. Nr.07/04 od 06.10.2004. godine, Specifikacija dokumentacije po zahtjevu „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge broj: 416/09 od 01.07.2009. godine, Analitička kartica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge od 25.06.2009. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 659-SA od 23.07.2004. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0089 od 20.07.2004. godine uz nalog blagajne broj 0208 od 20.07.2004. godine i priznanica br. 295 od 20.07.2004. godine, Blagajnički izvještaj

„Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0095 od 28.07.2004. godine uz nalog blagajne broj 022108 od 28.07.2004. godine i priznanica br. 310/04 od 28.07.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.762-SA od 18.08.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 809-SA od 30.08.2004. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0115 od 06.09.2004. godine uz nalog blagajne broj 0275 od 06.09.2004. godine i priznanica br. 374 od 06.09.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.856-SA od 11.09.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.SA-1000 od 23.10.2004. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 472 od 23.10.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.SA-1022 od 01.11.2004. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 480 od 01.11.2004. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0132 od 02.11.2004. godine uz nalog blagajne broj 0320 od 02.11.2004. godine i priznanica br. 441 od 02.11.2004. godine, Povrat od kupca „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.102-P-E-SA, br. fakture: SA-1022 od 10.12.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.SA-1137 od 10.12.2004. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 525 od 10.12.2004. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0154 od 28.12.2004. godine uz nalog blagajne broj 0371 od 28.12.2004. godine i priznanica br. 502/0 od 27.12.2004. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.SA-1174 od 31.12.2004. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 546 od 31.12.2004. godine, Analitička kartica konta „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge od 26.06.2009. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.0077-SA od 16.02.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.0313-SA od 30.04.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br.0388-SA od 30.04.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0388-SA od 23.05.2005. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 165/05 od 23.05.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0060 od 26.05.2005. godine uz nalog blagajne broj 0150 od 26.05.2005. godine i priznanica br. 178/05 od 26.05.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0418-SA od 27.05.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0118 od 30.05.2005. godine uz nalog blagajne broj 0560 od 30.05.2005. godine i priznanica br. 189/05 od 30.05.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0502-SA od 11.06.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0596-SA od 02.07.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0148 od 04.07.2005. godine uz nalog blagajne broj 0721 od 04.07.2005. godine i priznanica br. 290/05 od 30.05.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0124 od 06.09.2005. godine uz nalog blagajne broj 0289 od 06.09.2005. godine i priznanica br. 330/05 od 06.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0924-SA od 17.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0951-SA od 24.09.2005. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 284/05 od 24.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0976-SA od 29.09.2005. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 289/05 od 28.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0979-SA od 28.09.2005. godine, uz ugovor o popustu za fizička lica br. 291/05 od 28.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0988-SA od 30.09.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i

usluge br. 1021-SA od 10.10.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0140 od 10.10.2005. godine uz nalog blagajne broj 0325 od 10.10.2005. godine i priznanica br. 355/05 od 10.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1034-SA od 12.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1035-SA od 12.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1050-SA od 14.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1053-SA od 15.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1063-SA od 17.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1079-SA od 21.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1102-SA od 28.10.2005. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1115-SA od 31.10.2005. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0190 od 28.12.2005. godine uz nalog blagajne broj 0436 od 28.12.2005. godine i priznanica br. 387/05 od 28.12.2005. godine, Povrat od kupca „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 100-P-E-SA br. fakture 0988-SA od 28.12.2005. godine, Analitička kartica konta br. 2120 „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge od 26.06.2009. godine, Blagajnički izvještaj „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 0173 od 16.10.2006. godine uz nalog blagajne broj 0464 od 16.10.2006. godine i priznanica br. 0369/06 od 16.10.2006. godine, Tri analitičke kartice konta br. 2111 „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge od 26.06.2009. godine za 2007., 2008. i 2009. godinu, Analitičke kartice konta br. 2120 „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge od 26.06.2009. godine, Izvadak/izvod br. 171 UniCredit Zagrebačka banka od 22.09.2006. godine, Faktura-avans „Murex“ d.o.o. broj: 0767-SA od 30.09.2006. godine, Faktura – otpremnica „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge br. 1459/06 od 16.10.2006. godine, Knjižno obavještenje „Murex“ d.o.o. za trgovinu, promet i usluge broj: 0767-SA od 16.10.2006. godine, Dostava knjigovodstvene evidencije „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 29.06.2009. godine, Subanalistička kartica za KM „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo na dan 30.06.2009. godine za period od 01.01. – 31.12.2004. godine, Ugovor broj 17/04 od 18.03.2004. godine, Ponuda br. 14/04 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 18.03.2004. godine, Izvod broj 40 od 30.03.2004. godine, izvod broj 46 od 15.04.2004. godine i izvod broj 60 od 31.05.2004. godine „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo, I privremena situacija broj 20/04 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 30.06.2004. godine, Isporuka, transport i ugradnja „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 30.06.2004. godine, Ugovor broj 16/05 od 01.02.2005. godine, Ponuda broj 03/05 - Isporuka, transport i ugradnja „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 11.01.2005. godine, Ponuda broj 03/05 - Isporuka, transport i ugradnja „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 11.01.2005. godine uz narudžbenice i izjave broj 02/05 i 03/05 od 28.01.2005. godine, Rješenje o upisu subjekta upisa u sudski registar broj: UF/I-1556/03 od 11.08.2003. godine, uz registarski list istog broja i datuma, Uvjerenje o poreznoj registraciji Porezne uprave Kantonalni ured Sarajevo od 13.10.2003. godine, Obavještenje o razvrstavanju pravnog lica prema djelatnosti broj 04-32.5-1-.../03 Porezne uprave Kantonalni ured Sarajevo od 13.10.2003. godine, KM Izvod broj: 23 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 24.02.2005. godine, Subanalističke kartice za KM „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo na dan 30.06.2009. godine za period od 01.01. – 31.12.2005. godine, subanalistička kartica za KM na dan 30.06.2009. godine za period od 01.01. – 31.12.2006. godine i subanalistička kartica za KM na dan 30.06.2009. godine za period od 01.01. – 31.12.2007. godine, KM Izvod broj: 39 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 30.03.2005. godine, I privremena situacija broj 08/05 „Ti Termoenergetski

inženjering“ Sarajevo od 18.03.2005. godine, II privremena situacija broj 13/05 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 26.04.2005. godine, KM Izvod broj: 57 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 05.05.2005. godine, III privremena situacija broj 17/05 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 17.05.2005. godine, KM Izvod broj: 76 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 06.06.2005. godine, IV privremena situacija broj 25/05 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 14.07.2005. godine, uz isporuku, transport i ugradnju od 14.07.2005. godine, KM Izvod broj: 103 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 25.07.2005. godine, Račun broj: 26/06 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 30.06.2006. godine, uz isporuku, transport i montažu od 30.06.2006. godine, KM Izvod broj: 84 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 14.07.2006. godine, Račun broj: 43/06 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 11.09.2006. godine, uz isporuku, transport i montažu od 11.09.2006. godine, Izvod komitentu broj: 84 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 22.09.2006. godine, Ugovor broj 17/04 od 18.03.2004. godine, I privremena situacija broj 20/04 „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 30.06.2004. godine, uz isporuku, transport i ugradnju od 30.06.2004. godine, Isporuka, transport i ugradnja „Ti Termoenergetski inženjering“ Sarajevo od 18.11.2003. godine, Dopis „Hudiny“ d.o.o. Sarajevo od 01.07.2009. godine, Račun – otpremnica br. 001-30 „Hudiny“ d.o.o. Sarajevo od 11.10.2005. godine, uz narudžbenicu i izjavu i predračun br. 21/05 od 13.09.2005. godine, Dopis – ustupanje podataka broj: 153-D-09 „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 01.07.2009. godine, Ugovor br. 004-U-AR-05 od 28.01.2005. godine, uz projekat „Arcus“ d.o.o. Sarajevo, Situacija broj 254-S-05 „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 30.09.2005. godine uz projekat od 30.09.2005. godine, Situacija broj 184-S-05 „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 22.07.2005. godine uz projekat od 23.07.2005. godine, Situacija broj 152-S-05 „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 15.06.2005. godine uz projekat od 15.06.2005. godine, Račun br. 286-R-08 „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 13.10.2008. godine, Tri finansijske kartice „Arcus“ d.o.o. Sarajevo od 26. juna 2009. godine, Račun broj: 126-R-06 od 19.06.2006. godine „Arcus“ doo Sarajevo, Ugovor br. 02/2005 od 12.09.2005. godine, Ugovor br. 004-U-AR-05 od 28.01.2005. godine, uz projekat, Računi broj: 27/05 „Aco“ d.o.o. Sarajevo od 30.06.2005. godine i broj: 53/05 od 05.09.2005. godine, Zapisnik sa 03/05 sjednice Kreditnog odbora BOR banke d.d. Sarajevo od 12.01.2005. godine, Zapisnik sa 19/06 sjednice Kreditnog odbora BOR banke d.d. Sarajevo od 21.09.2006. godine, Zapisnik sa 03/07 sjednice Kreditnog odbora BOR banke d.d. Sarajevo od 06.02.2007. godine, Zapisnik sa 22/08 sjednice Kreditnog odbora BOR banke d.d. Sarajevo od 11.06.2008. godine, Zahtjev „Majorka“ d.o.o. Sarajevo za dodjelu kredita od 17.12.2004. godine, Odgovor BOR banke Sarajevo broj: 20-1-43/05 od 13.01.2005. godine, Ugovor o zajmu BOR banke Sarajevo broj: OMU/UG:80 od 25.01.2005. godine, Aneks ugovora o zajmu BOR banke Sarajevo broj: OMU/UG:701100008 od 07.09.2006. godine, Odluka BOR Banke Sarajevo broj: KO-102/05 od 11.07.2005. godine, Prvi pregled Ugovora o zajmu između BOR banke Sarajevo i Holding „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Dopis BOR banke Sarajevo broj: 1-1764/09 od 06.07.2009. godine, Ugovor o zajmu između Kuvajtskog fonda i Bor banke broj 516 od 30.04.1997. godine, Projekat Kuvajtskog fonda za financiranje KF kredit broj 516 od januara 2000. godine, Projekat Kuvajtskog fonda za financiranje KF kredit broj 516 od maja 2006. godine, Dopis Kuvajtskog fonda za arapski i ekonomski razvoj Bor Banci od 11.07.2006. godine, Projekat Kuvajtskog fonda za financiranje KF kredit broj 516 od januara 2008. godine, Program BOR banke za upravljanje kreditnim rizikom i klasifikaciju aktive juna 2003. godine, Procedure BOR banke o minimalnim standardima za dokumentovanje kreditnih aktivnosti juni 2003. godine, Procedure BOR banke za praćenje, kontrolu, naplatu i izvještavanje o stavkama aktive bilansa i vanbilansa juni

2003. godine, Odluka BOR banke o definisanju, procjeni i tretmanu kolaterala za osiguranje naplate potraživanja banke sa procedurama 2003. godine, Odluka o kamatnim stopama BOR banke dd Sarajevo decembar 2004. godine, Tarifa naknada za bankarske usluge BOR banke dd Sarajevo decembar 2004. godine, Program BOR banke za upravljanje kreditnim rizikom i klasifikaciju aktive juni 2006. godine, Procedure BOR banke o minimalnim standardima za dokumentovanje kreditnih aktivnosti juni 2006. godine, Odluka BOR banke o definisanju, procjeni i tretmanu kolaterala za osiguranje naplate potraživanja banke sa procedurama juni 2006. godine, Procedure BOR banke za praćenje, kontrolu, naplatu i izvještavanje o stavkama aktive bilansa i vanbilansa april 2007. godine, Procedure BOR banke za praćenje, kontrolu, naplatu i izvještavanje o stavkama aktive bilansa i vanbilansa april 2008. godine, Odluka o definisanju, procjeni i tretmanu kolaterala za osiguranje naplate potraživanja BOR banke sa procedurama februar 2008. godine, Odluka o kamatnim stopama BOR banke dd Sarajevo juni 2006. godine, Tarifa naknada za bankarske usluge BOR banke decembar 2006. godine, Krovna kreditna politika za pravna lica BOR banke april 2008. godine, Tarifa naknada za bankarske usluge BOR banke juni 2008. godine, Odluka o kamatnim stopama BOR banke juni 2008. godine, Aneks 2 Ugovora BOR banke o dugoročnom kreditu br. OMU/UG:80 od 25.01.2005. godine, Biznis plan – investicioni program izgradnje i opremanja hotela na lokaciji Rajlovac, Zabrdje 5-b Sarajevo januara 2005. godine, Uvjerenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 729/2005 od 17.01.2005. godine na ime Acik Can, Uvjerenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 738/2005 od 17.01.2005. godine na ime Zornić Harisa, Ocjena prihvatljivosti klijenta „Majorka“ d.o.o. Sarajevo od 19.01.2005. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ d.o.o. za period 18.04. – 31.12.2003. godine, Bilans stanja „Majorka“ d.o.o. na dan 31.12.2003. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ d.o.o. za period 01.01. – 30.06.2004. godine, Bilans stanja „Majorka“ d.o.o. na dan 30.06.2004. godine, Uvjerenje Porezne uprave – Kantonalni ured Sarajevo Ispostava Novi Grad broj: 10-9-4-49-61/05.OF od 12.01.2005. godine, Potvrda o aktivnosti transakcijskog računa kod Raiffeisen BANK DD BiH – Glavna filijala Sarajevo broj: 2032/2004 od 20.12.2004. godine, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu broj: I-321/05 od 15.02.2005. godine, Procjena tržišne vrijednosti poslovnog objekta – hotela i pripadajućeg zemljišta Taso Vildane dipl. ing. građ. Sudski vještak građevinske struke od 16.12.2004. godine, Zemljišnoknjižni izvadak Nar. br. 25113/02, broj zk. uložka 2484, Zemljišnoknjižni izvadak Nar. br. 33346/01, broj zk. uložka 3944, Prijedlog za osiguranje zasnivanjem založnog prava na nakretnini vlasništvo dužnika – jemca i zasnivanjem vanknjižnog založnog prava na nekretnini vlasništvo dužnika – jemca od 27.01.2005. godine, Rješenje Općine Novi grad Sarajevo broj: 06-23-16799/05 od 12.12.2005. godine, Fotokopija pasoša Acik Cana od 11.02.2009. godine, Potvrda o prijavi boravišta, prijavi i odjavi prebivališta promjeni adrese stana od 21.10.03. godine, Fotokopija lične karte na ime Zornić Haris izdata 16.03.2004. godine, Fotokopija vozačke dozvole na ime Acik Can izdata u Istanbulu broj: 88381/06.01.1990. godine, Potvrda BOR banke DD Sarajevo na ime Acik Can od 25.01.2005. godine, Potvrda BOR banke DD Sarajevo na ime Haris Zornić od 25.01.2005. godine, Mjениčna izjava na ime Haris Zornić od 25.01.2005. godine, Mjениčna izjava na ime Acik Can od 25.01.2005. godine, Zahtjev za dostavu zemljoknjižnih izvadaka sa teretom BOR banke broj: I-865 od 06.11.2007. godine, Potvrda o predaji mjeničnih izjava i naloga za plaćanje od 25.09.2007. godine, Mjениčna izjava „Majorka“ doo Sarajevo od 25.01.2005. godine i potvrda BOR banka dd Sarajevo od 25.01.2005. godine, Ovlaštenje za popunjavanje naloga za plaćanje „Majorka“ d.o.o. Sarajevo od 25.01.2005. godine, Rješenje Općine Novi grad Sarajevo broj: 06-23-3150/02 od 01.09.2003. godine, Rješenje Općine Novi grad Sarajevo broj: 06-23-2863/1 od 20.05.2002. godine, Zahtjev za ocjenu pravne

valjanosti dokumentacije za hipoteku po kreditu „Majorka“ Sarajevo broj: I-17/05 od 11.01.2005. godine, Informacija o založnom pravu firme „Majorka“ Sarajevo broj: I-19/05 od 11.01.2005. godine, Procjena tržišne vrijednosti poslovnog objekta – hotela i pripadajućeg zemljišta Taso Vildane dipl. ing. građ. Sudski vještak građevinske struke od 16.12.2004. godine, Zemljišnoknjižni izvadak Nar. br. 25113/02, broj zk. uložka 2484, Zemljišnoknjižni izvadak Nar. br. 33346/01, broj zk. uložka 3944, Ugovor o zalogu broj: OMU/UG:80 od 25.01.2005. godine potpisan između Zalogodavca Zornić Harisa i Zalogoprimac BOR banka dd Sarajevo Pršeš Hamid, Lokacija objekta izdaka od Općine Novi grad Sarajevo broj: 06-23-2863/01 od 09.10.2001. godine, Potvrda BOR banke o predaji mjenica i virmana od 26.01.2005. godine, Pregled iskorištenja kredita presjek na dan 30.09.2008. godine BOR banke, Ugovor o zajmu BOR banke od 14.07.2005. godine, Aneks Ugovora o zamju BOR banke broj PR-701100013 od 20.12.2005. godine, Aneks Ugovora o zajmu BOR banke broj OMU/UG 701100013 od 15.09.2006. godine, Uvjerenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 729/2005 od 17.01.2005. godine na ime Acik Can, Uvjerenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 738/2005 od 17.01.2005. godine na ime Zornić Harisa, Odluka BOR banka dd Sarajevo broj: KO-115/05 od 14.07.2005. godine, Odluka BOR banke dd Sarajevo broj: KO-200/05 od 19.12.2005. godine, Informacija BOR banke dd Sarajevo, Sektor plasmana o kreditnom zahtjevu firme „Majorka“ doo Sarajevo od 09.12.2005. godine, Finansijski izvještaji poslovanja „Majorka“ d.o.o. Sarajevo 31.12.2004. – 30.06.2005. godine, BOR bank Investment summary 06. juli 2005. godine - dovršetak izgradnje i opremanja hoteka na lokaciji Rajovac u Sarajevu, Finansijski izvještaji poslovanja „Majorka“ d.o.o. Sarajevo 31.12.2003. – 31.12.2004. godine, BOR bank Investment summary 06. juli 2005. godine - na engleskom jeziku, BOR bank Investment summary 06. decembar 2005. godine na engleskom jeziku, Dopuna informacija kreditnog prijedloga firme „Majorka“ doo Sarajevo za dovršetak izgradnje hotela „Exclusiv“ u Rajlovcu BOR banke dd Sarajevo 13.07.2005. godine, Trinaest fotografija hotela „Exclusiv“, Rješenje Općinskog suda u Sarajevu broj: I-4199/05 od 30.08.2005. godine, Prijedlog za osiguranje zasnivanjem založnog prava na nakretnini vlasništvo dužnika – jemca i zasnivanjem vanknjižnog založnog prava na nekretnini vlasništvo dužnika – jemca od 18.07.2005. godine, Zemljišnoknjižni izvadak br. 34343, broj zk. uložka 3944, Zemljišnoknjižni izvadak Nar. br. 38276/05, broj zk. uložka 3944, Zemljišnoknjižni izvadak br. 34341/06, broj zk. uložka 2484, Potvrda BOR banke dd Sarajevo o predaji mjeničnih izvjava i naloga za plaćanje od 25.09.2007. godine, Zahtjev BOR banke za dostavu podataka za kupljena 3 automobila od 16.12.2005. godine, Potvrda BOR banke o predaji mjenica od 15.07.2005. godine, Potvrda BOR banke o predaji mjenica i naloga za plaćanje od 15.07.2005. godine, Potvrda BOR banke dd Sarajevo na ime Acik Can od 15.07.2005. godine, Potvrda BOR banke dd Sarajevo na ime Haris Zornić od 15.07.2005. godine, Mjenična izvjava na ime Haris Zornić od 15.07.2005. godine, Mjenična izvjava na ime Acik Can od 15.07.2005. godine, Mjenična izvjava na ime dužnik „Majorka“ doo Sarajevo od 14.07.2005. godine i Potvrda BOR banke dd Sarajevo od 14.07.2005. godine, Procjena tržišne vrijednosti poslovnog objekta hoteka „Exclusiv“ i vanjskog uređenja pripadajućeg zemljišta u Rajlovcu od 05.12.2005. godine Sudskog vještaka građevinske struke Taso Vildane dipl. ing. građ., Izjava doo „Majorka Sarajevo od 17.12.2004. godine, Ugovor o zalogu broj: PR-701100013-1/05 od 14.07.2005. godine, Ugovor o zalogu broj: PR-701100013-2/06 od 25.01.2006. godine, Potvrda registracije Ministarstvo pravde – Registar zalogu, registracija A-20060201-9 od 01.02.2006. godine, Ovlaštenje „Majorka“ doo Sarajevo za popunjavanje naloga za plaćanje od 14.07.2005. godine, Dvije fotokopije fotografija hotela „Exclusiv“ na A-4 formatu, Bilans uspjeha „Majorka“ doo Sarajevo za period 01.01.2005-30.06.2005. godine, Bilans stanja „Majorka“

doo Sarajevo na dan 30.06.2005. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ doo Sarajevo za period 01.01. – 31.12.2004. godine, Bilans stanja „Majorka“ doo Sarajevo na dan 31.12.2004. godine, Pregled iskorištenja kredita BOR banke dd Sarajevo na dan 21.03.2009. godine, Aneks 3 Ugovora BOR banke o dugoročnom kreditu br. PR-701100013 od 14.07.2005. godine, Zapisnik Kreditnog odbora BOR banke dd Sarajevo od 07.07.2005. godine, Zapisnik Kreditnog odbora BOR banke dd Sarajevo od 15.12.2005. godine, Zahtjev za odobrenje kredita „Majorka“ doo Sarajevo od 13.09.2006. godine, Dopuna Zahtjeva za odobrenje kredita „Majorka“ doo Sarajevo od 20.09.2006. godine, Odgovor BOR banke na zahtjev „Majorke“ za dugoročni kredit od 21.09.2006. godine, Ugovor BOR banke br. PR-100100056 o dugoročnom kreditu zaključen dana 22.09.2006. godine, Kreditni prijedlog BOR banke – Sektor plasmana - dugoročni kredit za stalna i obrtna sredstva „Majorka“ Sarajevo od septembra 2006. godine, Finansijski izvještaj poslovanja „Majorka“ doo Sarajevo – bilans uspjeha 31.12.2005. – 30.06.2006. godine, Projekcija gotovinskog toka za period otplate kredita „Majorka“ Sarajevo, Odluka BOR banke dd Sarajevo broj: KO-116/06 od 22.09.2006. godine, Nalog za prenos sredstava iz kredita BOR banke dd Sarajevo od 22.09.2006. godine, Instrukcije „Majorke“ doo Sarajevo za korištenje kredita od 22.09.2006. godine, Račun br. 34/06 Humačkić d.o.o. Građevinarstvo od 11.09.2006. godine, Ugovor o cesiji po računu br. 06-08/06 od 08.08.2006. godine, Račun Energoinvest-Comet dd Sarajevo broj 06.08/06 od 08.08.2006. godine, Račun AGS Gastro Sistemi doo Sarajevo br. 487/05 od 08.12.2005. godine, Račun Imedia Sarajevo broj 91/2006 od 29.05.2006. godine, Račun S.Z.R. „Stil“ broj 10/2006 od 11.06.2006. godine, Predračun „Murex“ Špionica Sarajevo broj 0609 od 25.07.2006. godine, Račun – otpremnica „Atraktiv“ doo Ilidža br. 05/12715 od 06.12.2005. godine, Račun Rama-Glas doo br. 02421 od 09.09.2006. godine, Račun – otpremnica „Nidea“ doo Sarajevo broj 235/05 od 26.12.2005. godine, Faktura – otpremnica „Radionica Zec“ doo Sarajevo broj 23/06 od 12.09.2006. godine, Račun „ANS DRIVE“ doo Sarajevo br. 0075/06 od 12.09.2006. godine, Račun TI „Termoenergetski inženjering“ Sarajevo br. 43/06 od 11.09.2006. godine, Nalog BOR banke dd Sarajevo za prenos sredstava iz kredita od 27.09.2006. godine, Instrukcija „Majorke“ doo Sarajevo za korištenje kredita od 27.09.2006. godine, Ugovor o kupovini i prodaji nekretnine zaključen u Sarajevu dana 25.09.2006. godine između Subotić Nikole i „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Potvrda BOR banke broj: 20-1-2441/06 od 27.09.2006. godine, Zemljišnoknjižni izvadak br. 34342, zk. uložka 1566, Aneks 1 Ugovora BOR banke o dugoročnom kreditu br. PR-100100056 od 22.09.2006. godine, Dvije bjanko mjenice na ime Zornić Haris serijskih brojeva; AF1456521 i AF1456522 i 28 bjanko mjenica na ime „Majorka“ d.o.o. Sarajevo serijskih brojeva; AF1456505, AF1456506, AF1456502, AF1456504, AF1456514, AF1456525, AF1456530, AF1456501, AF1456528, AF1456529, AF1456526, AF1456527, AF1456523, AF1456524, AF1456509, AF1456507, AF1456511, AF1456510, AF1456503, AF1456512, AF1456513, AF1456515, AF1456517, AF1456516, AF1456519, AF1456518, AF1456508, AF1456520, Fotokopija prazne uplatnice sa potpisom, Mjenična izjava na ime Haris Zornić, Ovlaštenje za popunjavanje naloga za plaćanje dužnik „Majorka“ doo Sarajevo, Mjenična izjava dužnika „Majorka“ doo Sarajevo, Potvrda o predaji mjenica od 22.09.2006. godine, Ugovor o zalogu broj: PR-100100056-1/06 od 22.09.2006. godine, Procjena vrijednosti pokretne imovine u svrhu upisa založnog prava na pokretnu imovinu u proceduri dobijanja kredita kod BOR banke dd Sarajevo stalnog sudskog vještaka mašinske struke Karahmet Halila, dipl. maš. inž. od 15.09.2006. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ doo Sarajevo za period 01.01. – 30.06.2006. godine, Bilans stanja „Majorka“ doo Sarajevo na dan 30.06.2006. godine, Bilans stanja „Majorka“ doo Sarajevo na dan 31.12.2005. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ doo Sarajevo za period 01.01. –

31.12.2005. godine, Zahtjev „Majorke“ doo Sarajevo za kratkoročni kredit na revolving osnovi broj: 02-74/07 od 30.01.2007. godine, Prijedlog: BOR banke kratkoročni kredit za obrtna sredstva na revolving osnovi februar 2007. godine uz finansijski izvještaje o poslovanju „Majorka“ doo Sarajevo 31.12.2005. – 30.06.2006. godine, Odgovor BOR banke na zahtjev „Majorke“ za kratkoročni kredit broj: 20-1-271/07 od 07.02.2007. godine, Odluka BOR banke broj: KO-28/07 od 08.02.2007. godine, Ugovor BOR banke broj PR-101200113 o kratkoročnom kreditu od 08.02.2007. godine, Plan otplate kredita BOR banke od 09.02.2007. godine, Aneks 1 Ugovora BOR banke o kratkoročnom revolving kreditu br. PR-101200113 od 08.02.2007. godine, Instrukcija „Majorke“ d.o.o. za korištenje kredita od 09.02.2007. godine, Nalog BOR banke za prenos sredstava iz kredita od 09.02.2007. godine, Instrukcija „Majorke“ d.o.o. za korištenje kredita od 09.02.2007. godine, Nalog BOR banke za prenos sredstava iz kredita od 12.02.2007. godine, Ugovor o zalogu broj: PR-101200113-1/07 od 08.02.2007. godine, Procjena vrijednosti pokretne imovine u svrhu upisa zaloga kod BOR banke dd Sarajevo stalnog sudskog vještaka mašinske struke Karahmet Halila, dipl. maš. inž. od 07.02.2007. godine, Procjena vrijednosti pokretne imovine u svrhu upisa zaloga kod BOR banke dd Sarajevo stalnog sudskog vještaka mašinske struke Karahmet Halila, dipl. maš. inž. od 15.01.2008. godine, Potvrda o izvršenom platnom nalogu BOR banke od 17.06.2008. godine, Potvrda o izvršenom platnom nalogu BOR banke od 18.06.2008. godine, Zahtjev „Majorke“ doo Sarajevo za kredit „Majorke“ doo Sarajevo broj: 01-337/08 od 29.05.2008. godine, Zahtjev BOR banke za reprogram dospjelog kratkoročnog kredita broj: 1-1298/08 od 12.06.2008. godine, Ugovor BOR banke br. PR-100100075 o dugoročnom kreditu od 17.06.2008. godine, Mjениčna izjava Zornić Harisa broj: 133560 od 18.06.2008. godine, Mjениčna izjava „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Ovlaštenje za popunjavanje naloga za plaćanje „Majorka“ do.o. Sarajevo, Fotokopija prazne uplatnice sa potpisom, 16 bjanko mjenica na ime „Majorka“ d.o.o. Sarajevo serijskih brojeva; AF2555244, AF2555245, AF2555246, AF2555247, AF2555248, AF2555249, AF2555250, AF2555251, AF2555252, AF2555253, AF2555254, AF2555255, AF2555256, AF2555257, AF2555258, AF2555259 i jedna bjanko mjenica na ime Zornić Haris serijskog broja AF2555260, Bilans stanja „Majorka“ d.o.o. na dan 30.06.2007. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ d.o.o. za period od 01.01. – 30.06.2007. godine, uz dodatne informacije o prirodi troškova i o prihodima i rashodima, te o prosječnom broju zaposlenih, Bilans stanja „Majorka“ d.o.o. na dan 31.12.2007. godine, Bilans uspjeha „Majorka“ d.o.o. za period od 01.01.2007. – 31.12.2007. godine, uz dodatne informacije o prirodi troškova i o prihodima i rashodima, te o prosječnom broju zaposlenih, Nalog za prenos sredstava iz kredita BOR banke od 18.06.2008. godine, Prenos sredstava „Majorka“ doo Sarajevo iz kredita Ugovor br. PR-100100075 od 17.06.2008. godine, Ugovor o zalogu broj: PR-100100075-1/08 od 17.06.2008. godine, Procjena vrijednosti pokretne imovine u svrhu upisa založnog prava na pokretnu imovinu u proceduri dobijanja kredita kod BOR banke dd Sarajevo stalnog sudskog vještaka mašinske struke Karahmet Halila, dipl. maš. inž. od 15.01.2008. godine, Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu Tužilaštvu BiH Pov.broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 21.10.2009. godine uz Zapisnik o saslušanju svjedoka Jasika Admira broj: 17-02/3-132/09 od 20.10.2009. godine, Dopis Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine Tužilaštvu BiH broj: 07-14-5-7368/08 od 10.03.2009. godine uz akt Ministarstva pravde Republike Francuske od 25.02.2009. godine sa dokumentacijom ... koja se odnosi na krivični postupak protiv Esada Ličine, Ovjeren prevod Presude ... u kaznenom predmetu protiv Ibišević Rifata i Ibišević Drite broj: ...uz primjerak na njemačkom jeziku, uz rješenje za naknadu troškova, Ovjeren prevod Presude ... pri ... u kaznenom predmetu protiv Ismeta Omerovića broj: ... uz primjerak na njemačkom jeziku, Ovjeren prevod Presude ... u

kaznenom predmetu protiv Muškić Bege broj: ... godine uz primjerak na njemačkom jeziku, Nalaz vještaka Babić Samira sa privremeno oduzetim mobilnim aparatima, karticama i punjačima (T 4), Ručni sat Luna Rosa zlatne boje, privremeno oduzet od Zornić Harisa (T 39), 9 novčanica u apoenima od ...; 3 novčanice u apoenima od 100 kuna serijskih brojeva: ..., ..., ...; jedna novčanica od 20 kuna serijskog broja: ..., 2 novčanice u apoenima od 10 kuna serijskog broja: ..., ..., pištolj marke "Bareta" 9 mm fabrički broj M462427; dva okvira za pištolj sa 216 komada municije cal 9 mm, punjač za okvir, privremeno oduzeti od Acik Cana, (T 38), Rješenje Suda o registraciji firme „Majorka“ br. UF/1-2412/05 od 18.12.2006. godine, Ugovor o zajedničkom ulaganju od 03.01.2004. godine, Ugovor o međusobnim odnosima osnivača u društvu „Majorka“ doo Sarajevo (nepotpisan i neovjeren), Poziv od 31.01.2008. godine, Dnevni red od 31.01.2008. godine, Odluka o isključenju člana društva ovjeren od strane notara Nedžade Kapidžić od 18.08.2008. godine broj: OPU-358/08, Oružani list na ime Acik Sukur reg.br. 299/07 (T37), Zapisnik o prepoznavanju lica Dacić Hamde KT-438/07 od 06.10.2008. godine od strane svjedoka Ličina Esada (T1), Zapisnik o saslušanju svjedoka Ličina Esada Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-35/08 od 06.05.2008. godine (T 1-1), Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Envera broj: 17-02/3-36/08 od 06.05.2008. godine (T 2).

Dokazi odbrane

Dokazi odbrane I – optuženog Zornić Harisa

Odbrana I – optuženog je tokom dokaznog postupka saslušala sljedeće svjedoke: Bilalić Almir, Džananović Enes, Hadžić Fajko, Hasanbegović Nihad, Preljević Mirsad, Murić Fadil, Hamidović Suad, Selimović Fahrudin, Ajanović Samir, Brulić Ismet, Ajanović Irfan, Kajević Mirsad, Tirić Hase, Agić Hasiba, Ahmić Amer, Hodžić Nedžad, Babajić Miralem, zaštićeni svjedok „S“, Zvizdić Saveta, Murga Džemal i optuženi Zornić Haris, kao svjedok, te vještak Hodžić Abid.

Odbrana I-optuženog nije ulagala materijalne dokaze.

Dokazi odbrane III – optuženog Acik Cana:

Odbrana III – optuženog je tokom dokaznog postupka saslušala optuženog Acik Cana, kao svjedoka, te svjedoka Murgić Džemala, dok je u sudski spis odbrana III – optuženog uvela sljedeće materijalne dokaze: Naredba o sprovođenju istrage Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 03.12.2007. godine, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Acik Cana kod Tužilaštva BiH, broj: KT-438/07 od 25.02.2009. godine, Izvještaj Saveznog ministarstva unutrašnjih poslova – Generalna direkcija za javnu sigurnost broj: II/BK/5.3/VEM-080/06; II/BK/5.3/VEM-108/05 iz Linza, od 29.05.2006. godine, Ugovor o bespovratnoj prodaji vozila, zaključen u Istanbulu 07.02.2002. godine i Akt SO Društva sa ograničenom odgovornošću za međunarodni transport i trgovinu od 23.04.2010. godine, sa priložima, na turskom i bosanskom jeziku.

Dokazi odbrane IV– optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo:

Odbrana IV – optuženog je tokom dokaznog postupka saslušala svjedoke Husić Almu i Kordić Dinu, dok nije ulagala materijalne dokaze.

Obrana **II-optuženog Dacić Hamde** nije imala dokaznih prijedloga.

3. STRANAČKA DOKAZNA REKAPITULACIJA - ZAVRŠNE RIJEČI

Završne riječi Tužilaštva BiH

Tužilaštvo BiH je u završnoj riječi istaklo da je tokom provedenog dokaznog postupka dokazalo da su optuženi Zornić Haris, Dacić Hamdo, Acik Can i pravno lice „Majroka“ d.o.o. Sarajevo počinili krivično pravne radnje koje im se predmetnom Optužnicom stavljaju na teret. Tužilaštvo smatra da odbrane optuženih nisu ponudile nikakve dokaze kojima bi osporili materijalne dokaze Tužilaštva, te da su tokom cijelog postupka bile bazirane na pokušaj dokazivanja postojanja procesnih smetnji koje bi onemogućile Sud da donese osuđujuću presudu. Analizirajući provedene dokaze, Tužilaštvo je istaklo da su saslušani svjedoci Tužilaštva jasno i decidno opisali na koji način su kao službenici Ministarstva unutrašnjih poslova Savezne Republike Njemačke, Poreske uprave Savezne Republike Njemačke, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Austrije, Državne agencije za istrage i zaštitu, Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, Federalne uprave policije, te kao vještaci i stručna lica postupali u ovom predmetu, šta su sve poduzimala, u kojem periodu, kojim metodama, po čijim naredbama i nadzorom, te u skladu sa kojim zakonskim propisima. Tužilaštvo smatra da je cjelokupan činjenični opis predmetne Optužnice u cjelosti potkrijepljen i presudama inostranih sudova i dokazima na kojima se navedene presude temelje, a koji krivični spisi su pribavljeni putem međunarodne pravne pomoći u zakonom propisanoj proceduri. Tužilaštvo je istaklo da iz provedenih dokaza Tužilaštva proizilazi jasan zaključak da su Zornić Haris i Dacić Hamdo kao organizatori, u međusobnom dogovoru sa Acik Canom, kao pripadnikom grupe za organizovani kriminal, i zajedno sa pravnom osobom „Majorka“ upravljali procesom izvršenja predmetnih krivičnih djela, da su vlast nad izvršenjem tih krivičnih djela držali u svojim rukama, te da su organizovanju ove grupe radi činjenja predmetnih krivičnih djela pristupali potpuno svjesni protupravnosti svoga činjenja i zabranjenosti takvog činjenja, čime su pokazali visok stepen htijenja i voljnosti izvršenja predmetnih djela, a sve sa ciljem sticanja protupravne imovinske koristi. Prema tvrdnji Tužilaštva, objektivna veza optuženih se sastoji u tome da svaki od njih poduzima neku djelatnost kojom se vrši krivično djelo, koja djelatnost svakog od optuženih ulazi u pojam radnje izvršenja krivičnog djela i predstavlja uzrok nastupanja posljedice, dok se subjektivna veza optuženih sastoji u postojanju međusobnog sporazuma o zajedničkom djelovanju, odnosno postojanju svijesti i volje o zajedničkom djelovanju. Nakon što je analiziralo iskaze svjedoka Lipski Kristofa, Šmit Hansa, Ličina Esada, Pašić Envera, Husić Begzada, Husić Armina, Ibišević Rifata, Žmirer Danijele, Omerović Ismeta i zaštićenog svjedoka „S“, Tužilaštvo je zaključilo da je očigledno da se radi o grupi za organizovani kriminal, koja je organizovana s ciljem vršenja krivičnih djela koja su predmetnom Optužnicom stavljena na teret optuženima, te da ista ima sve elemente koji su međunarodnim pravnim standardima označeni kao elementi organizovanog kriminala, pri čemu se po mišljenju Tužilaštva izdvojio jedan posebni element organizovanog kriminala, a to je svjesno stvaranje i upotreba atmosfere straha, ozbiljne prijetnje i ucjene potencijalnih svjedoka i svjesno pokazivanje spremnosti na realizaciju zaprijećenog zla i posljedica kojima će svjedoci biti izloženi ukoliko svoja saznanja saopšte organima krivičnog gonjenja. U odnosu na dokaze i tvrdnje odbrane, Tužilaštvo je istaklo da se radi o irelevantnim dokazima i da odbrana ničim nije dokazala svoje tvrdnje da su do imovine došli zapošljavanjem „radnika na crno“ na području Njemačke i izbjegavanjem plaćanja poreza, te da odbrana nije dokazala tvrdnje da su

organi Njemačke tolerisali takvo zapošljavanje kako bi se izbjeglice iz BiH „sklonile s ulice“. Pored navedenog, Tužilaštvo je istaklo da nisu izvedeni dokazi iz kojih bi proizilazilo da je bilo koji navodni naručilac posla isplatio optuženima Zornić Harisu i Dacić Hamdi iznos novca za navodno izvršene radove na području Njemačke, niti su prezentirani bilo kakvi dokazi o porijeklu novca. Tužilaštvo je dalje istaklo da na strani optuženih ne nalazi nikakve olakšavajuće okolnosti, dok je s druge strane našlo otežavajuće okolnosti, jer su optuženi tokom dugogodišnjeg vršenja predmetnih krivičnih djela pokazali izraženu upornost i postupali su vrlo promišljeno, planirajući izbjegavanje krivične odgovornosti bjekstvima iz država u kojima se vodio krivični postupak protiv njih. Tužilaštvo je zatražilo da Sud optužene oglasi krivim za počinjena krivična djela, te da im izrekne višegodišnje kazne zatvora.

Završne riječi odbrane optuženog Zornić Harisa

Branilac optuženog Zornić Harisa, advokat Adamović Vlado je u završnom izlaganju prije svega istakao da je odbrana svih optuženih uložila napore da sa Tužilaštvom BiH pregovara o uslovima zaključenja sporazuma o priznanju krivnje, da su čak Tužilaštvu dostavili i pisani prijedlog za zaključenje sporazuma o priznanju krivnje, ali da do zaključenja sporazuma nije došlo i da se Tužilaštvo BiH po tome nije očitovalo. Branilac je u završnoj riječi ukazivao na nezakonito postupanje Tužilaštva BiH tokom vođenja postupka, te da je odbrana bila u nepovoljnom položaju jer nisu rješavani njihovi prigovori tokom postupka, posebno oni kojima je prigovarano na zakonitost, pri čemu je branilac ukazao na odredbu člana 10. ZKP BiH, prema kojoj Sud svoju odluku ne može zasnovati na nezakonito pribavljenom dokazu. Branilac je pri ovome posebno ukazao na prigovore koji su isticani u pogledu provedenog postupka pružanja međunarodne pravne pomoći prilikom saslušanja svjedoka od strane Tužilaštva BiH, tvrdeći da se radilo o fingiranju međunarodne pravne pomoći i da je takav dokaz lege artis nezakonit. Smatra da su organi u Njemačkoj postupali kolegijalno, ne ulazeći u zakonitost postupka, te je branilac istakao da je ispitivanje svjedoka trebalo biti vršeno po procesnom zakonu Njemačke, a ne po Zakonu o krivičnom postupku BiH. Nakon što je branilac analizirao odgovarajuće odredbe njemačkog procesnog zakona u pogledu saslušanja svjedoka i njihovih prava i obaveza tokom postupka, ukazujući na povrede i ističući da to ne može konvalidirati pred ovim Sudom, branilac je osporavao da je Tužilaštvo dokazalo činjenične tvrdnje iz Optužnice. Pa je tako branilac osporavao da optuženi Zornić Haris ima ikakve veze sa prometom opojnih droga kako je to navedeno u tačkama 1, 2. i 3. Optužnice, tvrdeći da iz pribavljene presude u odnosu na Babajić Miralema, ne proizilazi bilo kakva veza sa optuženima u ovom predmetu, već da Tužilaštvo manipuliše podacima ističući da su utvrđivane krivnje ovdje optuženih, dok je očigledno da se pomenuta presuda odnosi samo na Babajić Miralema. Na ove okolnosti, po ocjeni branioca, Tužilaštvo nije prezentiralo valjane dokaze, pri čemu je evidentno da svjedok Lipski Kristof samo daje interpretaciju Tužilaštva i iznosi radnje koje su poduzimane. Osim toga, pomenuti svjedok je izjavio da se tokom provedenih istražnih radnji došlo do saznanja za nekog Hamdu, ali da ne zna ko je on, da su provođene istražne radnje protiv Ibiševića i Omerovića, kao i nekog Murić Hamde. Odbrana je ukazala da je i svjedok Šmit Hans potvrdio da je vođena istraga protiv „braće Dacić“, ali da nije bilo rezultata, koja činjenica se, po ocjeni odbrane, ne može zanemariti. Branilac je dalje u odnosu na iskaz svjedoka Ibišević Rifata iz istrage zaključio da je davanjem takvog iskaza svjedok Ibišević želio izdejstvovati pogodniju odluku za sebe, te da se na osnovu drugih dokaza može zaključiti da je isti izmišljao. Pri ovome je branilac ukazao i na način ispitivanja ovih svjedoka na ove okolnosti u pogledu neovlaštenog

prometa opojnim drogama, ukazujući da je jedan od svjedoka rekao da je način ispitivanja bio „životinjski“, zatim da su saslušavani u prostorijama policije, da su ispitivani od strane stručnog saradnika, da zapisnici nisu prevedeni itd, što je sve prigovaranjeno tokom postupka prilikom provođenja tih dokaza. Na isti način je branilac cijenio i iskaz Bege Muškića, i ostalih svjedoka koji su dali iskaze u istrazi, te je zaključio da iz istih ne proizilazi osnovanost tvrdnji Tužilaštva u pogledu Zornić Harisa i Dacić Hamde, i to da počinili produženo krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH. Branilac je u odnosu na tvrdnje optužbe u pogledu počinjenja krivičnog djela Pranje novca iz člana 209. KZ BiH, osporavao tvrdnje Tužilaštva u pogledu načina utvrđivanja iznosa novca koji je uložen u izgradnju hotela „Exclusive“, ukazujući da je iznos novca po osnovu utaje poreza oko 1.600.000,00 KM, tvrdeći da je jedino takav novac uložen u izgradnju pomenutog Hotela, kao i pozajmice i kreditna sredstva, što ukupno iznosi oko 1.900.000,00 KM, a da nikakvog novca od droge nije bilo. Međutim, pored navedenog, branilac je istakao da je krivično djelo utaja poreza počinjeno na teritoriju Njemačke i postavio pitanje da li se se to može suditi pred ovim Sudom, jer je oštećen budžet Njemačke, što se nigdje ne spominje u Optužnici. Osim toga, branilac je naglasio da je ovo krivično djelo zastarilo u Njemačkoj, te je postavio pitanje može li se na ovaj način produžiti zastara, odnosno može li se procesuirati za pranje novca obzirom da proizilazi iz krivičnog djela koje je zastarilo. Branilac smatra da bi za to trebala postojati njemačka presuda i da bi se trebalo provesti priznanje strane sudske odluke, te da u ovom slučaju njegov branjenik može legalno zadržati novac koji je pribavljen utajom poreza u Njemačkoj. Branilac je istakao da je zaključivanje sporazuma bilo moralno, međutim, BiH bi imala budžetski priliv od 1.600.000,00 KM na sumnjiv način, te da osim toga nisu izvođeni dokazi na te okolnosti, te je branilac činio spornim vrijeme učinjenja krivičnog djela i vremensko važenje zakona, obzirom da se njegov branjenik tereti produženim krivičnim djelom zbog čega branilac smatra da opstojnost ove kvalifikacije nije moguća. Branilac smatra da se ovakvom kvalifikacijom ide u vrijeme kada kategorija udruživanja nije postojala. Branilac je predložio da Sud donese presudu kojom će osloboditi njegovog branjenika od optužbe.

Završne riječi odbrane optuženog Dacić Hamde

Branilac optuženog Dacić Hamde, advokat Barbarić Dragan, se u završnoj riječi prvo osvrnuo na završne riječi Tužilaštva, te je ukazao da će se drugi dio njegove završne riječi odnositi na istražnu fazu postupka, a da je treći segment o međunarodnoj pravnoj pomoći, odnosno prigovorima koje je odbrana isticala tokom postupka. Branilac Barbarić je tako istakao da je težnja optužbe o postojanju prijetnje prema svjedocima paušalna i nije dovedena u vezu sa bilo kakvom aktivnošću optuženih, niti postoji bilo kakav materijalni dokaz o tome, dok s druge strane ima izjašnjenje svjedoka Tužilaštva koji govore o prisili od strane Tužilaštva. U daljoj završnoj riječi branilac se osvrnuo na dužinu trajanja postupka koji traje skoro 5 godina, što po ocjeni branioca je posljedica aktivnosti tužitelja i istrazi. Branilac je istakao da je 2005-2006 g. u Kantonu Sarajevo provedena velika policijska operacija, te je pored domaće policije došlo do angažmana austrijske policije, a sve po nalogu austrijskog državnog braniteljstva. Za ovu operaciju je korištena pravna konstrukcija „simulirani otkup heroina“, a cilj ove operacije je bio da se kroz simulirani otkup heroina dođe do veće kriminalne organizacije koja se bavi međunarodnom trgovinom opojne droge. Branilac je ukazao da je korišten istražitelj Marko, koji je saslušan kao svjedok, te da je evidentno da optuženi u ovom predmetu nisu bili predmet te

operacije, niti je ijedan ovdje optuženih u toj operaciji imao status osumnjičenog, već je akcija bila pokrenuta protiv Čelik Osmana, i taj postupak je ukinut odlukom Austrijskog državnog tužiteljstva, sve dok državnom Tužilaštvu nije stigao dopis da se vodi postupak protiv Dacić Lutvije alias Zornić Harisa i Dacić Hamde, kada kreće ovaj postupak. Branilac je istakao da je u tom predmetu 10 osoba dobilo status osumnjičenih osoba prema izvještaju iz 2007.g., a samo su optuženi Zornić Haris, Dacić Hamdo i Acik Can. U vezi sa pomenutim izvještajem SIPA-e, Tužilaštvo BiH je 27.12.2007.g. naredilo provođenje istrage, te su za branioca nejasnoće u tome ako je već postojao osnov sumnje da su počinili krivično djelo trgovine narkoticima još 2005.g., zašto se tek istraga pokreće 2007.g. Pored navedenog, za branioca je upitno zašto i kako da dokazi iz provedene posebne istražne radnje simuliranog otkupa heorina provedenog protiv Osmana Čelika, tada nisu korišteni protiv optuženih, već se naknadno koriste u ovom postupku, te zašto se u izvještaju SIPA-e od 26.10.2007.g. ne spominju kao dokaz i nisu označeni kao izvršioци krivičnog djela međunarodne trgovine narkoticima. Sve ove činjenice po ocjeni branioca mogu poslužiti kao kontrolne činjenice u procjeni da li su optuženi počinili ovo krivično djelo. Branilac je dalje naveo da smatra da je predmetna optužnica neprecizna, nejasna, vremenski neodređena, pogotovo u odnosu na vrijeme izvršenja krivičnog djela. Kada je u pitanju opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, te navođenje radnji koje su I i II-optuženi počinili u Njemačkoj u periodu 1995 do 1998.g., i to da su izbjegli plaćanje poreza, branilac je ukazao da nije naveden zakonski naziv krivičnog djela i pozivanje na odgovarajuće zakonske odredbe, te da ispada da se I i II-optuženi uopće ne terete za te radnje izvršenja. Osim toga, branilac je ukazao da je u odnosu na pomenute radnje stupio na snagu Zakon o amnestiji, te je svjedok Kurt Bauer pred ovim vijećem rekao da je to krivično sve zastarjelo, da je nalog za hapšenje i dalje na snazi, kao i potraživanja poreza, te branilac smatra da je neprihvatljivo da su i pored ovoga, te radnje navedene u dispozitivu optužnice. U odnosu na drugi dio optužnice, koji se odnosi na vrijeme nastanka zločinačke organizacije, branilac je istakao da smatra da je u ovom dijelu Optužnica opet nejasna, neprecizna i vremenski neodređena, jer ispada da I i II-optuženi počinju formirati zločinačku organizaciju već 1998.g., na način da je I-optuženi organizirao i rukovodio tom organizacijom do 2001.g. kada Hamdo Dacić rukovodi tok organizacijom od 2001. do 2009.g., a da su 2006.g. pristupili određeni članovi, a kasnije Optužnica navodi da su organizirali i rukovodili tom organizacijom do 2009.g. koje godine je grupi pristupio Acik Can. Branilac smatra da određeni činjenični zaključci Tužilaštva nisu ničim objektivizirani, te da se postavlja pitanje šta je s vremenskim periodom od 1995.g. do 1998.g. i ko su bili pripadnici te organizacije. Branilac Barbarić se u daljem izlaganju završne riječi osvrnuo i na dokaze pribavljene putem međunarodne pravne pomoći, ističući da je na takve dokaze odbrana prigovarala tokom čitavog postupka, te je istakao da smata da nisu ispoštovani propisi o pružanju međunarodne pravne pomoći. Branilac je istakao da je prema navodima iz Optužnice, Tužilaštvo BiH uputilo Ministarstvu pravde dopis uz zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć od 15.01.2008.g., te da 04.08.2008.g. Tužilaštvo BiH zaprima dopis Ministarstva pravde BiH uz koji dopis je prosljeđena verbalna nota Savezne Republike Njemačke uz prateću dokumentaciju. Navedenom verbalnom notom Savezna Republika Njemačka je zatražila da BiH preuzme krivično gonjenje u ovom predmetu, nakon čega je Tužilaštvo BiH od Njemačke zatražilo da se izvrši saslušanje pravosnažno osuđenih lica Muškić Bege, Omerović Ismeta i Ibišević Rifata, što je i učinjeno od strane ovlaštenih službenih osoba iz BiH. Tužilaštvo BiH je putem Ministarstva pravde BiH je Njemačkoj uputilo novi zahtjev za saslušanje osoba kojem je udovoljeno, te da za razliku od prvog zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć, drugi zahtjev nije određen u smislu poslovnog broja i kada je zaprimljen. U odnosu na pomenutu

zamolnicu za pružanje međunarodne pravne pomoći, branilac je ukazao da Tužilaštvo BiH u oba podnesena zahtjeva moli da se prilikom ispitivanja osigura prisustvo tužioca i osoba čije se saslušanje traži, te da nema zahtjeva da tužilac sam ispituje svjedoke u Njemačkoj. Osim toga, branilac je naglasio da iz dopisa Ministarstva pravde BiH proizilazi da se saslušanje u Njemačkoj treba provesti putem nadležnog organa. Službene osobe iz BiH, po mišljenju branioca, nisu mogle nikako saslušavati svjedoke na tlu Njemačke, niti su imali ovlaštenje za to. Osim toga, branilac je istakao da je ovakvom načinu saslušanja u Njemačkoj doprinio policajac iz Njemačke, Šmit Hans, te je pojasnio da ima e-mail korespondencija između Tužilaštva BiH i Šmit Hansa iz 2011g., gdje se traži od Šmita da potvrdi da je sve urađeno u skladu sa međunarodnom pravnom pomoći i da je sve odobreno od strane nadležnih organa u Njemačkoj, na što je Šmit odgovorio da to ne može uraditi. Iz ovoga se, po ocjeni branioca, da zaključiti da je Tužilaštvo BiH svjesno da nije ispoštovalo pravila međunarodne pravne pomoći i da želi „na mala vrata“ da izvrši konvalidaciju. Pored navedenog Tužilaštvo je pribavilo spise protiv Esada Ličine, Rifata Ibiševića i dr., koji spisi su po ocjeni branioca irelevantni i stvar su suda pred kojim su postupci vođeni. Branilac se dalje pozivao na propise iz oblasti pružanja međunarodne pravne pomoći, koji su po njegovom mišljenju trebali biti navedeni u Optužnici, pozivajući se na primjenu člana 10. ZKP BiH, tvrdeći da je cijeli postupak saslušanja osoba na području Njemačke nezakonit. U daljem iznošenju završne riječi, branilac je iznio procesnopravne prigovore i materijalnopravne prigovore, koji su isticani tokom postupka. Ukazao je na odredbe člana 89. ZKP BiH, prema kojem ne smije davati izjavu svjedok za kojeg je dokazano izvršenje krivičnog djela, a svjedočenje se odnosi na to djelo, u kom kontekstu nema ni zakletve svjedoka, te je ukazao da svjedoci, koji su osuđeni po spisima pribavljenim iz Njemačke, Francuske, Slovenije, i to zbog krivičnog djela međunarodnog prometa narkoticima, a koja djela su po tvrdnjama optužbe izvršena u okviru zločinačke organizacije koju su organizovali I i II-optuženi, su saslušani kao svjedoci u ovom predmetu. Odbrana smatra da ti svjedoci nisu smjeli biti saslušavani na okolnosti krivičnog djela koje su izvršili, pa su ti zapisnici nezakoniti. Osim toga, branilac je ukazao da ti svjedoci nisu upozoreni prilikom ispitivanja da nisu dužni odgovarati, nisu su upozoreni o pravu da mogu uzeti advokata, što je zakonom predviđeno. Branilac smatra da su radnje ispitivanja ovih svjedoka provedene nezakonito. Isti je zaključak branilac izveo u odnosu na svjedoke Muškić Begu, Ibišević Rifata i Babajić Miralema, koji su u postupku međunarodne pravne pomoći, saslušani kao svjedoci, te da se radi o dokazima suprotno članu 10. ZKP BiH. U odnosu na ispitivanje svjedoka u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, branilac je ukazao da Tužilaštvo nije postupalo niti u skladu sa tada važećim odredbama procesnog zakona, niti u skladu sa propisima iz oblasti međunarodne pravne pomoći, niti u skladu sa Konvencijom, te da je navod Tužilaštva da je saslušanje svjedoka u Njemačkoj odobreno od Tužilaštva u Nurnbergu, neistinit, navodeći da je podnesen zahtjev da se omogući saslušanje svjedoka, a da nigdje nije traženo da Tužilaštvo BiH direktno saslušava svjedoke. Pri ovome je branilac istakao da je teoretski Tužilaštvo moglo isposlovati i takvo ispitivanje, ali je o tome morao postojati dokaz u spisu, u smislu saglasnosti da se Tužilaštvu BiH dopusti direktno ispitivanje svjedoka. Branilac je ukazao da iz ovih razloga prigovara zapisnicima o ispitivanju svih svjedoka i zapisnicima o prepoznavanju u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći. Branilac smatra da su nezakonito ti dokazi i provedeni, odnosno pročitani na glavnom pretresu pred ovim vijećem, pogrešnim tumačenjem na štetu optuženih odredbe člana 273. ZKP BiH, koja propisuje kada se iskazi iz istrage mogu pročitati na glavnom pretresu. Branilac je istakao da se II-optuženi tereti za zločinačku organizaciju, te da se ne može primjeniti sticaj, dalje navodeći vremensko važenje zakona, ukazujući na zabranu retroaktivne primjene zakona,

izuzev u slučaju ako je blaži za učinioca. Obzirom da je najblaži zakon onaj koji ne predviđa krivično djelo za koje se tereti, branilac je istakao da preuzeti Krivični zakon SFRJ, koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, ne poznaje krivično djelo zločinačke organizacije i organizovanog kriminala, već samo zabranu međunarodnog prometa narkotika, što ne poznaje ni KZ BiH ni KZ FBiH u to vrijeme, već tek KZ iz 2003.g. U odnosu na pravomoćne presude iz drugih država koje je Tužilaštvo pribavilo putem međunarodne pravne pomoći, odbrana smatra da se izjave iz tog spisa ne mogu uzeti kao dokazane u ovom predmetu, jer bi se time prekršilo načelo neposrednosti, usmenosti i kontradiktornosti u ovom postupku. Branilac je istakao da su u spis, kao dokazi Tužilaštva, uvedene razne zabilješke, izvještaji i sl., što ne može biti dokaz, te su kao svjedoci saslušani policajci, koji nemaju saznanja o činjenicama bitnim za krivični postupak, posebno saslušani policajci iz Njemačke, koji govore o tome šta su im svjedoci govorili i o sadržaju prisluškivanih telefonskih razgovora, što je po ocjeni odbrane nedopustivo. Na kraju je branilac predložio da Sud donese presudu kojom se optuženi Dacić Hamdo oslobađa od optužbe.

Završne riječi odbrane optuženog Acik Cana

Branilac optuženog Acik Cana, advokat Karkin Fahrija, je u završnim riječima istakao da se pridružuje završnim riječima odbrane I i II-optuženog, posebno u pogledu isticanja nezakonitosti međunarodne pravne pomoći, te je u nastavku završne riječi ističući na koji način se vrši saslušanje u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, naveo da smatra da se dokazi u ovom predmetu pribavljeni u međunarodnoj pravnoj pomoći ne mogu u smislu člana 10. ZKP BiH smatrati zakonitim dokazima i na istima se ne može zasnovati sudska odluka. Branilac je dalje naveo da smatra da je u odnosu na Acik Cana potpuno nezakonito vođen postupak do 23.03.2010.g., kada je tek dobio prevodioca za jezik koji on razumije – turski jezik, pri čemu je branilac istakao da nijedan dokument i nijedan dokaz uz Optužnicu, nisu prevedeni na jezik koji optuženi razumije. Po ocjeni branioca ostvarene su apsolutno bitne povrede iz člana 297. stav 1. tačka c) ZKP BiH, a vezano za član 8. ZKP BiH, što su dokazi koji su suprotni članu 10. ZKP BiH, jer je povrijeđen ZKP BiH i Evropska konvencija – pravo na jezik. Branilac je ukazao da je predmetna Optužnica komplicirano sačinjena i da je nerazumljiva, i da je očekivao da će Tužilaštvo urediti Optužnicu, ili bar pojasniti u završnoj riječi, što je izostalo, jer je data samo kratka analiza provedenih dokaza Tužilaštva, dok se Tužilaštvo uopće nije osvrnulo na dokaze odbrane. Branilac je dalje istakao da vremenski pristup, vremensko djelovanje, ciljevi i pripadnost organizovanoj grupi u predmetnoj Optužnici uopće nisu precizirani u odnosu na Acik Cana, niti je Tužilaštvo uspjelo dokazati činjenične navode iz tačke 5. Optužnice, odnosno da je Acik Can u društvu jedne osobe prikrivenom istražitelju nudio na prodaju opojnu drogu. Branilac je u odnosu na činjenični opis iz tačke 7. Optužnice, kojim se tvrdi da je Acik Can u svojoj kući u Sarajevu bez dozvole nadležnog organa držao vatreno oružje, istakao da Tužilaštvo pri ovome nije spomenulo čiji je pištolj i da ima odobrenje na ime BH državljana, što svakako ukazuje da su netačni navodi Optužnice. Branilac je dalje osporavao tvrdnje Tužilaštva da Acik Can u spornom periodu nije imao legalnih primanja sa kojima bi finansirao izgradnju hotela, ističući da je kratkoročna pozajmica „zrno“ u prihodima koje je Acik Can ostvario u periodu 2005-2008.g., za što je odbrana uložila dokaze u spis. Zbog navedenog, branilac je predložio da se donese odbijajuća presuda u smislu člana 283. tačka b) ZKP BiH, prije svega jer odbrana tvrdi da događaj u vezi droge uopće nije bio sadržaj naredbe o sprovođenju istrage, niti je to

predočeno osumnjičenom, da bi dao svoju odbranu, te je optužnica podignuta za ovo krivično djelo, iako nije postojala naredba o provođenju istrage u tom pravcu. Drugi prijedlog odbrane u odnosu na tačku 5, 6 i 7 Optužnice je bio da se donese oslobađajuća presuda, jer Tužilaštvo nije van razumne sumnje dokazalo da je optuženi Acik Can počinio opisana krivična djela. Vezano za prvi alternativni prijedlog, donošenje odbijajuće presude, branilac je ukazao na dokaz koji je proveden tokom postupka, i to naredba o sprovođenju istrage od 03.12.2007.g. u kojoj nema vrlo širok opis kakav je bio u Optužnici oko toga šta se dešavalo oko Holiday Inn-a i oko prikrivenog istražitelja i optuženog Acik Cana, niti to ima u zapisniku o saslušanju Acik Cana, gdje se u uvodu mora navesti šta se stavlja na teret. Ako Sud ne prihvati ovaj prijedlog odbrane, branilac je predložio da Sud donese presudu kojom će optuženog Acik Cana osloboditi od optužbe. Dalje, branilac je u odnosu na iskaz zaštićenog svjedoka „Marka“ dat u istrazi dana 19.05.2009.g. istakao da je potpuno nezakonit dokaz i ne može se nalaziti u sudskom spisu, te da i njegovo saslušanje na pretresu nije zakonito. Branilac je istako da se iz zapisnika o saslušanju ovog svjedoka vidi da je saslušan u Sloveniji - Ljubljana, a radi se o austrijskom policajcu, te je branilac postavio pitanje po kojim zakonskim propisima može stručni saradnik Tužilaštva BiH otići u Ljubljanu i saslušati policijskog inspektora treće zemlje. Osim toga, branilac je naveo da se druga povreda u vezi sa pomenutim zaštićenim svjedokom „Markom“ sastoji u tome da je taj svjedok rekao da je policijski službenik Austrije, zaposlen u Beču i radi na poslovima prikrivenog istražitelja i da daje izjavu pod kodnim nazivom Marko, pri čemu branilac tvrdi da se svjedok nije mogao tako saslušati na zahtjev svjedoka, bez rješenja Suda koji mu na zahtjev Tužilaštva uz utvrđivanje bitnih okolnosti daje status zaštićenog svjedoka. Branilac tvrdi da sudsko rješenje o tome ne postoji, pogotovo ne u vrijeme kada se ovo sve dešava (saslušanje u Ljubljani), niti je takva odluka dostavljena odbrani, pri čemu branilac dodaje da se u to vrijeme znalo gdje su osumnjičeni i da si mogli biti obaviješteni i prisustvovati tom saslušanju. Branilac je dalje naveo da ovaj svjedok znatno mijenja iskaz iz istrage u bitnim stvarima i potpuno je u suprotnosti sa onim što je zapisao kao službena osoba u izvještaju. Branilac je ukazao da se radi o poslovima prikrivenog istražitelja i simuliranog otkupa koji je u Sarajevu provodila bečka policija, a da niko ne zna po čijem zahtjevu i kako, zna se samo da dva puta dolaze zbog nekog Čelik Osmana, za što pomenuti svjedok tvrdi da je informisan od strane šefa, a šef od prikrivenog drugog istražitelja, koji ostvaruje kontakt sa nekim Čelik Osmanom koji nudi prodaju droge za određenu cifru. Branilac je dalje zaključio da se dogovara ta prodaja, ali da propada neozbiljnošću Čelik Osmana, te se organizuje druga akcija, s tim što nije definisano kada i kako, opet u odnosu na Čelik Osmana, ali se posao dogovara sa Alenom, dolaze u Sarajevo i propada i ta akcija. Na ove okolnosti, branilac je u svom završnom izlaganju uputio na dokaz koji je pribavila odbrana optuženog Acik Cana, i to povjerljivi dokaz iz Beča – ZLBK 5.3.1-V Republika Austrija – Generalna direkcija za javnu sigurnost, akt nosi naziv Čelik Osman – međunarodna trgovina heroinom, Izvještaj, sastavljen u Lincu 2006.g. u kojem se tvrdi da je akcija prekinuta nakon prividnih pregovora oko kupovine 10 kg heriona budući da Čelik nije bio u posjedu heroina, te da pored ostalog vezano za drugu akciju iz pomenutog Izvještaja proizilazi da je vezano za drugi pokušaj prodaje droge kontaktirano s brojem telefona koji je koristio „Alen“, a ne Acik Can, te da je prikriveni istražitelj razgovarao sa Alenom i dogovorio sastanak istog dana oko 20,30 u „Cacadu“ u Sarajevu, a ne sa Acik Canom, koji se samo pojavljuje kao pratilac tog Alena. Branilac je dalje analizirao iskaze svjedoka – policajaca vezano za pomenute policijske akcije, te je zaključio da su iskazi pomenutih svjedoka različiti, te da ne objašnjavaju ko je pravio fotografije sa simuliranog otkupa i kada su sačinjene, a koji dokaz je, po ocjeni branioca, potpuno suprotan članu 10. ZKP BiH. Branilac je istakao da

je Alen taj koji kontaktira sa Markom i govori mu da trebaju odustati od posla, jer ima puno policije, a ne Acik Can, kako to tvrdi Tužilaštvo. U nastavku je branilac istakao da je zaštićeni svjedok „C“ svjedok kojem Sud ne treba vjerovati, ukazujući da isti ima interesa da daje iskaz na štetu optuženih, je nije prošao sa svojom ponudom za izvođenje radova na hotelu „Exclusive“. Branilac Karkin je također istakao da je optuženi Acik Can bogat, da je dokazao prihode svoje firme, koji su legalni, te da je upravo one godine kada je dao kratkoročni zajam Majorki imao između 2-5 miliona prihoda. U odnosu na tvrdnju Tužilaštva za nelegalno držanje oružja, branilac je istakao da je odbrana dokazala da je otac optuženog Acik Cana BiH državljanin i da ima mjesto boravka u BiH, te da je uz pištolj, u sobi koji koristi njegov otac, stajala odgovarajuća dozvola i 200 metaka za koje također ima odobrenje, što Tužilaštvo nigdje nije spomenulo. Branilac je predložio oslobađajuću presudu i u ovom dijelu.

Završne riječi odbrane optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo

U zamjeni zastupnice optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, advokatice Gurda Amre, završnu riječ je dao advokat Adamović Vlado, koji je prije svega u pogledu izvora finansiranja izgradnje hotela „Exclusive“ istakao da se ne može govoriti o pribavljanju imovinskopravne koristi vezane za drogu, jer ne postoje dokazi da je to krivično djelo počinjeno. Analizirajući propise iz oblasti pružanja međunarodne pravne pomoći, branilac je istakao da i u slučaju primjene najliberalnijih propisa u oblasti saradnje radi suzbijanja međunarodnog prometa opojnim drogama, nije bilo moguće da se provede međunarodna pravna pomoć kao u konkretnom slučaju. Branilac je ukazao na primjenu njemačkog zakona o krivičnom postupku, koji se izričito protivi da tužilac države molilje (BiH) postupaju po našem pravu, kao što je to bilo u konkretnom slučaju. U pogledu drugog izvora imovinske koristi koji je od utaje poreza, što nesporno proizilazi iz iskaza svjedoka saslušanih iz Njemačke, branilac je ukazao da je odbrana prilikom pregovaranja o zaključenju sporazuma o priznanju krivnje sugerisala da se to djelo prizna, čime je odbrana htjela da izbjegne dokazivanje dokazima iz Njemačke i da legalizira takvo postupanje. Međutim, u ovom slučaju, branilac ističe da kako nije bilo sporazuma, da se moraju cijeliti svi dokazi i da se ne može prihvatiti „zdravo za gotovo“ da su optuženi u Njemačkoj utajili porez, jer za to nisu osuđeni, već samo prijavljeni. Pri ovome je branilac ukazao na primjenu principa in dubio pro reo, pojašnjavajući da je krivično djelo utaje poreza u Njemačkoj zastarilo i nije suđeno, te da u smislu in dubio pro reo nije ni počinjeno. Branilac je dalje istakao da se radi o krivičnom djelu koje je počinjeno van teritorija BiH, te da bi tužilac u BiH bio nadležan za postupanje moralo se raditi o ustupanju krivičnog gonjenja, što se u ovom slučaju nije desilo. Branilac je pojasnio da tek po stupanju na pravnu snagu Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći i Zakona o sprečavanju pranja novca iz 2009.g., postoji jedna takva mogućnost, ali da prije toga nije postojala mogućnost procesuiranja pravnih posljedica krivičnog djela počinjenog u stranoj zemlji, koje čak nije ni presuđeno. Branilac je pojasnio da se prvi put to spominje u Zakonu o sprečavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti iz 2009.g. , koji zakon dozvoljava da pravne posljedice počinjenog djela u inostranstvu budu tretirane u domaćem zakonodavstvu. Stoga branilac smatra da je obzirom na vrijeme donošenja ovih zakona i vrijeme izvršenja krivičnihopravnih radnji u ovom slučaju, kasno da se takve radnje procesuiraju. Branilac je istakao da su treći izvor finansiranja izgradnje hotela „Exclusive“ tzv. legalni izvori. Pored navedenog, branilac je istakao da u ovom predmetu nije saslušan zakonski zastupnik optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, već je saslušan prokurator i drugi vlasnik firme u svojstvu okrivljenog. U pogledu činjenične tvrdnje iz

Optužnice da ukupna imovina koja je unesena iz krivičnih djela u Majorke iznosi oko 1.900.000,00 DM, branilac je istakao da kada se saberu iznosi za koje Tužilaštvo tvrdi da su utajili Zornić Haris i Dacić Hamdo u Njemačkoj, da se dobije iznos otprilike oko 1.600.000,00 DM. U odnosu na tvrdnje Tužilaštva da se na taj iznos pozajmljuje novac, pri čemu se ne govori kako i zašto, već se govori od izvršenja krivičnog djela, što je po ocjeni odbrane neprihvatljivo, jer se mora znati kako, te se ne može dva puta davati novac iz izvršenja krivičnog djela. Odbrana tvrdi da to jedino može biti iz utaje poreza i da nema drugih para, jer ako je 1.600.000,00 DM od utajenog poreza i 300.000,00 KM od pozajmica, onda po ocjeni odbrane nema logike za tvrdnje Tužilaštva, jer je nemoguće da je ovolika droga o kojoj govori Tužilaštvo prodana za samo 300.000,00 KM. Branilac je dalje istakao da treba obratiti pažnju na građevinsku vrijednost objekta hotela „Exclusive“, pri čemu treba imati u vidu i sredstva pribavljena iz kredita, te na tržišnu vrijednost. Manjkavost u pogledu činjeničnog stanja je po ocjeni odbrane ta što nije utvrđeno koliki porez je utajen u Njemačkoj, a može se utvrditi iz nalaza vještaka Abida Hodžića, te je postavio pitanje šta je s novcem od dobiti od koje je porez utajen, jer nigdje nije prikazan. Branilac je također istakao da iz provedenih dokaza odbrane proizilazi da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo imali milion viška novca na raspolaganju, zbog čega se po ocjeni odbrane ne može govoriti o nelegalnom oprihodovanju „Majorke“. U daljem izlaganju branilac je postavio pitanja od koga imovinsku korist treba oduzeti, kada je otpočelo krivično djelo pranja novca i kada je završeno, dodajući da nije jasno navedeno koji iznosi su uneseni i od čega u gradnju hotela, te da Tužilaštvo nije dokazivalo porijeklo 300.000,00 KM posuđenog novca, već je samo navelo da je taj iznos nepoznatog porijekla, jer optuženi nisu imali prihoda. Pri ovome je branilac ukazao da Tužilaštvo nije s jednakom pažnjom tretiralo dokaze i činjenice koje idu na štetu i u korist optuženih, te je prećutalo dobit koju su ostvarili optuženi u Njemačkoj. Branilac je dalje istakao da se ni u Njemačkoj ne može oduzeti ovaj utajeni novac, jer mora biti utvrđeno krivično djelo, te da i u slučaju da se oduzima, oduzima se do visine koja je unesena, što je bitno s aspekta „Majorke“, jer ona odgovara imovinom u dokapitalizovanom dijelu. Branilac je ukazao na deliktnu sposobnost pravne osobe, i to tako što je poslovna sposobnost pravne osobe izjednačena sa deliktnom sposobnosti u granicama umišljaja, te je istakao da je u konkretnom slučaju bila dokapitalizacija, te se postavlja pitanje da li je pravna osoba znala ili je mogla znati da je imovina unesena stečena krivičnim djelom. Ovo prije svega jer u konkretnom slučaju nije saslušan zastupnik, već samo prokurator. Kod ovakvog stanja stvari, branilac smatra da pravna osoba nikako nije mogla znati da je novac porijeklom iz krivičnog djela, te naglasio da dokazi na te okolnosti nisu ni izvođeni. S druge strane, odbrana je provela dokaze da je knjigovodstvo vođeno uredno, da su nabavljane stvari koje su trebale i da je djelatnost obavljana uredno. Dakle, odbrana smatra da nema dokaza da je pravna osoba znala, tvrdeći da se to veže za vlasnike te firme, te je dalje vezano za imovinsku korist branilac istakao da traženje da se oduzme cijeli hotel nema smisla, jer bi se na taj način oduzela i uložena kreditna sredstva, pri čemu banka ima prvenstvo naplate, jer je stavljena hipoteka. Branilac smatra da tokom dokaznog postupka nisu dokazivane bitne stvari, odakle potiče novac, kako je ulagan i pran, da bi se moglo odlučiti koja imovina i u kom iznosu će se oduzeti. Sve i da se uzme da je dokazana utaja poreza u iznosu od 1.600.000,00 KM, branilac smatra da nema teorije da se oduzme više od tog iznosa, pojašnjavajući da se imovina ne oduzima od „Majorke“, već od optuženog koji je tu imovinu i unio u „Majorke“. Branilac je predložio da se odbije zahtjev da se imovinska korist oduzme od „Majorke“, te je predložio da se pravno lice „Majorke“ d.o.o. Sarajevo oslobodi od optužbe, jer nema dokaza da je počinilo krivično djelo kojim ga Tužilaštvo tereti.

4. PROCESNE ODLUKE

4.1. Upotreba jezika za optuženog turskog državljanina Acik Cana

Prije samog početka glavnog pretresa pred Sudom se u smislu člana 8. ZKP BiH postavilo pitanje upotrebe jezika od strane optuženog Acik Cana, koji je turski državljanin i čiji je maternji jezik turski jezik, pri čemu ne razumije u potpunosti službene jezike u BiH.

Članom 8. ZKP BiH je izričito propisano:

„(1) U krivičnom postupku u ravnopravnoj su upotrebi službeni jezici Bosne i Hercegovine - bosanski, hrvatski i srpski jezik, kao i oba pisma - ćirilica i latinica.

(2) Stranke, svjedoci i ostali učesnici u postupku imaju pravo služiti se svojim jezikom. Ako osoba ne razumije jedan od službenih jezika Bosne i Hercegovine, osigurat će se usmeno prevođenje onoga što ona, odnosno drugi iznose, kao i isprava i drugog pisanog dokaznog materijala.

(3) O pravima iz stava 2. ovog člana poučit će se prije prvog ispitivanja osobe iz stava 2. ovog člana koje se tih prava mogu odreći ako znaju jezik na kome se vodi postupak. U zapisniku će se zabilježiti da je data pouka i izjava učesnika na datu pouku.

(4) Prevođenje obavlja sudski tumač.“

Dakle, u postupku pred Sudom BiH u ravnopravnoj su upotrebi službeni jezici BiH, i to bosanski, hrvatski i srpski jezik, te pisma latinica i ćirilica, međutim, subjekti krivičnog postupka (stranke, svjedoci i ostali učesnici) imaju pravo služiti se svojim jezikom, bez obzira da li je taj jezik i službeni jezik na kome se vodi krivični postupak.

Shodno navedenoj zakonskoj odredbi, ako učesnik u krivičnom postupku ne razumije jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH, osigurat će se usmeno prevođenje onoga što on ili drugi iznose, kao i isprava i drugog pisanog dokaznog materijala.

Cijeneći da se osumnjičenom, odnosno optuženom koji ne zna jezik koji je u službenoj upotrebi ili ga ne poznaje dobro, mora obezbijediti sudski tumač i omogućiti da prati tok postupka na jeziku koji razumije, to je Sud optuženom Acik Canu tokom čitavog glavnog pretresa obezbijedio sudskog tumača za turski jezik, koji mu je prevodio sve što se iznosilo na glavnom pretresu, uključujući i sadržaj provedenih dokaza, usmeno i neposredno na glavnom pretresu.

Sud smatra da je na ovaj način zadovoljeno pravo optuženog Acik Cana da prati tok postupka na jeziku koji razumije.

4.2. Odlaganje glavnog pretresa

Sud konstatuje da je glavni pretres u ovoj stvari više puta počinjao iznova, i to u dane 17.08.2010.g., 31.01.2012. g., 27.03.2012.g., 14.08.2012.g. i 02.07.2013.g., zbog proteka roka od 30 dana između dva ročišta za održavanje glavnog pretresa, pri čemu se provedeni dokazi nisu ponovo izvodili, već su se u izričitu saglasnost stranaka i odbrane, koristili zapisnici o njihovom izvođenju. Navedeno postupanje je u potpunosti u skladu sa članom 251. stav 2. ZKP BiH, kojim je određeno da glavni pretres koji je odložen mora

iznova započeti ako se izmjenio sastav vijeća ili ako je odlaganje glavnog pretresa trajalo duže od 30 dana, međutim da uz saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, što je u konkretnom slučaju i učinjeno.

4.3. Zaštićeni svjedoci

Sud je tokom glavnog pretresa donio i određene procesne odluke, koje je pismeno obrazložio, te kako strankama i braniocima nije bilo dozvoljeno korištenje žalbe na iste, već su poučeni da iste mogu osporavati u žalbi na odluku o glavnoj stvari, to će Sud u daljem tekstu iznijeti te odluke.

Naime, tokom glavnog pretresa Sud je određenim svjedocima dao status svjedoka pod prijetnjom, dodjeljujući im kodne nazive pod kojima su svjedočili, a radi se o zaštićenim svjedocima kodnih nazova „Marko“ i „S“.

Naime, Rješenjem ovog Suda broj: X-K-09/678 od 21.05.2010. godine svjedoku, pod kodnim nazivom „Marko“, za kojeg su Prijedlogom Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj KT-438/07 od 17.05.2010. godine i Dopunom prijedloga broj:KT-438/07 od 21.05.2010. godine tražene mjere zaštite, a čiji su lični podaci nalaze u spisu Suda BiH u zatvorenoj koverti, dat je status svjedoka pod prijetnjom, u skladu sa članom 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka. U smislu člana 13. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka, obzirom da je Sud cijenio da postoji bojazan da će se ozbiljno ugroziti lična sigurnost svjedoka, ako se odbrani i javnosti objelodane njegovi lični podaci i da ta opasnost postoji i nakon davanja iskaza, prema svjedoku je određena dodatna mjera – neotkrivanje identiteta svjedoka. Pri ovome je određeno da će lični podaci svjedoka, pod kodnim nazivom „Marko“, ostati povjerljivi do okončanja glavnog pretresa u ovom predmetu, te 15 (petnaest) godina nakon pravomoćnosti presude, na način da javnosti i odbranama optuženih neće biti objelodanjeni lični podaci svjedoka, s tim što je Tužilaštvo BiH obavezano da u skladu sa članom 12. stav 8. Zakona o zaštiti svjedoka, optuženima i njihovim braniocima otkrije detalje koji će biti dovoljni da se odbrana pripremi za ispitivanje svjedoka, i to najkasnije 10 (deset) dana prije planiranog saslušanja na glavnom pretresu.

Istovremeno je, uz saglasnost svjedoka, određeno da će se prema svjedoku primijeniti mjere zaštite i to: svjedočenje iz posebne prostorije, putem tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz distorziju glasa i slike.

Također je upozoreno da povjerljivi podaci o svjedoku pod kodnim nazivom „Marko“, čine službenu tajnu u skladu sa članom 24. Zakona o zaštiti svjedoka i osobe na službenoj dužnosti ili osobe koji na bilo koji način saznaju ili dođu u posjed povjerljivih informacija o ovom svjedoku, dužne su čuvati i smatrati te informacije povjerljivim. Neovlašteno korištenje, otkrivanje ili drugo postupanje sa ciljem otkrivanja identiteta predstavlja krivično djelo u skladu sa članom 240. KZ BiH. Određeno je da će se o sprovođenju ovog rješenja starati Sud Bosne i Hercegovine, koji će preduzeti sve mjere da svi navedeni lični podaci svjedoka ostanu povjerljivi.

Obrazlažući navedenu odluku, Sud je utvrdio kao nespornu činjenicu da je svjedok za kojega se traže mjere zaštite, postupao u konkretnom predmetu kao službena osoba, te da je bio u direktnom ili indirektnom kontaktu sa optuženima, te je osnovano bilo pretpostaviti da svjedok posjeduje informacije bitne za ovaj postupak. Sud je nadalje utvrdio da postoji razumna bojazan, da bi svjedočenje u ovom postupku i otkrivanje ličnih podataka svjedoka, za posljedicu imalo izazivanje opasnost po njegovu sigurnost i sigurnost članova njegove porodice, pa je, s obzirom na sve navedeno, svjedoku dodijelio status svjedoka pod prijetnjom, u smislu člana 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka. Pored navedenog, ocjena je Suda bila i da bi svjedočenje u ovom postupku moglo ugroziti dalje obavljanje profesionalne djelatnosti svjedoka. Sud je navedene okolnosti cijenio kao izuzetne okolnosti, u smislu člana 13. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka, te je našao potrebnim i osnovanim proglasiti povjerljivim sve lične podatke svjedoka pod kodnim nazivom „Marko“, na način da ostanu povjerljivi i 15 godina nakon pravomoćnosti odluke.

Sud je cijeneći potrebu da se osigura svjedočenje ovog svjedoka, smatrao da treba poduzeti potrebne korake i osigurati nužni nivo zaštite svjedoku, kako bi se obezbijedilo davanje iskaza svjedoka u atmosferi bez straha i pritisaka, slijedom čega je određeno da odbrana neće imati saznanja o ličnim podacima svjedoka, međutim, Sud je obavezao Tužilaštvo da nakasnije 10 dana prije saslušanja svjedoka dostavi odbrani dovoljno podataka kako bi se ista mogla pripremiti za unakrsno ispitivanje ovog svjedoka, u odnosu na sporna dešavanja u konkretnom predmetu.

Pored navedenog, Sud je kao opravdan cijenio prijedlog Tužilaštva da se svjedoku dozvoli svjedočenje putem tehničkih uređaja, kako bi se maksimalno obezbijedila sigurnost i anonimnost svjedoka, a sve u cilju očuvanja povjerljivosti identiteta svjedoka, te je u skladu sa odredbama člana 9. odnosno 13. stav 2. Zakona, svjedoku omogućeno svjedočenje iz posebne prostorije, uz pomoć tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz mogućnost odbrane i Tužilaštva da pitanja direktno postavljaju svjedoku, pri čemu je Sud u skladu sa članom 8. Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka BiH kontrolisao način ispitivanja svjedoka. Također, u cilju zaštite svjedoka, omogućeno je svjedočenje na način da stranke i branioci nisu vidjeli lik niti čuli stvarni glas svjedoka, pri čemu je vijeće u svakom trenutku imalo jasnu i neizmijenju sliku i glas svjedoka.

Na kraju je konstatovano da je Sud prilikom odlučivanja o mjerama zaštite svjedoku, utvrdio da je ispunjen i uslov iz člana 5.a Zakona o zaštiti svjedoka, obzirom da iz sadržaja Zapisnika o saslušanju svjedoka broj: KT-438/07 od 19.05.2009. godine, koji je dostavljen uz predmetni prijedlog, proizilazi saglasnost svjedoka za provođenje traženih mjera zaštite.

U odnosu na navedenog svjedoka, odbrana optuženog Acik Cana isticala da u vrijeme sačinjavanja označenog zapisnika o ispitivanju zaštićenog svjedoka Marka u fazi istrage nije postojalo rješenje Suda o njegovom svojstvu zaštićenog svjedoka, koje primjedbe je Sud cijenio neosnovanim, budući da je zaštićeni svjedok Marko saslušan neposredno pred ovim Sudom, nakon što je njegov status zaštićenog svjedoka utvrđen naprijed navedenim Rješenjem ovog Suda, te je Sud svoju odluku zasnovao isključivo na iskazu zaštićenog svjedoka datim neposredno pred ovim Sudom, pri čemu po ocjeni Suda nije bilo protivno odredbama ZKP BiH da se prilikom njegovog ispitivanja koristi zapisnik o njegovom saslušanju iz istrage.

Na isti je način Sud Rješenjem broj: S1 2 K 003354 10 K (veza broj:X-K-09/678) od 24.10.2011. godine, svjedoku za kojeg su tražene mjere zaštite Prijedlogom Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 21.10.2011. godine, dodijeljen pseudonim „S“. Određeno je da se svi lični podaci svjedoka, za kojeg su tražene zaštitne mjere prijedlogom Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 21.10.2011. godine, a čiji su lični podaci navedeni u prijedlogu i povjerljivom prilogu navedenog prijedloga, proglašavaju povjerljivim i da se neće objavljivati u javnosti. Tužilaštvu BiH je naloženo da odbrani otkrije pravo ime i prezime svjedoka, i to najkasnije kada ovaj svjedok bude davao iskaz na glavnom pretresu. Tužilaštvu BiH je, u skladu sa odredbom iz člana 12. stav 8. Zakona o zaštiti svjedoka nalaže, naloženo da odbrani optuženih Zornić Harisa, Dacić Hamde, Acik Cana i pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, najkasnije 10 dana prije svjedočenja ovog svjedoka na glavnom pretresu, otkrije dovoljno podataka kako bi se pripremili za njihovo unakrsno ispitivanje.

Također je određeno da lični podaci svjedoka pod pseudonimom „S“ ostaju povjerljivi dok ovaj Sud ne odluči drugačije, a najduže petnaest (15) godina nakon što odluka postane pravosnažna.

Tužilaštvu BiH je naloženo da dostavi braniocima optuženih izjave svjedoka „S“ radi pripremanja odbrane.

Određeno je da će svjedok „S“ svjedočiti iz posebne prostorije pri čemu će se koristiti tehnički uređaji za promjenu slike i zvuka na način na koji stranke i branitelj mogu postavljati pitanja, a da ne budu prisutni u istoj prostoriji sa svjedokom. Određeno je i da će se o sprovođenju ovog rješenja starati Ured Registrara Suda BiH koji je dužan preduzeti sve mjere kako bi svi lični podaci svjedoka pod pseudonimom „S“ ostali povjerljivi.

Podaci vezani za mjere zaštite svjedoka do kojih dođe osoba na službenoj dužnosti u toku obavljanja dužnosti vezanih za mjere zaštite svjedoka, predstavljaju službenu tajnu, u skladu sa članom 24. Zakona o zaštiti svjedoka. Neovlašteno korištenje, otkrivanje ili drugo postupanje sa ciljem otkrivanja identiteta predstavlja krivično djelo u skladu sa članom 240. KZ BiH.

Obrazlažući navedenu odluku u pogledu zaštićenog svjedoka „S“, Sud je naveo da polazeći od dostavljenog prijedloga, a cijeneći zapisnike o saslušanju navedenog svjedoka koje je Tužilaštvo dostavilo Sudu uz prijedlog, Sud je zaključio da se radi o licu koje je izrazilo spremnost da svjedoči, ali u statusu zaštićenog svjedoka.

Odredba člana 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka, predviđa kriterije na osnovu kojih se može utvrditi da li se određena osoba može smatrati svjedokom pod prijetnjom ili ugroženim svjedokom, te je cijeneći činjenice koje su relevantne za ovaj predmet i svjedoka za kojeg se traže mjere zaštite, Sud zaključio da svjedok ispunjava uslove da se smatra svjedokom pod prijetnjom, a ne zaštićenim svjedokom u smislu odredbe člana 91. Zakona o krivičnom postupku BiH i člana 14 – 23 Zakona o zaštiti svjedoka.

Sud je utvrdio da iz dostavljenih zapisnika o saslušanju ovog svjedoka proizilazi da postoji razumna osnova za bojazan da bi u slučaju davanja iskaza bez mjera zaštite, svjedok doveo u opasnost sebe i svoju porodicu, te imajući u vidu da se radi o svjedoku koji ima

neposredna opažanja o predmetu ove krivično-pravne stvari i koja saznanja mogu inkriminirati optužene, Sud je mišljenja da je neophodno bilo obezbijediti davanje iskaza bez straha za svoju ličnu i sigurnost članova porodice. S druge strane, u cilju zaštite procesnih prava optuženih Zornić Harisa, Dacić Hamde, Acik Cana i pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Tužilaštvo BiH je obavezano da, u skladu sa članom 12. stav 8. Zakona o zaštiti svjedoka, odbrani optuženih, najkasnije 10 dana prije svjedočenja ovih svjedoka na glavnom pretresu, otkrije dovoljno podataka kako bi se odbrana mogla pripremiti za unakrsno ispitivanje svjedoka.

Sud je smatrao da na ovaj način neće doći do povrede prava optuženih na fer i korektan postupak, te da će se svjedoku dati mogućnost da da svoj iskaz u ovom predmetu bez ugrožavanja vlastite sigurnosti i sigurnosti svoje porodice.

Nadalje, Sud je kao opravdan cijenio prijedlog Tužilaštva da se svjedoku dozvoli svjedočenje putem tehničkih uređaja, kako bi se maksimalno obezbijedila sigurnost i anonimnost svjedoka, te je u cilju očuvanja povjerljivosti identiteta svjedoka, a u skladu sa odredbama člana 9. odnosno 13. stav 2. Zakona, svjedoku omogućeno svjedočenje iz posebne prostorije, uz pomoć tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz mogućnost odbrane i Tužilaštva da pitanja direktno postavljaju svjedoku. Pored navedenog, kako bi se u potpunosti obezbijedila zaštita svjedoka i kako bi njegov stvarni identitet ostao zaštićen, stranke i branioci tokom svjedočenja nisu vidjeli lik niti čuli stvarni glas svjedoka, pri čemu je pretresno vijeće u svakom trenutku imalo jasnu i neizmijenju sliku i glas svjedoka.

Na kraju je konstatovano da je utvrđeno da je ispunjen i uslov iz člana 5.a Zakona o zaštiti svjedoka, jer je postojala saglasnost svjedoka za provođenje traženih mjera zaštite, te je Sud je u skladu sa članom 3. stav 1, članom 9, članom 12. i članom 13. Zakona o zaštiti svjedoka, odredio zaštitne mjere prema svjedoku „S“, kao što je naprijed navedeno.

4.4. Dokazi provedeni u postupku međunarodne pravne pomoći pred ovim Sudom

Tokom postupka provedeni su dokazi putem međunarodne pravne pomoći, i to saslušanje svjedoka Omerović Ismeta, Muškić Bege, Ibišević Rifata, Karajić Mirsade, Husić Begzada, Husić Armina i Žmirer Danijele, putem video linka u Njemačkoj, i to po Molbi za saslušanje svjedoka putem video-konferencijskog linka pred Sudom BiH, broj: X-K-09/678 od 22.09.2010. godine, upućnoj putem Ministarstva pravde nadležnom organu u Njemačkoj. Naime, prema navedenoj molbi, kojoj je udovoljeno, pred nadležnim sudovima u Njemačkoj izvršeno je direktno i unakrsno ispitivanje imenovanih svjedoka, i to u prisustvu njemačkog sudije, koji je kontrolisao zakonitost provedenog postupka.

Također, po zahtjevu za pružanje međunarodne pravne pomoći broj: S1 2 K 003354 10 K (veza broj: X-K-09/678) od 13.02.2013. godine, upućenom nadležnom organu Republike Austrije putem Interpola BiH, na prijedlog odbrane optuženog Acik Cana, pribavljen je službeni policijski izvještaj prikriivenog istražitelja, odnosno Izvještaj Republike Austrije, Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova, generalna direkcija za javnu sigurnost, broj: II/BK/5.3/VEM-080/06 ; II/BK/5.3/VEM-108/05, od 29.05.2006. godine. Podnošenje ove molbe za pravnu pomoć putem Interpola Sud je temeljio na članovima 1, 3. i 6. stav 2. Ugovora o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima između SFR Jugoslavije i Republike Austrije od 01.02.1982. godine (objavljen u „Službenom listu SFRJ“ – Međunarodni

ugovori, broj: 2/1983, a stupio na snagu 01.01.1983. godine), a koji međunarodni ugovor je Bosna i Hercegovina preuzela sukcesijom od bivše SFRJ.

4.5. Izuzeci od neposrednog izvođenja dokaza u smislu člana 273. ZKP BiH

Na ročištu za glavni pretres dana 14.09.2010. godine uz saglasnost stranaka i branilaca Sud je donio odluku da će se iskazi svjedoka Hadžić Fajko, Džananović Enes, Gušo Edin, Alen Raonić, Babajić Elvira, Muškić Sabina, Karajić Mirsada, Izeta Ramović, Ćesić Adis i Sadija Čaušević, samo pročitati, a da isti neće biti pozivani pred Sud radi neposrednog saslušanja, nakon čega su pročitani zapisnici o saslušanju ovih svjedoka na ročištu za glavni pretres dana 21.09.2010. godine, i to Zapisnik o saslušanju svjedoka Ćesić Adisa Tužilaštvo BiH broj: KT-438/07 od 05.03.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Čaušević Sadije Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-23/08 od 16.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Raunić Alene Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-25/08 od 17.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Gušo Edina Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-26/08 od 17.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Hadžić Fajke Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-27/08 od 21.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Džananović Enesa Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-29/08 od 25.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Babajić Elvire Tužilaštvo BiH broj: KT-438/07 od 16.04.2009. godine (u Nurnbergu), Zapisnik o saslušanju svjedoka Karajić Mirsade Tužilaštvo BiH broj: KT-438/07 od 16.04.2009. godine (u Nurnbergu), Zapisnik o saslušanju svjedoka Muškić Sabine Tužilaštvo BiH broj: KT-438/07 od 14.04.2009. godine (u Nurnbergu), te Zapisnik o saslušanju svjedoka Ramović Izete Tužilaštvo BiH broj: KT-438/07 od 14.04.2009. godine (u Nurnbergu).

Vezano za primjenu naprijed navedenu zakonsku odredbu i odstupanje od neposrednog izvođenja dokaza, Sud je u nastavku glavnog pretresa odlučujući o prijedlogu Tužilaštva da se u smislu člana 273. ZKP zapisnici o saslušanju svjedoka Husić Begzada, Babajić Elvire, Muškić Sabine, Ramović Izete i Ibišević Rifata pročitaju na glavnom pretresu, Sud je donio odluku da se zapisnici o njihovom saslušanju pročitaju, a koju odluku će Sud obrazložiti u sljedećoj tački, obzirom da je vezana za odluku o prigovorima zakonitosti na pribavljanje dokaza u postupku međunarodne pravne pomoći.

4.6. Prigovori zakonitosti na dokaze pribavljene putem međunarodne pravne pomoći od strane Tužilaštva BiH u istrazi

Tokom glavnog pretresa Sud je donio i odluke po prigovorima odbrane na izvedene dokaze Tužilaštva (prigovori zakonitosti i autentičnosti, pri čemu je odluku o prigovorima zakonitosti na dokaze pribavljene u postupku međunarodne pravne pomoći saslušanjem svjedoka u istrazi, Sud prilikom ocjene dokaza po završetku dokaznog postupka preispitao i zauzeo drugačiji stav), kao i o dokaznim prijedlozima odbrane I-optuženog Zornić Harisa, a što će biti obrazloženo u nastavku.

U odnosu na prigovore koje su odbrane optuženih istakle tokom postupka na dokaze koje je provelo Tužilaštvo, Sud će prije svega razmotriti one koji se odnose na dokaze koje je Tužilaštvo BiH pribavilo u postupku međunarodne pravne pomoći sa Njemačkom, te će onda razmotriti ostale prigovore.

Sud je odbio prigovore odbrane kojima se osporavala zakonitost, autentičnost i relevantnost, te je dozvolio ulaganje spisa koji su pribavljeni iz Francuske, Slovenije i Njemačke, a odnose se na krivične postupke koji su se vodili protiv Ličina Esada, Pašić Envera, Babajić Miralema, te Ibišević Rifata, kao i ulaganje spisa koji se odnose na krivični postupak koji je vođen u Njemačkoj protiv Dacić Ljutvije (optuženi Zornić Haris) i Dacić Hamde zbog utajenog poreza. Naime, Sud je cijenio da se radi o dokazima koji su zakonito pribavljeni u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, odnosno po zamolnici Tužilaštva BiH upućenoj nadležnom organu Njemačke za dostavu dokumentacije i ustupanje krivičnog gonjenja, po kojoj zamolnici je postupljeno, te je čak i nadležni organ Njemačke zamolio bosansko-hercegovačke vlasti za preuzimanje krivičnog gonjenja u ovom predmetu, uz dostavu tražene dokumentacije.

Naime, uvidom u Dopis Tužilaštva BiH, putem Ministarstva pravde BiH broj: KT-438/07 od 22.01.2008. godine i Molbu za pravnu pomoć Tužilaštva BiH upućenu Državnom Tužilaštvu Nurnberg – Furth – Odjeljenje za pravnu pomoć broj: KT-438/07 od 15.01.2008. godine, utvrđeno je da je u prilogu ove molbe Tužilaštvo uputilo molbu za pravnu pomoć Državnom tužilaštvu Nurnberg – Furth u Njemačkoj, kojom se traži ustupanje dokumentacije i dokaza koju posjeduje navedeno Tužilaštvo, a vezano za krivični predmet protiv Dacić Ljutvije alias Zornić Haris, i Dacić Hamde, zbog krivičnih djela organizovanog kriminala iz člana 250. KZ BiH, pranja novca iz člana 209. KZ BiH i neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. KZ BiH, a sve iz razloga preuzimanja krivičnog gonjenja protiv navedenih lica.

Dopisom Ministarstva pravde BiH upućen Tužilaštvu BiH, broj:07-14-1-744/08 od 24.07.2008. godine, u prilogu se Tužilaštvu dostavlja Verbalna nota Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke broj: 506-530.00/22511 BiH od 11.06.2008. godine, Dopis Ministarstva vanjskih poslova BiH upućen Ministarstvu pravde BiH, broj: 08/3-23/13-1-1751/08 od 21.07.2008. godine kojim se Ministarstvu pravde dostavlja Verbalna nota Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke, Dopis Ambasade BiH iz Berlina broj: 119-6-13-1-567-4/08 od 23.06.2008. godine o dostavi Verbalne note Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke Ministarstvu vanjskih poslova BiH. Pomenutom Verbalnom notom Ministarstva vanjskih poslova SR Njemačke od 11.06.2008. godine, Ministarstvo vanjskih poslova SR Njemačke u vezi sa molbom Tužilaštva BiH za preuzimanje krivičnog gonjenja Dacić Ljutvije i Dacić Hamde, moli bosansko-hercegovačke vlasti za preuzimanje krivičnog gonjenja u ovom predmetu, te navodi da se vlastima BiH stavlja na raspolaganje istražna dokumentacija.

Obzirom na navedene dokaze, a vezano za prikupljanje navedene dokumentacije, po ocjeni Suda su ispoštovana pravila o međunarodnoj pravnoj pomoći iz člana 13. stav 1., 12., 15. i člana 20. Ugovora između SFRJ i Savezne Republike Njemačke (objavljen u „Službenom listu“ SFRJ broj: 33/72), kojima je regulisan način općenja u međunarodnoj pravnoj pomoći, sadržaj zamolnice, izvršenje zamolnice i postupak po zamolnici za preuzimanje, kao što je to regulisano i Ugovorom između SFRJ i Njemačke demokratske republike o pravnom saobraćaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima (Međunarodni ugovori i drugi sporazumi broj: 1 20.01.1967. godine), i to u članovima 8., 9., 11., 12., 13., 74., 79, kojima je regulisan obim pravne pomoći i način općenja, forma zamolnice, postupanje po zamolnici i preuzimanje krivičnog gonjenja.

Osim toga, Sud je cijenio da su bili ispunjeni uslovi i za preuzimanje krivičnog gonjenja, te da do podizanja optužnice odluku o preuzimanju krivičnog gonjenja donosi Tužilaštvo. Naime, članom 79. Ugovora između SFRJ i Njemačke demokratske republike o pravnom saobraćaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima je regulisano preuzimanje krivičnog gonjenja, propisano da se ugovorne strane obavezuju da će u skladu sa svojim propisima, a na zahtjev druge strane ugovornice, pokrenuti krivični postupak protiv svog državljanina koji je na teritoriji druge strane ugovornice izvršio krivično djelo za koje se po članu 82. Ugovora može izvršiti izdavanje (izdavanje će se izvršiti za vođenje krivičnog postupka samo za krivična djela za koja se po zakonu obje strane ugovornice može izreći kazna lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili teža kazna). Slično je propisano i članom 18. Ugovora između SFRJ i Savezne Republike Njemačke, kojim je regulisano preuzimanje krivičnog gonjenja.

Sud nalazi da se dokazi pribavljeni po naprijed navedenim zamolnicama u smislu člana 10. ZKP BiH imaju smatrati zakonitim dokazima, na kojima se može zasnovati sudska presude.

Međutim, u odnosu na prigovore zakonitosti koje je odbrana istakla u pogledu dokaza koji su pribavljeni u postupku međunarodne pravne pomoći sa Njemačkom, i to saslušanjem svjedoka u istrazi, Sud je, iako je ranije odbio takve prigovore i u sudski spis dozvolio ulaganje takvih dokaza, preispitao svoju takvu odluku, te utvrdio da su prigovori odbrane osnovani, slijedom čega prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari Sud nije uzimao u obzir, odnosno cijenio sadržaj takvih dokaza.

Sud će prije svega obrazložiti odluke kojima je prvobitno odbio prigovore odbrane na zakonitost navedenih dokaza.

Naime, odbrane optuženih su prigovorile na čitanje zapisnika o ispitivanju sljedećih svjedoka, a koji su ispitani u Njemačkoj od strane Tužilaštva BiH, i to: Karajić Mirsada, Husić Armin, Husić Begzad, Muškić Danijela (sada Žmirer), Babajić Elvira, Muškić Sabina, Ramović Izeta i Ibišević Rifat.

Odbrane optuženih su ukazivale da prilikom saslušanja svjedoka Karajić Mirsade, Husić Armina i Muškić Danijele nije ispoštovana procedura pružanja međunarodne pravne pomoći, jer ispitivanje nije provodio niti prisustvovao njemački sudija, ili pak tužitelj, kako bi se od strane njemačkih organa kontrolisala zakonitost postupka, zatim da saslušana lica nisu propisno upozorena o njihovim pravima, a posebno da nisu upozoreni o pravu da njihovom ispitivanju prisustvuje branilac i da mogu odbiti svjedočenje.

Pored navedenog, odbrana je u odnosu na saslušanje svjedoka Husić Begzada, Babajić Elviru, Muškić Sabinu i Ramović Izetu ukazivala da u smislu člana 273. ZKP BiH ne postoje uslovi da se odstupa od neposrednog saslušanja, jer se ne radi o svjedocima koji su nedostupni i čiji je dolazak pred ovaj Sud otežan, te je odbrana i u odnosu na saslušanje ovih svjedoka osporavala zakonitost provedene međunarodne pravne pomoći, iz istih razloga koje je istakla u odnosu na saslušanje svjedoka Karajić Mirsade, Husić Armina i Muškić Danijele.

U pogledu prigovora zakonitosti na zapisnik o saslušanju svjedokinje Karajić Mirsade od 16.04.2009. godine, Sud je isti uvažio, te je odbijen prijedlog Tužilaštva da se predočava

zapisnik o saslušanju ove svjedokinje, budući da je Sud utvrdio da u vrijeme saslušanja nije poštovana procedura u smislu da je svjedokinja poučena da je oslobođena dužnosti da svjedoči, kao bivša supruga optuženog Dacić Hamde.

Odlučujući o prigovorima zakonitosti na zapisnike o saslušanju svjedoka Muškić Danijele (sada Žmirec Danijele) i Armina Husića, Sud je dana 17.05.2011. godine iste odbio, te je obrazložio da nalazi da su ispunjeni uslovi za ulaganje istih, i to prije svega jer su ovi svjedoci saslušani neposredno putem video linka i potvrdili da su saslušavani u istrazi, te je Sud utvrdio da je ispoštovan postupak međunarodne pravne pomoći prema odredbama međunarodnog ugovora između SFRJ i Savezne Republike Njemačke i Demokratske njemačke države, iako je nesporno utvrđeno da radnju saslušanja svjedoka nije poduzimao sudija ili ovlašteni tužilac Njemačke. Međutim, Sud je utvrdio da su tako saslušani svjedoci poučeni o svojim pravima, i to da imaju pravo da odbiju svjedočenje ako su u bračnim ili rodbinskim vezama sa osumnjičenim, da imaju pravo da ne odgovaraju na pitanja, ako bi ih istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju, da imaju pravo na imunitet, pravo na advokata ako se ne znaju koristiti svojim pravima, te da mogu dobiti status zaštićenog svjedoka. Svjedoci su također pitani da li razumiju jezik Tužilaštva BiH, na što su izjavili da razumiju i da ŽELE da se zapisnik sačini na latinici. Sud je zaključio da su i po ovom osnovu navedeni zapisnici zakoniti.

Vezano za prijedlog Tužilaštva da se u smislu člana 273. ZKP zapisnici o saslušanju svjedoka Husić Begzada, Babajić Elvire, Muškić Sabine i Ramović Izete pročitaju na glavnom pretresu, jer se radi o svjedocima čiji je dolazak otežan, čemu se odbrana optuženih protivila, ističući da nisu ispunjeni uslovi iz navedenog člana ZKP BiH da se odstupi od nesporednog saslušanja i pozivajući se na primjenu člana 10. ZKP BiH, te ističući da nije ispoštovan postupak pružanja međunarodne pravne pomoći koji je propisan članom 12. Ugovora zaključenog između SFRJ i SR Njemačke, Sud je na ročištu za glavni pretres dana 28.06.2011. godine primjenom člana 152. i 273. stav 2. ZKP BiH donio sljedeće rješenje:

Odbijaju se prigovori zakonitosti istaknuti na zapisnike o saslušanju svjedoka Husić Begzada od 14.06. i 16.04.2009. godine, Babajić Elvire od 16.04.2009. godine, Muškić Sabine od 14.04.2009. godine, Ramović Izete od 14.04.2009. godine i na Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibišević Rifata, te Sud dozvoljava njihovo ulaganje, kao i čitanje na glavnom pretresu.

Na prvom mjestu Sud je konstatovao da prema odredbi člana 152. ZKP BiH, predmetni zapisnici sadrže sve potrebne elemente i po kojima se imaju smatrati zakonitim.

Sud je utvrdio da su zapisnici o saslušanju svjedoka pribavljeni putem međunarodne pravne pomoći, koji postupak je proveden sukladno važećim pravnim propisima, te da se radi o zakonitim dokazima.

Sud je dozvolio ulaganje predmetnih zapisnika cijeneći da su ispunjeni uvjeti koje predviđa odredba člana 273. stav 2. ZKP BiH. Kod ovakvog zaključivanja Sud je u vrijeme donošenja takve odluke cijenio da se radi o osobama koje borave i žive u Njemačkoj, da se pojedini svjedoci (Ramović Izeta, Muškić Sabina i Babajić Elvira) nisu htjeli odazvati pozivu za saslušanje, a neki svjedoci (Ibišević Rifat i Husić Begzad) su odbili da svjedoče, a posebno da se svjedok Ibišević Rifat nalazi u njemačkom zatvoru, koje okolnosti Sud

nalazi identičnim situaciji kada se radi o svjedocima čiji je dolazak pred Sud nemoguć ili je znatno otežan iz važnih uzroka, a kako je to propisano naprijed navedenom zakonskom odredbom. Sud je pri ovome dakle cijenio da se radilo o svjedocima koji borave u Njemačkoj, od kojih je jedno u zatvoru, te da Sud nema mogućnost da ih privoli da svjedoče, odnosno da koristi svoja ovlaštenja iz člana 249. ZKP BiH u smislu da ih prinudno privodi i novčano kažnjava, posebno kada su svjedoci izričito rekli da neće svjedočiti, odnosno da se neće odazvati pozivu Suda. Iz navedenih razloga, Sud je smatrao da je i ovakve situacije zakonodavac imao na umu, kada je odredbom člana 273. stav 2. ZKP BiH, u izuzetnim situacijama, dozvolio odstupanje od neposrednog saslušanja svjedoka. Osim toga, kod donošenja ove odluke, Sud je cijenio činjenicu da je Njemačka ustupila krivično gonjenje u ovom predmetu.

Iste su prigovore odbrane optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde ponovile na zapisnik o ispitivanju svjedoka Ibišević Rifata od 05.11.2008 godine, pri čemu je branilac optuženog Zornić Harisa ukazao da Ministarstvo BiH upućuje molbu 06.11.2008, da njemačko ministarstvo tu molbu zaprima 14.11.2008.g., a saslušanje se vrši 05.11.2008. godine, što po ocjeni branioca ukazuje da nije ispoštovana zakonom predviđena procedura za saslušanje svjedoka u postupku međunarodne pravne pomoći. Osim toga, odbrane su ukazivale da je uz navedeni zapisnik o saslušanju svjedoka trebalo priložiti odobrenje nadležnog državnog organa, kao i da u provođenju međunarodne pomoći nije sudjelovao njemački sud, zatim da je ispitivanje proveo Drew Engel, koji ne govori naš jezik, a nigdje nije navedeno da je ispitivanje vršeno u prisustvu tumača, što zapisnik po ocjeni odbrane čini nezakonitim.

I ove prigovore Sud je odbio kao neosnovane, kao i prigovor zakonitosti koji je odbrana I-optuženog istakla na Zapisnik o prepoznavanju lica Dacić Hamde u Nürnbergu KT-438/07 od 06.11.2008. godine od strane svjedoka Ibišević Rifata i Zapisnik o prepoznavanju lica Jasika Admira u Nürnbergu KT-438/07 od 06.11.2008. godine od strane svjedoka Ibišević Rifata, ističući da prepoznavanje nije izvršeno na zakonit način.

Dakle, Sud je navedene dokaze prihvatio kao zakonite cijeneći u tom momentu da je saslušanje imenovanih svjedoka izvršeno u zakonito provedenom postupku međunarodne pravne pomoći sa Njemačkom, da su zapisnici sačinjeni u skladu sa ZKP BiH, slijedom čega se na istima može zasnovati sudska odluka.

Međutim, prilikom donošenja odluke o glavnoj stvari, prije nego što se upustio u ocjenu sadržaja tih dokaza i njihovu relevantnost, Sud je preispitao zakonitost tako pribavljenih dokaza, odnosno preispitao je svoj naprijed izneseni stav, kao i prigovore odbrane u tom pravcu, te je zaključio da je odbrana osnovano ukazivala da saslušanje svjedoka Karajić Mirsade, Husić Armina, Husić Begzada, Muškić Danijeje (sada Žmire), Babajić Elvire, Muškić Sabine, Ramović Izete i Ibišević Rifata nije provedeno u skladu sa odgovarajućim propisima iz oblasti međunarodne pravne pomoći.

Naime, prema odredbi člana 76. u vezi sa članom 11. Ugovora između SFRJ i Njemačke demokratske Republike o pravnom saobraćaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć se podnosi u formi koja je propisana zakonom države molilje, međutim, članom 13. istog ugovora je propisano da zamoljeni sud postupa po propisima svoje zemlje, pri čemu zamoljeni sud može na molbu podnosioca

molbe postupiti na način i u formi naznačenoj u molbi, ako se to ne protivi načelima zakonodavstva zamoljene države.

Članom 74. istog Ugovora je propisan obim pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima, te je navedeno da pravna pomoć obuhvata dostavljanje pismena i dokaza, kao i izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su saslušanje okrivljenog, saslušanje svjedoka ili vještaka, uviđaj, vještačenje, pretres stana i lica dr. , te je u članu 75. tačka d) istog Ugovora propisano da se pružanje međunarodne pravne pomoći, pored ostalih razloga, može odbiti i iz razloga ako bi udovoljavanjem zamolnici bila povrijeđena suverena prava zamoljene države ili osnovna načela njenog zakonodavstva.

Slično je regulisano i Ugovorom zaključenim između SFRJ i Savezne Republike Njemačke o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, u kojem je članom 15. propisano da prilikom izvršenja zamolnice primjenjuje se pravo zamoljene države, te se može udovoljiti zahtjevu države molilje da se postupi na određeni način, ukoliko pravo zamoljene države ne zabranjuje takav način. Članom 16. ovog Ugovora je propisano da će na izričiti zahtjev države molilje zamoljena država će je obavijestiti o vremenu i mjestu izvršenja zamolnice.

Polazeći od značaja i smisla navedenih odredbi međunarodnih ugovora iz oblasti međunarodne pravne pomoći, koji su od strane BiH preuzeti od bivše SFRJ, i koje odredbe su važile u vrijeme poduzimanja radnji Tužilaštva u postupku međunarodne pravne pomoći sa Njemačkom, Sud zaključuje da prilikom saslušanja imenovanih svjedoka u postupku međunarodne pravne pomoći sa Njemačkom nisu ispoštovana sva pravila propisana označenim međunarodnim ugovorima.

Na prvom mjestu, Sud konstatuje da je Tužilaštvo BiH podnijelo Saveznoj Republici Njemačkoj zamolnice za pružanje međunarodne pravne pomoći saslušanjem svjedoka, i to broj: KT-438/07 od 10.04.2009. godine, odnosno od 30.10.2008. godine za lica Ibišević Rifat i Muškić Bego, poštujući relevantne odredbe Ugovora zaključenog između SFRJ i Njemačke demokratske Republike o pravnom saobraćaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima i odredbe Ugovora zaključenog između SFRJ i Savezne Republike Njemačke o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, dakle u pisanoj formi putem nadležnog Ministarstva pravde BiH, upućeno nadležnom organu Njemačke.

Taj prvi korak u postupku međunarodne pravne pomoći je dakle izvršen podnošenjem formalnog akta u vidu zamolnice na način kako je to propisano važećim međunarodnim ugovorima između BiH i Njemačke.

Međutim, sam postupak izvršenja podnesene zamolnice u Njemačkoj, odnosno provođenje radnje saslušanja svjedoka, po ocjeni Suda nije proveden u skladu sa relevantnim odredbama iz oblasti pružanja međunarodne pravne pomoći.

Naime, uvidom u Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibišević Rifata broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 05.11.2008. godine, Zapisnik o prepoznavanju lica broj: KT-438/07 Tužilaštvo BiH, Nurnberg, 06.11.2008. godine od strane Ibišević Rifata, Zapisnik o prepoznavanju lica broj: KT-438/07 Tužilaštvo BiH, Nurnberg, 06.11.2008. godine, od strane Ibišević Rifata, zatim Zapisnik o saslušanju svjedoka Muškić Bego broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Straubing, dana 07.11.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Husić Armina broj: KT-438/07 Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 14.04.2009.

godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Babajić Elvire, broj: KT-438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg dana 16.04.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Husić Begzad, broj: Kt-438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 16.04.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Husić Begzada broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 14.04.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Muškić Sabine broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 14.04.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Ramović Izete broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 14.04.2009. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Karajić Mirsade broj: KT – 438/07, Tužilaštvo BiH, Nurnberg, dana 16.04.2009. godine, Sud je utvrdio da su zapisnici o saslušanju svjedoka sastavljeni u službenim prostorijama Državne policije Bavaria, odnosno u prostorijama zatvora u Straubingu za lice Muškić Bego, i to po zamolnici Tužilaštva BiH za međunarodnu pravnu pomoć broj: KT-438/07 od 10.04.2009. godine, odnosno od 30.10.2008. godine za lica Ibišević Rifat i Muškić Bego.

Ono što je za Sud od odlučnog značaja, a što proizilazi iz naprijed pobrojanih zapisnika je činjenica da su ispitivanje svjedoka vršili službenici Tužilaštva BiH, a ne ovlašteni organi zamoljene države, te da je ta procesna radnja vršena po odredbama zakonodavstva BiH, što se odnosi i na pouke koje su tom prilikom date svjedocima, što je suprotno odredbama člana 13. Ugovora između SFRJ i Njemačke demokratske Republike o pravnom saobraćaju u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima i člana 15. Ugovora zaključenim između SFRJ i Savezne Republike Njemačke o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, po kojima zamolnicu izvrašava zamoljena država po svom pravu. Izuzetno je bilo moguće da se odobri organima države molilje da zamolnicu izvrše na drugačiji način, ali je za to bilo potrebno izričito odbrenje zamoljene države.

Kako Tužilaštvo BiH tokom postupka nije prezentiralo dokaz da je postojala saglasnost zamoljene države (Njemačke) da navedenu procesnu radnju saslušanja svjedoka službenici Tužilaštva BiH provedu neposredno i u odsustvu organa zamoljene države, koji bi inače kontrolisali zakonitost te radnje, to Sud zaključuje da su navedene procesne radnje poduzete nezakonito, suprotno pravilima o pružanju međunarodne pravne pomoći.

Navodi Tužilaštva da je zamoljena država samim dopuštanjem takvog ispitivanja na svom teritoriju prećutno dala saglasnost da se postupak provede drugačije nego što to inače predviđaju pravila o pružanju međunarodne pravne pomoći, nakon što je Sud ponovo razmotrio sve okolnosti provedene međunarodne pravne pomoći, nisu mogli uvjeriti ovaj Sud da izvede drugačiji zaključak. Ovo posebno imajući u vidu smisao naprijed navedene odredbe člana 16. Ugovora između SFRJ i Savezne Republike Njemačke o pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, kojim je propisano da će na izričiti zahtjev države molilje zamoljena država će je obavijestiti o vremenu i mjestu izvršenja zamolnice, što upućuje na zaključak da prisustvo države molilje prilikom poduzimanja procesnih radnji u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći nije čak ni potrebno, što dovoljno govori o ulozi organa zamoljene države, posebno jer je na takav način jedino moguće kontrolisati da se postupak međunarodne pravne pomoći provodi po pravu zamoljene države. Slijedom navedenog, Sud ne može prihvatiti navedeni stav Tužilaštva, niti da su tako pribavljeni dokazi zakoniti.

Budući da je iz navedenih razloga utvrdio da navedeni zapisnici o saslušanju svjedoka nisu zakoniti, to se Sud neće baviti ostalim prigovorima koje su odbrane optuženih isticala vezano za te istražne radnje, a tiču se sačinjavanja zapisnika o saslušanju svjedoka i

formalnih nedostataka, te prigovore autentičnosti i relevantnosti, pa sadržaj ovih dokaza Sud neće uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o krivnji optuženih.

4.7. Prigovori zakonitosti na transkripte presretnutih telefonskih razgovora i snimljenih razgovora iz vozila koji su ustupljeni u postupku međunarodne pravne pomoći iz Njemačke

Tokom glavnog pretresa prezentirani su i transkripti presretnutih telefonskih razgovora i audio podaci iz vozila Ibišević Rifata, koji su pribavljeni iz Njemačke u postupku provedenih posebnih istražnih radnji protiv Dacić Hamde, i to prevedeni na Bosanski jezik, a označeni su kao *Izvodi iz transkripata mjere nadzora nad telefonskim priključkom, koji se odnose na Hamdu Dacića, i to za nadzirane brojeve Omerović Ismeta, Ibišević Rifata, Ibiševićeve surpuge za period 29.12.2006 do 22.12.2006. godine, te Izvodi iz transkripta audio podataka 100f-audio podataka iz vozila okrivljenog Ibišević Rifata od 21.12.2006. godine i od 22.12.2006. godine.*

Odbrana optuženog Dacić Hamde je prigovorila zakonitosti prezentiranih transkripata presretnutih razgovora i snimljenih razgovora u vozilu Ibišević Rifata, navodeći da iz prezentiranih dokaza nije vidljivo da li su posebne istražne radnje provedene po nalogu nadležnog suda u Njemačkoj i u skladu sa odgovarajućim odredbama njemačkog zakona, posebno prigovarajući da nisu dostavljeni audio zapisi prisluškivanih razgovora, originalni transkripti tih razgovora i da se ne može potvrditi autentičnost istih.

Sud je odbio navedene prigovore odbrane optuženog Dacić Hamde, cijeneći da su navedeni dokazi pribavljeni u postupku međunarodne pravne pomoći iz Njemačke, čiji organi gonjenja su Tužilaštvu BiH ustupili kompletan istražni spis koji je vođen protiv Dacić Hamde u kojem spisu su i navedeni sporni dokazi, slijedom čega Sud nema razloga da sumnja u zakonitost i autentičnost ovih dokumenata, osim toga iz sadržaja označenih transkripata proizilazi da je iste sačinjavao službenik Lipski, koji je saslušan neposredno pred ovim Sudom kao svjedok, radi se o svjedoku Lipski Kristofu, istražni inspektor pri krim službi policije u Nurnbergu, koji je potvrdio da je u ovom predmetu u Njemačkoj poduzimao istražne radnje, među kojima su bile i posebne istražne radnje prisluškivanja telefonskih priključaka i nadzor vozila Ibišević Rifata, te je potvrdio da je sve rađeno po nalogu nadležnog tužilaštva uz odobrenje suda i da je upravo on sačinio ove transkripte i ukratko je iznio njihov sadržaj.

4.8. Prigovori zakonitosti na dokaze pribavljene posebnim istražnim radnjama iz člana 116. stav 1. tačke d), e) i f) ZKP BiH u odnosu na tačku 5. Optužnice

Odbrana optuženog Acik Cana je osporavala zakonitost dokaza pribavljenih uz primjenu posebnih istražnih radnji tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi sa njima, zatim korištenjem prikrivenog istražitelja i simuliranog otkupa predmeta, a koji dokazi su prezentirani od Tužilaštva na okolnosti navedene u tački 5. Optužnice, kojom se Acik Can tereti da je u društvu jedne neidentifikovane osobe, „Alena“ dana 12.07.2006. godine u Sarajevu, u caffeu Cacadu, prikrivenom istražitelju nudio na prodaju 10 kg heroina, kojom prilikom mu je dao probni uzorak od 2 grama heroina. Naime, odbrana optuženog Acik Cana je prigovarala

zakonitosti provedene posebne istražne radnje korištenja prikrivenog istražitelja kodnog naziva „Marko“, dalje tvrdeći da radnja simuliranog otkupa nije zakonito provedena.

Međutim, Sud je uvidom u Zahtjev za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. tačke a), c), d), e) i f) ZKP BiH od 15.06.2006. godine, Naredbu ovog Suda broj: X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine, te zahtjev za produženje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji od 05.07.2006. g., utvrdio da su u konkretnom slučaju potpuno ispoštovane zakonske odredbe iz člana 116. stav 2. tačke d), e) i f) ZKP BiH, a koje se odnose na posebne istražne radnje tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba, korištenje prikrivenih istražitelja i simulirani i kontrolisani otkup predmeta.

Prije svega, Sud je cijenio da prema članu 116. Stav 1. ZKP BiH posebne istražne radnje mogu odrediti protiv osobe za koju postoje osnovi sumnje da je sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 117. ovog zakona, ako se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama. U smislu člana 117. ZKP BiH, posebne istražne radnje iz člana 116. stav 2. ZKP BiH mogu odrediti za krivična djela protiv integriteta BiH, protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, terorizma i za koja se prema zakonu može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Obzirom da je u konkretnom slučaju postojao osnov za sumnju da je počinjeno krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. i 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. i 2. KZ BiH, za koje je mogla biti izrečena kazna zatvora od najmanje 5 godina, odnosno najmanje 10 godina zatvora ili kazna dugotrajnog zatvora, te da je Sud u vrijeme izdavanja naredbi utvrdio da Tužilaštvo nije moglo na drugi način pribaviti dokaze, to je taj prvi uslov za primjenu posebnih istražnih radnji bio ispunjen.

Dalje, Sud je utvrdio da su za provedene posebne istražne radnje postojale naredbe ovog Suda (Naredba broj: X-KRN-05/66 od 22.09.2005. godine i Naredba broj: X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine), izdate po obrazloženom prijedlogu Tužilaštva BiH, i kojima je odobreno provođenje posebnih istražnih radnji.

Prilikom provođenja posebnih istražnih radnji je sačinjena fotodokumentacija, te je izvršeno vještačenje pomenutog uzorka heroina, te su na taj način po ocjeni Suda zakonito pribavljeni dokazi, kao rezultati provedenih posebnih istražnih radnji.

Obrana optuženog Acik Cana je prigovarala da je iz naredbi za provođenje ovih posebnih istražnih radnji vidljivo da su iste izdate protiv osumnjičenog Čelik Osmana i više N.N osoba, a ne i za Acik Cana, zbog čega se rezultati tako provedenih istražnih radnji ne mogu primjeniti na optuženog Acik Cana, međutim, Sud nije prihvatio ovakav stav odbrane. Naime, navedene naredbe za posebne istražne radnje jesu izdate protiv osumnjičenog Čelik Osmana i više N.N. lica, čiji identitet u vrijeme izdavanja nije bio poznat, međutim, njihovo postojanje je nesumnjivo utvrđeno. Radilo se o licima za koja je postojao osnov sumnje da će kao pripadnici organizovane grupe ljudi, koja je organizovana s ciljem međunarodnog prometa opojne droge heroin iz Turske u Austriju preko BiH, imati zadatak predaje heorina i prebacivanje istog, te je identitet osumnjičenih lica kasnije utvrđen, odnosno utvrđen je identitet optuženog Acik Cana, koji se i pojavio prilikom realizacije posebne istražne prikrivenog istražitelja i simuliranog otkupa predmeta

– heorina, što za ovaj Sud ne čini upitnom zakonitost ovako provedenih posebnih istražnih radnji.

U vezi sa navedenim istražnim radnjama, odbrana optuženog Dacić Hamde i optuženog Acik Cana su istakle prigovor zakonitosti i autentičnosti na dokaz: Dopis MUP-a KS od 31.01.2006 godine, dostavljanje operativnog materijala uz Nalaz daktiloskopskog vještačenja od 19.01.2006, te kutijom cigareta Marlboro, sa jednom cigaretom i jednim paketićem sa smeđim prahom, ističući da za navedenu kutiju nije izdata potvrda o privremenom oduzimanju predmeta i da ne znaju ko je ovu kutiju cigareta preuzeo, niti da li je ispoštovana procedura preuzimanja. Također, su istakli da nije poznato na koju naredbu Suda i Tužilaštva se ovo odnosi, jer za vještačenje mora postojati naredba, te su prigovorili i autentičnosti prezentiranih fotografija (ukupno 17 fotografija) koje su nastale tokom provođenja posebnih istražnih radnji. Sud je odbio istaknute prigovore i pomenute dokaze uveo u spis, cijeneći da je saslušanjem svjedoka Mijatović Željka, Vatreš Admira i Šuškić Mirsada, koji su radili na provođenju posebnih istražnih radnji, potvrđeno pribavljanje tog dokaznog materijala tokom provođenja posebnih istražnih radnji, a što je potvrdio i zaštićeni svjedok „Marko“, koji je obzirom da je upravo on postupao kao prikriveni istražitelj kritične prilike, identifikovao kako lica sa pomenutih fotografija, tako i preuzeto pakovanje kutije Marlboro cigareta, odnosno uzorka 2 grama heorina.

Sud ovako pribavljene dokaze smatra zakonitim, na kojima se može zasnovati sudska odluka u smislu člana 10. ZKP BiH, te je Tužilaštvu dozvolio ulaganje ovih dokaza.

4.9. Odluke o dokaznim prijedlozima odbrane optuženog Zornić Harisa

U odnosu na prijedlog odbrane optuženog Zornić Harisa, od 01.10.2012.g., za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Suljević Edina, Ajdinović Selme i Drew Engela, te raniji prijedlog za saslušanje svjedoka Hukeljić Mirze, Sud je primjenom člana 239. i 263. stav 2. ZKP BiH, dana 30.10.2012. godine na ročištu za glavni pretres donio odluku:

Odbija se prijedlog odbrane optuženog Zornić Harisa za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Suljević Edina, Ajdinović Selme, Drew Engela i Hukeljić Mirze, kao nepotrebno.

Sud je navedenu odluku donio primjenom člana 239. ZKP BiH, prema kojem je dužnost predsjednika vijeća da se stara za svestrano pretresanje predmeta i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razjašnjenju stvari. Cijeneći okolnosti za čije utvrđenje je odbrana optuženog Zornić Harisa predložila saslušanje svjedoka Suljević Edina i Ajdinović Selme, te imajući u vidu iskaz saslušanog zaštićenog svjedoka „S“, koji je navedene svjedoke pomenuo samo na zapisnik u istrazi, Sud je utvrdio da je saslušanje imenovanih svjedoka nepotrebno za ovaj predmet. Isti zaključak Sud je izveo i u odnosu na prijedlog za saslušanje svjedoka Drew Engela i Hukeljić Mirze, obzirom da će o zakonitosti pribavljenih dokaza Tužilaštva Sud odlučivati na osnovu drugih dokaza provedenih u toku postupka, prije svega materijalnih dokaza, a ne na osnovu iskaza navedenih svjedoka.

Sud smatra da navedenom odlukom obrani optuženog nije uskraćena mogućnost da ospori dokaze koji su izneseni protiv optuženog u smislu člana 6. stav 3. tačka d) EKLJP.

Sud je dalje razmotiro prijedlog odbrane optuženog Zornić Harisa, od 08.02.2013. godine, kojim je predloženo pribavljanje policijskog spisa od MUP-a Kantona Sarajevo o provođenju istrage protiv optuženih u ovom predmetu, te je primjenom člana 239. i 263. ZKP BiH dana 12.02.2013. godine na ročištu za glavni pretres donio odluku da se isti odbije kao neosnovan.

I u ovom slučaju, Sud je primjenom člana 239. ZKP BiH, te primjenom člana 263. stav 2. ZKP BiH, kojim je propisano da ako predsjednik vijeća zaključi da okolnosti koje stranka i branitelj želi da dokaže nemaju značaja za predmet ili da je ponuđeni dokaz nepotreban, odbiće izvođenje takvog dokaza, zaključio da okolnosti na koje je odbrana optuženog Zornić Harisa predlagala pribavljanje navedenog policijskog spisa nemaju značaja za predmet i da je samim time navedeni dokaz nepotreban. Osim toga, Sud je cijenio da iz iskaza svjedoka Murga Džemala proizilazi da istraga na koju ukazuje odbrana nije rezultirala podnošenjem krivične prijave, zbog čega Sud ne nalazi značaj pribavljanja takvog spisa.

4.10 Odluka o prigovoru na povredu prava osumnjičenog, odnosno optuženog iz članova 6. i 78. stav 2. ZKP BiH

Odbrana optuženog Acik Cana je prigovorila na povredu prava optuženog Acik Cana, odnosno osumnjičenog u fazi istrage, jer mu prilikom prvog ispitivanja na Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog kod Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 25.02.2009. godine, nije saopšteno šta mu se sve stavlja na teret, odnosno nisu navedene sve krivično-pravne radnje koje mu se stavljaju na teret predmetnom Optužnicom.

Sud je uvidom u označeni Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog utvrdio da je optuženom Acik Canu, tada osumnjičenom, u skladu sa članom 78. stav 2. ZKP BiH saopšteno kojim krivičnim djelima se tereti i o osnovama sumnje protiv njega, te je poučen da njegov iskaz može biti korišten kao dokaz u daljem toku postupka, čime je po ocjeni Suda ostvareno navedeno pravo optuženog u tom trenutku da zna šta mu se stavlja na teret.

Iako se činjenični opis krivičnog djela kojim se tereti optuženi Acik Can predmetnom Optužnicom razlikuje do opisa iz označenog Zapisnika o ispitivanju osumnjičenog, Sud zaključuje da se ne radi o bitnim razlikama, već samo o razlikama u pojedinim detaljima, što je po ocjeni Suda posljedica faze u kojoj se postupak tada nalazio. Naime, osumnjičeni je ispitivan u fazi istrage kada je još uvijek bilo u toku prikupljanje dokaza i utvrđivanje osnova sumnje u pogledu onoga šta mu se stavlja na teret, te su rezultati prikupljenih dokaza na kraju istrage i u vrijeme podizanja Optužnice evidentno ukazivali na nešto drugačije činjenično stanje, čime po ocjeni Suda apsolutno nisu povrijeđena prava optuženog da u momentu ispitivanja zna šta mu se stavlja na teret, te posljedično tome da se brani i dokazuje suprotno.

5. DOKAZNI POSTUPAK

5.1. Uvodne procesno-pravne napomene

Rukovodeći se prvenstveno principom slobodne ocjene dokaza, zagarantovanim odredbom čl.15. Zakona o krivičnom postupku BiH (ZKP BiH), Sud je cijeli postupak vodio sa ciljem da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učinitelju krivičnog djela

izrekne krivično pravna sankcija pod uslovima propisanim Krivičnim zakonom BiH (KZ BiH) u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH), obezbjeđujući standarde pravičnosti za stranačke učesnike u postupku, posebno pravila odrebe iz člana 14. ZKP BiH, prema kojem je Sud dužan da stranke i branioca tretira na jednak način i da svakoj od strana pruži jednake mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnom pretresu, te da je Sud, Tužitelj i drugi organi koji učestvuju u postupku dužni su s jednakom pažnjom da ispituju i utvrđuju kako činjenice koje terete osumnjičenog, odnosno optuženog, tako i one koje mu idu u korist.

Također, Sud je imao u vidu principe i pravila Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, osobito odredbu iz člana 6. Konvencije (Pravo na pravično suđenje), prema kojoj prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom, te da svako ko je optužen za krivično djelo smatra se nevinim dok se njegova krivica po zakonu ne dokaže.

U tom smislu Sud je cijenio izvedene dokaze u ovome predmetu u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i to: odredbom člana 3. stav 1. ZKP-a BiH koja određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom ne utvrdi njegova krivnja. U skladu sa tim, na tužiocu leži teret i odgovornost dokazivanja krivice optuženih, i to da optužba krivnju mora dokazati po standardu izvan svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva razumna sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženog (član 3. stav 2. ZKP BiH). Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, član 15. ZKP BiH (Slobodna ocjena dokaza), pravo Suda, Tužitelja i drugih organa koji učestvuju u krivičnom postupku da ocjenjuju postojanje ili nepostojanje činjenica nije vezano ni ograničeno posebnim formalnim dokaznim pravilima.

Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba, tako i odbrana.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovome postupku, Sud je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici sa onim datim u toku istrage, uporedio činjenice o kojima je svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovome predmetu, vodeći se elementarnim formalno logičkim i psihološkim pravilima, te prosječnim ljudskim iskustvom. Pri ovome, da bi zadovoljio standard „van razumne sumnje“, iskaze svjedoka koji su inkriminirajući po optužene Sud nije prihvatio ako nisu potkrijepljeni drugim dokazima, bilo subjektivne ili objektivne prirode.

Takođe, u ovom predmetu je uložena materijalna dokumentacija i Sud je ispitao svaki uloženi materijalni dokaz kako bi odlučio o njihovoj zakonitosti i relevantnosti, autentičnosti, pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

Treba napomenuti da je Sud prilikom donošenja odluke u ovome predmetu uzeo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu, te svoje odluke zasnovao na dokazima koji su provedeni na glavnom pretresu nakon stranačkog sučeljavanja, upuštajući se u njihovu detaljnu analizu u mjeri koliko je to neophodno i relevantno za donošenje zakonite i pravilne odluke o krivičnoj odgovornosti optuženih za počinjenje predmetnih krivičnih radnji, a sve u smislu čl.15. ZKP-a BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza.

Pod pojmom relevantnog dokaza Vijeće podrazumijeva svaki dokaz temeljem kojeg je moguće utvrditi postojanje odlučne činjenice koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke, posebno cijeneći postojanje veze između sadržaja određenog dokaza i činjenice koja je važna za uspješno okončanje krivičnog postupka.

Sudu je prilikom odlučivanja bilo prisutno i krivično-procesno pravilo "In dubio pro reo" iz člana 3. stav 2. ZKP BiH, koje propisuje pravilo da Sud sumnju u pogledu postojanja činjenica koja čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Zakonska odredba o rješavanju činjenica u korist optuženog obuhvata kako činjenice koje čine obilježja krivičnog djela, tako i činjenice koje se odnose na primjenu krivičnog zakonodavstva. Naglašava se da je riječ o odlučnim (ili pravno relevantnim, bitnim) činjenicama, pri čemu su prvonavedene činjenice inače podloga za primjenu krivičnog zakonodavstva (jer se odnose na obilježja krivičnog djela propisana zakonom), dok su drugonavedene činjenice upućene isključivo na primjenu neke odredbe krivičnog zakonodavstva (npr., činjenice koje se odnose na rješavanje pitanja protivpravnosti, utvrđivanja krivnje, kažnjivosti, amnestije, ili teritorijalnog, vremenskog, te personalnog važenja krivičnog zakonodavstva BiH).

Shodno ovom načelu, Sud će donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je dokazana nevinost optuženog, već i onda kad nije dokazana krivnja optuženog. Dakle, svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora se odraziti u korist optuženog. Zbog svega navedenog, činjenice koje su *in peius*, na štetu optuženog moraju se utvrditi sa sigurnošću, dakle, Sud ne može sumnjati u njihovo postojanje. U tom smislu, zakonodavac obavezuje Sud da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak je li neka činjenica dokazana. Kako se ispravnim zaključuje u pravnoj teoriji i sudskoj praksi, načelo *in dubio pro reo* je izraz pogodovanja optuženog, i u sebi sadrži dva pravila: prvo pravilo se odnosi na činjenice koje idu na štetu optuženog. Ove činjenice moraju biti utvrđene sa potpunom sigurnošću, tj. „izvan svake razumne sumnje“. Ako postoji sumnja u odnosu na te činjenice, one se ne mogu uzeti kao utvrđene, tj. smatraju se neutvrđenim; drugo pravilo se veže uz činjenice koje idu u korist optuženog. Te se činjenice uzimaju za utvrđene čak i onda ako su samo vjerovatne, tj. ako se sumnja u njihovo postojanje, pa čak i onda ako je postojanje činjenica na štetu optuženog vjerovatnije, kako se to sve navodi u Komentaru Zakona o krivičnom postupku BiH (Vijeće Evrope, Evropska komisija, Sarajevo 2005. godine).

Za standard u krivičnom pravu „izvan svake razumne sumnje“ ovo Vijeće prihvata da se definiše kao „vrsta sumnje zbog koje bi prosječno oprezna i razumna osoba zastala, oklijevala ili se suzdržavala od činjenja u stvari od velike važnosti za njega ili nju ili za njegove ili njene interese... to nije izvan svake sumnje ili do matematičke sigurnosti“.

Sud nalazi da su dokazni standardi u ovom krivičnopravnom slučaju u cijelosti zadovoljeni, te je ovaj Sud čvrstog ubjeđenja da su optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo počinili krivično djelo opisano u tački II pod 6. izreke presude, koje je dokazano izvan svake razumne sumnje, i to krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH, te optuženi Acik Can u tački II pod 7. izreke Presude počinio i krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, pri čemu je Sud u odnosu na ovu radnju optuženog Acik Cana prekvalifikovao pravnu ocjenu djela koju je Tužilaštvo postavilo u predmetnoj Optužnici.

Sud je optuženog Zornić Harisa oslobodio za krivičnopravne radnje navedene u tački I pod 1, 2. i 3. izreke ove Presude, a optuženog Dacić Hamdu za radnje opisane u tački I pod 4. izreke ove Presude, odnosno za krivično djelo Organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom Neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 53. i 54. KZ BiH, te optuženog Acik Cana za krivično pravne radnje navedene u tački I pod 5. izreke ove Presude, odnosno krivično djelo iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, s obzirom da nije dokazano izvan razumne sumnje da su počinili navedena krivična djela kako je to tvrdilo Tužilaštvo, zbog čega su oslobođeni primjenom principa *in dubio pro reo* iz člana 3. stav 2. ZKP BiH: „*sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, Sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog*”.

5.2. Dokazi i ocjena pojedinih dokaza u kontekstu elemenata pojedinih krivičnopravnih radnji

Kao što je već navedeno, Tužilaštvo BiH je predmetnom Optužnicom teretilo optužene Zornić Harisa, Dacić Hamdu i Acik Cana da su počinili krivično djelo Organizovanog kriminala iz člana 250. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, pri čemu se optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo terete stavom 3. navedenog člana, odnosno kao organizatori grupe za organizirani kriminal, dok se optuženi Acik Can tereti stavom 4. navedenog člana, odnosno kao pripadnik grupe za organizirani kriminal.

Pored navedenog, Tužilaštvo je teretilo optužene Zornić Harisa, Acik Cana i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo da su počinili krivično djelo Organizovanog kriminala iz člana 250. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, te optuženog Acik Cana da je počinio i krivično djelo iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH.

Sud će prvo obrazlagati odluku kojom je optužene Zornić Harisa, Dacić Hamdu i Acik Cana oslobodio od optužbe, a potom će obrazložiti odluku kojom je optužene Zornić Harisa, Acik Cana i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo oglasio krivim, te će obrazložiti i ostale odluke u vezi s tim, a koje se odnose na oduzimanje predmeta, oduzimanje imovinske koristi i odluku o troškovima postupka.

Prije analize provedenih dokaza, Sud napominje da je kod činjeničnih utvrđenja, prilikom ocjene dokaza i izvođenja zaključaka Sud koristio naprijed pojašnjeni standard „van razumne sumnje“, te u situaciji kada za određenu činjeničnu tvrdnju Tužilaštva ne postoje dokazi ili ne postoji dovoljno dokaza koji bi uvjerali objektivnog posmatrača sa prosječnim

životnim iskustvom da se događaj zaista desio na određeni način, ili u situaciji kada određeni dokazi ostavljaju sumnju u pogledu određenih činjeničnih tvrdnji Tužilaštva, Sud je za takve tvrdnje utvrdio da nisu dokazane, dok je u odnosu na činjenične tvrdnje za koje provedeni dokazi nesumnjivo upućuju na zaključak da se događaj zaista desio na opisani način, Sud je jedino za takve tvrdnje cijenio da su dokazane.

5.2.1. Odluka da se optuženi Zornić Haris, Dacić Hamdo i Acik Can oslobode od optužbe

Sud je tako u odnosu na činjenične tvrdnje iz tačke 1, 2. i 3. Optužnice kojima se tereti optuženi Zornić Haris našao da nisu dokazane, odnosno da ne postoji dovoljno dokaza koji bi uputili na zaključak da optuženi Zornić Haris ima veze sa događajima opisanim u navedenim tačkama, tj. na način da je organizovao i rukovodio grupom za organizovani kriminal koja se bavi neovlaštenim prometom opojnih droga.

U odnosu na tvrdnju iz tačke 1. Optužnice da je u mjesecu septembru 1998. godine optuženi Zornić angažovao Bilalić Almira, a ovaj angažovao Pašić Envera da za iznos od 5.000,00 DM neovlašteno stavi u promet opojnu drogu kokain, što je ovaj i učinio te u oktobru mjesecu vozilom „Opel Omega“ iz Sarajeva otišao za Madrid gdje je preuzeo 8,62 kg kokaina koji je trebao prevesti u Nurnberg, međutim u tome nije uspio, jer je u Francuskoj lišen slobode zbog pronalaska pomenute opojne droge, za šta je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, Sud nije našao da postoji dovoljno dokaza koji potkrepljuju ovakve navode, odnosno da je Pašić Enver u konkretnoj situaciji postupao po nalogu optuženog Zornić Harisa.

Naime, u odnosu na ovu tačku optuženja Tužilaštvo je prezentiralo iskaze Pašić Envera koji je isti dao u istrazi, i to Državnoj agenciji za istrage i zaštitu na Zapisnik broj: 17-02/3-36/08 od 06.05.2008. godine i Tužilaštvu BiH na Zapisnik broj: KT-438/07 od 07.10.2008. godine, prema kojima je ovaj svjedok izjavio da poznaje Bilalić Almira, koji se bavio uvozom vozila i za kojeg je svjedok ranije išao po neko vozilo u Trst i dovezao ga u Sarajevo, te je svjedok Pašić dalje izjavio da je jedne prilike u kafeu Picoło na Grbavici u društvu Bilalić Almira, upoznao Dacić Lutvu, koji je bio vlasnik tog kafea, nakon čega ga je u septembru 1998. godine, Bilalić Almir pozvao i predložio mu da ode u Španiju i odveze neko vozilo u Njemačku u grad Nurnberg, za koju uslugu mu je Bilalić Almir ponudio 5.000,00 DM, dok mu je za put dao oko 1.000,00 DM, a ostatak mu je obećao dati po povratku u BiH, te mu je dao i mobilni telefon i pribavio vizu. Prema daljem kazivanju Pašić Envera, isti je za Španiju krenuo vozilom „Opel omega“, njemačkih registarskih oznaka, koje vozilo mu je u Sarajevu predao Bilalić Almir, sa saobraćajnom dozvolom na ime Pepić Ekrem i falsifikovanom punomoći na svjedokovo ime, te su ga tokom puta za Španiju zvale nepoznate osobe na mobitel i interesovale se dokle je stigao. Dolaskom u Španiju, neposredno prije ulaska u Madrid, svjedok je dobio uputu telefonom od nepoznate osobe, da se zaustavi na parkingu obližnjeg motela u sklopu benzinske pumpe, što je svjedok i učinio, nakon čega su po njega došla dva turčina, od kojih se jedan zvao Mehmet i odvela ga u Madrid i smjestila u hotel Kastila plaza, gdje je svjedok boravio nekoliko dana, pri čemu mu je vozilo bilo parkirano u garažu, nakon čega su mu se obratila dva lica arapskog porijekla, sa kojima je otišao u garažu, gdje je po njihovom nalogu izvadio policu sa zvučnicima iz prtljažnika, gdje je tek vidio da je tu ugrađen limeni bunker neposredno iza zadnjeg sjedišta, te su mu dodali braon kutije oblika cigli, u kojima se nalazila određena presovana materija, te je svjedok uz prijetnju pištoljem od strane tih lica utovarivao ta

pakovanja. Svjedok je nazvao Bilalića da pita o čemu se radi, ali da mu je on rekao da će mu se javiti, nakon čega ga je nazvala nepoznata osoba i rekla mu da vozi za Nurnberg na Željezničku stanicu, gdje će ostaviti vozilo i ključ ispod zadnjeg lijevog točka. Svjedok je opisujući put prema Nurnbergu naveo da je jedno od pomenutih pakovanja puklo, te se u vozilu osjetio intenzivan miris opoje droge, te su na graničnom prelazu Pertus između Španije i Francuske, prilikom kontrole, carinski službenici zaključili da se radi o transportu narkotika, kom prilikom je svjedok i uhapšen. Svjedok Pašić Enver je na pomenute zapisnike također izjavio da se nakon njegovog hapšenja, Bilalić Almir raspitivao kod svjedokove majke gdje je svjedok, jer nije znao šta se desilo, prijeteci da ne govori ništa i ne pominje ikoga, te je plati troškove svjedokvoj majci da otputuje svjedoku u posjetu. Svjedok je također pojasnio da je u Francuskoj lagao i govorio da ga je poslao izvjesni Samir, jer nije smio odati Bilalić Almira, te je u Francuskoj na prezentiranim fotografijama, kao Samira označio Dacić Lutvu, jer je naknadno saznano da je upravo on organizator svih „poslova“, a da je Babajić Almi samo pijun – kurir koji radi za njega. Ovaj dio svog iskaza u kojem govori da je naknadno saznao da je organizator i nalogodavac ovog „posla“ bio Dacić Lutvo, svjedok je opovrgnuo prilikom saslušanja kod Tužilaštva BiH, na naprijed označeni zapisnik, tvrdeći da su to službenici Državne agencije za istrage i zaštitu svojevrijem napisali.

Obzirom na ovakvo kazivanje svjedoka Pašić Envera u istrazi, koji je izjavio da ga je izvjesni Bilalić Almir uputio da iz Sarajeva vozi za Madrid, a potom za Nurnberg, dajući mu ključeve vozila i potrebne dokumente za put, pri čemu svjedok u to vrijeme ne označava optuženog Zornić Harisa kao nalogovca, Sud nije mogao na osnovu ovakvog iskaza smatrati dokazanim tvrdnje Tužilaštva da je upravo Zornić Haris organizator ovog događaja za koji je uhapšen i procesuiran Pašić Enver u oktobru 1998. godine. U jednom dijelu svog kazivanja ovaj svjedok govori da je naknadno saznao da iza ovoga stoji Dacić Lutvo, što je bilo ime koje je optuženi Zornić Haris ranije koristio, međutim, u nedostatku svjedokovog pojašnjenja odakle mu je to poznato i usljed neposrednih i uvjerljivih svjedokovih saznanja da je stvarni nalogodavac upravo optuženi Zornić Haris, Sud to nije mogao prihvatiti kao tačno i istinito.

Ovakav nepotpun i neuvjerljiv iskaz svjedoka Pašić Envera dat u istrazi, Sud nije mogao prihvatiti, posebno ne u nedostatku drugih, relevantnih i uvjerljivih dokaza kojima bi se potvrdili ili bar provjerili navodi ovog svjedoka.

Osim toga, navedeni svjedok Tužilaštva, Pašić Enver, je saslušan nesporedno pred Sudom u toku glavnog pretresa, međutim, isti je po zahtjevu Tužilaštva proglašen „neprijateljskim svjedokom“, kom prilikom je rekao da se ne sjeća šta je izjavio u istrazi, ali da ništa nije tačno, već je lagao i u Francuskoj kako bi pomogao u svojoj odbrani, te da ne poznaje Dacić Lutvu.

Dakle, kod ovakvog stanja stvari, Sud primjenom principa „in dubio pro reo“ nije mogao prihvatiti iskaz ovog svjedoka kao istinit.

Osim ovog dokaza i kazivanja na glavnom pretresu, Tužilaštvo je prezentiralo i spis pribavljen po zamolnici Tužilaštva BiH, iz Francuske, a koji se odnosi na procesuiranje Pašić Envera, a koji je pribavljen od strane ... Kabinet državnog tužioca uz dopis od 07.10.2008.godine, i to Presuda ..., Optužnic a državog tužioca ..., te istražni spis Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Francuske – Glavna direkcija Lyon (analiza

Odjela za narkotike – Laboratorij naučne policije, Dopis Interpola Francuske od 14.11.1998. godine, Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Francuske – Glavna direkcija Nacionalne policije Perpignan od 01.11.1998. godine, sa priložima, i Zapisnik o činjeničnom stanju Ministarstva ekonomije, finansija i industrije – Glavna direkcija carina i indirektnih prava od 30.10.1998.g.) iz kojih dokaza nesumnjivo proizilazi da je Pašić Enver procesuiran za ovaj događaj, odnosno, kada je 30.10.1998.godine u 16,00 sati, na carinarnici na osmatračkom mjestu Perthus, kontrolisan na autoputu, prilikom ulaska u Francusku, te mu je u vozilu „Opel omega“, njemačkih registarskih tablica, pretragom pronađeno 10 paketa kokaina sa ukupnom težinom 8,621 kg, sakriveno u preuređenom sanduku ispod zadnjeg dijela prtljažnika, te 1.400,00 DM. Označenom prvostepenom presudom ... je oglašen krivim da je 30.10.1998. godine u Perthus, okrug Pyrenees orientales, uvezao bez administrativnog odobrenja, transportovao i posjedovao otrovne supstance ili biljke koje su klasifikovane kao narkotik, u iznosu od 8,621 kg kokaina, za što mu je izrečena kazna zatvora od 5 godina i trajna zabrana ulaska na državnu teritoriju Republike Francuske.

Međutim, iz navedene pribavljene dokumentacije ne proizilazi nesumnjiv zaključak da je Pašić Enver radio po nalogu optuženog Zornić Harisa, jer nije bilo dokaza na te okolnosti, niti su te okolnosti utvrđene. Naime, navedeni spisi u tom pravcu sadrže samo kazivanje, odnosno odbranu Pašić Envera, koji je u tom postupku izjavio da je tokom mjeseca septembra 1998. godine, u Sarajevu u jednoj piceriji upoznao nekog Samira, koji mu je predložio da zaradi novac prevozeći kokain između Španije i Njemačke, što je on i prihvatio, nakon čega mu je pomenuti Samir dao ključeve i papire za „Opel omegu“, na ime Pepić Ekrem, kao i 5.000,00 DM za troškove, sa uputama da se mora javiti u hotel Castilla Plaza u Madridu, gdje će biti kontaktiran od strane jednog turčina, što je Pašić Enver i učinio i 15.10.1998.g. došao u Madrid, nakon čega ga je kontaktirao neki „Mehmet“, te je po Mehmetovim uputama 29.10.1998.g. odvezao se automobilom do jedne garaže, koja se nalazila na periferiji Madrida, gdje se desio utovar droge u preuređeno skrovište. Pašić Enver je pri ovome izjavio da je drogu trebao robu isporučiti na parking centralne željezničke stanice i Nurnbergu 31.10.1998.godine, za što bi dobio još 5.000,00 DM.

Pribavljena presuda, niti drugi pribavljeni akti iz tog postupka uopće ne upućuju na zaključak da je optuženi Zornić Haris dao nalog i vozilo Pašić Enveru da kritične prilike preveze 8,621 kg kokaina iz Madrida u Nurnberg, kako to tvrdi Tužilaštvo u predmetnoj Optužnici.

Sudu su prezentirana i operativna saznanja organa gonjenja iz Njemačke, tačnije Državnog tužilaštva Nurnberg, u krivičnoj istrazi broj 353 Js 26529/ 98 protiv Pašić Envera, Pepić Ekrema, Dacić Hamde i Dacić Ljutvije, zbog sumnje da je počinjeno krivično djelo krijumčarenja i trgovine opojnim drogama, a vezano za oduzimanje 8,621 kg kokaina dana 30.10.1998. godine u Francuskoj, te su navedene poduzete istražne radnje, međutim, iz pribavljenih spisa Sud ne može sa sigurnošću i na valjan način zaključiti da je optuženi Zornić Haris počinio naprijed navedene krivično pravne radnje, posebno ne zato što navedeni spisi predstavljaju izvještaje i bilješke organa gonjenja u Njemačkoj, bez materijala koji može imati dokaznu snagu u ovom sudskom postupku, zbog čega ih ovaj Sud nije prihvatio kao relevantne.

Ovaj zaključak Sud je izveo i u odnosu na prezentirani dokaz Tužilaštva – Prikaz činjeničnog stanja Državnog tužilaštva Nurnberg – Furth broj: 401 AR 230348/08 od 26.03.2008.g. kojim se navodi da Državno Tužilaštvo Nurnberg – Furth vodi dva istražna postupka radi nedozvoljenog bavljenja trgovinom opojnim drogama, i to postupak broj: 353 Js 26529/98 u kojem je istraživani događaj vezano za prevoz opojne droge od starne Pašić Envera u oktobru 1998.g. kada je uhapšen prilikom prelaska iz Španije u Francusku sa 8,6 kg kokaina, te za događaj kada je 2000 godine Ličina Esad uhapšen na graničnom prelazu iz Francuske u Španiju sa 38 kg kokaina, u kojem postupku su istražni organi Njemačke utvrdili da je nalogodavac ovih prevoza opojne droge Dacić Ljutvija, zajedno sa Dacić Hamdom.

Kako uz ovaj izvještaj nije dostavljen niti jedan dokaz kojim bi se potvrdila ovakva činjenična utvrđenja od strane organa krivičnog gonjenja u Njemačkoj, te kako isti, po ocjeni Suda sadrži samo operativna saznanja bez valjanih dokaza, to je Sud ovakav dokaz cijenio irelevantnim.

Na ove okolnosti, odbrana Zornić Harisa je provela dokaz saslušanjem svjedoka Bilalić Almira, čijim iskazom su po ocjeni Suda dovedene u sumnju naprijed navedene činjenične tvrdnje Tužilaštva u odnosu na optuženog Zornić Harisa.

Naime, svjedok Bilalić Almir je saslušan na okolnosti činjeničnih tvrdnji Tužilaštva iz tačke 1. Optužnice, vezano za transport opojne droge 30.10.1998. godine od strane Pašić Envera kada je isti lišen slobode u Francuskoj sa 8,62 kg kokaina, koju opojnu drogu je trebao prevesti iz Madrida za Nurnberg, u kojoj tački optuženja se pominje i svjedok Bilalić Almir da je posredovao u angažovanju Pašić Envera od strane Zornić Harisa, i da je Pašić Enveru upravo on predao ključeve vozila „Opel Omega“ , mobitel na koji će ga kontaktirati i upute kako će postupati u vezi sa preuzimanjem i prevozom opojne droge. Svjedok Bilalić Almir jeste potvrdio da poznaje optuženog Zornić Harisa, kojeg zna kao Dacić Lutvu još iz Njemačke, međutim negirao je da je imao bilo kakve poslovne odnose sa optuženim i u potpunosti negirao da ima ikakve veze sa navedenim događajem, tvrdeći da Pašić Envera i ne poznaje. Pored navedenog svjedok je dodao da je u istrazi kontaktiran od organa gonjenja u ovom predmetu i da mu je sugerisano kako da da izjavu u smislu da potvrdi ono što je u istrazi rekao Pašić Enver, što je on odbio jer ne poznaje pomenutu osobu i ne zna ništa o navedenom događaju.

Iskazu ovog svjedoka, koji se direktno pominje u ovoj tački optuženja, Sud je poklonio vjeru, budući da svjedok svojim kazivanjem i načinom iznošenja svojih neposrednih saznanja nije ostavio sumnju u pogledu istinitosti i tačnosti onoga o čemu je govorio, zbog čega Sud dalje zaključuje da je navedenim kazivanjem dovedena u pitanje tvrdnja Tužilaštva da je Zornić Haris, uz posredovanje Bilalić Almira, angažovao Pašić Envera da kritične prilike preveze 8,62 kg kokaina iz Madrida za Nurnberg.

Kod ovakvog stanja stvari, gdje neposredni izvršilac - svjedok Pašić Enver samo dijelom i potpuno neuvjerljivo pominje Dacić Lutvu (Zornić Harisa) kao svog nalogodavca, te da svjedok odbrane Zornić Harisa, Bilalić Almir, također osoba za koju Tužilaštvo tvrdi da je sudjelovala u inkriminisanom događaju, u potpunosti negira da ima veze za navedenim događajem, čime isključuje da je i Zornić Haris učestvovao u istom kako to tvrdi Tužilaštvo, te usljed nepostojanja drugog dokaza koji bi na potpun i uvjerljiv način uvjerili ovaj Sud da

se događaj opisan u tački 1. Optužnice desio na način kako to tvrdi Tužilaštvo, Sud je oslobodio optuženog Zornić Harisa od optužbe da je počinio radnje opisane u ovoj tački.

Isto je Sud cijenio i u odnosu na činjenične tvrdnje iz tačke 2. i 3. predmetne Optužnice, obzirom da u odnosu na događaj opisan u tački 2. iste postoji samo iskaz svjedoka Ličina Esada iz istrage, koji je u maju 2000. godine lišen slobode i procesuiran u Francuskoj zbog neovlaštenog prometa 38,7 kg opojne droge – heroin, koju je iz Sarajeva vozio za Španiju.

Svjedok Ličina Esad je u istrazi na Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-35/08 od 06.05.2008. godine i Zapisnik kod Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 06.10.2008. godine izjavio da poznaje Dacić Lutvu (optuženi Zornić Haris), još od 1998. Ili 1999.godine, kada je Dacić Lutvo imao kafe „Picolo“ u Zagrebačkoj ulici u Sarajevu, te da su saradivali u prevozu putnika iz Rožaja za Sarajevo. Svjedok Ličina je tada izjavio da mu je jedne prilike Dacić Lutvo predložio da za njega preveze određenu količinu zlatnog nakita i droge iz Sarajeva za Njemačku, na što se svjedok jedno vrijeme dvoumio, ali je na kraju prihvatio, te Dacić Lutvi dao pasoš i sliku, koji mu je pribavio vizu. Dacić Lutvo je svjedoku obezbijedio i vozilo, i to „Renault Clio“, vlasništvo neke ženske osobe iz Njemačke te mu je dao 2.000,00 DM za putne troškove, papir sa upisanom rutom kretanja i telefon sa BiH telefonskom karticom na koji će komunicirati, te mu je obećao dati još 8.000,00 DM po povratku. Svjedok nije znao gdje se nalazi droga, ali mu je Dacić Lutvo reako da je dobro skrivena, te da treba vozilo prevesti do Španije, do grada koji je tačno bio upisan na pomenutom papiru, gdje će do svjedoka doći jedno lice koje će preuzeti drogu. Svjedok se prije polaska na pomenuti put Dacić Lutvo je došao do svjedoka, te su zajedno otišli na parking u Hrasno, gdje je svjedok preuzeo pomenuto vozilo „Renault Clio“, ključeve i saobraćajnu dozvolu, polisu osiguranja, punomoć za upravljanje vozilom, pomenuti papir sa rutom kretanja i telefon, nakon čega se svjedok uputio preko Slavenskog Broda u Hrvatsku, a potom preko Zagreba, Slovenije, Austrije i Njemačke došao u Francusku, gdje se uputio na granični prelaz prema Španiji, tokom kojeg puta je kontaktirao sa Dacić Lutvom, nakon čega je prije same francusko-španske granice zaustavljen i kontrolisan od strane Carinske službe Francuske, kom prilikom je izvršen pregled vozila i pronađena droga – 38,7 kg heorina u zadnjem dijelu vozila, smještena ispod fabrički napravljenih otvora iznad zadnjeg blatobrana, ter je svjedok uhapšen. Svjedok je u navedenim izjavama pojasnio da u to vrijeme nije znao kako se Lutvo preziva, mislio je da se preziva Husić, ali da je kasnije saznao da se preziva Dacić, te ga je prepoznao na fotografijama koje su mu prezentirane. Osim navedenog, svjedok je izjavio da je nekoliko dana nakon što je uhapšen, njegovoj supruzi Dacić Lutvo dao 500,00 DM, te joj rekao da se ne brine, da su u pitanju pare i zlato, a ne droga, te da je nakon što je svjedok izdržao zatvorsku kaznu došao do Dacić Lutve u kafe Picolo u Sarajevo, kada mu je Dacić Lutvo dao oko 2.000,00 DM.

Svjedok Ličina Esad je na Zapisnik o prepoznavanju lica kod Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 06.10.2008. godine, nakon što je opisao lice za kojeg tvrdi da je Dacić Lutvo, navodeći da se radi o osobi srednje visine, krupnije građe, ima crnu kosu, zalizanu, deblje okruglo lice, tamnih očiju, jakih obrva i starosti oko 38 godina, te nakon što mu je predloženo 7 fotografija lica koja su otprilike starosnih godina i sličnih karakteristika kao opisano lice, svjedok je izjavio da je lice na fotografiji 6. lice od kojeg je dobio nalog da preveze određenu količinu heroina Dacić Lutvo, ustvari Zornić Haris kako se sada zove, te da je na fotografiji 6. lice koje poznaje kao brata Dacvić Lutve, koji se zove Dacić Hamdo.

Nasuprot ovakvom kazivanju u istrazi, svjedok Ličina Esad je na glavnom pretresu pred ovim Sudom negirao da je pomenutu drogu vozio za Zornić Harisa, pri čemu je izjavio da ne smije otkriti stvarnog nalogodavca. Naime, svjedok je potvrdio da je služio kaznu zatvora u Francuskoj 2000. godine, za krivično djelo vezano za drogu, kada je u vozilu „renault“ njemačkih registarskih oznaka, kojim je upravljao te prilike pronađeno 38 kg heroína, koju je vozio iz BiH – Sarajevo, kranji cilj je bila Španija, za koje krivično djelo mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 8 godina, te da je dobio uvjetni otpust nakon izdržane 4 godine i trajnu zabranu ulaska na teritorij Francuske. Svjedok je također potvrdio da je radio za agenciju Palace Tours, bavio se prevozom putnika, Rožaje – Sarajevo, kada je upoznao Dacić Lutvu (Zornić Harisa), koji je također imao autobuse, te su prebacivali putnike iz jednog autobusa u drugi. Svjedok Ličina Esad je na glavnom pretresu potvrdio da mu je za Dacić Lutvu poznato da je imao piceriju Picoło na Grbavici, ali svjedok tvrdi da mu Dacić Lutvo nije nudio nikakav posao. Vezano za izjavu iz istrage, svjedok je potvrdio da je saslušavan u Tužilaštvu BiH, ali je u odnosu na dio iskaza u kojem je izjavio da mu je Dacić Lutvo ponudio taj posao zbog kojeg je svjedok uhapšen i osuđen, svjedok je tvrdio da to nije tačno, već da mu je taj nalog dao neko drugi. Dajući pojašnjenje za takvo odstupanje u iskazima, svjedok je naveo da je nastojeći izdejsstvovati za sebe blažu kaznu kada je uhapšen u Francuskoj morao nešto reći u svoju odbranu i navesti za koga je radio, te je naveo Dacić Lutvu, pri čemu je svjedok naglasio da ni sada ne može reći ime stvarnog nalogodavca.

Pored iskaza navedenog svjedoka, koji obzirom na način iznošenja svojih saznanja i pojašnjenja promjene iskaza ostavlja sumnju u pogledu istinitosti i tačnosti onoga što je govorio, Tužilaštvo nije prezentiralo druge valjane dokaze koji bi bar potvrdili jednu od dvije verzije ovog događaja o kojem je govorio svjedok Ličina Esad i koji bi uvjerali ovaj Sud da se događaj iz tačke 2. Optužnice desio na način kako to tvrdi Tužilaštvo.

Vezano za iskaz svjedoka Ličina Esada, Tužilaštvo je prezentiralo krivični spis pribavljen iz Francuske u postupku međunarodne pravne pomoći dostavljen uz Dopis Ministarstva pravde Republike Francuske iz Pariza, od 25.02.2009. godine, u kojem postupku je procesuiran Ličina Esad za navedeni događaj kada je u Francuskoj lišen slobode zbog prevoza 38 kg heroína dana 30.05.2000. godine. Naime, prezentirana je presuda ....., kojom je ukinuta prvostepena presuda ... kojom je Ličina Esad osuđen zbog krivičnog djela neovlašteni uvoz opojnih droga – krijumčarenje, neovlašteni promet opojnim drogama, nedozvoljeno posjedovanje opojnih droga i uvoz neprijavljene nedozvoljene robe, na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina, te mu izrekao kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. Zatim je tokom pretresa prezentiran Nalog za upućivanje predmeta prvostepenom krivičnom sudu i Rješenje o djelimičnoj obustavi istrage Prvostepenog suda u Bajoni, te Izvješće toksikološkog vještačenja sudskog vještaka pri žalbenom sudu u Bordou. Iz navedenih dokaza proizilazi da je u tom postupku Ličina Esad dajući svoju odbranu izjavio da je po nalogu izvjesnog „Husića“ povezao vozilo „Renault Clio“ iz Sarajeva za Španiju s navodnim zadatkom da pomenuto vozilo preveze do Španije, a da u povratku preuzme neki kombi s rezervnim dijelovima, te da mu je „Husić“ dao ključeve vozila i potrebna dokumenta, među kojima je bila i punomoć vlasnice vozila Zoleta Danijele, koja je bila snaha pomenutog Husića i koja je živjela u Nurnbergu, pri čemu ga je Husić zvao stalno tokom njegovog putovanja. Po kazivanju Ličina Esada „Husić“ mu je dao i 2.000,00 DM, te obećao naknadu od još 1.000,00 DM. Također, iz navedenog spisa proizilazi da je Ličina Esad pred istražnim sudijom u Francuskoj rekao da se pomenuti „Husić“ ustvari zove Dacić Ljutvija, te da je Dacić Ljutvija dolazio do supruge Ličina Esada i dao joj 500

DM da Ličina Esad šuti o svemu. Pored navedenog je konstatovano da je pretresom automobila kojim je upravljao Ličina Esad nađeno 73 paketa od 500 grama smeđeg praha, za koji je utvrđeno da je porijeklom iz Indije, te sadrži veliku količinu opojne mase, čija ukupna težina iznosi 38,740 kg, te da je Ličina Esad bio u posjedu papira na kojem su bila zapisana dva broja telefona, kao i jedan mobitel u kojem su također bila ta dva broja telefona, te punomoć za upravljanje vozilom od strane Zoleta Danijele. Dalje, iz pribavljenog spisa proizilazi da je izvršena provjera navedenog vozila „Renault Clio“, kojim je kritične prilike upravljao Ličina Esad, te je utvrđeno da isto pripada Lampert Danijeli udatoj Zoleta, koja je saslušana u Nurnbergu na te okolnosti i izjavila da je na molbu prijatelja Jahić Mirsada registrovala to vozilo na svoje ime, a on ga je trebao prodati u BiH, te je osporavala da je dala punomoć Ličina Esadu. Zoleta Danijela je kritične prilike identificirala Dacić Ljutviju i Dacić Hamdu, tvrdeći da ih poznaje.

Vezano za naprijed navedeno stanje iz pribavljenog spisa iz Francuske u odnosu na Ličina Esada, evidentno je da osim navedenog toksikološkog vještačenja, kojim je potvrđeno da je materija koju je kritične prilike prevezio Ličina Esad ustvari heroin, te pribavljenih podataka o vlasnici vozila kojim je upravljao Ličina Esad i izdavanja punomoći za upravljanje tim vozilom, nije bilo drugih materijalnih dokaza na te okolnosti, iz kojih bi Sud mogao van razumne sumnje zaključiti da je navedene prilike Ličina Esad radio po nalogu optuženog Zornić Harisa (odnosno Dacić Lutve kako ga označava svjedok Ličina Esad).

Osim toga, iz pribavljene dokumentacije iz Francuske, odnosno Rješenja o djelimičnoj obustavi istrage Prvostepenog suda u Bajoni je vidljivo da je postupak u Francuskoj koji je pokrenut nakon hapšenja Ličina Esada protiv Dacić Lutve, odnosno Zornić Harisa kako se sada zove, je obustavljen zbog nedostatka dokaza, što prema ocjeni Suda potvrđuje naprijed navedeni stav o nepostojanju valjanog činjeničnog osnova za izvođenje zaključka da je optuženi Zornić Haris počinio krivičnopravne radnje kojim ga tereti Tužilaštvo u tački 2. Predmetne Optužnice.

Svjedokinja Žmiret Danijela, koja se ranije zvala Zoleta Danijela, je saslušana tokom glavnog pretresa, te je potvrdila da je ona na zahtjev Zornić Harisa, koji joj je rekao da se želi baviti trgovinom vozila, u Njemačkoj registrovala na svoje ime vozilo „Renault Clio“ u tom trenutku znajući da je isto namijenjeno za prodaju u Sarajevu ili Bugojnu, a u kojem je kasnije uhapšen Ličina Esad prilikom prevoza opojne droge, međutim, usljed nedostatka drugih neposrednih saznanja svjedokinje za dalje korištenje pomenutog vozila i drugih dokaza, Sud nije mogao dovesti u vezu optuženog Zornić Harisa sa drogom koja je pronađena u pomenutom vozilu, kojim je kritične prilike upravljao Ličina Esad.

Drugih značajnijih dokaza na ove okolnosti nije bilo, zbog čega je Sud i za ovu tačku optuženja primjenom principa „in dubio pro reo“ oslobodio optuženog Zornić Harisa.

Za činjenične tvrdnje iz tačke 3. Optužnice u odnosu na Zornić Harisa, i to da je u toku 2004. godine angažovao posrednika „Saju“ da pronađe vozača – kurira koji bi prevazio izvjesnu količinu opojne droge iz BiH u neku od zemalja Zapadne Evrope, što je ovaj i učinio te angažovao Babajić Miralema, koji je u društvu sa Ramović Izetom iz Njemačke došao u BiH, te u Orašju preuzeo opojnu drogu koju je sakrio ispod poklopca na dnu prtljažnika vozila kojim je upravljao, koja opojna droga je pronađena prilikom kontrole u Sloveniji, i to u količini od 25,753 kg heroína. Babajić Miralem je osuđen u Sloveniji na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina i 6 mjeseci za navedeni događaj.

Sud je imao na uvid spis iz Slovenije, odnosno presudu za Babajić Miralema, koja je pribavljena po Molbi za međunarodnu pravnu pomoć Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 27.02.2009. godine upućenoj ..., te dostavljena uz ....

Naime, prema pribavljenoj Presudi ..., Babajić Miralem je osuđen zbog krivičnog djela neovlaštenog prometa drogama, te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 7 godina i 6 mjeseci. Iz izreke označene presude, odnosno činjeničnog opisa djela koje je Babajić Miralemu stavljeno na teret, niti iz obrazloženja iste se ne pominje optuženi Zornić Haris, odnosno Dacić Lutvo, kako se ranije zvao, već samo neki „Sejo“ iz Bosne. Babajić Miralem se u navedenom postupku branio da nije kriv, odnosno da nije znao da se u vozilu kojim je upravljao nalazila droga, niti je rekao po čijem nalogu je radio, već da je na zahtjev poznanika po imenu „Sajo“ trebao da iz BiH u Austriju preveze vozilo Hyundai.

Sudu je prezentirana Molba za pravnu pomoć broj: KT-438/07 od 05.12.2008. godine upućena od strane Tužilaštva BiH Republici Sloveniji, i to da se obezbijedi da saslušanju svjedoka Babajić Miralema u Sloveniji prisustvuju Drew Engel, šef Posebnog odjela za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju Tužilaštva BiH, Hukeljić Mirza, stručni saradnik Tužilaštva BiH i Halilović Sado, viši inspektor Državne agencije za istrage i zaštitu, te da se omogući da se izvrši radnja prepoznavanja osumnjičenih lica od strane navedenog svjedoka putem fotografija, te da im se dostave svi drugi relevantni materijalni dokazi u vezi sa ovim predmetom.

Iako ni za ovu istražnu radnju u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, Tužilaštvo nije prezentiralo pismenu saglasnost organa Republike Slovenije, Sud je na uvid imao Službenu zabilješku Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-18/09 od 29.01.2009. godine na okolnost službenog putovanja u Sloveniju radi saslušanja Babajić Miralema, koji je tada bio na izdržavanju pomenute izrečene zatvorske kazne. Prema navedenoj službenoj zabilješci Babajić Miralem je odbio dati izjavu, jer se bojava za vlastitu sigurnost i sigurnost porodice.

Prema pribavljenoj dokumentaciji iz Slovenije, Državna agencija za istrage i zaštitu je u Službenoj zabilješci broj: 17-02/3-23/09 od 03.02.2009. godine predstavila analizu dokumentacije u vezi sa slučajem „Babajić Miralem“, te je pored ostalog utvrđeno da je Babajić Miralem komunicirao sa Husić Arminom, Husić Begzadom, Muškić Begom, Muškić Danijelom, Omerović Ismetom, te da je prilikom hapšenja u svom telefonu pod „AA“ imao broj telefona za koji je provjerama utvrđeno da pripada optuženom Zornić Harisu. Navedena činjenica sama po sebi, po ocjeni Suda, nije inkriminirajuća za optuženog Zornić Harisa, usljed nedostatka drugih dokaza koji bi ga povezivali s tim što je kritične prilike radio Babajić Miralem. Također, u pomenutoj službenoj zabilješci analizirani su presretnuti telefonski razgovori Ibišević Rifata, te njegov iskaz, kao i iskaz svjedoka Lipski Kristofa, međutim, iz navedene službene zabilješke, po ocjeni Suda ne proizilaze bitne činjenice za ovaj predmet, koje su potvrđene materijalnim dokazima.

Sud je cijenio i dokaz koji je na ove okolnosti provela odbrana optuženog Zornić Harisa i to iskaz svjedoka Babajić Miralema, koji je svjedočio na okolnosti iz tačke 3. Optužnice, kojom se optuženi Zornić Haris tereti da je uz posredovanje izvjesnog „Saje“ angažovao kurira Babajić Miralema da za neutvrđeni iznos novca preveze drogu iz BiH u neku od zemalja Zapadne Europe, najvjerovatnije u Austriju, na što je Babajić Miralem pristao, te je

putujući sa Ramović Izetom iz Njemačke došao do BiH i u Orašju preuzeo opojnu drogu heroin u količini od 25,753 kg, nakon čega je dana 22.07.2004.g. kontrolisan na graničnom prelazu Obrežje u Sloveniji, kojom prilikom mu je pronađena i oduzeta navedena droga. U vezi sa navedenim događajem, za koji je svjedok kako je to već pomenuto, procesuiran i osuđen u Sloveniji na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina i 6 mjeseci, svjedok je pred ovim Sudom izjavio da je navedene prilike prevezio opojnu drogu vlastitim vozilom, koje je kupio od Husić Begzada, kojeg poznaje iz Njemačke, te je negirao da je kritične prilike prevezio drogu po nalogu optuženog Zornić Harisa. Svjedok je izjavio da ni u postupku koji je protiv njega vođen u Sloveniji nije rekao ko je njegov stvarni nalogodavac, ali je tvrdio da to nisu optuženi u ovom postupku. Svjedok Babajić Miralem je izjavio da ne postoji nikakav „Sajo“, da je on to ime izmislio, kategorički tvrdeći da nije radio po nalogu Zornić Harisa, dodajući da ga niko od slovenačkih organa nije pitao za Zornić Harisa i Dacić Hamdu, ali da predstavnici organa gonjenja iz BiH jesu to pitali, pri čemu su mu prijekali i sugerisali kakvu izjavu da da, što je svjedok odbio. Pored navedenog svjedok je izjavio da optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu poznaje iz Njemačke, poznato mu je da su imali firmu, te je pojašnjavajući odakle je u njegovom telefonu prilikom lišenja slobode pronađen broj telefona koji pripada optuženom Zornić Harisu, svjedok izjavio da je imao nesreću u Sarajevu, u kojoj je ..., te da je nazvao Husić Armina koji mu je dao broj telefona Zornić Harisa i rekao da se njemu obrati za pomoć, što je svjedok i učinio, pri čemu svjedok tvrdi da je to bio jedini razlog zbog kojeg je imao broj telefona Zornić Harisa.

Kod ovakvog iskaza svjedoka, koji je direktno učestvovao u radnjama izvršenja događaja za koji se tereti optuženi Zornić Haris u tački 3 predmetne Optužnice, i koji ničim ne inkriminira optuženog Zornić Harisa, a u nedostatku drugih valjanih dokaza, Sud je ovakav iskaz primjenom principa „in dubio pro reo“ cijenio u korist optuženog, odnosno izveo zaključak da se iskazom ovog svjedoka dovode u pitanje činjenične tvrdnje Tužilaštva u ovom pogledu, te je utvrdio da nije dokazano da je optuženi Zornić Haris počinio onavedene krivično-pravne radnje.

Za Sud je od odlučnog značaja bilo to što svjedok Babajić Miralem, koji je dakle odbio dati iskaz u istrazi, te je pozvan da svjedoči tokom ovog glavnog pretresa po prijedlogu odbrane I-optuženog, a ne po prijedlogu Tužilaštva, kako je to bilo najavljeno optužnim aktom, pred ovim Sudom nije potvrdio da je kritične prilike vozio drogu po nalogu optuženog Zornić Harisa, niti postoje dokazi na te okolnosti. Osim toga, svjedok je pojasnio okolnosti pod kojima je u svom telefonu imao broj telefona Dacić Lutve, odnosno Zornić Harisa, ničim ga ne dovodeći u vezu sa krivično-pravnim radnjama zbog kojih je osuđen u Sloveniji.

Sudu je prezentiran i Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu - Kriminalističko-istražno odjeljenje broj: 17-02/3-PO/PT-04-1-3/06 od 13.11.2008. godine, upućen Tužilaštvu BiH, vezano o saznanjima za Babajić Miralema i Ramović Izetu, u kojem su zabilježene informacije do kojih su došli službenici Državne agencije za istrage i zaštitu prilikom poduzimanja aktivnosti na prikupljanju i dokumentovanju činjenica za dokazivanje krivične odgovornosti Dacić Hamde i Zornić Harisa, i to da su prilikom saslušanja Ibišević Rifata u Nurnbergu, saznali da je pored ostalih, kao kurir za „braću Dacić“, radio i Babajić Miralem, koji je 12 puta uspio prebaciti pošiljke opojne droge iz BiH u zemlje Zapadne Europe, a da je trinaesti put otkriven na hrvatsko-slovenačkoj granici sa 28,6 kg heroína, što je potvrđeno i od strane policije SR Njemačke.

U odnosu na navedeni izvještaj, Sud zaključuje da se ne radi o neposrednim saznanjima vezano za kritini događaj, već o policijskom izvještaju, koji sadrži samo operativna saznanja, bez materijalnih dokaza, zbog čega Sud istom nije pridao veći značaj u smislu da se iz istog mogu utvrđivati odlučne činjenice.

Na ove okolnosti Tužilaštvo je prezentiralo iskaze svjedoka Ramović Izete, Babajić Elvire i Husić Begzada, date u istrazi, i to u Njemačkoj u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, međutim, Sud je našao da se radi o dokazima koji su nezakonito pribavljeni, odnosno povredama pravila o pružanju međunarodne pravne pomoći, što će biti detaljnije obrazloženo u pismenom otpravku presude, pa kako se sukladno članu 10.- ZKP BiH na istima ne može zasnivati sudska presuda, to Sud sadržaj navedenih dokaza nije ni cijenio.

Ovi svjedoci jesu saslušani neposredno pred Sudom, međutim, iz njihovih iskaza ne proizilazi da su imali neposredna saznanja o ovom događaju, niti ičim terete optuženog Zornić Harisa, pa usljed nedostatka dokaza Sud je optuženog Zornić Harisa oslobodio i za ovu tačku optuženja.

U odnosu na činjenične tvrdnje iz tačke 4. Optužnice, Sud nije našao dokazanom tvrdnju Tužilaštva da je Dacić Hamdo počinio krivično-pravne radnje kojim se tereti, odnosno da je u 3 navrata posredovanjem Muškić Bege i Omerović Ismeta angažovao kurira Ibišević Rifata da iz Njemačke vozi za Srbiju i Crnu Goru, gdje preuzima opojnu drogu, i to 25.07.2005. godine kada preuzima opojnu drogu u Budvi – Crna Gora u količini od 30 kg heorina, zatim u avgustu 2005.g. kada u Novom Pazaru – Srbija preuzima 40 kg heorina, te 21.12.2006. godine kada u Užicama – Srbija preuzima 12 kg heroina, te istu vozi u Njemačku, kada je u Mađarskoj kontrolisan i u vozilu kojim je upravljao nađena pomenuta droga heroin, za šta je isporučen Njemačkoj i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. I Muškić Bego i Omerović Ismet su procesuirani za ovaj događaj, te osuđeni na zatvorske kazne, i to Muškić Bego na kaznu zatvora u trajanju od 10 g., a Omerović Ismet na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.

Na ove okolnosti Tužilaštvo je prezentiralo iskaz svjedoka Ibišević Rifata, Muškić Bege i Muškić Sabine iz istrage, koji su dali u Njemačkoj u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, međutim, i za ove dokaze Sud je našao da su nezakonito pribavljeni, odnosno, da su pribavljeni povredama pravila o pružanju međunarodne pravne pomoći, što će biti detaljnije obrazloženo u pismenom otpravku presude, te u smislu člana 10. ZKP BiH sadržaj navedenih dokaza Sud nije cijenio, obzirom da se na takvim dokazima ne može zasnovati sudska odluka.

Svjedok Ibišević Rifat je na glavnom pretresu pred ovim Sudom odbio svjedočiti, odnosno iznijeti svoja saznanja o ovom predmetu, dok je iz pribavljenog krivičnog spisa iz Njemačke, odnosno iz presude za Ibišević Rifata, vidljivo da je isti u svojoj odbrani pominjao Dacić Hamdu kao nalogodavca, međutim, kako se radi o njegovoj odbrani, na koje okolnosti nisu izvođeni dokazi, niti utvrđivane činjenice za koga je to Ibišević Rifat vozio pomenutu drogu, to Sud navedeno nije mogao uzeti kao utvrđenu činjenicu u ovom postupku.

Uvidom u Presudu ..., utvrđeno je da su Ibišević Rifat i Ibišević Drita oglašeni krivim zbog nedozvoljenog prometa opojnim drogama, za što je Ibišević Rifatu izrečena kazna zatvora u trajanju od 8 godina, a Ibišević Driti uvjetna kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 6

mjeseci. Prema obrazloženju navedene presude vidljivo je da su Ibišević Rifa i Ibišević Drita osuđeni za događaje opisane u tački 4. Optužnice, te iz obrazloženja proizilazi da je Ibišević Rifat 2005.g. osuđen za tri prevoza opojne droge, pri čemu se navodi da je Ibišević Rifat upoznao Omerović Ismeta, a ovaj ga upoznao sa Muškić Begom, koji su inače radili sa Dacić Hamdom iz BiH, te je Ibišević Rifat trebao za Omerovića i Muškića odlaziti u države bivše Jugoslavije da preuzima heroin i da ga odveze u neku evropsku državu, koja bi naknadno bila određena, da tamo u zamjenu za drogu preuzme novac i donese nazad u Njemačku, te su mu Omerović Ismet i Muškić Bego objasnili tok take kurirske vožje. Prema navedenoj presudi Ibišević Rifat je osuđen da je 26.07.2005. godine od Muškić Bege dobio vozilo na korištenje „BMW 530“, njemačkih registarskih tablica, kao i punomoć za korištenje istog, te je Ibišević od Omerović Ismeta i Muškić Bege dobio iznos od 800,00 eura za putne troškove, benzin i naknadu za korištenje autoputa, te je Ibiševiću naloženo da ide u Budvu – Crna Gora, gdje je Ibiševića kontaktirao Dacić Hamdo. Nakon ovoga, Ibišević Rifatu je u pomenuti „BMW“ izvjesni „Ćelo“ utovarilo heroin, i to 60 paketića od po pola kg, što je ukupno iznosilo 30 kg heroina, što je sve bilo upakovano u dvije sportske torbe, te je Ibišević Rifat od Dacić Hamde dobio nalog da heroin vozi u Milano, za što je Ibišević Rifa od Dacić Hamde dobio 1.000,00 eura na ime putnih troškova. Ibišević Rifat je postupio po navedenom nalogu i drogu dovezao u Milano, te ga je telefonom Dacić Hamdo uputio da automobil odveze u određenu garažu, gdje je jedan Albanac preuzeo drogu i Ibišević Rifatu predao kovertu s novcem, koju je kasnije Ibišević Rifat predao Omerović Ismetu. Za drugu vožnju opojne droge od strane Ibišević Rifata, u označenoj presudi je navedeno da je 11.08.21005. godine, Ibišević Rifat ponovo angažovan od strane Omerović Ismeta da izvrši još jednu „vožnju“, te je Ibišević od Omerovića dobio novac za putne troškove, te je krenuo vozilom Muškić Bege za Srbiju, pa je prvo svratio u svoj rodni grad Niš, gdje ga je kontaktirao Dacić Hamdo i poručio mu da za dva-tri dana dođe u Novi Pazar, što je Ibišević Rifat i učinio i tamo se sastao sa Dacić Hamdom i izvjesnim „Ćelom“, te se s „Ćelom“ odvezao u obližnju šumu, gdje su se sastali sa tri osobe, koje su došle vozilom „Mercedes ML“, i koje su pretovarile heroin iz „Mercedesa“ u vozilo kojim je upravljao Ibišević Rifat, pri čemu su utovarene tri crne putne torbe, odnosno 80 paketića od po pola kg, što znači 40 kg heroina. Sljedećeg jutra Ibišević Rifat je po nalogu Dacić Hamde otišao u Italiju – Milano, gdje se na jednoj farmi u blizini pomenutog grada sastao sa dvojicom Albanaca i jednim Italijanom, te su pomenute osobe rekle da je pogrešna količina dovezene droge te su iz automobila izvadile samo 40 paketića opojne droge, te je Ibišević nazvao Dacić Hamdu da dobije upute za preostalih 40 paketića, te mu je Dacić Hamdo rekao da ih odveze za Ravenu, gdje se Ibišević sastao s jednim Albancem, gdje su otišli u neku podzemnu garažu, gdje je pomenuti Albanac preuzeo preostalih 40 paketića droge, za što je Ibišević od Albanca dobio 15.000,00 eura u koverti, sa objašnjenjem da treba dobiti još nešto novca, te su otišli do drugog Albanca koji mu je dao kovertu u kojoj je bilo 10.000,00 eura, nakon čega je Ibišević otišao za Njemačku, te novac predao Omerović Ismetu i Muškić Begi. Prema sadržaju navedene presude, treća vožnja je uslijedila kada je Ibišević dobio direktan poziv od Dacić Hamde iz Crne Gore, koji mu je rekao da nabavi vozilo ode u Offenbach do Jasika Admira i uzme novac za putne troškove, što je Ibišević Rifat i učinio, te obzirom da nije imao novac otišao je 21.12.2006. godine u Offenbach sa Omerović Ismetom, koji je znao za nalog Dacić Hamde, gdje je Ibišević Rifat dobio 1.500,00 eura za finansiranje vožnje u Crnu Goru. Hamdo Dacić je za ovu vožnju obećao dati Ibišević Rifatu između 7.000,00 i 8.000,00 eura, za što se Ibišević dogovorio podijeliti po pola sa Omerović Ismetom. Prije polaska Ibiševića na ovaj put, njegova supruga Ibišević Drita ga je posavjetovala kako da prođe što je moguće neupadljivije i da ga ne otkrije policija, te mu je rekla da svoje auto opere još u Njemačkoj,

da sa sobom ponese druge registarske tablice, da baci svoj telefon i da za telefoniranje koristi isključivo internet caffè, kako ne bi bio otkriven. Ibišević Rifat je krenuo na ovaj put 22.12.2006.godine sa svojim vozilom „VW Golf“, njemačkih registarskih oznaka, po nalogu Dacić Hamde i Omerović Ismeta u Srbiju, gdje je u svom rodnom gradu Nišu čekao dalja upustva Dacić Hamde, te je nakon nekoliko dana dobio nalog od Dacić Hamde da ide za Užice, gdje se sastao sa rođakom Dacić Hamde, te su pokušali sakriti opojnu drogu u vozilo Ibiševića, što nije bilo moguće zbog oblika auta, te su se zajedno odvezli u Niš, kod roditelja Ibiševića, gdje je pomenuti rođak Dacić Hamde sakrio heroin težine 11.935,4 g, što je bilo zapakovano u 24 paketa, ispod stražnjih sjedišta, te se istu noć Ibišević Rifat, koji je dobio još 700,00 eura za putne troškove, po nalogu Dacić Hamde uputio u pravcu Mađarske, kako bi heroin isporučio u Švicarsku, nakon čega je u Mađarskoj lišen slobode 28.12.2006.godine, a droga oduzeta. Prema sadržaju označene presude, ovakvo činjenično utvrđenje proizilazi iz iskaza Ibišević Rifata i Ibišević Drite, zatim iskaza svjedoka Lipski Kristofa koji je potvrdio da se kazivanje Ibišević Rifata i Ibišević Drite u potpunosti poklapa sa rezultatima istražnih radnji, te materijalnog dokaza - vještačenje po vještaku Kriminološkog instituta u Budimpešti, kojim je utvrđeno da je prevezena supstanca ustvari heroin, dok drugih dokaza nije bilo.

Ovom Sudu su prezentirane i presude po kojima su osuđeni Omerović Ismet i Muškić Bego, a vezano za naprijed opisne događaje za koje su osuđeni i Ibišević Rifat i Ibišević Drita, i to Presuda ..., po kojoj je Omerović Ismet vezano za naprijed opisane događaje osuđen zbog nedozvoljenog prometa opojnih sredstava, kao član zločinačkog udruženja, na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina, te Presuda ... kojom je Muškić Bego osuđen zbog toga što je kao član zločinačkog udruženja vršio nedozvoljeni promet opojnim sredstvima, za što je dobio zatvorsku kaznu u trajanju od 10 godina i 6 mjeseci.

Sud je cijenio naprijed navedene presude, međutim, obzirom da uz iste nisu prezentirani dokazi iz kojih proizilaze činjenična utvrđenja iz istih, Sud je zauzeo stav da se određene činjenice iz pribavljenih stranih presuda (ne samo iz presude za Ibišević Rifata i Ibišević Dritu, Omerović Ismeta i Muškić Begu, nego i iz presuda za Pašić Envera, Ličina Esada i Babajić Miralema) ne mogu uzeti kao dokazane za utvrđivanje odgovornosti optuženih u ovom postupku, kako je to pogrešno tvrdilo Tužilaštvo, već se odgovornost optuženih utvrđuje na temelju dokaza pribavljenih i cijjenjenih upravo u ovom postupku, pred ovim Sudom.

Iz pribavljenog spisa u odnosu na Ibišević Rifata, Sudu su prezentirani transkripti nadziranih razgovora Omerović Ismeta – broj predmeta policije: BY0267-000706-06/0 za telefonski broj:..., listinzi za telefonske razgovore Ibiševićeve supruge - govornik na prisluškivanom priključku Ibišević Rifat, zatim audio snimci iz vozila Ibišević Rifata, gdje u jednom razgovoru 21.12.2006.g. Ibišević Rifat govori saputniku u automobilu da će tražiti nešto novca za put od „Hamdi-ja“, pri čemu je nejasan taj dio, zatim ponovo u razgovoru od istog datuma između Ibišević Rifata i Omerović Ismeta se pominje nerazumljivo „Hamdo..će mi dati novac“, pa poslije opet se pominje ime „Hamdo“, kao i dana 22.12.2006.g. u razgovoru ponovo između Ibišević Rifata zvanog Ricki i Omerović Ismeta se pominje Hamdo, te govore „da sa Hamdom treba napraviti 3,4, 5 tura“ i da im više ne treba, te pominju i neke sobe koje su vozile više puta, među kojima pominju i Miralema, nakon čega i u jednom razgovoru između Ibišević Rifata i Ibišević Drite se pominje „Hamdo“. Međutim, iz sadržaja pomenutih transkripata prisluškivanih razgovora Sud sa sigurnošću nije mogao zaključiti da navedene osobe razgovaraju upravo o optuženom

Dacić Hamdi i da isti ima veze sa krivično-pravnim događajem zbog kojeg je Ibišević Rifat lišen slobode i osuđen.

Isti je zaključak Sud izveo i u odnosu na transkript presretnutih razgovora između Ibišević Drite, supruge Ibišević Rifata, sa Omerović Ismetom, u kojem ona nakon hapšenja njenog supruga traži broj „Hamde iz Sarajeva“, zbog troškova odbrane Ibišević Rifata, međutim, usljed nedostatka drugih dokaza, Sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da se radilo o Dacić Hamdi, da bi se eventualno moglo zaključiti da je upravo po njegovom nalogu radio Ibišević Rifat kada je uhapšen u Mađarskoj.

Dalje, svjedoci Omerović Ismet i Bego Muškić na glavnom pretresu su izjavili da nemaju veze sa Dacić Hamdom, i da s njim nisu ništa radili, pri čemu je Muškić Bego još izjavio i da njegov iskaz dat u istrazi nije istinit, već je dat pod pritiskom i prijetnjama, a Omerović Ismet je izjavio da je odbio dati iskaz u istrazi i da nije želio da laže protiv optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde. Svjedocima Omerović Ismetu i Muškić Begi su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo inače poznati iz Njemačke i poznato im je da su imali firme, međutim, ovi svjedoci pred Sudom nisu inkriminirali optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu da su imali veze sa neovlaštenim prometom opojnih droga, posebno ne sa onim za koje su navedeni svjedoci osuđeni u Njemačkoj.

Kod ovakvog stanja stvari, odnosno negiranja svjedoka Omerović Ismeta i Muškić Bege da je optuženi Dacić Hamdo imao veze sa krivično-pravnim radnjama zbog kojih su osuđeni, te razlika u kazivanju svjedoka Muškić Bege u odnosu na iskaz koji je dao u istrazi, pri čemu Tužilaštvo nije prezentiralo druge dokaze na osnovu kojih bi se potvrdila i provjerila kazivanja ovih svjedoka, Sud je prema principu „in dubio pro reo“ morao zaključiti da se ne radi o inkriminirajućim svjedocima za optuženog Dacić Hamdu.

Sud smatra za potrebnim napomenuti da kod ovakvih iskaza svjedoka u odnosu na radnje kojima se terete kako optuženi Dacić Hamdo, tako i optuženi Zornić Haris, a usljed nedostatka audio zapisnika o saslušanju svjedoka u istrazi, koju mogućnost Tužilaštvo nije koristilo, iako ju je imalo, kako bi potkrijepilo i osiguralo iskaze ovakvih svjedoka, koji su sudjelovali u nezakonitim radnjama, niti su saslušanje svjedoka koji ne žive u BiH proveli u postupku sudskog obezbjeđenja dokaza saslušanjem pred sudijom za prethodni postupak, te usljed nedostatka materijalnih dokaza koji potvrđuju takve iskaze, Sud ih nije mogao prihvatiti i na istima zasnovati osuđujuću odluku, posebno ne u situaciji kada je za određene takve svjedoke Tužilaštvo tražilo da se proglase „neprijateljskim svjedocima“.

Vežano za navedene događje koji su stavljeni na teret optuženom Dacić Hamdi, Sud je cijenio i Zapisnik o saslušanju svjedoka Jasika Admira kod Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-132/09 od 20.10.2009. godine, koji je izjavio da poznaje „braću Dacić“, odnosno Dacić Lutvu (kako se prije zvao optuženi Zornić Haris) te Dacić Hamdu, te mu je poznato da su imali građevinske firme u Nurnbergu u Njemačkoj i da su zbog problema s porezom napustili Njemačku. Jednom prilikom je Zornić Harisu posudio iznos od 7.000,00 eura, o čemu je sačinjen ugovor o pozajmici, te su otišli do „BOR“ banke gdje je taj iznos zamijenjen u valutu KM, te uplaćen na račun firme Zornić Harisa, dok je s Dacić Hamdom imao odnos oko korištenja određenog vozila. Pored navedenog, iz ovog iskaza proizilazi da je svjedok Jasika Admir jedne prilike u Njemačkoj, moguće u decembru 2006.godine, u restoranu Mc Donalds u Offenbachu jednoj muškoj osobi, koju svjedok opisuje da je nižeg rasta, tamnije puti (moguće romske nacionalnosti), kratke kose

predao novac u iznosu od 500,00 ili 1.000,00 eura, po upustu i zamolnici Dacić Hamde ili izvjesnog Mahmutović Samira, koji su ga nazvali i rekli da toj osobi da novac jer je tek izašao iz zatvora, što je svjedok učinio. Svjedoku Jasika Admiru nije bilo poznato kako se ta osoba zove.

Vezano za svjedoka Jasika Admira Državna agencija za istrage i zaštitu je sačinila Službenu zabilješku broj 17-02/3-177/09 od 21.10.2009. godine, prema kojoj su službenici Kriminističko-istražnog odjeljenja analizom dokumentacije pribavljene iz Njemačke, utvrdili da je Jasika Admir bliži saradnik optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde, te da je preko njega Dacić Hamdo slao novac za kurire kao naknadu za kurirsku vožnju, putne troškove i nagradu, pojedinim licima koja su trebala transportovati heroin za „braću Dacić“. Označena službena zabilješka sadrži analizu rezultata posebnih istražnih radnji u odnosu na koje službenici Državne agencije za istrage i zaštitu izvode određene zaključke o umiješanosti ovog svjedoka u radnje koje se stavljaju na teret optuženima Zornić Harisu i Dacić Hamdi, međutim, obzirom da se radi o službenoj zabilješci koja ne sadrži neposredna saznanja službenih osoba, već samo preporučavanja dokaza iz Njemačke, koji nisu prezentirani tokom postupka, to za ovaj Sud nema dokaznu vrijednost u smislu člana 15. ZKP BiH.

Svjedok Jasika Admir je na glavnom pretresu izjavio da nije imao poslovne odnose sa braćom Dacić, ali da ih poznaje i da su se družili. Svjedok Jasika je dalje rekao da se nije družio sa Husić Arminom i Husić Begzadom, da je samo upoznao Husić Begzada jedne prilike u Bosni, te je od Begzada zamoljen da ponese neki novac u koverti iz Njemačke u vezi kupovine nekog auta. Svjedok Jasika je negirao da poznaje Ibišević Rifata i Omerović Ismeta, ali je potvrdio da ga se jedne prilike na molbu Dacić Lutve, našao sa nekom osobom u blizini Offenbacha, mislio je da se radi o turčinu, i predao mu iznos od oko 1.000,00 – 1.500,00 eura, koji novac mu je kasnije vratio Dacić Hamdo.

Međutim, u odnosu na iskaz ovog svjedoka, koji se po ocjeni Suda suštinski ne razlikuje od iskaza koji je ovaj svjedok dao u istrazi na naprijed navedeni Zapisnik, Sud je zaključio da se ne radi o svjedoku koji ima neposredna saznanja o radnjama koje se optuženima Zornić Harisu i Dacić Hamdi stavljaju na teret, te je isti Sud ocijenio irelevantnim.

Pred ovim Sudom su saslušani i svjedoci Husić Begzad i Husić Armin, u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći, putem video-linka iz Njemačke, a po zamolnici Suda BiH broj: X-K-09/678 od 22.09.2009. godine upućenoj putem Ministarstva pravde BiH nadležnom organu Savezne Republike Njemačke, kojoj zamolnici je udovoljeno.

Svjedok Husić Begzad je prilikom neposrednog saslušanja pred ovim Sudom od strane Tužilaštva proglašen „neprijateljskim svjedokom“, te je odbio svjedočiti na okolnosti na koje je pozvan da svjedoči, ističući da mu je prilikom saslušanja u istrazi u Njemačkoj priječeno i da je ispitivan na nedozvoljen način, jer nije dobio poziv za svjedočenje, već su po njega došla dva policajca i odveli ga u prostorije Tužilaštva državne policije Bavaria, gdje je ispitivan od strane tužioca Tužilaštva BiH i njegovog saradnika, pri čemu mu je priječeno i stavljane riječi u usta.

Svjedok Husić Armin je pred ovim Sudom potvrdio da poznaje „braću Dacić“ (optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu), da su se u Njemačkoj bavili građevinom i bili dobrog imovnog stanja, te je izjavio da je na zahtjev Dacić Hamde iz Njemačke u Sarajevo

dovezao 2 polovna automobila, koja je on otplaćivao na lizing u Njemačkoj, za što mu je Dacić Hamdo uredno davao novac. Međutim, svjedok Husić Armin nije izjavio da je imao neki drugi poslovni odnos sa Dacić Hamdom, niti je iznio bilo kakva druga saznanja o predmetu optužbe. Svjedok Husić Armin jeste potvrdio da je saslušan u Nürnbergu u istrazi, ali da se izjave ne sjeća, pri čemu je i ovaj svjedok potvrdio da nije dobio poziv za saslušanje, već je priveden od strane njemačke policije i ne sjeća se da je poučen o svojim pravima, te se svjedok sjeća da je tom ispitivanju bio prisutan samo njemački policajac, a niko drugi od strane njemačkih organa.

Dakle, osim iskaza navedenih svjedoka, iz kojih Sud ne može crpiti saznanja o predmetu suđenja, obzirom da iskaze iz istrage Sud ne može prihvatiti kao zakonite i da pomenuti svjedoci na pretresu svojim kazivanjem nisu inkriminirali optuženog Dacić Hamdu, Sud je imao na uvid i krivični spis iz Njemačke, sa nalogom za hapšenje Dacić Hamde, te Presudu ..., kojom je Dacić Hamdo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina i novčanu kaznu u iznosu od 80.000,00 LIT, zbog krivičnog djela nedozvoljene trgovine opojnim sredstvima, međutim, iz istih se ne mogu crpiti bitne činjenice za ovaj postupka koje su potkrijepljene adekvatnim dokazima. Očigledno se radi o policijskim operativnim saznanjima, koja ne mogu poslužiti kao dokaz u sudskom postupku, bez valjanih dokaza, te o sudskoj presudi strane države koja se ne odnosi na događaj iz predmeta optužbe.

Na ove okolnosti je saslušana i svjedokinja Karajić Mirsada, koja je bila u braku sa Dacić Hamdom za vrijeme dok je on živio u Njemačkoj, međutim svjedokinji nije poznato da se Dacić Hamdo bavio drogom, već poslovanjem u firmi koju je ona registrovala, o čemu će biti više u nastavku obrazloženja presude.

Osim toga, kao što je cijenjeno i u odnosu na optuženog Zornić Harisa, iz dokaza Tužilaštva – Prikaz činjeničnog stanja Državnog tužilaštva Nürnberg – Furth broj: 401 AR 230348/08 od 26.03.2008.g. kojim se navodi da Državno Tužilaštvo Nürnberg – Furth vodi dva istražna postupka radi nedozvoljenog bavljenja trgovinom opojnim drogama, od kojih se jedan postupak broj: 354 Js 27600/07 vodio protiv Dacić Hamde, vezano za prevoze opojne droge od strane kurira Ibišević Rifata, i to u vrijeme 28.01.2008.g. 13 kg heroina, zatim 27.07.2007.g. najmanje 10 kg heroina, te u vremenu od 11.08.2005. do 17.11.2005.g. najmanje 10 kg heroina. Međutim, kako uz ovaj izvještaj nije dostavljen niti jedan dokaz kojim bi se potvrdila ovakva činjenična utvrđenja od strane organa krivičnog gonjenja u Njemačkoj, te isti, po ocjeni Suda sadrži samo operativna saznanja bez valjanih dokaza, zbog čega je Sud ovakav dokaz cijenio irelevantnim.

Kod navedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, Sud nije mogao na nesumnjiv način zaključiti da je optuženi Dacić Hamdo počinio krivično-pravne radnje kojim se tereti tačkom 4. Optužnice, te ga je Sud uz primjenu principa „in dubio pro reo“ oslobodio od optužbe.

U odnosu na navedene optužbe Tužilaštva u odnosu na optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu, Sud je cijenio i iskaze inspektora iz Njemačke, koji su u Njemačkoj radili na istrazi vezanoj za navedene događaje i prikupljali određena saznanja i dokaze, i to svjedoka Lipski Kristofa i Šmit Hansa, koji su izjavili da je u Njemačkoj vođena istraga protiv Zornić Harisa i Dacić Hamde, pojašnjavajući kako su identifikovali optužene, i to da je prvobitno vođena istraga protiv Omerović Ismeta, Ibišević Rifata i Muškić Bege, protiv kojih su provođene posebne istražne radnje prisluškivanja i nadzora, te se tako utvrdilo da se navedena lica bave prometom opojnih droga, da je droga s područja Afganistana, skladišti

se na Balkanu i ide preko BiH, Crne Gore i Srbije dalje za Italiju, Njemačku, Holandiju i dr. zemlje, pri čemu se pominjao neki „Hamdo“ koji ima brata koji ima hotel u Sarajevu, te da je kasnije analizom presretnutih telefonskih razgovora utvrđeno da se radi o Dacić Hamdi. Svjedoci su potvrdili da je Njemačka u vezi sa ovim predmetom dobila molbu za pružanje međunarodne pravne pomoći od BiH i da su predstavnici Tužilaštva BiH dolazili da postupaju po toj međunarodnoj pravnoj pomoći, budući da je molbi udovoljeno, te su izvršena saslušanja određenih svjedoka. Također, svoja saznanja o provedenim istražnim radnjama su pred Sudom govorili i svjedoci Halilović Sado i Lopatić Milomir, policijski službenici Državne agencije za istrage i zaštitu, koji su također vodili istragu i vršili određene provjere i istražne radnje vezano za krivično djelo organizovanog kriminala sa „ino komponentom“, pri čemu su utvrdili određene grupe koje se bave neovlaštenim prometom opojnih droga sa područja Afganistana, Pakistana, Turske, Crne Gore prema zemljama Zapadne Europe, te da je utvrđena jedna grupa kojoj pripadaju Zornić Haris, Dacić Hamdo i Acik Can, pri čemu su poduzimane radnje provjera, analize prikupljenih podataka od drugih policijskih agencija, prvenstveno u odnosu na pronalazke opojne droge zbog kojih su procesuirani Pašić Enver, Ličina Esad, Babajić Mirelem i Ibišević Rifat, te je vršeno i ispitivanje svjedoka.

Međutim, u odnosu na iskaze svjedoka Lipski Kristofa, Šmit Hansa, Halilović Sade i Lopatić Milomira, Sud je stava da kako se očigledno radi o licima koja nemaju neposredna saznanja o predmetu suđenja, već samo prepričavaju iskaze pojedinih svjedoka ili rezultate provedenih istražnih radnji, i navode samo indicije, bez konkretnih dokaza, to Sud njihove iskaze u ovom kontekstu nije cijenio kao odlučne i bitne za rješavanje ove krivično-pravne stvari, već samo u dijelu kojim su potvrdili provođenje istražnih radnji.

Također, u odnosu na navedene tačke optuženja, Sud je cijenio i Očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih uređaja, GSM SIM i MMC kartica, Federalne uprave policije – Centar za forenziku i podršku, broj: 09-14/4-04-5-1291 od 24.08.2009. godine, koji nalaz je pojasnio vještak Babić Samir pojašnjavajući karakteristike mobilnih telefonskih uređaja oduzetih tokom istrage od optuženih, međutim, Sud osim količine i karakteristika pomenutih mobilnih uređaja nije mogao utvrditi neku relevantnu činjenicu, a koja bi optužene dovela u vezu sa organizovanim kriminalom i naprijed navedenim krivično-pravnim radnjama, kao ni u odnosu na optuženog Acik Cana.

Sud je na naprijed navedene okolnosti iz tačaka 1,2,3. i 4. Optužnice, kojim se terete optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo, cijenio i dokaze koje je odbrana Zornić Harisa provela na te okolnosti, i to saslušanjem svjedoka Bilalić Almira, Murić Fadila, Hamidović Suada, Selimović Fahrudina, Ajanović Samira, Brulić Ismeta, Ajanović Irfana, Kajević Mirsada, Tirić Haset, Agić Hasibe, Ahmić Amera, Hodžić Nedžada, Babajić Miralema, te optuženog Zornić Harisa, u svojstvu svjedoka.

Iskazima navedenih svjedoka, odbrana optuženog Zornić Harisa je dokazivala da optuženi Zornić Haris, kao ni optuženi Dacić Hamdo, nisu trgovali drogom, već da su poslovali u Njemačkoj, baveći se građevinom, na koji način su postali imućni.

Sud je prihvatio iskaze navedenih svjedoka, međutim, u odnosu na svjedoke Murić Fadila, Hamidović Suada, Selimović Fahrudina, Ajanović Samira, Brulić Ismeta, Ajanović Irfana, Kajević Mirsada, Tirić Haset, Agić Hasibu, Ahmić Amera i Hodžić Nedžada, Sud zaključuje da se radi o svjedocima koji imaju neka opća saznanja o optuženima Zornić

Harisu i Dacić Hamdi i njihovom životu, dok navedeni svjedoci po ocjeni Suda nemaju neposredna i konkretna saznanja o radnjama optuženih vezane za predmet optuženja, zbog čega se Sud neće dalje baviti njihovim iskazima, cijeneći da značajno ne doprinose razjašnjenju ove krivično-pravne stvari.

Obrana optuženog Zornić Harisa je također provela dokaz saslušanjem svjedoka Murga Džemala, koji je penzionisani policajac, radio u MUP KS na odjelu za narkotike, koji je izjavio da je za Zornić Harisa i Dacić Hamdu imao informaciju da su lica koja puštaju narkotike u promet, ali je svjedoku poznato da nijedno privedeno lice nije potvrdilo da je nabavilo drogu od Zornića i Dacića, a godinama su se provodile policijske aktivnosti protiv navedenih lica. Svjedok Murga je pojasnio da je svaka policijska radnja zadokumentovana, da se radi o dokumentaciji od prije 2003.g., ali o tome nije dalje govorio, jer u momentu davanja ove izjave nije imao saglasnost ministra.

U odnosu na iskaz ovog svjedoka Sud zaključuje da se radi o svjedoku koji nema saznanja o radnjama koje se optuženima Zornić Harisu i Dacić Hamdi stavljaju na teret tačkama 1, 2, 3 i 4 Optužnice, posebno imajući u vidu vrijeme i mjesto izvršenja, te činjenicu da svjedok nije govorio i radnjama koje je lično poduzimao i lično stekao neka saznanja.

Ocjenom svih naprijed navedenih provedenih dokaza Sud nije utvrdio da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo u počinili naprijed cijjenjene krivično-pravne radnje, na način, u mjestu i u vrijeme kako to tvrdi Tužilaštvo u tačkama 1,2,3. i 4. Optužnice, zbog čega ih je oslobodio od optužbe.

Isti zaključak Sud je izveo i u odnosu na tačku 7. Optužnice, kojom se optuženi Acik Can tereti da je 24.02.2009. godine u svojoj kući ... bez dozvole nadležnog organa koja glasi na njegovo ime, držao vatreno oružje marke „Bereta“, te 216 komada pripadajuće municije kalibra 9 mm.

Naime, među strankama je nesporno utvrđeno da je za navedeni pištolj postojala dozvola MUP-a Kantona Sarajevo – Policijska uprava četvrta, reg. broj: 299/07, koja je glasila na ime oca optuženog Acik Cana, i to Acik Sukura, zbog čega Sud ne nalazi da su ispunjena obilježja bića krivičnog djela iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, te je Sud optuženog Acik Cana oslobodio od optužbe za ovo krivično djelo.

5.2.2. Odluka da se optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo oglase krivim

S druge strane, Sud je na osnovu provedenih dokaza van svake razumne sumnje utvrdio da je Tužilaštvo uspjelo dokazati činjenične navode iz tačke 6. Optužnice, odnosno da su optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, u cilju legalizacije novca koji su Zornić Haris i Dacić Hamdo stekli krivičnim djelima poreske utaje u Republici Njemačkoj, osnovali društvo sa ograničenom odgovornošću „MAJORKA“ Sarajevo, sa vlasničkim odnosom 50% u korist Zornić Harisa i 50% u korist Acik Cana, u kojem društvu je Acik Can imao poziciju direktora bez ograničenja za zastupanje društva, i to sa ciljem da putem navedenog pravnog lica stave u legalne tokove novac koji je poticao iz izvršenja krivičnog djela poreske utaje, te da su tako u periodu od 2002. do januara

2005.godine gradili hotel „Exclusive“ u naselju Rajlovac u Sarajevu, koja gradnja je u ovom periodu u potpunosti finansirana iz novca stečenog izvršenjem krivičnih djela, za koje vrijeme pravno lice „MAJORKA“ d.o.o. nije obavljalo nikakvu privrednu djelatnost, na koji način su Zornić Haris, Acik Can i „Majorka“ d.o.o. Sarajevo u periodu od 2002.g. do 2005.g. stavili u legalne novčane tokove novac u iznosu od 1.659.643,22 KM, na osnovu kojeg su izgradili hotel „Exclusive“ do određenog stepena izgrađenosti.

Prije svega, Sud je kao prethodno pitanje ispitao navode iz Optužnice, da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo, na način kako je to opisano u preambuli Optužnice, u Njemačkoj počinili krivično djelo utaje poreza baveći se poslovima u vezi sa građevinarstvom, pri čemu nisi prijavljivali, obračunavali niti platili porez na dobit nadležnim organima Njemačke, čime su oštetili budžet Njemačke za iznos od 1.815.000,00 KM, koji novac su kasnije, pored ostalih sredstava, investirali u izgradnju Hotela „Exclusive“ u Rajlovcu, na koji način su navedeni iznos, koji potiče od izvršenja krivičnog djela utaje poreza, ubacili u legalne novčane tokove.

U konkretnom slučaju, provedenim dokazima: materijalnim dokazima pribavljenim iz Njemačke, saslušanim svjedocima i vještacima, nesumnjivo je dokazano da navedeni novčani iznos od 1.659.643,22 KM, za koji nije bilo moguće utvrditi porijeklo, zasigurno potiče iz izvršenja krivičnog djela porezne utaje, koje su u Njemačkoj izvršili Zornić Haris i Dacić Hamdo u periodu od 1992. do 1998. godine.

Prema dokumentaciji pribavljenoj iz Njemačke, uz dopise sa naznakom: Finansijske istražne radnje u predmetima Hamdo i Ljutvija Dacić – Finansijskog ureda Nurnberg – jug, i to Listing zaostataka poreza sa danom 14.05.2008. godine – Hamdo Dacić – „Mohs&Dacic GbR“, Listing zaostataka poreza sa danom 26.05.2008. godine – Hamdo Dacić i Mirsada Karajić Dacić, Izvještaj za 1992 o porezu na promet za društvo građanskog prava Mohs i Dacić Norikerstr. 19 90402 Nurnberg – Finansijski ured Nurnberg - Istok, Izvještaj za 1993 o porezu na promet za društvo građanskog prava Mohs i Dacić Norikerstr. 19 90402 Nurnberg– Finansijski ured Nurnberg - Istok, Izvještaj za 1994 o porezu na promet za društvo građanskog prava Mohs i Dacić Norikerstr. 19 90402 Nurnberg– Finansijski ured Nurnberg - Ost, Porez na obrtničke djelatnosti za firmu Mohs i Dacić GbR – zaostale uplate – Grad Nurnberg, Akt Finansijskog ureda Nurnberg za društvo građanskih prava Mohs i Dacić – suma zateznih kamata od 14.05.2008. godine, Izvještaj za 1998 o porezu na promet za Hamdu Dacića Finansijski ured Nurnberg od 03.01.2005. godine, Rješenje za 1998 o porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića Finansijski ured Furth od 18.01.2005. godine, Rješenje za 1997 o porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić Dacić Finansijski ured Furth od 18.01.2005. godine, Rješenje za 1996 o porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić Dacić Finansijski ured Furth od 18.01.2005. godine, Izvještaj za 1997 o porezu na dohodak i doprinos za solidarnost za Hamdu Dacića i Mirsadu Karajić Dacić Finansijski ured Furth od 18.01.2005. godine, Akt Finansijskog ureda Furth za Hamdu Dacića – suma zateznih kamata od 14.05.2008. godine, Akt Finansijskog ureda Furth za Mirsadu Karajić Dacić – suma zateznih kamata za 1998. godinu, od 26.05.2008. godine, Akt Finansijskog ureda Furth za Mirsadu Karajić Dacić – suma zateznih kamata za 1997. godinu, od 26.05.2008. godine, Akt Finansijskog ureda Furth za Mirsadu Karajić Dacić – suma zateznih kamata za 1996. godinu, od 26.05.2008. godine, Akt Finansijskog ureda Furth za Mirsadu Karajić Dacić – suma zateznih kamata za 1995. godinu, od 26.05.2008. godine, zatim iz Izvještaja o istrazi

Finansijskog ureda Nurnberg – jug – Služba za finansijsku kontrolu poreznih obveznika za koje se sumnja da su utajili porez broj: S 1603 – B 53/03-SF 78/3 protiv Dacić Hamde, te iz Izvještaja o istrazi Finansijskog ureda Nurnberg – sjever – Služba za finansijsku kontrolu poreznih obveznika za koje se sumnja da su utajili porez broj: S 1603 – B 52/95-StF 01/15 protiv Dacić Ljutvije, Sud je zaključio da su tačne tvrdnje Tužilaštva navedene u preambuli Optužnice da su optuženi Zornić Haris, u periodu 1992 do 1995. godine i Dacić Hamdo u periodu od 1995. godine do 1998. godine, u Njemačkoj utajili porez, i to Zornić Haris u iznosu od 864.325,00 DM, a Dacić Hamdo u iznosu oko 950.000,00 DM.

Naime, naprijed pobrojana materijalna dokumentacija nesumnjivo upućuje na zaključak da je u Njemačkoj od strane nadležnog organa u Nurnbergu vođen postupak vezano za utvrđivanje i prinudnu naplatu poreza u vezi sa djelatnošću kojom su se u to vrijeme optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo bavili u Njemačkoj, u gradu Nurnbergu.

Analizom provedenih materijalnih dokaza, kao i iskaza saslušanih svjedoka, kako Tužilaštva, tako i odbrane optuženog Zornić Harisa, te Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Prašljivić Kerime od 23.07.2009. godine, kao i saslušanja vještaka finansijske struke Hodžić Abida, vezano za navedeno pitanje koje treba riješiti prije utvrđenja činjenice pranja novca, i to da li novac koji je uložen u izgradnju hotela „Exclusive“ u Rajlovcu potiče od izvršenja krivičnog djela, Sud je utvrdio sljedeće:

Prema naprijed pobrojanim materijalnim dokazima, a što je potvrdio svjedok Tužilaštva Kurt Bauer, te i sam optuženi Zornić Haris, kada je saslušan u svojstvu svjedoka, nesporno je utvrđeno da je optuženi Zornić Haris u Njemačkoj u periodu 1992. do 1995. godine, upravljajući poslovanjem pravnog lica „Mohs-Dacić GbR“ koje se bavilo zaštitom drveta i građevinarstvom, koje je osnovala Kathrin Mohs, sa kojom je Zornić Haris živio u vanbračnoj zajednici, zatim u periodu 1994. do 1995.g., upravljajući poslovanjem pravnog lica „Miodunski – Dacić“ koje se bavilo pružanjem usluga u građevinarstvu, koje je osnovala Grit Miodunski, sa kojom je tada živio u bračnoj zajednici, naručiocima usluga ispostavljaio račune za obavljene usluge, koje račune nikada nije prijavljivao nadležnoj poreskoj upravi u Nurnbergu, niti je ikada poreznoj upravi podnio godišnji izvještaj za pružene usluge, odnosno stečene prihode, niti je ikada plaćao porez na obrt, niti je ikada obračunavao i plaćao porez na plate radnika koji su izvodili usluge na koji način je u konačnici izbjegao platiti porez u ukupnom iznosu 864.325,00 tadašnjih DM.

O navedenim okolnostima je svjedočio svjedok Kurt Bauer, koji je zaposlen u Poreznoj upravi Nurnberg i koji je vršio provjere utaje poreza na području Njemačke od strane firmi koje su se bavile građevinarstvom, te tako došao do određenih neposrednih saznanja u okviru vršenja dužnosti.

Svjedok Kurt Bauer je izjavio da mu je iz posla kojim se bavi u Njemačkoj, poznato prezime Dacić, te je pojašnjavajući činjenice koje su mu poznate naveo da je početkom 90-tih godina služba u kojoj je zaposlen provjeravala armirače – zanatlije koji se bave ugradnjom armature na građevinama, jer su u toj oblasti postojale značajne utaje poreza, na način da su radnici u ovoj oblasti bili zapošljavani „na crno“, a poduzetnici koji su ih zapošljavali nisu ispunjavali svoje poreske obaveze. Svjedok je bio specijaliziran za praćenje ovih grupa, te je pojasnio da se radilo o grupama radnika iste struke, koji su išli od gradilišta do gradilišta i obavljali poslove, te da je tako uočena firma Katrin Mohs, koja je ispostavljala račune velikim građevinskim firmama, a nije ispunjavala svoje porezne

obaveze. Protiv navedene firme je pokrenut postupak, te je utvrđeno da je Katrin Mohs u u svrhu registrovanja te firme samo dala svoje ime Dacić Ljutviji (optuženi Zornić Haris), pri čemu Katrin Mohs nije imala nikakve dokumentacije u vezi sa ovim poslovima, već je samo u porodičnoj kući prijavila prividan posao, predmet poslovanja je bio zaštita drveta i građevina. Prema izjavi svjedoka Kurt Bauera, Katrin Mohs nadležnoj poreskoj upravi nije dostavljala prijavu poreza, te je poreska uprava procijenila njene poreske obaveze, za koje svjedok kaže da nisu plaćene, te je naklon što je utvrđeno da iza svega ovoga stoji Dacić Ljutvija, poduzete su istražne radnje protiv njega, pribavljen je nalog za hapšenje, te je u maju 1995. godine Dacić Ljutvija uhapšen i predat u istražni zatvor. Prema kazivanju svjedoka, tokom pomenute istrage utvrđeno je da je Dacić Ljutvija vodio poslove, da je predao obračune, da je primio čekove za izvršene usluge, pri čemu su čekovi naplaćivani u bankama u gotovini ili su naplaćivani preko računa izvjesnog Mujević Ize, kom prilikom je novac sa računa Mujević Ize podizan odmah u gotovini, te su plaćane plaće radnicima, odnosno rukovodocima grupa i to uvijek petkom u kafiću pomenutog Mujevića.

Svjedok Kurt Bauer je dalje izjavio da je na isti način utvrđeno i poslovanje sa firmom Miodunski – Dacić GBR, koju je osnovala Miodunski Grit, sa kojom je Dacić Ljutvija bio u braku, te Miodunski Grit osim činjenice da je prijavila djelatnost za Dacić Ljutviju, nije imala veze sa poslovima koje je obavljao Dacić Ljutvija i nije imala nikakve dokumentacije o poslovanju pomenute firme. Svjedok Kurt Bauer je izjavio da je utvrđeno da su u vremenu između 1992. godine i hapšenja Dacić Ljutvije u maju 1995. godine, obje firme napravile ukupan promet od 2,7 miliona njemačkih maraka.

Svjedok je dalje pojasnio da je promet bilo lako utvrditi, ali da je obračun poreza bio nešto komplikovaniji jer nije bilo knjigovodstva tih firmi, fakture nisu ispostavljene prema satnici, već prema količini ugrađenog željeza. Svjedok je izjavio da su u obračunima poreza krenuli od činjenice da je 60% prometa plaćano radnicima kao plata, pri čemu nisu znali šta su radnici zaista i dobili, te je svjedok pojasnio da je ovih 60% bila vrijednost izdataka koja se dobije iz iskustva, te da su od prometa odbili tih 60% izdataka, a ostatak su uzeli kao osnovicu za porez, dok su istovremeno za ovih 60% obračunali i porez na plate, pošto je utvrđeno da za radnike nije uplaćivan porez na plate. Sve fakture koje su ispostavljane firmama su ispostavljene sa obračunatim porezom i zapravo ovaj porez na višak vrijednosti je trebao biti uplaćivan na račun porezne službe. Svjedok je izjavio da ni porez na višak vrijednosti, ni porez na plaće nije uplaćivan, te je na taj način izračunata poreska šteta. Svjedok je potvrdio da je tako za Dacić Ljutviju utvrđen utajeni porez od 864.325,00 DM. Prema kazivanju ovog svjedoka, u nastavku tog postupka u Njemačkoj, odbrana Dacić Ljutvije je položila kauciju u iznosu od 180.000,00 DM, nakon čega je Dacić Ljutvija pobjegao. Osim navedenog, svjedok Kurt Bauer je izjavio da je ovo krivično djelo porezne utaje u Njemačkoj zastarilo, ali da nije zastarilo potraživanje neplaćenog poreza.

Iskaz navedenog svjedoka, Sud je prihvatio kao objektivan i istinit, budući da korespondira sa provedenim materijalnim dokazima i da isti odbrana optuženog Zornić Harisa ničim nije dovela u pitanje, već naprotiv, optuženi Zornić Haris je dajući izjavu u svojstvu svjedoka pred ovim Sudom, potvrdio navode ovog svjedoka, što će Sud posebno obrazložiti u nastavku.

Također, iz pomenute pribavljene dokumentacije iz Njemačke nesumnjivo proizilazi da je Dacić Hamdo u periodu 1995. do 1998. g. u Njemačkoj upravljajući poslovanjem pravnog lica „Karajić“ koje se bavilo zaštitom drveta i građevinom, a koje pravno lice je osnovala

Karajić Mirsada, s kojom je Dacić Hamdo tada bio u bračnoj zajednici, je nauručiocima usluga ispostavljao račune za obavljene usluge, a koje račune nije nikada prijavio nadležnoj poreznoj upravi u Nürnbergu, niti je ikada poreznoj upravi podnio godišnji izvještaj za pružene usluge, odnosno stečene prihode, niti je ikada plaćao porez na obrt, niti je ikada obračunavao i plaćao porez na plate radnika koji su izvodili usluge, čime je oštetio odgovarajući budžet Republike Njemačke za iznos od približno 486.327,08 eura.

O ovim okolnostima je također svjedočio svjedok Kurt Bauer, koji je kako je već rečeno, kao službenik Porezne uprave Nürnberg vršio provjere utaje poreza na području Njemačke, te je tako utvrđena navedena porezna utaja od strane Dacić Hamde, po kojem osnovu je također pokrenut odgovarajući postupak. U odnosu na postupak protiv Dacić Hamde u Njemačkoj, a vezano za utaju poreza, svjedok Kurt Bauer je izjavio da je u istoj poreznoj upravi vođena istraga i za g-dina Dacić Hamdu, te da mu je iz tih materijalnih dokaza u pogledu prijave protiv Dacić Hamde poznato da je njegov način rada bio je isti kao i kod Dacić Ljutvije. Naime, svjedok je izjavio da je utvrđeno postojanje firme registrovane na ime Mirsada Karajić Dacić, koja firma je sarađivala sa firmom Co bauštal, na isti način kao i firme Dacić Ljutvije. Prema izjavi ovog svjedoka utvrđeno je da je Karajić Mirsada za Dacić Hamdu otvorila račune kod dvije banke, na kojim računima je pravo raspolaganja imao Dacić Hamdo. Svjedok je izjavio da je na osnovu sudskog naloga izvršen uvid u ove račune, te je utvrđeno koliki je prihod imao Dacić Hamdo iz ove djelatnosti. Uočeno je da to nisu bile samo fakture firme Karajić-Dacić, nego i od drugih firmi, te su navedene firme ispostavljale račune firmi Co bauštal, i čekovi su dolazili na račun Karajić Mirsade i ovim iznosima je raspolagano uglavnom u gotovini i to od strane Dacić Hamde. Svjedok je potvrdio da za firmu Karajić - Dacić nije plaćen nikakav porez, te je za ovu firmu porezna uprava obračunala neplaćeni porez na isti način kao i za firmu Dacić Ljutvije. Svjedok je dodao da sa računa u bankama nisu mogli utvrditi šta je sa novcem koji je podignut u gotovini.

Svjedok Kurt Bauer je izjavio da ostaje kod posnesenog izvještaja i prijave za neplaćeni porez, kako u odnosu na Dacić Ljutviju, tako i u odnosu na Dacić Hamdu, dodajući da se polazeći od 60% utvrđenih izdataka, izvodi zaključak da je Dacić Ljutvija od 1992. godine do njegovog hapšenja 1995. godine imao na raspolaganju oko 1,3 miliona njemačkih maraka, a Dacić Hamdo preko 700.000,00 njemačkih maraka.

Na navedene okolnosti, a vezano za utaju poreza od strane Dacić Hamde, je saslušana i svjedokinja Tužilaštva Karajić Mirsada, i to putem video – linka u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći po zamolnici ovog Suda od 22.09.2009. godine, koja je saglasno iskazu svjedoka Kurt Bauera i naprijed navedenoj materijalnoj dokumentaciji, da je bila udata za Dacić Hamdu, da je za njega u Njemačkoj registrovala firmu na svoje ime, a da je on ustvari rukovodio poslovanjem firme, te da su nakon njegovog odlaska iz Njemačke ostali dugovi na njeno ime, koje ona mora izmiriti. Svjedokinja Karajić Mirsada je potvrdila da se pomenuta registrovana firma bavila željezom, i da je Dacić Hamdo zapošljavao radnike, međutim da ona ništa nije znala o poslovanju firme, sve dok finansijska policija nije došla u njen stan. Svjedokinji je poznato da je i Dacić Ljutvija poslovao na isti način kao i Dacić Hamdo, zbog čega je bio u uhapšen u Njemačkoj.

Iskaz svjedokinje Karajić Mirsade Sud je prihvatio kao objektivan i istinit u pogledu činjenice poslovanja i utajenog poreza od strane Dacić Hamde u Njemačkoj, budući da je

isti, kao što je već navedeno, saglasan sa provedenim materijalnim dokazima na te okolnosti, kao i iskazom svjedoka Kurt Bauera.

Na kraju i sam optuženi Zornić Haris, prilikom davanja iskaza pred ovim Sudom u svojstvu svjedoka, je potvrdio da je u Njemačkoj poslovao sa firmom registrovanom na ime Katrin Mohs i firmom registrovanom na ime Miodunski Grit, te da je upošljavao radnike „na crno“, pri čemu nije plaćao porez, niti izdatke za plaće radnicima. Optuženi Zornić, kako je izjavio, je bio svjestan da je radio nezakonito, pojašnjavajući da ga niko od strane njemačkih organa nije kontrolisao pri radu, sve do jedne inspeksijske kontrole na gradilištu kada su pronađeni radnici koji nisu imali dozvole za rad i optuženi pozvan da predoči račune iz tog posla, nakon čega je pritvoren. Optuženi Zornić je potvrdio da su njemački organi utvrdili da je utajio preko 800.000,00 DM na ime poreza, te da je bio u pritvoru, da je platio je kauciju u iznosu od 180.000,00 DM i pobjegao iz Njemačke. Pored navedenog, optuženi Zornić je potvrdio da je njegov brat, optuženi Dacić Hamdo, za vrijeme dok je on, Zornić Haris bio u pritvoru, otvorio novu firmu i preuzeo njegove radnike, te nastavio poslovati na isti način, sve do 1999. godine.

Optuženi Zornić Haris je također potvrdio da je novac od utajenog potreza u Njemačkoj, kao i dobit koju je ostvario baveći se građevinarstvom u Njemačkoj, uložio u kupovinu zemljišta u Rajlovcu i izgradnju hotela „Exclusive“ na tom zemljištu, osporavajući tvrdnje Tužilaštva da je novac od prodaje droge također uložio u izgradnju pomenutog hotela.

Odbrana optuženog Zornić Harisa je na navedene okolnosti provodila i druge dokaze, i to saslušanjem svjedoka Murić Fadila, Hamidović Suada, Selimović Fahrudina, Brulić Ismet, Kajević Mirsada i Hodžić Nedžada, kojim svjedocima je općenito bilo poznato da su se optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo bavili građevinarstvom u Njemačkoj i upošljavali mnogo radnika, u pogledu kojih dokaza iskaze svjedoka Selimović Fahrudina i Brulić Ismeta, Sud neće posebno cijeniti, obzirom da nemaju neposrednija i detaljnija saznanja, već ih generalno prihvata u granicama onoga što su svjedoci govorili. Kod ovoga je Sud posebno cijenio iskaze svjedoka Murić Fadila, Hamidović Suada, Kajević Mirsada i Hodžić Nedžada, koji su iznijeli svoja neposredna saznanja o djelatnosti optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde u Njemačkoj, budući da su imenovani svjedoci radili kod optuženih, te iznijeli svoja lična saznanja da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo u Nurnbergu u Njemačkoj nakon 1992. godine imali firme koje su se bavile građevinarstvom i poslovima u vezi željeza, da su upošljavali radnike, posebno ljude sa prostora bivše Jugoslavije koji su nakon 1992. godine došli u Njemačku, te da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo živjeli dosta luksuzno, obzirom na vozila koja su koristili i način života koji su vodili, koje iskaze Sud prihvata kao objektivne i tačne, i izvodi zaključak da su tačne tvrdnje odbrane optuženog Zornić Harisa u pogledu djelatnosti kojom se optuženi Zornić Haris bavio za vrijeme njegovog boravka u Njemačkoj u periodu 1992. do 1995. godine.

Cijeneći sve naprijed navedeno, Sud nalazi nesumnjivo dokazanom tvrdnju Tužilaštva da je novac koji potiče od krivičnog djela utaje poreza u Njemačkoj, a koju su izvršili Zornić Haris i Dacić Hamdo, uložen u izgradnju hotela „Exclusive“ u Rajlovcu.

U odnosu na navedene činjenične tvrdnje Tužilaštva u pogledu porijekla novca uloženog u izgradnju hotela „Exclusive“, obzirom da je Sud optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu oslobodio od optužbi da su izvršili krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195.

stav 1. KZ BiH, to je Sud iz navedene tačke izostavio kao nedokazanu tvrdnju da je u izgradnju pomenutog hotela „Exclusive“ uložen i novac stečen izvršenjem pomenutog krivičnog djela, te je Sud utvrdio da je u izgradnju hotela „Exclusive“, pored kredita i kratkoročnih pozajmica, o čemu će u daljem tekstu ovog obrazloženja biti više riječi, uložen novac koji je stečen krivičnim djelom porezne utaje u iznosu od 1.659.643,22 KM, te na taj način pomenuti novac stavljen u legalne novčane tokove.

Dakle, za Sud je nesporno utvrđena činjenica da su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo po dolasku u BiH imali na raspolaganju iznos novca od 1.659.643,22 DM, za koji u nedostatku dokaza kojim bi imenovani optuženi dokazali porijeklo istog, Sud zaključuje da potiče od utaje poreza koju su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo vršili u Njemačkoj, i to Zornić Haris u periodu 1992. do 1995. godine, kada je napustio Njemačku, a Dacić Hamdo u periodu od 1995. do 1998. godine, nakon čega je osuđen u Italiji i nije se vraćao u Njemačku.

Za Sud je na ovaj način nesumnjivo utvrđeno porijeklo novca kojim je raspolagao optuženi Zornić Haris, odnosno da isti potiče iz izvršenja krivičnog djela, a vezano za krivično djelo Pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, koje mu se tačkom 6. Optužnice stavlja na teret.

Stav je Suda da za ovakvo utvrđenje nije neophodno da u odnosu na krivično djelo koje je prethodilo izvršenju krivičnog djela pranje novca, postoji pravosnažna sudska odluka, koje nije ni procesuirano jer je optuženi Zornić Haris napustio Njemačku, već zaključak o istom Sud donosi na temelju dokaza koji su provedeni u ovom postupku. U pogledu tretiranja posljedica krivičnog djela počinjenog na teritoriji druge države, Sud ukazuje da ne postoje zakonske prepreke da se isto procesuiru po našem zakonodavstvu, posebno jer su posljedice tog djela iz druge države (u konkretnom slučaju R. Njemačke) u vezi sa krivičnim djelom koje je počinjeno na teritorij u BiH, i kojim su ostvarena obilježja bića krivičnog djela iz zakonodavstva BiH, i to pranja novca, ubacivanjem novca koji potiče iz krivičnog djela u legalne novčane tokove. Činjenica da je to djelo koje je prethodilo krivičnom djelu pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH izvršeno u Njemačkoj, ne isključuje krivičnu odgovornost za djelo koje je učinjeno na području BiH, posebno ne, jer je novac koji potiče iz tog krivičnog djela upotrijebljen na području BiH i uložen u izgradnju objekta, za koju vrijednost je povećan osnivački kapital pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, odnosno udio suosnivača Zornić Harisa, o čemu će biti također riječi u dijelu obrazlaganja pravnih pitanja.

Da je optuženi Zornić Haris u BiH osnovao pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kako se to tvrdi u tački 6. Optužnice, nesporno proizilazi iz Rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj: UF/I-2058/01 dana 28.01.2002. godine, iz kojeg je vidljivo da je navedeno pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo osnovano od strane osnivača Zornić Harisa i Acik Cana sa osnivačkim udjelima od po 50%, pri čemu je osnivački kapital iznosio 10.000,00 KM, te da je kao direktor bez ograničenja upisan Acik Can.

Prema Ugovoru o kupoprodaji nekretnine zaključenog u Sarajevu dana 13.08.2001. godine između Zornić Harisa, kao kupca, i Subotić Petre rođene Furtula, kao prodavca, je utvrđeno da je Zornić Haris od navedenog prodavca kupio nekretninu – 2000 m2 zemljišta, upisanog u Z.K uložak broj:..., K.O Crnotina – Općina Novi Grad, k..č. 1359/3 starog premjera, što odgovara k.č. 144/5 novog premjera, i to za cijenu od 80.000,00 DM. Pored

navedenog Ugovora, optuženi Zornić Haris je kao kupac zaključio još jedan Ugovor o kupoprodaji nekretnina dana 03.09.2001. godine, sa prodavcima Brezar – Radulović Grozdom, Brezar Milanom, Krezović Miroslavom i Odžaković Velom, kojim je Zornić Haris kupio nekretninu – zemljište upisano u Z.K. uložak broj: ..., K.O Crnotina Općina Novi Grad Sarajevo, k.č. 1359/2, k.č. 1359/4, 1359/5, 1359/6 i 4021, odnosno k.č. 1359/1 starog premjera, što odgovara k.č. 143/1 novog premjera, za cijenu od 101.000,00 DM.

Navedene činjenice u nesporne među strankama, kao i činjenica da je optuženi Zornić Haris, kao investitor, pribavio potrebnu dokumentaciju za izgradnju objekta na označenom kupljenom zemljištu, i to : urbanistička saglasnost prema Rješenju Općine Novi Grad – Općinska služba za urbanizam, stambene i komunalne poslove broj: 06-23-2863/01 od 20.05.2002. godine, građevinsku dozvolu prema Rješenju Općine Novi Grad – Općinska služba za urbanizam, stambene i komunalne poslove broj:06-23-3150/02 od 01.09.2003. godine, te upotrebnu dozvolu prema Rješenju Općine Novi Grad – Općinska služba za urbanizam i stambene poslove broj:06-23-16799/05 od 12.12.2005. godine, a nakon izvršenog tehničkog prijema objekta prema Izvještaju o tehničkom pregledu od 08.12.2005. godine.

Obrana optuženog Zornić Harisa je dokazivala da je optuženi prvobitno imao namjeru investirati u izgradnju benzinske pumpe, a da je potom kupio naprijed pomenuto zemljište i odlučio se za izgradnju Hotela, te je izvela dokaze saslušanjem svjedoka: Murić Fadila, Ajanović Samira, Ajanović Irfana, Džananović Enesa, te optuženog Zornić Harisa, kao svjedoka, koji su potvrdili da je Zornić Haris iskazivao namjere da investira u kupovinu zemljišta i izgradnju benzinske pumpe, koje iskaze Sud prihvata kao istinite, međutim, kako se ne radi o odlučnim činjenicama i neposrednim saznanjima o radnjama optuženog, to se Sud neće dalje baviti njihovim kazivanjem.

Pored činjenica da je optuženi Zornić Haris, kupio označeno zemljište i pribavio potrebnu dokumentaciju za izgradnju objekta, Sud je dalje nespornom utvrdio činjenicu da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac posla, 2002. godine sa pravnim licem „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođačem radova, zaključio Ugovor broj: 1030/02 o izvođenju radova na izgradnji poslovnog objekta – Hotela u ul. Zabrđe bb – Općina Novi Grad, te da je ugovorena cijena izvođenja radova iznosila 370.198,80 KM, sa specifikacijom radova, jedinične mjere, količine i cijene, u prilogu.

Nesporno je utvrđeno da je cijena izvođenja radova po navedenom ugovoru od strane naručioca posla, tj. optuženog Zornić Harisa plaćana u gotovom novcu, što proizilazi iz materijalnih dokaza koje je Tužilaštvo prezentiralo tokom postupka, a odbrana učinila nespornim. Naime, uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron-građenje“ d.o.o. Sarajevo od 14.08.2002. godine utvrđeno je da je Zornić Haris izvođaču radova „Ahydron-građenje“ d.o.o. Sarajevo na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio iznos od 25.000,00 eura, kojom potvrdom se također konstatuje da je do tada na ime radova na izgradnji pomenutog hotela isplaćeno ukupno 50.000,00 KM i 37.000,00 eura, što ukupno iznosi 122.365,71 KM.

Uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 19.09.2002. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene I privremene situacije (računa)

iznos od 30.000,00 KM, te je konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 80.000,00 KM i 49.000,00 eura, što ukupno iznosi 175.835,67 KM.

Uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 25.09.2002. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene II privremene situacije (računa) iznos od 3.000,00 eura, te je konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 124.200,00 KM i 52.000,00 eura.

Uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 16.10.2002. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene II privremene situacije (računa) iznos od 10.000,00 eura, te je konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 124.200,00 KM i 62.000,00 eura, što ukupno iznosi 245.461,46 KM.

Uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 20.01.2003. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene II privremene situacije (računa) iznos od 9.911,60 eura, te je konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 426.507,27 KM.

Dalje, uvidom u Potvrdu pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 05.02.2003. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene IV privremene situacije (računa) iznos od 20.000,00 eura, te je konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 465.623,27 KM.

Uvidom u Potvrde pravnog lica „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo od 24.03.2003. godine i od 19.05.2003. godine utvrđeno je da je optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova, pravnom licu „Ahydron – građenje“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođaču radova, na ime građevinskih radova na objektu Hotel u ul. Zabrđe bb, isplatio dio ispostavljene V privremene situacije (računa), i to iznose od 19.867,49 KM i 2.500,00 eura, te je na kraju konstatovano da je ukupno na ime navedenih radova isplaćeno 524.756,99 KM.

Navedeno nije sporio ni optuženi Zornić Haris, kada je pred Sudom saslušan u svojstvu svjedoka, a što su potvrdili i svjedoci Omerbašić Esad, vlasnik pravnog lica „Ahydron-građenje“ i Useini Nura, koja je u to vrijeme radila na naplati potraživanja u firmi „Ahydron-građenje“, koji su potvrdili da je Zornić Haris, zajedno sa Acik Canom, angažovao firmu „Ahydron – građenje“ za izvođenje građevinskih radova na izgradnji hotela u Zabrđu, da je zaključen ugovor po predmjeru radova koji je sačinio projektant Džananović Enes, a po kojem je firma „Ahydron-građenje“ dala ponudu. Svjedok Omerbašić je izjavio da je dogovoreno avansno plaćanje, međutim da je 2002. godine započeto sa izvođenjem radova i bez uplaćenog avansa, te da su kasnije izvođeni radovi plaćani gotovinski, što je nesumnjivo potvrdila i svjedokinja Useini Nura. Svjedokinja Useini Nura je izjavila da je prema zaključenom ugovoru o izvođenju radova plaćanje trebalo ići preko žiro računa,

međutim, da su novac u gotovini donosili Zornić Haris i Acik Can, za šta su im izdavane potvrde o plaćanju, te da su na kraju naručioci posla, tj. Zornić Haris i Acik Can, ostali dužni oko 20.000,00 KM.

O izvođenju radova na Hotelu u ul. Zabrđe bb („Exclusive“), investitori, optuženi Zornić Haris i Acik Can, dana 07.07.2002. godine zaključili su još jedan Ugovor o izvođenju radova, i to sa fizičkim licima Omerbašić Esadom, Dučić Zijadom, Gušo Edinom, Useini Nurom i Raunić Alenom, kao izvođačima radova, sa ugovorenom cijenom od 150.000,00 KM. Za navedene ugovorene radove i po ovom ugovoru je plaćano gotovinski, o čemu su izdavane potvrde o plaćanju, i to od 07.07.2002. godine na iznos od 50.000,00 KM, na ime avansa za radove izgradnje hotela, te od 25.03.2003.godine na iznos od 100.000,00 KM, na ime završetka radova izgradnje objekta Hotel u ul. Zabrđe bb, po kojim potvrdama je novac predao Zornić Haris izvođačima radova: Omerbašić Esadu, Dučić Zijadu, Gušo Edinu, Useini Nuri i Raunić Alenu.

Navedene činjenice je potvrdio optuženi Zornić Haris, te svjedok Omerbašić Esad, koji je pojasnio zaključenje tog novog ugovora i izjavio da je dolazila inspekcija da provjeri zašto naplata po ovom ugovoru nije realizovana preko žiro računa, već u gotovini, što je prekršaj, te su mu njegovi službenici sugerisali da se sačini novi ugovor, gdje će se kao ugovorne strane pojaviti fizička lica, i to njih 5-6 iz firme „Ahydron – građenje“ s jedne strane, i druga ugovorna strana, što je i učinjeno. Svjedok se sjeća da je novi ugovor bio na iznos od 150.000,00 KM i da isti ne isključuje raniji ugovor, te da je sve plaćano u gotovini, za šta je Useini Nura izdavala potvrde, koje nisu provedene kroz knjigovodstvo, što je sve potvrdila i svjedokinja Useini Nura.

U odnosu na navedene okolnosti vezano za zaključenje ugovora o izvođenju radova između optuženih Zornić Harisa i Acik Cana, kao naručilaca radova, i fizičkih lica Omerbašić Esada, Dučić Zijada, Gušo Edina, Useini Nure i Raunić Alene, kao izvođača radova, Sud je cijenio zapisnike o saslušanju svjedoka koji su uz saglasnost stranaka i odbrane po prijedlogu Tužilaštva samo pročitani, bez pozivanja svjedoka radi neposrednog saslušanja pred ovim Sudom, i to Zapisnik o saslušanju svjedoka Čaušević Sadije kod Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-23/08 od 16.04.2008. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Raunić Alene kod Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-25/08 od 17.04.2008. godine i Zapisnik o saslušanju svjedoka Gušo Edina kod Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-26/08 od 17.04.2008. godine, te je Sud cijenio irelevantnim ove iskaze, budući da iz istih ne proizilaze odlučne činjenice u vezi sa predmetom optuženja u ovoj krivično-pravnoj stvari, već svjedoci samo navode da su posudili određeni novčani iznos Omerbašić Esadu, pri čemu ne pominju navedeni ugovorni odnos.

Svjedoci odbrane optuženog Zornić Harisa, Džananović Enes i Hadžić Fajko su svjedočili u vezi sa okolnostima izgradnje hotela „Exclusive“, te je svjedok Džananović Enes, koji je bio projektant, izjavio da je pomogao investitoru, Zornić Harisu, kod odabira najpovoljnije ponude za izvođenje radova, te nadzirao izgradnju hotela, kao nadzorni organ, i to kontrolisao rad izvođača, potpisivao građevinsku knjigu i građevinski dnevnik, pratio ispostavljanje situacija (računa) i odobravao isplatu. Svjedok je izjavio da nije bilo nikakvih pritisaka kod izbora ponuđača radova, da je njegovo mišljenje cijanjeno, i da su svi radovi plaćani od strane investitora gotovinski ili žiralno. Svjedok Hadžić Fajko je angažovan na izgradnji hotela kao građevinski tehničar, izjavio je da je o gradnji hotela u krajnjoj liniji

odlučivao Zornić Haris, koji je slušao upute Džananović Enesa, te da su radovi plaćani u gotovini i preko žiro računa.

U vezi sa navedenim okolnostima Sud je cijenio i Zapisnik o saslušanju svjedoka Hadžić Fajke kod Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-27/08 od 21.04.2008. godine, iz kojeg proizilazi da je svjedok Hadžić Fajko potvrdio da je firma „Ahydron građenje“ izvodila radove na hotelu „Exclusive“ u Rajlovcu, što mu je poznato jer je radio kao voditelj građenja, te da su na gradilište dolazili Zornić Haris i Acik Can kao investitori, dok svjedok nema saznanja o plaćanju za izvedene radove od strane investitora.

Iskazima navedenih svjedoka Sud poklanja vjeru, u dijelovima koji su međusobno saglasni, kao i sa provedenim materijalnim dokazima na ove okolnosti, izuzev u odnosu na dio kazivanja svjedoka Hadžić Fajke koji je u istrazi izjavio da mu ništa nije bilo poznato u vezi sa plaćanjem izvedenih radova jer je kratko bio angažovan pri građenju, i to nekih 3 mjeseca, a na glavnom pretresu je izjavio da je plaćanje izvedenih radova od strane investitora plaćano gotovinski, koji iskaz Sud u tom dijelu ne prihvata, obzirom da svjedok Hadžić po ocjeni Suda nije mogao imati saznanja o plaćanju, posebno jer je, kako je sam rekao, kratko bio angažovan od strane izvođača radova, a na glavnom pretresu nije naveo odakle mu je to poznato, niti je dao objašnjenje za takvo odstupanje u iskazu.

Ocjenom navedenih dokaza, za Sud je nesumnjivo dokazano da je izgradnja hotela „Exclusive“ finansirana gotovim novcem, kako to tvrdi Tužilaštvo, a odbrana optuženog Zornić Harisa nije sporila.

Osim navedenih ugovora o građenju, kojim je ugovoreno izvođenje zemljanih i betonskih radova na objektu Hotela u ul. Zabrđe bb, a koje je zaključio optuženi Zornić Haris kao investitor, u vezi sa izgradnjom i opremanjem pomenutog Hotela zaključeno je niz drugih ugovora, i to od strane optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kao naručioca radova, odnosno investitora sa „Atraktiv“ d.o.o. Sarajevo Ugovor broj: 106/2003 o poslovnoj saradnji za 2003.godinu sa ugovorenim načinom plaćanja sa danom isporuke robe po važećm cijenama, zatim Hotel „Exclusive“, kao naručilac radova sa „City MG Group“ d.o.o. Sarajevo Ugovor o poslovno – tehničkoj saradnji broj: 011-010/05 na iznos od 6.250,00 KM, optuženi Acik Can i Zornić Haris, kao naručioci radova sa „Hano“ d.o.o Sarajevo Ugovor broj:02-H/04 od 18.03.2004. godine sa ugovorenom cijenom od 91.229,60 KM, optuženi Zornić Haris, kao naručilac radova sa „Saplant“ d.o.o. Sarajevo više Ugovora o građenju, i to od 23.06.2003. godine, 26.06.2003.godine, od 16.08.2003. godine, od 20.08.2004.godine, optuženi Zornić Haris kao naručilac sa „Benij Commerce“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođačem, zaključio Ugovor o izvođenju građevinskih radova broj: 01/04 od 16.06.2004. godine, optuženi Zornić Haris, kao naručilac, sa „TI Termoenergetski inžinjeri“ Sarajevo, kao izvođačem Ugovor broj: 17/04 od 18.03.2004.godine, optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kao investitor sa „Arcus“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođačem, zaključilo Ugovor o isporuci i montaži opreme za kontrolu pristupa, vatrodjave i SOS signalizacije na objektu od 28.01.2005.godine, optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kao kupac, sa „Hudini“ d.o.o. Sarajevo, kao prodavcem zaključilo Ugovor broj: 02/2005 od 12.09.2005. godine, optuženi Zornić Haris, kao naručilac, sa „Energoinvest – Comet“ d.j.l. Sarajevo zaključio Ugovor – U-121/03 od 23.05.2003. godine, sa kojim pravnim licem je i „Majorka“ d.o.o. Sarajevo zaključila Ugovor o isporuci i ugradnji rasvjetnih tijela od 27.04.2005. godine, zatim, „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kao investitor, sa „Hercing“ d.o.o. Sarajevo, kao izvođačem, zaključila Ugovor broj: 03/2005 od

28.01.2005. godine. Pored navedenih ugovora o izvođenju radova, kupovana je i roba od pravnih lica „Metalno“ d.d. Zenica, „Murex“ d.o.o. Sarajevo, „ACO“ Sarajevo i drugih pravnih lica, o čemu postoje narudžbenice i fakture, što je sve bilo predmet procjene od strane ovlaštenih vještaka na okolnost građevinske cijene objekta Hotel u ul. Zabrđe bb.

Izvođenje radova na izgradnji hotela „Exclusive“ su potvrdili i svjedoci odbrane optuženog Zornić Harisa, i to Hasanbegović Nihad, koji je potvrdio da je firma „Hano“ d.o.o. Sarajevo za navedeni objekat izvodila radove postavljanja fasade, a firma „Ramaglas“ d.o.o. Sarajevo izvodila radove postavljanja stakla, da je zaključen ugovor o izvođenju radova zbog obima posla, i to sa investitorom Zornić Harisom, te da su radovi plaćani gotovinski.

Slično je izjavio i svjedok odbrane optuženog Zornić Harisa, Preljević Mirsad, koji je potvrdio da je firma „Saplast“ , koja se bavi proizvodnjom PVC stolarije, izvodila radove na hotelu „Exclusive“, i to za investitora Zornić Harisa, po zaključenom ugovoru, te je potvrdio da je plaćano gotovinski.

Sud je iskaze ovih svjedoka prihvatio kao objektivne i istinite, budući da su saglasni sa provedenim materijalnim dokazima, kako Tužilaštva, tako i odbrane optuženog Zornić Harisa.

Sva naprijed navedena dokumentacija, kao i prateće narudžbenice i fakture, te dokazi o plaćanju, su bile predmet procjene da bi se utvrdilo koliko je novca uloženo u izgradnju objekta Hotel u ul. Zabrđe bb („Exclusive“), i da se utvrdi porijeklo tog novca, odnosno da li je investitor rapolagao novcem iz legalnih izvora za izgradnju.

Svjedokinja Tužilaštva Taso Vildana, inače stalni sudski vještak građevinske struke, je izjavila da je 2004 godine, po narudžbi Zornić Harisa, napravila prvu procjenu Hotela „Exclusive“, tačnije 16.12.2004. godine, kada objekat nije bio ni završen, već u određenoj fazi završenosti, objekat je obuhvatao oko 3000 m², te je svjedokinja utvrdila vrijednost na oko 3.950.000,00 KM, zajedno sa zemljištem. Svjedokinja je tom prilikom također utvrdila da je izgradnja vršena uz sve potrebne dozvole i da se izgradnja odvijala u skladu sa zakonom. Druga procjena je bila nakon godinu dana, svjedokinja je sačinila nalaz od 05.12.2005 godine, te je svjedokinja pojasnila da je prilikom te procjene zatekla više radova, slijedom čega se povećala cijena sa pripadajućim zemljištem na iznos od 5.836.000,00 KM. Sljedeći angažman svjedokinje je bio 24.04.2006. godine, naručilac je ponovo bio Zornić Haris, te je svjedokinja izjavila da je iznos vrijednosti ove procjene identičan kao prethodni, ali se u zadatku procjene tražilo utvrđivanje tržišne vrijednosti hotela, parkinga i pripadajućeg zemljišta. Nakon toga je svjedokinja imala još jedan nalaz od 22.12.2006. godine, Zornić Haris je bio naučilac, radilo se utvrđivanje vrijednosti Hotela i kompletne infrastrukture koja je izgrađena, svjedokinja je izjavila da je hotel tada bio završen sa kompletiranim svim radovima, te je svjedokinja konstatovala uvećanje vrijednosti, koja je tada iznosila 8.538.000,00 KM. Nakon ovoga, svjedokinja je bila angažovana od Bor banke, za koju je radila procjene, te je sljedeći nalaz bio od 08.01.2008. godine, kada je vršila kontrolu kolaterala banke, te procjenjivala objekat sa vještakom mašinske struke Karahmet Halilom, te su procijenili vrijednost objekta na preko 10.000.000,00 KM. Na kraju je svjedokinja tokom unakrsnog ispitivanja pojasnila da je tržišna vrijednost objekta obično veća od građevinske vrijednosti, i da je ova vrijednost objekta bila u vrijeme izrade nalaza, a da su protekom vremena te cijene pale zbog recesije za nekih 30-40%.

Na ove okolnosti je saslušan i svjedok Tužilaštva Karahmet Halil, koji je inače stalni sudski vještak i bavi se procjenom pokretne imovine i uređaja i instalacije na objektima, te je svjedok potvrdio da je angažovan kao procjenitelj kod Bor banke i da je vršio procjenu za firmu „Majorka“, odnosno za hotel „Exclusive“, i to procjenu vozila i opreme, tehnoloških postrojenja i aparata u samom objektu (plazma TV, solarije, kuhinje i s).

I svjedokinja Tužilaštva Mustafić Derviša, radila kao stalni sudski vještak građevinske struke, je potvrdila da je radila procjenu objekta u izgradnji u Rajlovcu - Zabrđe, po narudžbi Zornić Harisa. Prema procjeni svjedokinje objekat je tada bio 60% izgrađen i svjedokinja ga je procijenila na oko 3.800.000,00 KM, ne sjeća se tačno, ali je potvrdila da je i vještakinja Taso Vildana radila procjenu, i da je bilo razlika u procjenama, ali to svjedokinja pripisuje razlici u godinama, odnosno periodu vještačenja, jer je Taso Vildana vještačila kasnije, a postojale su i razlike u cijeni.

Obzirom na navedeno, Sud je nespornim utvrdio da je u vrijeme nakon što je Hotel „Exclusive“ izgrađen njegova tržišna vrijednost, zajedno sa pripadajućim zemljištem i svim uređajima bila oko 8.538.000,00 KM, što proizilazi iz procjene vještaka Taso Vildane, a koja vrijednost nije stalna, već promjenjiva jer ovisi od niza faktora na tržištu.

Međutim, za Sud je od odlučnog značaja bilo utvrditi koliko novca je uloženo u izgradnju pomenutog Hotela, a za koji novac nije moguće utvrditi porijeklo, odnosno koji potiče od izvršenja krivičnog djela.

Za navedene okolnosti, od odlučnog značaja su bili dokazi koji su bili predmet vještačenja po vještaku finansijske struke Prašljivić Kerimi. Naime, iz pomenute dokumentacije, odnosno dokaza, koja su analizirani u Nalazu navedenog vještaka od 23.07.2009. godine, a radi se o finansijskoj dokumentaciji, ugovorima, potvrdama, rješenjima itd. koje dokaze Sud neće posebno cijiniti, već će ih cijiniti kroz ocjenu označenog Nalaza i mišljenja vještaka Prašljivić Kerime, je utvrđeno sljedeće:

Iz pribavljene dokumentacije je utvrđeno da u godini kada je osnovano pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, dakle 2002. godine, nisu evidentirani prihodi pravnog lica, izuzev priliva na račun pravnog lica u iznosu od 10.078,11 KM, na ime osnivačkog uloga.

Prema navedenom nalazu i pribavljenoj dokumentaciji, ni 2003. godine pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo nije evidentiralo prihode, već odliv sa računa u iznosu od 9.096,23 KM, te je evidentiran 1 zaposlenik. 2004. godine evidentiran je ukupan priliv na bankovni račun „Majorka“ d.o.o. Sarajevo u iznosu od 10.331,97 KM, po osnovu pozajmica, i to 4.000,00 KM od Ibrahimović Umuše, 2.400,00 KM od Bećirović Nazifa i 2.880,00 KM od Acik Cana, evidentiran je odliv sa računa u iznosu od 10.191,22 KM, te je predat godišnji obračun za 2004.g. nadležnim institucijama. I ove godine u pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo je bio zaposlen jedan zaposlenik, te nije evidentiran prihod. U bilansu stana za 2004.godinu su evidentirana ulaganja u ostala materijalna sredstva u iznosu od 21.193,09 KM, a odnose se na dobavljača „Atraktiv“ d.o.o.

Za 2005. godinu, a vezano za poslovanje pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, utvrđeno je da je priliv na bankovni račun iznosio 1.942,51 KM, od kojeg je iznos od 1.800,00 KM po osnovu pozajmice od Acik Cana, dok je odliv iznosio 1.775,87 KM.

Tek u decembru 2005.godine, pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo ostvaruje prihod u iznosu od 17.922,58 KM po osnovu usluga restorana i smještaja u objektu Hotela „Exclusive“. Iz nalaza vještaka finansijske struke proizilazi da je pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo za 2002, 2003, 2005, 2006. i 2008. godinu poslovalo negativno, a da je pozitivan rezultat za 2004.godinu iskazan tako što su pozajmice od naprijed imenovanih fizičkih lica proknjižene kao prihodi. Evidentno je i to da je pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo od osnivanja pa do 2006.g. imalo jedno uposlano lice.

Obzirom na navedeno neusmijivo je utvrđeno da pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo od osnivanja do decembra 2005.godine nije ostvarilo prihode.

Osnivački kapital pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo je pri registraciji iznosio 10.000,00 KM, sa vlasničkim udjelima Zornić Harisa i Acik Cana sa po 50 %, međutim, dana 18.12.2006. godine dolazi do povećanja osnivačkog kapitala osnivača Zornić Harisa u iznosu od 5.836.075,00 KM u stvarima (nekretnina Hotel „Exclusive“) , koja vrijednost je utvrđena procjenom stalnog sudskog vještaka građevinske struke.

Navedenu vrijednost hotela „Exclusive“ Sud prihvata i cijeni je relevantnom za ovu krivično-pravnu stvar, budući da se radi o vrijednosti hotela procijenjenoj u inkriminisano vrijeme, a koja je unesena u vlasnički kapital optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo.

Vještak finansijske struke je dalje utvrdio da su u procijenjenoj vrijednosti sadržana novčana sredstva iz kredita BOR banke u iznosu od 1.399.259,66 KM i sredstva prihoda ostvarenih u 2005. i 2006.godini u iznosu od 784.537,66 KM. U procijenjenoj vrijednosti su sadržana i uložena novčana sredstva fizičkog lica Zornić Harisa u iznosu od 1.659.643,22 KM, kao i novčana sredstva data kao pozajmice fizičkih lica u iznosu od 339.248,77 KM.

Prema nalazu vještaka finansijske struke Prašljivić Kerime je dalje utvrđena činjenica da razlika između procijenjene vrijednosti objekta iskazana od strane građevinskog vještaka i zbira sadržanih sredstava iznosi 1.653.385,69 KM. Knjigovodstvo pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo je pogrešno evidentiralo ulaganja u 2005.godini u iznosu od 1.026.934,29 KM, odnosno evidentiralo je na ulaganja u građevine koje su vlasništvo Zornić Harisa, umjesto da evidentira na potraživanja od Zornić Harisa vlasnika hotela.

Prema ovom nalazu vještaka finansijske struke, Prašljivić Kerime, dalje proizilazi da su fizička lica pozajmila novac pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i to Ahmić Amer u 2006.godini novčani iznos od 23.757,00 KM, Acik Can 2004-2005.godine novčani iznos od 111.152,00 KM, Bećirović Nazif u 2004.godini novčani iznos od 2.400,00 KM, Dacić Hamdo u 2004. i 2006.godini novčani iznos od 67.970,00 KM, Ibrahimpašić Umuša u 2004.godini novčani iznos od 4.000,00 KM, Knaufer u 2008.godini novčani iznos od 20.000,00 KM, Murić Fadil u 2008.godini novčani iznos od 12.000,00 KM, Murić Zahid u 2008.godini novčani iznos od 26.000,00 KM i Zornić Haris u periodu 2004-2006.godina novčani iznos od 71.970,00 KM.

Po ocjeni Suda, iz navedenog nalaza Prašljivić Kerime je dalje utvrđena odlučna činjenica da je optuženi Zornić Haris u pomenuti objekat Hotel „Exclusive“ uložio gotovinskom uplatom iznos od 1.659.643,22 KM, za koji iznos nije utvrđeno porijeklo, kao ni za sve

naprijed navedene iznose, koja su pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo pozajmila novac.

Pored navedenog je utvrđeno da je BOR banka odobrila i isplatila pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo dva kredita iz Kuvajtske kreditne linije u ukupnom iznosu od 217.000,00 KWD, odnosno 1.125.178,14 KM. Naime, po Ugovoru broj: OMU/UG:80 odobren je kredit 25.01.2005. godine u iznosu od 120.000,00 KWD, odnosno 616.623,63 KM, koja novčana sredstva su po odobrenom kreditu isplaćena dobavljačima za izgradnju objekta – Hotela „Exclusive“, te po Ugovoru broj: Pr-701100013 je odobren kredit 14.07.2005. godine, a aneksom Ugovora od 20.12.2005. godine, iznos je sa 74.000,00 KWD povećan na 92.000,00 KWD, odnosno 508.554,51 KM, koja novčana sredstva su također po odobrenom kreditu isplaćena dobavljačima za izgradnju pomenutog hotela.

BOR banka je pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo isplatila i tri kredita iz vlastitih sredstava u ukupnom iznosu od 620.000,00 KM, i to po Ugovoru broj: Pr-100100056 odobren je 22.09.2006.godine kredit u iznosu od 375.000,00 KM, od kojeg iznosa je 215.000,00 KM isplaćeno dobavljačima za izgradnju pomenutog hotela, a iznos od 160.000,00 KM isplaćen je za kupovinu zemljišta u vlasništvu pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, zatim, po Ugovoru broj: Pr – 1001200113 odobren je 08.02.2007.godine kredit u iznosu od 125.000,00 KM, od kojeg je 50.000,00 KM isplaćeno dobavljačima za izgradnju hotela, a iznos od 75.000,00 KM za povrat kredita HYPO banci, te po Ugovoru broj: Pr-100100075 odobren je 17.06.2008. godine kredit u iznosu od 120.000,00 KM, koja novčana sredstva su po odobrenom kreditu isplaćena BOR banci za povrat kredita broj: Pr-101200113.

Dakle, prema dokumentaciji koju je na uvid imao vještak finansijske struke, Prašljivić Kerima (a koja je naprijed pobrojana) i prema nalazu i mišljenju pomenutog vještaka, nesumnjivo je utvrđeno da je u izgradnju hotela „Exclusive“ u Rajlovcu uloženi gotovinski iznos od strane optuženog Zornić Harisa u iznosu 1.659.643,22 KM, zatim, ukupan iznos od 339.248,77 KM, kao pozajmljena sredstva od fizičkih lica, te kreditna sredstva u ukupnom iznosu od 1.745.178, 14 KM.

Vezano za navedena kreditna sredstva koja su uložena u izgradnju hotela „Exclusive“, saslušani su svjedoci Tužilaštva Korjenić Aida i Pršeš Hamid, te je uz saglasnost stranaka i odbrane na prijedlog Tužilaštva pročitani iskazi svjedoka Ćesić Adisa dat na Zapisnik o saslušanju svjedoka kod Tužilaštva BiH, broj: KT-438/07 od 05.03.2009. godine.

Svjedokinja Korjenić Aida, bila zaposlenica BOR banke u vrijeme kada je odobren i isplaćen kredit po zahtjevu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, je izjavila da se radilo o 4 kredita, pri čemu je ona učestvovala u proceduri odobravanja prvog kredita. Svjedokinja Korjenić je izjavila da se radilo o završetku radova izgradnje hotela, te je prije odobravanja kredita urađena procjena objekta, na vrijednost oko 2.700.000,00 KM, banci je predočena urbanistička i građevinska dozvola, Z.K. izvadak za nekretninu bez opterećenja, te je kredit odobren i nije bilo formalnih smetnji za zasnivanje hipoteke u korist banke. Svjedokinja se sjeća da je zahtjev za kredit bio na iznos od 600.000,00 KM, što je iznosilo negdje oko 120.000,00 KWD. Svjedokinja je potvrdila da je kredit u cjelosti namjenski iskorišten, da je plaćan izvođačima radova, te je praćena realizacija ove investicije od strane banke. Svjedokinja je dalje izjavila da nije učestvovala u obradi drugog kredita, koji je također bio namjenjen za radove na hotelu „Exclusive“, a jedan dio za kupovinu vozila za rent-a car.

Svjedokinja je od 2006 g. bila zadužena za vođenje naplate, koja je bila uredna, ali je je u zimskom periodu bila manja zbog manjeg obima posla hotela, te je išla u kontrolu što je uobičajeno ako kasni naplata, pokušavala su se naći neka rješenja, vršena je provjera poslovanja firme i kakva je iskorištenost.

Svjedok Pršeš Hamid, direktor BOR banke, je pojasnio da je banka imala kuvajtski fond, što su ustvari bila kreditna sredstva koja su imala rok otplate 20 godina, te da je postojala standardna procedura oko podnošenja zahtjeva za kredit i odbravanja. Svjedok je potvrdio da je jedan od korisnika kredita bilo i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i da je prvi kredit iznosio 600.000,00 KMKM, odnosno oko 100.000,00 KWD, te da su podnesena još 3 zahtjeva. Predmet založnog prava je bio objekat u izgradnji i drugo zemljište. Svjedok se sjeća da je Hotel „Exclusive“ u izgradnji bio procijenjen na oko 2-3 miliona KM, te da je potreba za dovršetak objekta bila oko 1-2 miliona. Vezano za ova kreditna sredstva, svjedok je objasnio da banka klijentu nije dala direktno novac, nego su plaćali dobavljačima. Pored navedenog, svjedok je pojasnio da pošto je uslov kuvajtskog fonda bio da se radi o pravnom licu sa 51 % domaćeg vlasništva, odnosno da se teži tom procentu, a da je suvlasnik firme bio strani državljanin, podnosilac zahtjeva za kredit se obavezao da će se nakon završetka objekta povećati procenat domaćeg udjela u tom pravnom licu, jer će se unijeti kapital. Zbog navedenog, pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo je moralo ispoštovati svoju obavezu i unijeti Hotel u osnivački kapital, te je procjenjena tržišna vrijednost Hotela i to je uneseno u osnivački kapital. Svjedok Pršeš je izjavio da Bor banka nije imala obavezu da ispituju porijeklo imovine, pojašnjavajući dalje da u momentu kada se puštaju kreditna sredstva, sudska procjena mora biti originalna. Svjedok je dalje izjavio da nakon što je Sud stavio privremenu mjeru zabrane raspolaganja nad pomenutim objektom i zemljištem, da je zatražio pojašnjenje u pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, te je banci dostavljen nalaz i mišljenje vještaka Hodžić Abida, u kojem se vještak bavio porijeklom imovine do odobravanja kredita. U odnosu na navedeno, svjedok je izjavio da „Majorka“ d.o.o. Sarajevo ne bi dobila kredit da je banka znala za porijeklo tog novca.

Od kazivanja navedena dva svjedoka se puno ne razlikuje i iskaz svjedoka Ćesić Adisa dat na Zapisnik od 05.03.20069. godine, koji je radio kao kreditni službenik u BOR banci u vrijeme zaključenja prva dva ugovora o kreditu sa pravnim licem „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i koji je potvrdio da je u cjelosti bila ispoštovana procedura oko dodjele kredita.

Navedeni dokazi: materijalna dokumentacija koja je bila predmet veštačenja od strane vještaka Prašljivić Kerime, Nalaz i mišljenje vještaka Prašljivić Kerime od 23.07.2009. godine, te iskazi svjedoka Korjenić Aide i Pršeš Hamida, upućuju na zaključak da su u izgradnju Hotela, pored pozajmica od strane fizičkih lica, te novca nepoznatog porijekla, uložena i kreditna sredstva, koja je kod Bor banke zadužilo optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo.

I odbrana optuženog Zornić Harisa je na ove okolnosti provela dokaz vještačenjem po vještaku finansijske struke, Hodžić Abidu, koji je prilikom saslušanja pred ovim Sudom potvrdio da je izvršio vještačenje u ovom predmetu na okolnosti izvora finansiranja izgradnje hotela „Exclusive“ pravnog lica „Majorka“, te da je sačinio Nalaz od 19.04.2008.g. Vještak Hodžić je izjavio da je vršio uvid u knjigovodstvo „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, zatim, uvid u kreditna sredstva u Bor banci, te je imao na uvid i nalaz vještaka

građevinske struke Taso Vildane o procjeni vrijednosti Hotela, od 05.12.2005.godine, po kojem je procjenjena tržišna vrijednost 5.836.075,00 KM.

Vještak Hodžić Abid je utvrdio da je prema zvaničnim podacima izgradnja Hotela „Exclusive“ finansirana iz tri izvora:

Prvi izvor su kreditna sredstva „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, zadužena kod Bor banake po 4 ugovora o kreditu, i to iz kuvajtske linije i iz sredstva Bor banke, u ukupnom iznosu 1.187.340,78 KM, koja sredstva su plasirana i utrošena, i kojim sredstvima je zaduženo pravno lice „Majorka“. Na ta sredstva su obračunate zatezne kamate, koje je pravno lice „Majorka“ finansiralo prema svojim mogućnostima.

Drugi izvor sredstava po mišljenju ovog vještaka finansijske struke je finansiranje od strane dobavljača koji su radili na hotelu, koja sredstva iznose 765.467,00 KM. Za ova sredstva je vještak utvrdio da ne postoje ugovori o kreditiranju, da u bilansu stoji obaveza 765.467,00 KM kao dugovanje i da u odnosu na ovo nisu podignute nikakve tužbe, zbog čega ova sredstva vještak smatra kreditiranjem.

Treći izvor finansiranja je vještak uzeo iz izvještaja o utaji poreza po Finansijskoj policiji Nurnberga od 17.03.2008.g., po kom izvještaju su tri preduzeća, po završnim računima ostvarili neto dobit, koja nije prijavljena, a na koju dobit se morao platiti porez, koji nije plaćen.

Vještak je potvrdio da je od pravnog lica „Katrin Mohs“ u 1992, 1993 i 1994 godini ostvarena ukupna neto dobit od 2.003.328,52 DM, koji iznos odgovara istom iznosu u KM. Na ovaj iznos društvo Katrin Mohs je trebalo platiti porez na dobit 256.448,10 DM, koji nije plaćen. Zatim, drugo pravno lice „Mijodunski – Dacić“ je 1992, 1993, 1994 i 1995 godine ostvarilo dobit u ukupnom iznosu od 793.361,00 DM, koja dobit nije prijavljena, već je utajen porez u iznosu 113.136,60 DM, što po mišljenju vještaka predstavlja iznos od 906.497,60 DM koje su vlasnici prisvojili. Za treće pravno lice „Karajić – Dacić“, iz pomenutog izvještaja je vještak utvrdio da je za 1996 i 1997 godinu trebao biti prijavljen i plaćen porez u iznosu od 515.768,00 DM, koji nije plaćen, što ukupno iznosi 2.049.798,00 DM.

Vještak je naveo da za ova tri pravna lica decidno imaju podaci navedeni u izvještaju o istrazi o utaji poreza od 17.03.1998.godine, koje podatke je vještak preuzeo.

Vještak Hodžić Abid je zaključio da zbir navedene tri izvora finansiranja iznosi 7.168.880,00 KM, te je i ovaj vještak pojasnio da je knjigovodstvena vrijednost uložениh sredstava manja od tržišne vrijednosti.

Vještak Hodžić Abid je dao konačno mišljenje da su za finansiranje izgradnje ovog Hotela postojala sredstva, koja su po njegovom mišljenju veća čak i od tržišne vrijednosti, te je naglasio da je ukupan iznos dobiti prema dokumentaciji iz Njemačke 4.330.719,52 KM, koji iznos je mogao biti unesen u BiH za izgradnju. Kada se taj iznos sabere sa iznosom dobijenim po osnovu kredita, dobije se iznos od 5.518.060,30 KM, te kada se ta vrijednost odbije od vrijednosti procijenjenog hotela, dobije se manjak 318.014,70 KM, što po mišljenju vještaka nije sporno jer je tržišna vrijednost jedno, a uložena sredstva su drugo i ona su uvijek manja.

Vještak Hodžić je utvrdio da u konkretnom slučaju po nalazu građevinskog vještaka uložena sredstva iznose 1.653.000,00 KM, a da prema procjeni vještaka ekonomske struke, po uloženom stanju, ta sredstva iznose oko 4.000.000,00 KM.

Pored navedenog, vještak Hodžić je utvrdio da neto dobit ostvarena u Njemačkoj prema pribavljenoj dokumentaciji i neplaćeni porez, iznosi ukupno 5.216.072,22 KM, te je vještak zaključio da je hotel „Exclusive“ mogao biti izgrađen sa sredstvima i bez nelegalnog poreza, odnosno da je izgradnja hotela bila moguća iz legalnih sredstava.

Vještak je pravdao ovaj svoj stav tako što je istakao da ako bi se iz ukupno raspoloživih sredstava koje je on utvrdio u iznosu od 7.168.880,00 KM, isključile obaveze prema dobavljačima i iznos utajenog poreza, ostalo bi ukupno 6.085.398,30 KM, što je po mišljenju vještaka veće od procijenjene tržišne vrijednosti i veće od uložene vrijednosti.

Sud je cijenio navedeni nalaz i mišljenje vještaka Hodžić Abida, te isti prihvata u dijelu koji se poklapa sa vještakom finansijske struke Prašljivić Kerime u pogledu vrijednosti uložene u izgradnju hotela „Exclusive“, a za koju ne postoji dokaz o porijeklu, a radi se o nespornom iznosu od 1.659.643,22 KM. Međutim, u dijelu koji prelazi okvire struke u kojoj je vještak vještačio i u dijelu koji ulazi u sferu pretpostavki, što se odnosi na zaključke koji dio raspoloživih sredstava je optuženi Zornić Haris uložio u izgradnju hotela, Sud nije prihvatio, jer je za Sud značajno koji dio uložених sredstava u izgradnju hotela je sumnjivog porijekla, odnosno potiče od izvršenja krivičnog djela, te nalazi da su oba vještaka saglasna da je to iznos od 1.659.643,22 KM.

Sud cijeni da se nalazi vještaka Prašljivić Kerime i Hodžić Abida u bitnim tačkama podudaraju, te ih je Sud prihvatio kao objektivne prilikom utvrđivanja odlučnih činjenica.

Naime, Sud je stava da su nalaz i mišljenje vještaka Prašljivić Kerime i nalaz i mišljenje vještaka Hodžić Abida saglasni po pitanju uložene vrijednosti u izgradnju hotela „Exclusive“ i da za dio uložених sredstava odnosno iznos od 1.659.643,22 KM, nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi porijeklo. Navedena činjenica je odlučna za ovu krivično-pravnu stvar, pri čemu se Sud neće baviti sa pitanjem šta je učinjeno sa ostalim sredstvima kojima je eventualno raspolagao optuženi Zornić Haris, budući da je utvrđen konkretan iznos sredstava koja su uložena u izgradnju pomenutog hotela i za koji iznos nije moguće utvrditi porijeklo. Pri ovome je Sud cijenio da se radi o neznatnim odstupanjima u iznosima koje su utvrdili vještaci, pri čemu je vještak Prašljivić Kerima utvrdila iznos od 1.659.643, 22 KM, a vještak Hodžić Abid iznos od 1.653.000,00 KM, uložених sredstava u izgradnju, te je Sud prihvatio iznos koji je utvrdila vještak Prašljivić Kerima, obzirom da je ista bila vrlo decidna i egzaktna prilikom iznošenja svog nalaza i načina kako je utvrdila pomenutu vrijednost. Dok se s druge strane vještak odbrane optuženog Zornić Harisa, Hodžić Abid, kretao u sferi pretpostavki, pri čemu sa sigurnošću, po ocjeni Suda, nije mogao stajati iza pojedinih tvrdnji, slijedom čega je Sud prihvatio nalaz vještaka Prašljivić Kerime u cjelosti, dok je djelimično prihvatio mišljenje vještaka Hodžić Abida.

Pored navedenih dokaza i utvrđenih činjenica, za Sud je od odlučnog značaja bila i činjenica da je i sam Zornić Haris prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka pred ovim Sudom, potvrdio da je sav novac koji su on i njegov brat Dacić Hamdo stekli utajom

poreza u Njemačkoj, a radi se otprilike o navedenom iznosu, uložio u izgradnju hotela „Exclusive“, što je potvrđeno naprijed navedenim vještačenjem pod vještaku finansijske struke Hodžić Abidu.

Optuženi Zornić Haris je prilikom saslušanja pred ovim Sudom u svojoj odbrani izjavio da je 1996. godine napustio Njemačku i došao u Sarajevo, da je 1997. godine u Sarajevu otvorio kafić – piceriju, te kupio određene nekretnine, među kojima i zemljište na kojem je sagrađen hotel „Exclusive“, te da je tražio dozvolu da napravi benzinsku pumpu, što mu nije uspjelo, zbog čega se odlučio za gradnju hotela. Optuženi Zornić Haris je izjavio da je iz Njemačke donio mnogo novca da je mogao napraviti dva hotela poput hotela „Exclusive“ i da mu ostane još novca, jer je u Njemačkoj ostvarivao prihode u milionima. Pored navedenog, optuženi Zornić Haris je potvrdio da je isti takav novac u izgradnju hotela ulagao i njegov brat, te optuženi Acik Can, koji je uložio cca 300.000,00 eura, te da su uložena i kreditna sredstva, nakon čega je izvršena dokapitalizacija hotela u pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo. Optuženi Zornić Haris je izjavio da je svjestan da mu Njemačka ne može suditi za utaju poreza, jer je to zastarilo, ali je izričito i nesumnjivo potvrdio da je sve što je stekao u Njemačkoj baveći se građevinarstvom uložio u BiH, što je učinio i njegov brat, optuženi Dacić Hamdo. Pored navedenog, optuženi Zornić je izjavio da je prije gradnje hotela imao legalne izvore primanja, i to od naprijed pomenutog kafića, te od izdavanja kupljenih nekretnina, pojašnjavajući dalje da sa Acik Canom nije osnovao pravno lice „Majorka“ kako bi se u legalne tokove ubacio novac od krivičnog djela, već je „Majorka“ osnovana kako bi se otvorila benzinska pumpa, međutim kako to nije uspjelo, da se firma, nakon izgradnje hotela bavila isključivo hoteljerstvom i da nije bilo nepravilnosti i nezakonitosti. Optuženi Zornić je pored navedenog izjavio da je spreman iznos utajenog poreza u Njemačkoj platiti BiH.

Dio iskaza optuženog Zornić Harisa koji se odnosi na ulaganja od strane optuženog Acik Cana je potvrdio i sam optuženi Acik Can, kada je saslušan u svojstvu svjedoka, i koji je potvrdio da je za izgradnju hotela Zornić Harisu posudio iznos od 300.000,00 eura.

Iskaz optuženog Zornić Harisa, kao i optuženog Acik Cana u ovom dijelu, Sud prihvata kao istinit i objektivan u dijelu koji je saglasan sa provedenim materijalnim dokazima, i iskazima saslušanih svjedoka. Međutim, u dijelu kojim je optuženi Zornić kazivao da pomoću optuženog pravnog lica „Majorka“ nije vršeno pranje novca, nastojeći isključiti krivičnu odgovornost pravnog lica čiji je suvlasnik, Sud nije prihvatio, budući da provedeni dokazi ukazuju na suprotno, a što je naprijed već obrazloženo.

Također, Sud je cijenio i dokaze koje je provela odbrana optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i to saslušanjem svjedoka Husić Alme i Kordić Dine, na okolnosti poslovanja pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo.

Sud je tako cijenio iskaz svjedokinje Husić Alme, koja je radila u „Majorci“ na administrativnim i računovodstvenim poslovima, koja je izjavila da je radila pripremu finansijske dokumentacije, zatim, primala fakture, vodila knjige ulaznih i izlaznih faktura, prijavu i odjavu radnika, obračun doprinosa uz nadzor računovođe i ostale administrativne poslove, te da je u svom radu bila neovisna. Pored navedenog, svjedokinja Husić Alma je izjavila da je u hotelu postojala knjiga protokola, u kojoj su evidentirani svi dokumenti koji se tiču poslovanja hotela.

Svjedokinja Husić je izjavila da je u hotelu odlučivao direktor, odnosno prokurista Ahmić Amer, te da je rijetko viđala Zornić Harisa, od kojeg nije primala naredbe, već direktno od prokuriste, dodajući da joj nije poznato da je nešto rađeno protuzakonito. Osim toga svjedokinja je izjavila da je njen rad kontrolisala računovodstvena agencija, revizija je vršila nadzor, kao i inspekcija, te nije nađeno ništa nezakonito.

Svjedokinja Kordić Dina, ovlaštenu računovođu, je izjavila da je imala ugovor o pružanju računovodstvenih usluga sa „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, i to za period 2006-30.06.2007.g. Svjedokinja je izjavila da je njena agencija pružala usluge finansijskog knjigovodstva, da se izvorna dokumentacija skupljala i pravila u „Majorki“, a da je u izradi te dokumentacije učestvovala Husić Alma, sa kojom se i kontaktiralo. Ugovorom je bilo regulisano u kojem roku se treba dostavljati dokumentacija na knjiženje. Cijeli taj proces se odvijao u skladu sa zakonom, ugovorom je tačno bilo definisano šta su obaveze izvršioca, a šta su obaveze naručioca. Dostavljena dokumentacija se mogla vratiti, ako nešto nije bilo uredno, kako je bilo ugovoreno. Od strane ovlaštenih uposlenika „Majorke“ nije bilo nikakvih pritisaka da se izvrši nešto što nije u skladu sa zakonom, što svjedokinja svakako ne bi mogla raditi, jer bi izgubila agenciju.

Iskaze navedenih svjedoka odbrane optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, Sud je prihvatio kao objektivne i istinite, i to u granicama onoga što je svjedocima bilo ili moglo biti poznato kao službenicima iz dokumentacije koja im je predočena, međutim, obzirom da svjedoci nemaju saznanja o osnivanju pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo i ulaganju u izgradnju hotela „Exclusive“, Sud na osnovu njihovih iskaza nije mogao isključiti odgovornosti pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, kako je to odbrana optuženog pravnog lica „Majorka“ pokušala prikazati. U odnosu na tvrdnje svjedoka da je pravno lice „Majorka“ administrativno i računovodstveno poslovalo u skladu sa važećim zakonskim propisima, vijeće ukazuje da se radi o pitanjima koja prevazilaze okvire znanja ovih svjedoka i koje će Sud cijeliti, nalazeći dalje da je bilo moguće da pravno lice „Majorka“ koristi izvore finansiranja nepoznatog porijekla i da to sve prikazuje u legalnim tokovima. Osim toga, pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo se tereti, pored radnji kojima je omogućeno da se gradi hotel od sredstava nepoznatog porijekla, i to da je novac koji potiče od izvršenja krivičnog djela u konačnici dokapitalizovan u osnivački kapital pravnog lica „Majorka“, koje je tako prisvojilo i raspolagalo tom vrijednošću, te omogućilo da ta vrijednost uđe u legalne poslovne tokove.

U vezi sa ovom tačkom optuženja, kojom je Tužilaštvo teretilo i optuženog Acik Cana da je u izgradnju hotela „Exclusive“ uložio novac koji potiče od izvršenja krivičnog djela neovlaštenog međunarodnog prometa opojnim drogama, odbrana optuženog Acik Cana je osporavala da je optuženi Acik Can ulagao nezakonito stečen novac, izvodeći dokaze na okolnosti njegovog imovnog stanja, tvrdeći da se radi o osobi koja potiče iz bogate porodice iz Turske, da u Turskoj ima legalnu djelatnost i da ostvaruje vrlo visoke prihode, odnosno dobit. Sud je prihvatio i cijenio i dokaze na okolnosti imovnog stanja optuženog Acik Cana, i to da je Ugovorom o bespovratnoj prodaji od 07.02.2002. godine u Turskoj kupio motorno vozilo „Mercedes Benz“, te akt SO Društva sa ograničenom odgovornošću za međunarodni transport i trgovinu od 23.04.2010. godine, sa potvrdom Direkcije poreske službe Turske od 08.04.2009. godine da je Acik Can registrovan kao poreski obveznik, zatim, pomoćnom knjigom računa, Izvodima iz turskog trgovinskog registarskog lista, poreskim listovima, poreskim prijavama, bilansima stanja, poreznim prijavama itd., iz kojih dokaza nesumnjivo proizilazi da se optuženi Acik Can bavio određenom

registrovanom djelatnošću u Turskoj, po kojoj je ostvarivao prihode, odnosno dobit, kojom je mogao priuštiti kupovinu skupocjenog auta i osigurati luksuzan život. Navedenim dokazima odbrana optuženog Acik Cana je dokazivala da je optuženi Acik Can bogat, da potiče iz bogate porodice, te da je imao novca za ulaganje u izgradnju hotela „Exclusive“, koje dokaze, kao što je već navedeno Sud prihvata. Međutim, u odnosu na ovu tačku optuženja, budući da se optuženi Acik Can tereti da je zajedno sa Zornić Harisom poduzimao radnje u cilju legalizacije novca koje su stekli Zornić Haris i Dacić Hamdo krivičnim djelom porezne utaje u Njemačkoj, te legalizacije novca stečenog drugim krivičnim djelima (organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH), a za koje su optuženi Zornić i Dacić oslobođeni od optužbi, jer nije dokazano da su postupali kao zločinačka organizacija koja se bavi neovlaštenim prometom opojnim drogama, to Sud nije mogao cijeliti da novac koji je uložio optuženi Acik Can u izgradnju hotela „Exclusive“ potiče od izvršenja tog krivičnog djela, a posebno ne kod dokaza koje je predočila odbrana optuženog Acik Cana na okolnosti njegovog imovnog stanja.

Pri ovome je Sud cijelio i iskaz optuženog Acik Cana, koji je saslušan pred ovim Sudom u svojstvu svjedoka, i koji je pojasnio da se u Turskoj još od 1997. godine bavi određenom djelatnošću, a da je od 2000. godine sa prijateljem osnovao firmu koja se bavi transportom, te da su unaprijedili poslovanje i da ostvaruju veliku dobit. Pored navedenog, optuženi Acik Can je izjavio da je optuženima Zornić Harisu i Dacić Hamdi dao finansijsku podršku, odnosno posudio im novac u iznosu od 300.000,00 eura, i da će taj odnos dugovanja riješiti. Također, optuženi Acik Can je izjavio u BiH sa Zornić Harisom osnovao firmu s namjenom otvorenje benzinske pumpe, ali da je odustao od toga, te je dalje izjavio da je kupio kuću u Sarajevu 2003.g., na ..., u kojoj kući živi sa suprugom i ocem, kada isti boravi u BiH.

Sud je cijeneći sve naprijed navedene dokaze, zaključio da su u izgradnju hotela „Exclusive“ uložena novčana sredstva u iznosu od 1.659.643,22 KM, nepoznatog porijekla za koji je nesumnjivo utvrđeno da potiče od krivičnog djela porezne utaje u Njemačkoj, zatim novčana sredstva u iznosu od 339.248,77 KM od pozajmica od fizičkih lica, te novčana sredstva dobijena kao kredit kod Bor banke u iznosu od 1.187.340,78 KM, što ukupno iznosi 3.186.232,77 KM.

U odnosu na navedene uložene iznose, Sud je utvrdio da za iznos od 1.659.643,22 KM, koji je uložio optuženi Zornić Haris u gotovini, ne postoje dokazi i porijeklu, te kako isti u kritično vrijeme nije imao druge izvore primanja, i kako pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, čiji je suosnivač nije poslovalo pozitivno, te imajući u vidu dokaze pribavljene iz Njemačke o utajenom porezu od strane optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde, što sve odgovara izjavi optuženog Zornić Harisa, koju je dao u svojstvu svjedoka, to je Sud van razumne sumnje zaključio da se radi o novcu koji potiče iz izvršenja krivičnog djela porezne utaje, a koje je počinjeno u Njemačkoj i za koje krivično djelo je vođen postupak u Njemačkoj protiv Dacić Ljutvije (optuženi Zornić Haris) i optuženog Dacić Hamde.

Sud nalazi da je navedeni iznos, nastao utajom poreza, radnjama optuženih Zornić Harisa, Acik Cana i pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, ubačen u legalne tokove na području BiH, i to ulaganjem u izgradnju hotela „Exclusive“ u Rajlovcu, na način da je optuženi Zornić Haris sa Acik Canom osnovao pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo preko kojeg su vršili pranje novca stečenog krivičnim djelom porezne utaje, i to tako što su vrijednost

izgrađenog objekta, u kojoj je sadržan novac dobijen izvršenjem krivičnog djela, unijeli u osnivački kapital optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo.

Pored navedenog, Sud nalazi dokazanom i tvrdnju Tužilaštva iz tačke 5. Optužnice, što odgovara tački 7. izreke ove Presude, i to da je optuženi Acik Can u društvu još jedne neidentifikovane muške osobe „Alena“, dana 12.07.2006.godine u Sarajevu, u caffeu „CACADU“ nudio na prodaju prikrivenom istražitelju kodnog naziva „Marko“ 10 kilograma opojne droge-heroin, kojom prilikom mu je dao i probni uzorak težine 2 grama. Za navedeni uzorak je prikriveni istražitelj utvrdio da se radi o opojnoj drogi - heroinu, te je pristao na ponudu optuženog Acik Cana, pa su se dogovorili da će do razmjene novca i opojne droge doći idući dan, 13.07.2006.godine, do čega nije došlo, jer je optuženi Acik Can uočio prisustvo policije.

Navedeno po ocjeni Suda nesumnjivim proizilazi prije svega iz izjave pomenutog prikrivenog istražitelja, odnosno zaštićenog svjedoka pod nazivom „Marko“, koji je nedvojbeno i jasno pred Sudom potvrdio da je navedene prilike od osobe Acik Cana dobio uzorak od 2 grama heorina, opisujući da je bio u kutiji Marlboro cigareta, što je svjedok zadokumentovao, odnosno o čemu je sačinjena fotodokumentacija MUP-a Kantona Sarajevo, broj: O.R.1943/05 od 24.09.2005. godine i Fotodokumentacija broj: O.R.-2177/06 od 13.07.2006. g.

Naime, zaštićeni svjedok „Marko“ je pred Sudom izjavio da je inače zaposlen u Federalnoj policiji u Beču, kao prikriveni istražitelj od 1989 godine, te da je više puta radio kao prikriveni istražitelj u predmetima međunarodnog organizovanog kriminala i prošao mnogobrojnu obuku. Svjedok je izjavio da je 2005 g. angažovan od Kriminalne policije iz Salzburga da radi sa informantom u BiH, te mu je bilo poznato da ima osoba Čelik Osman, koji je nudio 10 kg heorina na prodaju za 100.000,00 eura, te se svjedok našao s njim u Sarajevu i dogovorili su se za otkup, do čega nije došlo. Po daljem kazivanju ovog svjedoka, 10 mjeseci kasnije ga je pozvao pomenuti informator iz BiH da se javi Osmanu, zvao ga je i Osman, te mu je dao broj telefona neke osobe koja se zvala Alen. Svjedok je potvrdio da je Tužilaštvo iz Salzburga zamolilo Tužilaštvo BiH da se provede ova istražna radnja, te je pribavljeno ovlaštenje, svjedok je postupao kao prikriveni istražitelj kodnog naziva Marko, radilo se o 10 kg heroina za cijenu od 100.000,00 eura, novac su obezbijedile kolege iz BiH. Svjedok je kontaktirao Osmana sa telefona operatera iz BiH, te se sastao sa Osmanom u kafiću „Kakadu“ blizu hotela „Holiday Inn“, nakon čega je stupio u kontakt sa Alenom. Svjedok Marko je potvrdio da se u julu 2006, našao sa Alenom i još jednom osobom, koja je bila nepoznata svjedoku, i to u pomenutom kafiću „Kakadu“. Svjedok Marko je opisivao Alena i pomenutu osobu, te je za Alena rekao da se radilo o mlađoj osobi, visočijoj, obučen u bijelo, dok je nepoznata osoba, koja se nije predstavila, bila niža od svjedoka i Alena, jača, imao je crnu kratku kosu, svjedok se ne sjeća kako je ta osoba bila obučena. Svjedok je neposredno pred Sudom potvrdio da je na fotografijama, koje su snimljene te prilike, Alen i nepoznata osoba, za koju je svjedok potvrdio da je optuženi Acik Can. Svjedok Marko je izričito izjavio da je upravo od te nepoznate osobe, za koju je uvidom u pomenute fotografije (nalaze se u koverti sa oznakom „prilog uz akt 02/PK-strogo pov.15/06“, 17 fotografija) nesumnjivo utvrđeno da se radi o optuženom Acik Canu, dobio uzorak heroina, te je dogovoreno ako mu se sviđa da može dobiti 10 kg za iznos od 125.000,00 eura, za što je svjedok imao novac, koji se nalazio u sefu u „Holiday Inn“-u. Uzorak heorina je bio u kutiji cigareta, te je svjedok, koji je potvrdio da je obučen za testiranje narkotičkih sredstava, izvršio testiranje tog uzorka da bi

provjerio da li se radi o heroinu. Svjedok je pojasnio da je za tu svrhu imao specijalne male plastične vrećice sa tekućinom, u koju ako se stavi malo droge, po boji koja se pojavi se može utvrditi koja je droga, te je svjedok u konkretnom slučaju utvrdio da je bio heroin. Svjedok Marko je dalje izjavio da je dogovor bio da će idući dan doći Alen i ta osoba da vide novac, a da će se kasnije razmijeniti heroin i novac, pri čemu je dogovoreno da novac bude u jednom vozilu, a heroin u drugom. Međutim, do pokazivanja novca nije došlo, jer se prema kazivanju svjedoka Marka, javila ta nepoznata osoba i rekla „da ih prati neki rep“, što je svjedok shvatio kao da ih je pratila policija. Osim navedenog, svjedok Marko je izjavio da ga je još dva puta zvala ta nepoznata osoba, ustvari optuženi Acik Can, jednom sa telefona koji je pripadao Alenu, a jednom s broja iz Srbije, te ga je pozvalo da dođe u „njegovu zemlju“, gdje se može „raditi slobodno“, te se svjedoku činilo da je ta nepoznata osoba glavna, odnosno da je vlasnik heroina, jer je on i vodio razgovor oko kupo-prodaje heroina.

Iskaz ovog svjedoka Sud prihvata kao objektivan i istinit, posebno jer se radi o prikrivenom istražitelju – policijskom službeniku, koji je postupao ispred organa gonjenja iz Austrije, u saradnji i po odobrenju ovlaštenih organa u BiH (što je obrazloženo u dijelu obrazloženja procesnih odluka), u zakonito provedenim istražnim radnjama, te nema nikakav lični interes da govori drugačije od onoga što se desilo. Osim toga, njegov iskaz je u potpunosti potvrđen materijalnim dokazima (naredbama Suda, Fotodokumentacijom i uzorkom heroina koji je preuzeo prilikom provođenja posebne istražne radnje simuliranog otkupa predmeta), tako da uopšte ne ostavlja sumnju u pogledu istinitosti i tačnosti onoga što je govorio.

Naime, Sud je uvidom u Dopis Javnog tužilaštva Salzburg – Republika Austrija, od 01.09.2005. godine, Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Austrije od 04.09.2005. godine, e-mail - Dopis Republike Austrije – Federalno ministarstvo za unutrašnje poslove od 21.09.2005. godine, upućen putem oficira za vezu pri austrijskoj ambasadi u Sarajevu nadležnom državnom Tužilaštvu u Sarajevu, zatim Zahtjev za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. tačke a), c), d), e) i f) ZKP BiH od 15.06.2006. godine, Naredbu ovog Suda broj: X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine, te zahtjev za produženje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji od 05.07.2006. g., utvrdio da su u konkretnom slučaju u postupk umeđunarodne saradnje organa krivičnog gonjenja iz Republike Austrije i BiH provedene posebne istražne radnje tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba, korištenje prikrivenih istražitelja i simulirani i kontrolisani otkup predmeta, o čemu je zaštićeni svjedok „Marko“ govorio.

Prema navedenom dopisu Javnog tužilaštva Salzburg i Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Austrije, zbog činjenice da Osman Čelik nudi na prodaju 10 kg heroina za prodaju u Austriju, te da jedan od kupaca mora doputovati u Sarajevo da stupe u kontakt i pokaže mu novac, organi gonjenja iz Austrije mole organe gonjenja u BiH za djelovanje austrijskih prikrivenih istražitelja i pružanje podrške, sa početkom djelovanja 12.09.2005. godine, te mole za podršku SIPA-e kada istražitelji stignu u Sarajevo.

Dopisom Republike Austrije – Federalno ministarstvo za unutrašnje poslove od 21.09.2005. godine, obaviješteno je Tužilaštvo BiH da Federalno ministarstvo za unutrašnje poslove Republike Austrije namjerava poslati dva prikrivena istražitelja, koji će donijeti sumu novca od 100.000,00 eura, koja će isključivo služiti za prikazivanje, pri čemu neće doći do transakcije, nakon čega isti dan Tužilaštvo BiH podnosi Sudu BiH Zahtjev za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. tačke c),

d), e) i f) ZKP BiH broj: KTA-591/05 od 21.09.2005. godine, i to protiv Osmana Čelika i više NN osoba, zbog postojanja osnova za sumnju da je Osman Čelik, kao pripadnik organizirane grupe ljudi, koja je organizovana da vrši međunarodni promet opojne droge – heroina iz Turske u Austriju preko teritorija BiH, ugovorio sa njemu poznatim kupcem iz Austrije kupoprodaju 10 kg heroina, za ugovoreni iznos od 100.000,00 eura, čime bi počinili krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. i 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. i 2. KZ BiH. Po navedenom zahtjevu je izdata Naredba Suda BiH broj: X-KRN-05/66 od 22.09.2005. godine, kojom se prema Osmanu Čeliku i više NN osoba određuje provođenje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. ZKP BiH, i to iz tačke c – Nadzor i tehničko snimanje prostorija, iz tačke d) – Tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta, iz tačke e) - prikriveni istražitelj i iz tačke f) – simulirani otkup predmeta i simulirano davanje otkupnine, i to za period 22.09.2005. do 22.10.2005. godine, što se sve ustvari odnosilo na prvi pokupaj simuliranog otkupa 10 kg heroina o čemu je svjedočio zaštićeni svjedok Marko.

U vezi sa navedenom naredbom za provođenje posebnih istražnih radnji, Tužilaštvo BiH je istu uz Naredbu broj: KTA-591/05 od 22.09.2005.godine dostavilo Ministarstvu unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, na postupanje, sa naredbom da se radi izvršenja sačini operativni plan i formira tim ovlaštenih službenih osoba za izvršenje naredbe sukladno operativnom planu, zatim da se Tužilaštvu BiH dostavi operativni plan sa podacima o identitetu ovlaštenih službenih osoba koje će učestvovati u izvršenju naredbom poduzeti sve neophodne mjere zaštite tajnosti izvršenja naredbe i zaštite prikrivenih istražitelja, te da se o toku izvršenja naredbe kontaktira tužilac Tužilaštva BiH.

Ministarstvo unutrašnjih poslova je sačinilo Izvještaj o poduzimanju posebnih istražnih radnji, u skladu sa naredbom Tužilaštva BiH KTA-591/05 i naredbom Suda BiH broj X-KRN.05/66 od 22.09.2005. godine, u kojem su zabilježene radnje podzimane dana 23.09.2005. godine, kada je prikriveni istražitelj Marko trebao imati sastanak sa NN licem, te je isti praćen od hotela „Holiday Inn“, kada se sastao sa NN licem pa dalje do kafića „Kakadu“ u ul. Kranjčevićeva, a poslije je to NN lice dalje praćeno, međutim, dana 24.09.2005. godine prestalo se sa aktivnostima praćenja.

U vezi sa naprijed navedenim posebnim istražnim radnjama sačinjena je Fotodokumentacija MUP-a Kantona Sarajevo, broj: O.R. 1941/05 od 23.09.2005. godine, kada je u hotelu „Holiday Inn“ fotografisan novac dana 23.09.2005. godine.

Sve navedeno odogovara kazivanju zaštićenog svjedoka Marka, te kako prema navedenom izvještaju, kao i kazivanju svjedoka Marka nije došlo do realizacije pomenutog simuliranog otkupa 10 kg heroina, ponovo je Državnom tužilaštvu BiH stigao dopis Republike Austrije – Savezno ministarstvo unutrašnjih poslova od 16.06.2006. godine za ponovno aktiviranje istrage u ovom slučaju, jer postoji ponovna telefonska informacija od ponuđača 10 kg heorina, Osmana Čelika, da će se sastanak sa naknadnom prodajom navodnih 10 kg pomjeriti otprilike za 2 sedmice, te se očekuje djelovanje u vremenu 18. do 21.06.2006. godine. Nakon utvrđivanja tačnog termina primopredaje, Republika Austrija će obavijestiti Tužilaštvo BiH o aktiviranju daljih mjera, te je u prilogu dostavljen Izvještaj od 29.05.2006. godine prikrivenog istražitelja o navedenom telefonskom pozivu u vezi sa prodajom 10 kg heroina od strane Osmana Čelika.

Nakon prijema navedenog dopisa, Tužilaštvo BiH se obratilo Sudu sa zahtjevom od 15.06.2006. godine za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. tačke a), c), d), e) i f) ZKP BiH, po kojem zahtjevu je Sud BiH izdao Naredbu broj: X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine, kojom je prema Osmanu Čeliku i više NN osoba određeno provođenje posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. ZKP BiH, i to iz tačke a) – nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, iz tačke c) – nadzor i tehničko snimanje prostorija, iz tačke d) – tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta, iz tačke e) – prikriveni istražitelj i iz tačke f) simulirani otkup predmeta i simulirano davanje otkupnine, i to za period 23.06.2006. godine do 10.07.2006. godine, a zbog osnova sumnje da je Osman Čelik, kao pripadnik organizirane grupe ljudi, koja organizovano vrši međunarodni promet opojne droge – heroin iz Turske u Austriju preko teritorije BiH, ugovorio sa njemu poznatim kupcem iz Austrije kupoprodaju 10 kg heroina, za iznos od 145.000,00 eura, pri čemu će se u Sarajevu sastati radi isplate i preuzimanja heroina.

Na okolnosti provođenja posebnih istražnih radnji, Tužilaštvo je predočilo i fotodokumentaciju, koja je sačinjena prilikom drugog pokušaja otkupa 10 kg heroina, označena kao „prilog uz akt 02/PK-strogo pov.15/06, radi se o 17 fotografija, o čemu je svjedočio zaštićeni svjedok Marko, a na kojim fotografijama se nesumnjivo vidi optuženi Acik Can u društvu sa osobom, koja je bila obučena u bijelo, kako je to i opisao zaštićeni svjedok Marko.

O postupanju po naredbi Suda MUP Kantona Sarajevo je sačinio Operativni materijal broj: 02/PK-strogo pov.br,15/06 od 21.07.2006. godine, u prilogu kojeg je Operativni plan preduzimanja operativnih mjera i radnji prema NN licima, koja vrše organizovanu prodaju predmeta iz oblasti organizovanog kriminala na području Kantona Sarajevo, a sve po Naredbi Tužilaštva BiH broj: KTA-591/05 od 11.07.2006. godine, Naredbi Suda broj:X-KRN-05/66-II od 16.06.2006. godine, Naredba Tužilaštva BiH KTA-591/05 ua Eronet, Izvještaj o poduzimanju posebnih istražnih radnji, Potvrda Tužilaštva BiH broj: KT-591/06 od 11.07.2006. godine, pregled operativnih troškova, 11 izvještaja službenika MUP-a Kantona Sarajevo o operativnim troškovima, fotografije x 17, fotokopija dosijea iz Odjeljenja za strance MUP-a Kantona Sarajevo za Acik Cana, Fotodokumentacija broj: O.R.-2172/06 i novac u iznosu od 358,00 KM.

Da je materija koju je kritične prilike optuženi Acik Can dao prikrivenom istražitelju ustvari opojna droga (koji trag je zabilježen na Fotodokumentaciji MUP-a Kantona Sarajevo broj: O.R. – 2177/06 od 13.07.2006. godine) proizilazi iz Nalaza i mišljenja FUP-a Centra za forenziku i podršku – Odjeljenje kriminalističke tehnike, broj: 14/1-1-04-5-3748 od 11.08.2006.g., prema kojem je ispitivani ekstrakt NN materije dobivene iz dostavljenog staniolskog paketića sadrži psihoaktivnu komponentu heroin, koji se nalazi na listi supstanci koje su pod međunarodnom kontrolom.

Navedenim materijalnim dokazima, koje je Sud prihvatio kao zakonite i relevantne, potvrđen je u cjelosti iskaz zaštićenog svjedoka „Marka.

Sud je pri ovome cijenio i Daktiloskopsko vještačenje MUP-a Kantona Sarajevo broj: 02/2.6-04-09-10170/05 od 19.01.2006. godine, prema kojem je utvrđeno da je na kutiji cigareta Marlboro nađen jedan djelimično podoban trag papilarnih linija za daktiloskopsko upoređivanje i vještačenje, ali da pretraživanjem kroz Centralnu bazu podataka sistema za automatsku identifikaciju otisaka prstiju, nisu nađeni istovjetni otisci. Bez obzira na

činjenicu što na navedenoj kutiji Marlboro cigareta, u kojoj se nalazio uzorak heroina koji je zaštićeni svjedok Marko dobio od osobe, koja je identifikovana kao Acik Can, u centralnoj bazi podataka nisu nađeni otisci koji bi se poklopili s jednim pronađenim podobnim otiskom, to apsolutno ne isključuje optuženog Acik Cana u smislu da isti nije imao kontakt sa navedenim predmetom, jer je za ovaj Sud nesumnjivo dokazano da je taj uzorak heroina svjedok Marko dobio upravo od optuženog Acik Cana.

Osim toga, na navedene okolnosti, Sud je cijenio i iskaze svjedoka, policijskih službenika koji su učestvovali u provođenju navedenih istražnih radnji, i to Mijatović Željka, Vatreš Admir i Šuškić Mirsada, koji su iznijeli slijed poduzimanja istražnih radnji i svoja neposredna zapažanja, koja su u potpunosti u saglasnosti sa iskazom zaštićenog svjedoka „Marka“ i pribavljenim materijalnim dokazima.

Naime, svjedok Mijatović Željko, postupao kao načelnik sektora kriminalističke policije MUP-a Kantona Sarajevo, je potvrdio da je u septembru 2005. godine pružena pomoć policiji Austrije i provedene posebne istražne radnje, a po naredbi Suda, kada nije došlo do prodaje opojne droge heroin, te da su iste radnje poduzimanje i u julu 2006. Godine, kada također nije došlo do realizacije simuliranog otkupa heroina, jer je aktivnost policije na terenu primjećena. Svjedok Mijatović je dalje potvrdio da je nakon prijema druge molbe za međunarodnu pravnu pomoć formiran štab, bila je ponuda da se izvrši kupoprodaja 10 kg heroina u Sarajevu, došla je ekipa iz Austrije, poduzete su radnje za provođenje posebnih istražnih radnji i aktivnost je započeta 12.07.2006. godine. Svjedoku je bilo poznato da je prikriveni istražitelj Marko, koji je odsjeo u hotelu „Holiday Inn“ imao dogovor sa izvjesnim Alenom, da se primopredaja izvrši u kafiću „Kakadu“, gdje se sastao prikriveni istražitelj Marko sa Alenom i još jednom osobom, što je svjedoku sve bilo poznato jer je MUP Kantona Sarajevo imao zadatak da osigura prikrivenog istražitelja i identifikuje osobe s kojima se sastao. Svjedok Mijatović je potvrdio da se nakon tog sastanka Marko povukao i rekao da mu je tražen novac, te da je on tražio da mu se pokaže „roba“, te je sljedeći sastanak uslijedio za pola sata kada mu je predat uzorak od 2 grama heroina. Svjedok Mijatović Željko je potvrdio da su urađene fotografije tih osoba i identifikovao je fotografije, koje su mu predočene, a radilo se o naprijed pomenutih 17 fotografija na kojima je jasno vidljiv optuženi Acik Can u društvu još jedne osobe. Prema kazivanju ovog svjedoka, sljedeći susret između navedenih osoba trebao se desiti sutra poslije podne na parkingu Zemaljskog muzeja, međutim, do realizacije nije došlo, jer je Marku Alne javio „da imaju rep“, što znači da je uočena policija.

Slično su izjavili i svjedoci Vatreš Admir i Šuškić Mirsad, koji su kao inspektori MUP-a Kantona Sarajevo, neposredno učestvovali u provođenju posebnih istražnih radnji, te je svjedok Vatreš Admir potvrdio da je utvrdio identitet osobe koju je pratio kao Acik Can, dok je svjedok Šuškić Mirsad, kao vođa operativne ekipe na terenu, o čemu je sačinio i izvještaj, detaljno pojasnio na koji način su poduzimane istražne radnje. Svjedok Šuškić je pojasnio da je prioritet bio da se operativno pokrije prikriveni istražitelj i omogući njegovo bezbjedno sastajanje sa NN licima. Svjedokov zadatak je bio organizacija, raspored i koordiniranje tih aktivnosti, te je svjedok potvrdio da je tokom ove akcije došlo do susreta prikrivenog istražitelja i NN osoba, tačnije, ostvaren je kontakt istražitelja sa dvije NN osobe u objektu Kakadu, o čemu je izvršeno fotografisanje. Svjedok je izvještavan od svojih službenika o ostvarenom kontaktu i o kretanjima subjekta i NN lica, o fotografisanju i daljem nastavku tajnog praćenja od timova koji su preuzimali subjekt, kao i da je sa prikupljenih fotografija operativni tim identifikovao Acik Cana. Svjedok Šuškić je dalje

potvrdio da zadatak u vezi kupoprodaje droge nije realizovan, ali da je prikriveni istražitelj primio uzorak narkotičkih sredstava i da je isti dostavljen na vještačenje.

Dakle, saslušani svjedoci, koji su neposredno učestvovali u provođenju posebnih istražnih radnji, su potvrdili da se kritične prilike prikriveni istražitelj Marko sastao sa Alenom i Acik Canom.

U vezi sa radnjama koje se optuženom Acik Canu stavljaju na teret u tački 7. Optužnice, Tužilaštvo je provelo dokaz i saslušanjem zaštićenog svjedoka „S“, koji je radeći kao menadžer jedne građevinske firme, ponudio Zornić Harisu i Acik Canu izvođenje građevinskih radova – strukturalne fasade na objektu hotela „Exclusive“, na iznos od oko 700.000,00 KM, koju ponudu je svjedok dostavio Zornić Harisu u objektu Picolo na Grbavici, čemu je prisustvovao i Acik Can. Svjedok „S“ je izjavio da kada je počeo razgovor o cijeni, da je Acik Can pitao „koliko je to kila“, nakon čega je svjedok otišao iz objekta i do posla nikada nije došlo. Međutim, u odnosu na iskaz ovog svjedoka, Sud je zaključio da se ne radi o svjedoku sa relevantnim saznanjima, posebno jer se ne može zaključiti i sa sigurnošću utvrditi šta je optuženi Acik Can nudio svjedoku kritične prilike kada su se sastali u objektu Pikolo, slijedom čega se Sud neće dalje baviti iskazom ovog svjedoka, uz napomenu da je prije saslušanja ovog svjedoka nesporno utvrđeno da je BOR banka iz odobrenih kredita direktno plaćala izvođačima radova ispostavljene situacije, odnosno račune za dovršene radove.

Sud je cijenio i dokaze koje je odbrana optuženog Acik Cana provela na ove okolnosti, i to saslušanjem optuženog Acik Cana, u svojstvu svjedoka, te saslušanjem svjedoka Murga Džemala, kao i sadržaj materijalnih dokaza Naredbu o provođenju istrage Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 03.12.2007. godine i Izvještaj Saveznog ministarstva unutrašnjih poslova – Generalna direkcija za javnu sigurnost od 29.05.2006. godine.

Prije svega, odbrana optuženog Acik Cana je Naredbom o provođenju istrage Tužilaštva BiH broj: KT-438/07 od 03.12.2007. godine dokazivala da prema optuženom, tada osumnjičenom Acik Canu, istraga nije pokrenuta zbog krivičnog djela neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, što mu se tačkom 7. Optužnice stavlja na teret. Činjenica jeste da iz navedene naredbe proizilazi da je protiv osumnjičenog Acik Cana pokrenuta istraga zbog osnova sumnje da je počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 3. KZ FBiH, krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. KZ FBiH, izrada lažnog bilansa iz člana 249. KZ FBiH, te poreska utaja iz člana 273. stav 2. KZ FBiH, međutim, postojanje navedene naredbe, ne isključuje mogućnost da je Tužilaštvo kasnije donijelo naredbu o proširenju istrage i za predmetno krivično djelo, koje se optuženom Acik Canu stavlja na teret. Kod ovakvog stanja stvari, Sud ne nalazi da odbrana opravdano ukazuje da se postupak protiv Acik Cana vodi nezakonito, usljed nedostatka naredbe o provođenju istrage.

Sud je cijenio i iskaz svjedoka Murga Džemala, koji je penzionisani policajac MUP-a Kantona Sarajevo, oslobođen dužnosti čuvanja službene tajne Rješenjem MUP-a KS broj:01-126/13 od 19.02.2013. godine, i koji je izjavio da mu je ime Acik Can poznato kroz predmet, odnosno „obradu“ zvanu „zemljaci“, u kojoj su bila tretirana „braća Dacić“. Svjedok je pojasnio da su žurili sa navedenom obradom da je završe do kraja 2002.g., jer su znali da slijedi izmjena ZKP-a i da po novim propisima ne bi mogli ovako voditi istragu,

međutim da je navedeni predmet iz MUP-a Kantona Sarajevo nestao. Svjedok Murga se sjeća da su Dacići isprovjeravani ali da ništa nije pronađeno, te da su 2002.g. prestali sa odbradom, stizale su i poslije neke informacija, ali ništa značajno. Svjedok je također izjavio da su opservirali kafić Pikolo, ali da nisu ustanovili neki „narko milje“ tu. Svjedok se sjeća imena Čelik i da je nešto vezano za drogu, ali svjedok nije imao aktivnosti vezane za to ime.

Obzirom na ovakvu izjavu, Sud zaključuje da svjedok ima površna saznanja o predmetu optuženja u ovoj krivično-pravnoj stvari, te posebno kod izjave da mu ništa nije poznato u vezi sa istragom protiv Čelik Osmana i dr., u okviru koje su provođene naprijed opisane posebne istražne radnje, Sud nalazi da se radi o irelevantnom iskazu.

Uvidom u izvještaj Saveznog ministarstva unutrašnjih poslova – Generalna direkcija za javnu sigurnost od 29.05.2006. godine, Sud je utvrdio da se isti odnosi na saradnju tajnih istražitelja VEOOO/1, VEOII/3, te sa VEM/1, kao vođom tima u Sarajevu /BiH, sa Kantonalnom policijom u Sarajevu, u predmetu protiv Osmana Čelika i prodajom 10 kg heroina, i to nakon što je ranija akcija oko kupovine pomenute droge prekinuta jer Čelik nije bio u posjedu narkotika.

Odbrana optuženog Acik Cana je navedenim dokazom dokazivala da se istraga vodila protiv izvjesnog Čelik Osmana, i da se nigdje ne pominje Acik Can, osporavajući kazivanje zaštićenog svjedoka Marka, međutim, kod naprijed utvrđenih činjenica, koje Sud smatra van razumne sumnje utvrđenim, Sud je stava da se navedenim dokazom samo potkrepljuje iskaz zaštićenog svjedoka Marka, te iskazi svjedoka Mijatović Željka, Vatreš Admira i Šuškić Mirsada, koji su između ostalog, potvrdili da je kao vlasnik vozila koje je praćeno, „Toyota Rav4“, registrovan Acik Can, što stoji i u pomenutom Izvještaju. Navedenim dokazom odbrane optuženog Acik Cana se po ocjeni Suda ničim ne dovodi u pitanje naprijed utvrđeno činjenično stanje.

Također, na ove okolnosti Sud je cijenio i izjavu optuženog Acik Cana, kao svjedoka, koji je negirao da ima ikakve veze sa drogom, međutim, Sud takvu izjavu, kod naprijed utvrđenog činjeničnog stanja, nije prihvatio kao istinitu.

Obzirom na naprijed utvrđene odlučne činjenice, Sud nalazi van razumne sumnje dokazanim da je optuženi Acik Can dana 12.07.2006. godine, u društvu izvjesne osobe Alen, prikriivenom istražitelju kodnog naziva Marko nudio na prodaju 10 kg heroina, te mu dao probni uzorak heoina od 2 grama, pri čemu je dogovoreno da će se primopredaja droge i novca desiti sljedeći dan, tj. 13.07.2006.godine, do čega nije došlo, jer je optuženi Acik Can uočio prisustvo policije.

Obzirom na naprijed navedeno utvrđeno činjenično stanje, Sud nalazi van razumne sumnje dokazanim da je optuženi Acik Can na opisani način počinio naprijed navedene krivičnopravne radnje, kojim ga tereti Tužilaštvo.

6. Analiza bitnih obilježja krivičnog djela

Vremensko važenje Krivičnog zakona

Prema članu 4. KZ BiH „1. Na učinitelja krivičnog djela primjenjuje se zakon koji je bio na snazi u vrijeme učinjenja krivičnog djela.
2. Ako se poslije učinjenja krivičnog djela jednom ili više puta izmjeni zakon, primjenit će se zakon koji je blaži za učinitelja.“

Prema komentaru navedenih zakonskih odredbi, zakonodavac je pojasnio da se pitanje vremenskog važenja krivičnog zakona javlja u onim situacijama kada je nakon izvršenja datog krivičnog djela pa do njegovog pravosnažnog presuđenja došlo do izmjene krivičnog zakona, jednom ili više puta, tzv. *sukcesija krivičnih zakona*, što stvara situaciju tzv. *vremenskog sukoba zakona*, sukoba zakona u vremenu njihova važenja. Ukoliko dođe do navedene situacije postavlja se pitanje, na osnovu kojeg zakona će se učiniocu suditi, da li na osnovu zakona koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela ili na osnovu zakona koji važi u vrijeme suđenja, ili ako je zakon mijenjan više puta na osnovu zakona koji nije važio ni u vrijeme izvršenja krivičnog djela niti važi u vrijeme suđenja.

U odredbi iz stava 1. člana 4. KZ BiH sadržano je osnovno načelo vremenskog važenja krivičnog zakona prema kojem se na učinioca krivičnog djela primjenjuje onaj zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela – načelo neretroaktivnosti ili *zabrane povratnog djelovanja krivičnog zakona*– *nullum crimen, nulla poena sine praevia lege poenali*.

U odredbi stava 2. člana 4. KZ BiH predviđena je izuzetna mogućnost retroaktivne primjene novog blažeg krivičnog zakona (izuzetna dozvola retroaktivnosti kada je novi zakon blaži - retroaktivnost in mitius). Pitanje blažeg zakona (lex mitior) javlja se u onim situacijama kada je krivično djelo izvršeno za vrijeme važenja jednog zakona, a do donošenja pravosnažne presude zakon je izmijenjen jednom ili više puta. Radi se o (obaveznoj) retroaktivnoj primjeni novog zakona ukoliko se utvrdi da je on povoljniji za učinioca datog krivičnog djela.

U konkretnom slučaju Sud je primjenom člana 4. KZ BiH, primjenio Krivični zakon koji je bio na snazi u vrijeme izvršenja krivičnog djela, odnosno izvršenja posljednje radnje koja ulazi u sastav izvršenja krivičnog djela organizovanog kriminala u vezi sa neovlaštenim prometom opojnih droga, koji datum je 12.07.2006. godine kada je optuženi Acik Can nudio na prodaju opojnu drogu heroin (tačka 5. Optužnice), te krivičnog djela pranje novca, koji datum je 18.12.2006. godine, kada je izvršeno povećanje osnivačkog kapitala pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo unošenjem vrijednosti hotela „Exclusive“ u osnivački kapital, obzirom da su kasnijim izmjenama Krivičnog zakona propisane strožije kazne za navedena krivična djela.

Krivični zakon koji je važio u to vrijeme je Krivični zakon BiH, objavljen u „Službenom glasniku BiH“ broj: 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06 i 55/06.

Relevantne odredbe:

Članom 19. KZ BiH je propisano:

„Zločinačka organizacija je organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja je propisana kazna zatvora najmanje tri godine ili teža kazna.“

Prema članu 250. stav 3. KZ BiH krivično djelo organizovanog kriminala je propisano na sljedeći način:

„ Ko organizira ili bilo kako rukovodi zločinačkom organizacijom koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom BiH....“

Prema članu 195. stav 1. KZ BiH krivično djelo neovlaštenog prometa opojnim drogama je propisano na sljedeći način:

„Ko neovlašteno vrši međunarodnu prodaju ili prenos ili nudi na prodaju ili radi prodaje kupuje, drži, prevozi ili prenosi, ili posreduje u međunarodnoj prodaji ili kupovini, šalje, isporučuje, uvozi, izvozi ili na drugi način neovlašteno stavlja u međunarodni promet supstance ili preparate koji su propisom proglašeni opojnim drogama...“

Prema članu 209. stav 1. i 2. KZ BiH krivično djelo pranje novca je propisano na sljedeći način:

„ 1. Ko novac ili imovinu za koju zna da su pribavljeni učinjenjem krivičnog djela primi, zamijeni, drži, njima raspolaže, upotrijebi u privrednom ili drugom poslovanju, ili na drugi način prikrije ili pokuša prikriti, a takav je novac ili imovina veće vrijednosti ili to djelo ugrožava zajednički ekonomski prostor Bosne i Hercegovine ili ima štetne posljedice za djelatnost ili finansiranje institucija Bosne i Hercegovine...“

2. Ako vrijednost novca ili imovinske koristi iz stava 1. Ovog člana prelazi iznos od 50.000,00 KM...“

Članom 53. KZ BiH je propisan sticaj krivičnih djela: *„Ako je učinitelj jednom radnjom ili s više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremeno sudi...“*, dok je članom 54. KZ BiH propisano produženo krivično djelo: *„Produženo krivično djelo je učinjeno kad je učinilac s umišljajem učinio više istih ili istovrsnih krivičnih djela koja s obzirom na način učinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu.“*

Članom 124. Tačkom a) i c) KZ BiH propisani su osnovi odgovornosti pravne osobe.

„a)Kada smisao učinjenog krivičnog djela proizilazi iz zaključka, naloga ili odobrenja rukovodećih ili nadzornih organa pravne osobe;

c)ili kada pravna osoba raspolaže protupravno ostvarenom imovinskom koristi ili koristi predmete nastale krivičnim djelom“.

Članom 128. KZ BiH definisano je produženo krivično djelo i krivična odgovornost pravnih osoba na sljedeći način: *„ Kad je kod pravne osobe prisutan isti osnov odgovornosti u pogledu više istovrsnih i vremesnki povezanih krivičnih djela više učinitelja, pravna osoba je krivično odgovorna kao da je učinjeno jedno krivično djelo.“*

Prema članu 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo :

„Novčanom kaznom ili kaznom zatvora od šest mjeseci do dvije godine kaznit će se za krivično djelo:

a) ko bez odobrenja nabavi, drži ili nosi vatreno oružje, dijelove za vatreno oružje ili municiju, kada je za nabavljanje tog oružja, dijelova za oružje i municije potrebno odobrenje (član 8. st. (1), (2), (4), (5) i (6)).“

Prilikom analize bitnih obilježja naprijed navedenih krivičnih djela, Sud će prije svega u kontekst navedenih elemenata bića krivičnih djela dovesti činjenice utvrđene u odnosu na tačke 1, 2, 3 i 4. predmetne Optužnice, a kojom se optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo terete da su počinili krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, kao i činjenice vezane za počinjenje krivičnog djela iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, koje se tačkom 7. predmetne Optužnice stavlja na teret optuženom Acik Canu, a potom će razmatrati pitanje počinjenja krivičnog djela pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, kao i odgovornost pravnog lica.

Krivično djelo organizovani kriminal u vezi sa neovlaštenim prometom opojnih droga

U odnosu na tačke 1, 2, 3 i 4. Optužnice, kojim se terete optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo Tužilaštvo je bilo dužno dokazati osnovne elemente zločinačke organizacije, odnosno postojanje tri ili više lica, izvjestan vremenski period djelovanja, postojanje krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora preko tri godine ili teža kazna, te djelovanje u cilju sticanja materijalne koristi, gdje je bilo potrebno takođe dokazati organizatorsku ulogu optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde. Organizatorska uloga podrazumijeva upravljanje izvršenjem krivičnog djela koje im se stavlja na teret tokom čitavog procesa njegovog činjenja, te dominantnu ulogu u hijerarhijskom ustroju organizacije sa jasnim zadacima pripadnika, te postojanje pripadnika grupe.

Kako krivično djelo organizovanog kriminala postoji samo kada je planirano krivično djelo i učinjeno, pored navedenih elemenata, potrebno je bilo dokazati da je zločinačka organizacija, koju su dakle organizovali optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo, zajedničkim djelovanjem učinila ili pokušala učiniti krivično djelo propisano zakonom BiH.

Imajući u vidu činjenična utvrđenja u pogledu tački 1, 2, 3 i 4. Optužnice, Sud zaključuje da Tužilaštvo BiH provedenim dokazima nije dokazalo postojanje zločinačke organizacije, koju su organizovali optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo, a istoj pristupili Pašić Enver, Ličina Esad, Acik Can, Babajić Miralem, Omerović Ismet, Muškić Bego i Ibišević Rifat, niti je Tužilaštvo uspjelo dokazati da je optuženi Zornić Haris rukovodio radnjama Pašić Envera, Ličina Esada i Babajić Miralema u vezi sa neovlaštenim prometom opojne droge, za šta su isti procesuirani i oglašeni krivim, a optuženi Dacić Hamdo rukovodio radnjama Omerović Ismeta, Muškić Bege i Ibišević Rifata u vezi sa neovlaštenim prometom opojnih droga, za šta su isti također procesuirani i oglašeni krivim u Njemačkoj, slijedom čega nije dokazano ni da je u organizaciji optuženih Zornić Harisa i Dacić Hamde počinjeno krivično djelo neovlaštenog prometa opojnim drogama koje je popisano zakonom BiH.

Kod nepostojanja ovih bitnih elemenata bića krivičnog djela organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. KZ BiH, i to postojanja zločinačke organizacije i radnje izvršenja, Sud je optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu oslobodio od optužbe da su počinili krivično-

pravne radnje opisane u tački I pod 1, 2, 3, i 4. izreke ove presude, što odgovara tačkama 1, 2, 3 i 4. Optužnice.

Obzirom da Sud u odnosu na optužene Zornić Harisa i Dacić Hamdu nije našao dokazanim da su počinili naprijed navedeno krivično djelo organizovanog kriminala, i to kao organizatori zločinačke organizacije, te da obzirom da nije dokazano postojanje takve organizacije, ko su članovi i njeno ustrojstvo, to Sud u odnosu na optuženog Acik Cana nalazi da isti nije postupao kao pripadnik zločinačke organizacije, u okviru koje je počinio krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 4. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, kako ga Tužilaštvo tereti, već je njegove radnje opisane u tački II pod 7. izreke ove Presude (što odgovara tački 5. Optužnice) Sud primjenom člana 280. stav 2. ZKP BiH, kojim je propisano da Sud nije vezan za prijedloge Tužioca u pogledu pravne ocjene djela, prekvalifikovao u krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH.

Naime, kako je članom 238. stav 1. Krivičnog zakona F BiH propisano da će ovo krivično djelo počiniti onaj *ko neovlašteno proizvodi, prerađuje, prodaje ili nudi na prodaju ili radi prodaje kupuje, drži ili prenosi ili posreduje u prodaji ili kupovini ili na drugi način neovlašteno stavlja u promet materije ili pripreme propisom proglašene opojnim drogama*, te kako je u konkretnom slučaju nesumnjivo utvrđeno da je optuženi Acik Can 12.07.2006. godine prikrivenom istražitelju kodnog naziva „Marko“ nudio na prodaju 10 kg heroina, te mu tom prilikom dao probni uzorak od 2 grama heroina, pri čemu do prodaje ponuđenih 10 kg heroina nije došlo, to je Sud zaključio da su ispunjena obilježja navedenog krivičnog djela iz entitetskog zakona, a nikako elementi bića krivičnog djela neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, kako to tvrdi Tužilaštvo. Ovo prije svega što činjeničnim opisom ovog djela u tački 5. Optužnice, Tužilaštvo ne tereti optuženog Acik Cana da se radilo o međunarodnom prometu opojnih droga, što je jedan od elemenata bića krivičnog djela neovlašteno promet opojnih droga iz člana 195. stav 1. KZ BiH.

Radnja koju je kritične prilike poduzeo optuženi Acik Can odgovara radnji izvršenja krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, jer je optuženi Acik Can nudio na prodaju opojnu drogu, te u tu svrhu držao 2 grama opojne droge – heroina, kojom prilikom je po ocjeni Suda postupao s direktnim umišljajem, svjestan posljedica svoga djela i želeći njegovo izvršenje. Pri ovome je Sud posebno cijenio da do realizacije kupovine 10 kg heroina nije došlo zašto što je optuženi dobrovoljno odustao od toga, već zato što je optuženi Acik Can uočio prisustvo policije, koja je poduzimala posebne istražne radnje, zbog čega je odustao od prodaje, koje okolnosti ukazuju na njegovu svijest o zabranjenosti njegovih radnji.

Slijedom navedenog, Sud je utvrdio da su se u radnjama optuženog Acik Cana opisanim u tački II. pod 7. izreke presude stekla sva obilježja krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, te ga je Sud za isto oglasio krivim.

Krivično djelo nedozvoljeno držanje vatrenog oružja

U pogledu činjeničnih tvrdnji iz tačke 7. Optužnice, kojom se optuženi Acik Can tereti za izvršenje krivičnog djela iz člana 52. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i

municije Kantona Sarajevo, Sud je zaključio da utvrđeno činjenično stanje u vezi sa tim okolnostima ne ukazuje da su ispunjena sva obilježja ovog krivičnog djela. Naime, prema navedenoj zakonskoj odredbi, ovo krivično djelo čini onaj ko bez odobrenja nabavi, drži ili nosi vatreno oružje, dijelove za vatreno oružje ili municiju, kada je za nabavljanje tog oružja, dijelova za oružje i municije potrebno odobrenje. Kako je u konkretnom slučaju za oružje marke „Bereta“, koje je nađeno u kući optuženog Acik Cana, postojala dozvola nadležnog organa, i to MUP-a Kantona Sarajevo – Policijska uprava četvrta, izdata na ime oca optuženog Acik Cana, to je Sud utvrdio da nisu ispunjena obilježja bića ovog krivičnog djela, zbog čega je Sud optuženog Acik Cana oslobodio od optužbe za ovo krivično djelo.

Krivično djelo pranje novca

Prema odredbi člana 209. stav 2. KZ BiH u vezi sa stavom 1. istog člana, ovo krivično djelo čini onaj ko novac ili imovinu za koju zna da su pribavljeni učinjenjem krivičnog djela primi, zamijeni, drži, njima raspolaže, upotrijebi u privrednom ili drugom poslovanju, ili na drugi način prikrije ili pokuša prikriti, a vrijednost novca ili imovinske koristi prelazi iznos od 50.000 KM.

Stavom 1. ove zakonske odredbe predviđen je osnovni oblik krivičnog djela pranje novca, koje djelo predstavlja poseban, specifičan vid krivičnog djela prikrivanja, na što ukazuje činjenica da radnja počinjenja djela može biti svaka radnja koja se sastoji u prikrivanju ili pokušaju prikrivanja „prljavog novca ili imovine“.

Radnja izvršenja ovog krivičnog djela određena je alternativno i to kao: primanje, zamjena, držanje, raspolaganje, uporaba u gospodarskom ili drugom poslovanju, prikrivanje na drugi način ili pokušaj prikrivanja. U suštini radi se o različitim radnjama prikrivanja „prljavog“ novca i imovine, tj. imovine koja je pribavljena počinjenjem krivičnog djela. Za opstojnost krivičnog djela pranja novca nije nužno da je sudskom presudom utvrđeno da su imovina ili novac pribavljeni krivičnim djelom. Za tzv. osnovno krivično djelo (što je u konkretnom slučaju porezna utaja) ne mora biti niti pokrenut krivični postupak. Dovoljno je da počinitelj zna da je djelo počinjeno, odnosno da su novac i imovina stečeni krivičnim djelom, pri čemu zakonodavac ne pravi razliku između krivičnih djela, može se raditi o bilo kojem krivičnom djelu, međutim, u pravilu se radi o počinjenju težih krivičnih djela.

Da bi se radilo o ovom krivičnom djelu, potrebno je da su u pitanju novac ili imovina veće vrijednosti ili da krivično djelo ugrožava zajednički ekonomski prostor BiH ili da ima štetne posljedice za djelatnost ili finansiranje institucija BiH. Pojam „veće vrijednosti“ je neodređeno vrijednosno obilježje koje predstavlja faktičko pitanje čije određenje ovisi od ekonomskih prilika, stepena inflacije, stabilnosti tržišta i privrede, općeg ekonomskog stanja u društvu i sl.

Navedeni uvjeti određeni su u opisu djela alternativno, što znači da će se ispunjenjem bilo kojeg od tri predviđena uvjeta raditi o ovom krivičnom djelu. Krivično djelo može se počiniti samo s namjerom, pri čemu počinitelj djela može biti svaka osoba.

Stavom 2. člana 209. KZ BiH predviđen je teži oblik osnovnog djela iz stava 1., te će djelo postojati ukoliko vrijednost „prljavog“ novca i imovine prelazi iznos od 50.000,00 KM.

U konkretnom slučaju Sud je razdvojio radnje koje su optuženi Zornić Haris i Dacić Hamdo počinili utajom poreza u Njemačkoj, obzirom da djelu pranja novca mora prethoditi određeno krivično djelo iz koga potiče taj novac, nakon čega je Sud cijenio radnje koje su optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo počinili da bi prikrili porijeklo tako stečenog novca, odnosno ubacili ga u legalne novčane tokove i privredno poslovanje.

Sud zaključuje da su optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, svjesni da se radi o novcu stečenim krivičnim djelom, poduzimali radnje kojima se vrši legalizovanje takvog kriminalnog novca i istovremeno sticanje imovine čije se kriminalno porijeklo na taj način prikriva, čime su ostvarili obilježja krivičnog djela pranje novca iz člana 209. KZ BiH.

Također, Sud je utvrdio da je ostvaren teži oblik krivičnog djela pranja novca, obzirom da je nesumnjivo utvrđeno da vrijednost „prljavog“ novca prelazi iznos od 50.000,00 KM, tačnije u konkretnom slučaju iznosi 1.659.643,22 KM.

Pri ovome Sud nalazi da su optuženi Zornić Haris, Acik Can i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, postipali s direktnim umišljajem, svjesni posljedica svog činjenja i želeći njegovo izvršenje.

Kod ovoga, Sud je utvrdio da je optuženi Zornić Haris, kao suosnivač, te optuženi Acik Can kao direktor, odnosno odgovorna osoba, učinili ovo krivično djelo u ime, za račun ili u korist pravne osobe. Naime, kako je već naprijed navedeno, nesporno je utvrđeno da je optuženi Zornić Haris, novac koji je stečen krivičnim djelom porezne utaje u Njemačkoj, uložio u izgradnju hotela „Exclusive“, koju vrijednost je kasnije, odnosno 18.12.2006. godine unio u osnovni kapital pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, te povećao svoj osnivački ulog, što je omogućio optuženi Acik Can, koji je u to vrijeme bio direktor pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo i odgovarao za zakonitost njegovog poslovanja. Osim toga, nesporno je utvrđeno da je i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo uložilo kreditna sredstva u izgradnju pomenutog objekta, čime je omogućilo dovršetak izgradnje tog objekta, njegovu uknjižbu kod nadležnog Suda, a potom i dokapitalizaciju, čime je prikrieno da dio vrijednosti tog hotela potiče iz izvršenja krivičnog djela, a nastojalo se prikazati da je hotel izgrađen kreditnim sredstvima.

Osim toga, Sud je nespornim utvrdio da je optuženo pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo raspolagalo sa protivpravno ostvarenom imovinskom korišću, na način što je istu (vrijednost hotela „Exclusive“) založilo kao osiguranje prilikom dobivanja kredita kod Bor banke, te je koristilo navedeni objekat kao sjedište poslovanja.

Po ocjeni Suda, pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo je dakle odgovorno po dva osnova, i to jer je krivično djelo pranje novca učinjeno u ime, za račun ili u korist pravne osobe, te je pravno lice raspolagalo sa tako ostvarenom imovinskom korišću. Sud napominje da se samo korišćenje predmetima nastalim krivičnim djelom može smatrati saglašavanjem rukovodećih ili nadzornih organa pravne osobe sa krivičnim djelom koje je učinitelj već učinio u njeno ime, za njen račun ili u njenu korist i sa protivzakonitim stanjem stvorenim njegovim učinjenjem i predstavlja održavanje povrede zaštićenog dobra.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, Sud je utvrdio da su se u radnjama optuženih Zornić Harisa, Acik Cana i optuženog pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo opisanim u tački 6. izreke ove Presude stekla sva obilježja krivičnog djela pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, obzirom da je nesumnjivo dokazano da su imenovani optuženi novac pribavljen učinjenjem krivičnog djela raspolagali i upotrijebili u privrednom poslovanju, na način da su isti u iznosu od 1.659.643,22 KM uložili u izgradnju hotela „Exclusive“, kao i legane izvore ulaganja, i koja vrijednost utajenog poreza je zajedno sa drugim uloženim novčanim sredstvima u ukupnom iznosu od 5.836.075,00 KM ušla u osnivački kapital pravnog lica „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, odnosno ulog osnivača Zornić Harisa, na koji način su prikrili porijeklo tog novca. Obzirom na navedni iznos od 1.659.643,22 KM, za koji nije utvrđeno porijeklo, Sud nalazi da se radi o vrijednosti većoj od 50.000,00 KM, čime je ispunjen i taj element bića ovog krivičnog djela, te je imenovane optužene Sud oglasio krivim.

7. Odluke o krivično-pravnoj sankciji, mjeri sigurnosti, imovinsko – pravnoj koristi i troškovima postupka

Prilikom odlučivanja o vrsti i mjeri krivičnopravnih sankcija za optužene Zornić Harisa, Acik Cana i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo, koje je Sud oglasio krivim da su počinili krivična djela, kako je to navedeno u tački II izreke presude, Sud je prethodno utvrdio da je za predmetno krivično djelo Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH zapriječena kazna zatvora u trajanju od 1 do 10 godina, za koje se prema članu 131. i 135. KZ BiH pravnoj osobi mogu izreći kazne: novčana kazna, kazna oduzimanja imovine i kazna prestanka pravne osobe, pri čemu će se kao i u odnosu na optužena fizička lica cijeliti opća pravila odmjeravanja kazne iz člana 48. KZ BiH. U odnosu na krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, za koje je pored pomenutog krivičnog djela pranja novca, optuženi Acik Can oglašen krivim, zapriječena je kazna zatvora u trajanju od 1 do 10 godina.

Sud je imenovanim optuženima za počinjeno krivično djelo odmjerilo kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to krivično djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a osobito: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, njegove osobne prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja.

Sud je optuženom Zornić Harisu za počinjeno krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, izrekao kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, krećući se prije svega u granicama propisane zatvorske kazne, cijeneći prije svega iznos nezakonito stečenog novca koji je upotrijebljen za izvršenje ovog krivičnog djela, koji iznos je daleko veći od iznosa (50.000,00 KM) za koji zakon propisuje kvalifikatorni oblik ovog krivičnog djela, čemu odgovara i odmjeravanje kazne zatvora veće od propisanog minimuma.

Naime, iako u konkretnom slučaju visina nezakonito stečenog novca predstavlja element bića krivičnog djela, Sud ne može zanemariti činjenicu da u ovom slučaju ta visina znatno premašuje iznos koji je zakonodavac postavio kao minimum, tj. znatno premašuje iznos od 50.000,00 KM, jer se radi o iznosu od 1.659.643,22 KM, koju činjenicu je Sud cijenio kao otežavajuću okolnost, dok drugih otežavajućih okolnosti Sud nije našao.

Sud je pored navedenog, cijenio lične i porodične prilike optuženog Zornić Harisa, budući da se radi o porodičnom čovjeku, te njegovo korektno držanje tokom cijelog krivičnog postupka, zbog kojih svih okolnosti se Sud opredijelio za kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, cijeneći da će se na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Sud je na isti način odmjerio kaznu zatvora i optuženom Acik Canu, i to za krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, prije svega krećući se u granicama koje zakon propisuje, te cijeneći njegov doprinos izvršenju ovog krivičnog djela, visinu „opranog“ novca, te lične i porodične prilike i njegovo korektno držanje tokom postupka.

Sud je na strani optuženog Acik Cana cijenio da se radi o porodičnoj osobi, da se tokom čitavog postupka korektno držao i poštovao odluke Suda, zatim, Sud je posebno cijenio njegov doprinos izvršenju krivičnog djela, koji je znatno manji od doprinosa optuženog Zornić Harisa, te činjenicu da optuženi Acik Can poduzimanjem radnji zbog kojih je oglašen krivim nije sebi lično pribavljao imovinsku korist, te je Sud našao da je kazna zatvora u trajanju od 2 godine adekvatna i dovoljna da se ostvari svrha kažnjavanja.

Za krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona FBiH, za koje je propisana kazna zatvora od 1 do 10 godina, Sud je obzirom na sve navedene okolnosti koje opredjeljuju da kazna bude veća ili manja, a posebno da se radi o manjoj količini opojne droge od 2 grama, optuženom Acik Canu izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, cijeneći da će se tom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja.

Sud je primjenom pravila o sticaju iz člana 53. stav 1. i 2. tačka b) KZ BiH, optuženom Acik Canu izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 g. i 6 mjeseci.

Sud je primjenom člana 56. KZ BiH odredio da se optuženima Zornić Harisu i Acik Canu u izrečene kazne zatvora ima se uračunati vrijeme koje su proveli u pritvoru, i to optuženom Zornić Harisu vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od 24.02.2009. godine do 05.01.2011. godine, te od 11.01.2011. godine do 11.11.2011. godine, a optuženom Acik Canu vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od 24.02.2009. godine do 05.01.2011. godine, te od 11.01.2011. godine do 11.07.2011. godine.

Optuženom pravnom licu „Majorka“ d.o.o. Sarajevo Sud je za počinjeno krivično djelo Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, primjenom člana 131. i 132. KZ BiH, izrekao novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 KM, cijeneći da će se izrečenom sankcijom postići svrha kažnjavanja.

Kod odmjeravanja novčane kazne optuženom pravnom licu Sud je cijenio stepen krivične odgovornosti optuženog pravnog lica, te njegove radnje i ključnu ulogu u prikrivanju porijekla novca u iznosu od 1.659.643,22 KM, a posebno visinu tog „opranog“ novca, kao i sve ostale bitne prilike koje utiču da kazna bude veća ili manja, a posebno to što je pravno lice od osnivanja poslovalo loše, ali je ipak raspolagalo sa imovinom u koju je uložen novac koji potiče od izvršenja krivičnog djela, te je Sud utvrdio da je mjesec dana od dana pravomoćnosti presude adekvatan rok za plaćanje izrečene novčane kazne.

Obzirom da prema članu člana 110. stav 1. i 2. u vezi sa članom 209. stav 4. KZ BiH, niko ne može zadržati imovinsku korist stečenu krivičnim djelom, to je Sud od optuženog Zornić Harisa i pravog lica „MAJORKA“ d.o.o. Sarajevo oduzeo novčani iznos od 1.659.643,22 KM, koji ustvari predstavlja korist stečenu izvršenjem krivičnog djela porezne utaje. Naime, obzirom da za navedeni iznos ulaganja u izgradnju hotela „Exclusive“ ne postoji dokaz o porijeklu, dok je s druge strane utvrđeno da potiče od krivičnog djela utaje potreza koje su u Njemačkoj izvršili Zornić Haris i Dacić Hamdo, a koji je Zornić Haris potom uložio u izgradnju pomenutog hotela, što je potvrdio i sam optuženi Zornić Haris pri saslušanju u svojstvu svjedoka, to Sud zaključuje da nema sumnje u pogledu kriminogenog porijekla navedenog iznosa, koji treba oduzeti primjenom člana 110. u vezi sa članom 209. stav 4. KZ BiH.

Sud je primjenom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optužene Zornić Harisa, Acik Cana i pravno lice „Majorka“ d.o.o. Sarajevo obavezao da naknade troškove krivičnog postupka srazmjerno djelu u kojem su oglašeni krivim, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem, dok je primjenom člana 189. stav 1. ZKP BiH, Sud odredio da troškovi krivičnog postupka u oslobađajućem dijelu ove presude u odnosu na optužene Zornić Harisa, Dacić Hamdu i Acik Cana padaju na teret budžetskih sredstava.

Sud je nakon izricanje ove presude, odlučio da prema optuženima Zornić Harisu i Acik Canu ublaži mjere zabrane koje su se primjenjivale u dosadašnjem toku postupka, na način da će se prema istima samo primjenjivati mjera zabrane putovanja iz člana 126. stav 2. ZKP BiH, prema kojoj ne mogu napuštati teritoriju BiH, te obaveza javljanja nadležnom državnom organu, i to jednom sedmično, koje mjere su po ocjeni Suda adekvatne u ovoj fazi postupka i proporcionalne okolnostima koje postoje na strani optuženih.

Na kraju, Sud napominje da u odnosu na optužene Zornić Harisa i Acik Cana i dalje ostaje u primjeni ranije prihvaćena mjera jemstva, kao mjera obezbjeđenja prisustva optuženih daljem toku postupka, i to do pravomoćnosti ovog postupka, te privremena mjera zabrane otuđenja i raspolaganja poslovnim objektom – hotel „Exclusive“, u naselju Zabrdje bb, koja mjera je izrečena Rješenjem ovog Suda broj: X-KRN-08/498 od 28.03.2008. godine i ostaje u primjeni do pravomoćnosti postupka.

ZAPISNIČARKA
Pravna savjetnica

Karović Mirela

PREDSJEDNIK PRETRESNOG VIJEĆA
SUDIJA

Strika Mirsad

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom vijeću Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otppravka iste.